

ผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษ
เพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

นางสาวกนกพงศ์ จิตต์ปลื้ม

สถาบันวิทยบริการ

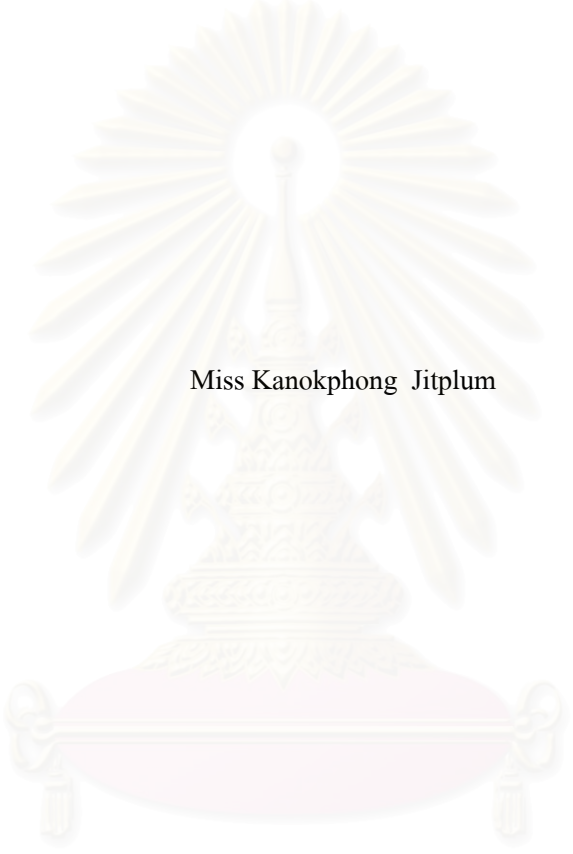
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2549

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

EFFECTS OF USING ELECTRONIC PORTFOLIOS IN LEARNING COMMUNICATIVE
ENGLISH WRITING ON LEARNING ACHIEVEMENT OF NINTH GRADE STUDENTS

Miss Kanokphong Jitplum

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Education Program in Audio-Visual Communications

Department of Curriculum, Instruction, and Educational Technology

Faculty of Education

Chulalongkorn University

Academic Year 2006

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์ ผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

โดย นางสาวกนกพงศ์ จิตต์ปลื้ม

สาขาวิชา โสตทัศนศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.กิดานันท์ มลิทอง

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้หัวข้อวิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของ
การศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.พฤทธิ์ ศิริบรรณพิทักษ์) คณบดีคณะครุศาสตร์

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัชรภักย์) ประธานกรรมการ

.....
(รองศาสตราจารย์ ดร.กิดานันท์ มลิทอง) อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(อาจารย์ ดร. ปราวีณา สุวรรณฉวีโชติ) กรรมการ

กนกพงศ์ จิตต์ปรีดิ์ : ผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน
การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3. (EFFECTS OF USING ELECTRONIC PORTFOLIOS IN
LEARNING COMMUNICATIVE ENGLISH WRITING ON LEARNING
ACHIEVEMENT OF NINETH GRADE STUDENTS)
อ.ที่ปรึกษา : รศ.ดร.กิดานันท์ มลิทอง, 168 หน้า.

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชวิทยาลัย
เพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 55 คน แบ่งเป็นกลุ่มทดลอง 27 คน และกลุ่มควบคุม
28 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ รูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ โปรแกรมการสร้าง
เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ แผนการสอน แบบประเมินผลงานดีเด่น และ แบบทดสอบ
วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่ามัชฌิมเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบน
มาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test)

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ภาควิชา หลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา
สาขาวิชา โสศศาสตร์ศึกษา
ปีการศึกษา 2549

ลายมือชื่อนิติศ.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....
ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาร่วม.....

4783651027 : MAJOR AUDIO-VISUAL COMMUNICATIONS

KEY WORD: ELECTRONIC PORTFOLIO / ACHIEVEMENT / COMMUNICATIVE

ENGLISH WRITING

KANOKPHONG JITPLUM : (EFFECTS OF USING ELECTRONIC PORTFOLIOS IN LEARNING COMMUNICATIVE ENGLISH WRITING ON LEARNING ACHIEVEMENT OF NINETH GRADE STUDENTS)

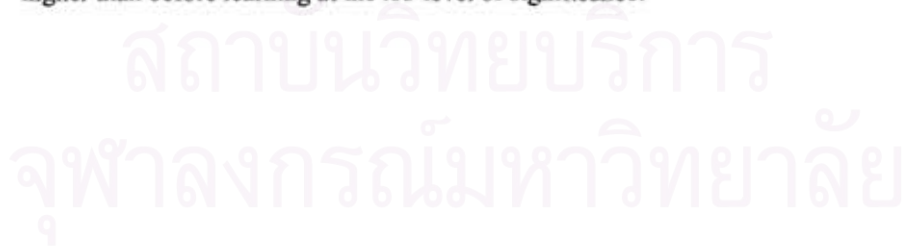
THESIS ADVISOR: ASSOC. PROF. KIDANAN MALITHONG, Ed.D. 168pp.

The purpose of this research was to study the effects of using electronic portfolios in learning communicative English writing on learning achievement of ninth grade students.

The subjects were 55 ninth grade students, Princess Chulabhorn College Phetchaburi in the first academic year, 2006. They were divided into two groups, 27 students were in the experimental group and 28 students were in the controlled group. The research instruments were electronic portfolios model, electronic portfolios programming, lesson plans, evaluation form, and achievement test. Data were analyzed by mean, standard deviation and t-test.

The research findings were summarized as follows:

- 1. There was no significance difference between students who learned by using electronic portfolios and students learned by no using electronic portfolios at the .05 level of significance.
- 2. The learning achievement of students who learned by using electronic portfolio was higher than before learning at the .05 level of significance.

Department Curriculum, Instruction, and Educational Technology
 Field of study Audio-Visual Communications
 Academic year 2006

Student's signature *Kanokphong*
 Advisor's signature *[Signature]*
 Co-advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงได้ดีด้วยความเมตตากรุณาเป็นอย่างยิ่งจากท่าน
รองศาสตราจารย์ ดร.กิดานันท์ มลิทอง อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ซึ่งได้กรุณาให้คำปรึกษา
แนะนำ ให้ข้อคิดเห็นและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ แก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด ผู้วิจัยขอกราบ
ขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุวิมล วัชรากัญ และอาจารย์ ดร.ปราวีณา
สุวรรณฉัฐโชติ ประธานและกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ที่กรุณาตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำ
แก่ผู้วิจัย

ขอกราบขอบพระคุณผู้ทรงคุณวุฒิทุกท่าน ที่กรุณาตรวจสอบ แก้ไข และให้คำแนะนำใน
การสร้างเครื่องมือสำหรับเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา รวมตลอดจนคณาจารย์ทุกท่านที่
มีส่วนประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้แก่ผู้วิจัยตลอดเวลาที่ศึกษา ณ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยแห่งนี้

ขอขอบคุณรุ่นพี่ รุ่นน้อง และเพื่อน ๆ โสตทัศนศึกษาทุกท่าน ที่ช่วยเหลือดูแล อำนวย
ความสะดวก ให้กำลังใจและให้การสนับสนุนผู้วิจัยในการศึกษาค้นคว้าและทำวิทยานิพนธ์ด้วยดี
ตลอดมา และขอขอบคุณอาจารย์ธารินี พลเยี่ยม ที่ช่วยเหลือผู้วิจัยมาโดยตลอด

ขอขอบพระคุณคุณพ่อสมภพ คุณแม่อำพร เป็นอย่างสูง ที่เป็นผู้ให้สนับสนุน ให้กำลังใจ
และดูแลเอาใจใส่แก่ผู้วิจัยด้วยความรักและความเมตตา และพี่น้องครอบครัวจิตต์ปลื้มทั้งสามคน

ขอกราบขอบคุณครอบครัวคุณอาสุนันท์ คุณอาพัชรินทร์ และน้องนุ่นที่ให้การสนับสนุน
และเป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยด้วยดีตลอดมา

คุณความดีอันเกิดจากประ โยชน์ของวิทยานิพนธ์เล่มนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นการบูชาและ
ทดแทนบุญคุณของบิดา มารดา ครูอาจารย์ ตลอดจนผู้มีพระคุณต่อผู้วิจัยทุกท่าน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	12
สมมติฐานการวิจัย.....	12
กรอบแนวคิดในการวิจัยวิจัย.....	13
ขอบเขตของการวิจัย.....	17
คำจำกัดความในการวิจัย.....	18
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	18
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	19
การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน.....	19
ความหมายของแฟ้มสะสมผลงาน.....	24
ความเป็นมาของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน.....	26
ลักษณะเฉพาะของแฟ้มสะสมผลงานทางการศึกษา.....	28
ชนิดของแฟ้มสะสมผลงาน.....	30
ส่วนประกอบของแฟ้มสะสมผลงาน.....	31
กระบวนการของการจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน.....	32
การจัดเก็บแฟ้มสะสมผลงาน.....	36
การจัดการใช้แฟ้มสะสมผลงาน.....	37
การประเมินแฟ้มสะสมผลงาน.....	40
การประเมินชิ้นงาน.....	43

บทที่	หน้า
ระดับคะแนน.....	45
ประโยชน์ของเพิ่มสะสมผลงาน.....	46
ปัญหาและข้อจำกัดของการใช้เพิ่มสะสมผลงาน.....	48
เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	50
ความหมายของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	50
ส่วนประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	51
กระบวนการสร้างและพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	52
ประโยชน์และข้อได้เปรียบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	53
การเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร.....	55
ความหมายของการเขียนเพื่อการสื่อสาร.....	55
ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน.....	57
การจัดกิจกรรมการเขียน.....	59
ขั้นตอนของกระบวนการเขียน.....	61
การทดสอบการเขียนและการประเมินการเขียน.....	65
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องในประเทศ.....	69
งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงาน.....	69
งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	72
งานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างประเทศ.....	74
งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงาน.....	74
งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	76
3. วิธีดำเนินการวิจัย.....	78
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	78
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	79
การทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล.....	80
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	90
4. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	93
การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	94

บทที่	หน้า
การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและ กลุ่มควบคุม.....	94
การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของ กลุ่มทดลอง.....	95
การวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของ กลุ่มควบคุม.....	96
5. สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	97
สรุปผลการวิจัย.....	99
อภิปรายผลการวิจัย.....	100
ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้.....	104
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	104
รายการอ้างอิง.....	105
ภาคผนวก.....	113
ภาคผนวก ก. รายชื่อผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย.....	114
ภาคผนวก ข. รูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	117
ภาคผนวก ค. โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	121
ภาคผนวก ง. แผนการสอน ใบงาน และใบความรู้ วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร	136
ภาคผนวก จ. แบบประเมินผลงานดีเด่นและเกณฑ์การประเมินผลงาน.....	155
ภาคผนวก ฉ. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	158
ภาคผนวก ช. เกณฑ์การตรวจการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) แบบที่ 1 ของ ฮิวส์.....	163
ภาคผนวก ซ. คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน.....	165
ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์.....	168

สารบัญญัตินำ

ตารางที่	หน้า
1 ความแตกต่างของการประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานและแบบทดสอบมาตรฐาน.....	22
2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย.....	80
3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง..... และกลุ่มควบคุม.....	94
4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลอง..... และกลุ่มควบคุม.....	94
5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง...	94
6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม...	95
7 แผนการสอนระยะยาวของวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียน ที่เรียน โดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	96
8 การเปรียบเทียบแผนการสอนที่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบการเรียน และแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน.....	135
9 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลอง.....	166
10 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มควบคุม.....	167

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญภาพ

ภาพประกอบที่	หน้า
1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	13
2 ขั้นตอนการใช้ระดมผลงานอิเล็กทรอนิกส์.....	84

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หัวใจสำคัญของการเพิ่มพูนคุณภาพการศึกษาและสร้างเสริมคุณภาพประชากรไทยคือ การพัฒนาด้านหลักสูตรและกระบวนการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของ สังคมไทยในยุคโลกาภิวัตน์ การจัดการเรียนการสอนในระบบโรงเรียนจึงต้องเปลี่ยนจากการเน้นที่ ผู้สอนมาเป็นการเน้นที่ผู้เรียนให้รู้จักแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ร่วมรับผิดชอบการเรียนการสอน สร้างวินัยในการเรียนเอง รวมทั้งวัดและประเมินผลด้วยตนเอง โรงเรียนมีหน้าที่จัดประสบการณ์ การเรียนรู้ให้แก่นักเรียน เพื่อให้สามารถพัฒนาศักยภาพนำไปสู่การมีคุณลักษณะที่สังคมต้องการ พร้อมทั้งจะดำเนินชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจทั้งในปัจจุบันและอนาคต (ชัยพลชัย เสรีรักษ์, 2540)

การประเมินการเรียนการสอนเป็นสิ่งสำคัญประการหนึ่งของกระบวนการเรียนการสอนใน ระดับต่างๆ ผลที่ได้จากการประเมินเป็นพื้นฐานในการตัดสินใจของครูและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา ในการปรับปรุงหลักสูตร การแนะแนว แบบเรียนวิธีสอนการใช้อุปกรณ์การเรียนการสอน นอกจากนี้ยังช่วยให้นักเรียนทราบว่าตนเองเก่งอ่อนเรื่องใดบ้าง โดยทั่วไปแล้วการประเมินการเรียน การสอนที่กระทำกันนั้นมีสองแบบคือ การประเมินความก้าวหน้า (Formative Evaluation) และ การประเมินผลรวมสรุป (Summative Evaluation) การประเมินความก้าวหน้าเป็นการประเมิน ระหว่างทำการสอนในแต่ละหน่วยการเรียน เพื่อวัดระดับความรู้และค้นหาข้อบกพร่องของนักเรียน นอกจากนี้ยังเป็นการประเมินข้อบกพร่องในการสอนอันเป็นแนวทางไปสู่การปรับปรุงการเรียน การสอนให้เหมาะสมกับสภาพของผู้เรียน ส่วนการประเมินผลรวมสรุปเป็นการประเมินครั้งละหลายๆ หน่วยการเรียนเมื่อสิ้นสุดการเรียนนั้นแล้วเพื่อตัดสินการเรียนรู้อบรมรู้ในวิชานั้นหรือไม่ (สมชาย มิ่งมิตร, 2539)

อย่างไรก็ตามปัญหาหนึ่งที่พบคือครูมักจะแยกการเรียนการสอนและการวัดประเมินผล ออกจากกันและครูใช้แบบทดสอบเป็นเครื่องมือชนิดเดียวในการวัดและประเมินผลเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งที่แท้จริงการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลควรดำเนินไปด้วยกันและเป็นไปอย่าง ต่อเนื่องมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันและเกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน การใช้แบบทดสอบนั้นมีข้อจำกัด และข้อบกพร่องหลายประการ เนื่องจากแบบทดสอบที่ครูสร้างมักเป็นแบบทดสอบปรนัย วัดความรู้

ความจำเป็นส่วนใหญ่ ซึ่งไม่ครอบคลุมพฤติกรรมทุกด้าน นอกจากนี้ยังมีข้อจำกัดในเรื่องจำนวนครั้งของการทดสอบที่กระทำได้เพียงไม่กี่ครั้ง จำนวนเรื่องราวและเนื้อหาที่ผู้มาทดสอบได้เพียงจำนวนหนึ่งตามข้อจำกัดของเวลา การประเมินที่ปฏิบัติกันอยู่จึงไม่เป็นการประเมินที่เชื่อถือได้จริงของการจัดการศึกษา ผลการประเมินไม่สามารถให้ภาพที่ครอบคลุมความสามารถทุกด้านได้อย่างชัดเจน (กมล สุคประเสริฐ, 2540)

ส. วาสนา ประมวลพจนานุกรม (2539) กล่าวว่าไว้ในประเด็นการจัดการเรียนการสอนว่า สภาพสังคมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว การสื่อความรู้ ข้อมูลข่าวสารสามารถทำได้อย่างรวดเร็วและไร้ขีดจำกัด สภาพการเรียนการสอนปัจจุบันที่เน้นความรู้ความจำ ไม่พอที่จะเตรียมคนให้สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข การเรียนการสอนจำเป็นต้องสร้างบุคคลให้มีศักยภาพในการพัฒนาตนเอง รู้จักสร้างและแสวงหาความรู้ด้วยตนเองได้ พร้อมทั้งจะเผชิญปัญหาที่ซับซ้อนในสังคม

ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงเพื่อนำไปสู่การพัฒนาให้นักเรียนให้เกิดความสามารถ ดังกล่าวในชั้นเรียนทุกระดับ โดยให้นักเรียนมีความก้าวหน้าในผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่เกิดจากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งประกอบด้วย การปฏิบัติจริง การร่วมมือกันในการทำงาน การคิดอย่างมีวิจารณญาณ การแก้ปัญหา รวมทั้งทักษะและคุณลักษณะอื่นๆ ที่จำเป็นต่อการพัฒนาอีกมากมาย หากต้องการให้เกิดผลดังกล่าวกับนักเรียน พบว่าการวัดผลประเมินผลแบบดั้งเดิมไม่สามารถวัดความก้าวหน้าและผลผลิตที่ซับซ้อนที่เกิดกับนักเรียนหลายๆด้านได้ ดังนั้นจึงเกิดแนวคิดใหม่ๆ ในการจัดการเรียนการสอนที่จำเป็นต้องผสมผสานการเรียนการสอนและการวัดผลประเมินผลไว้ด้วยกันคือ การประเมินตามสภาพจริง (Authentic Assessment) ซึ่งเป็นการประเมินที่ไม่เน้นการประเมินทักษะพื้นฐาน แต่จะเน้นการประเมินทักษะการคิดที่ซับซ้อนของนักเรียนในการทำงานความร่วมมือในการแก้ปัญหา การประเมินการให้ความร่วมมือของตนเอง (Cradler, 1991 อ้างถึงใน ภทราวดี มากมี, 2543)

จะเห็นได้ว่าการประเมินตามแนวคิดใหม่นี้ เป็นการประเมินที่ยึดการปฏิบัติเป็นสำคัญและสัมพันธ์กับการเรียนการสอน เน้นพัฒนาการที่ปรากฏให้เห็น ผู้เกี่ยวข้องในการประเมินมีหลายฝ่ายและเกิดขึ้นในทุกบริบทที่เป็นไปได้ แนวทางหนึ่งที่เป็นที่นิยมใช้มากในการประเมินตามสภาพจริงคือ การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio Assessment) ซึ่งการประเมินวิธีนี้ได้รับการพัฒนาและใช้กันอย่างแพร่หลายในประเทศแถบตะวันตกทั้งยุโรป อเมริกา และออสเตรเลียมีการนำวิธีประเมินผลการเรียนวิธีนี้ไปใช้พัฒนาการเรียนการสอนและการประเมินในชั้นเรียนวิชา

ภาษา และ วิชาคำนวณ เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ การอ่าน และการเขียน เป็นต้น การประเมิน การเรียน โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นวิธีการประเมินในชั้นเรียนที่รวบรวมข้อมูลทุกอย่างที่ แสดงถึงความสามารถของผู้เรียนภายใต้กรอบเนื้อหาที่ต้องการประเมิน ซึ่งมีอาจใช้เครื่องมือชิ้นใด ชิ้นหนึ่งมาวัดได้โดยตรง (Nolet, 1992 อ้างถึงใน ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช, 2540)

แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio) นำมาเรียกเป็นภาษาไทยได้หลายชื่อ เช่น แฟ้มสะสมผลงาน แหล่งสะสมงาน แฟ้มผลงาน แฟ้มสะสมประสบการณ์และการเรียนรู้ แฟ้มผลงานดีเด่น ฯลฯ (ลำลี ทองธิว, 2541) แฟ้มสะสมผลงานเป็นเครื่องมือหนึ่งใน 50 ชนิดของการประเมินความสามารถ ที่แท้จริง สำหรับความหมายของ portfolio คือ กระเป๋าสำหรับกระดาษ เอกสาร ภาพวาดของศิลปิน และนักโฆษณาที่ต้องการนำผลงานของตนที่แสดงถึงความสามารถ ความคิดริเริ่ม ความเป็นอัจฉริยะ และงานที่ตนรักจัดเก็บสะสมไว้มาจัดแสดงหรือเสนอให้แก่ผู้ว่าจ้างหรือบุคคลอื่น เพื่อให้ผู้อื่น ได้ รับรู้ ชื่นชม ยอมรับความสามารถของตน (Angelo and Cross, 1993 อ้างถึงใน อุทุมพร จามรมาน, 2540)

Paulson (1991) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานมีลักษณะเฉพาะอย่าง แฟ้มสะสมผลงานเป็น การเก็บรวบรวมงานของนักเรียนอย่างมีเป้าหมาย ซึ่งจะแสดงถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จใน แต่ละขอบข่ายเนื้อหาจากงานของนักเรียน มีการตัดสินใจให้คะแนนชิ้นงานและมีการสะท้อนชิ้นงาน ของตนเอง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าลักษณะเฉพาะของแฟ้มสะสมผลงานนั้นจะเป็นเครื่องมือที่เปิดเผยให้ ทราบถึงการเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทางการศึกษาทั้งด้านบุคลากรและตัวนักเรียนเอง ถือได้ว่าเป็น หน้าต่างที่สำคัญในการนำเข้าไปสู่การเข้าใจบุคคลและเป็นเครื่องมือที่จะกระตุ้นให้ผู้เรียนมี ความรับผิดชอบตนเอง โดยเฉพาะการแสดงให้เห็นถึงการแสดงความเป็นเจ้าของและได้มีโอกาสใน การประเมินตามสภาพที่เป็นจริง

แฟ้มสะสมผลงานเป็นการจัดระบบการสะสมงานเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนอย่าง หลากหลายอันนำไปสู่การประเมินตามสภาพที่แท้จริงของนักเรียนทุกแง่มุม ซึ่งจุดเด่นของแฟ้ม สะสมผลงาน คือ ความยืดหยุ่นตามเนื้อหา อายุ และพัฒนาการของนักเรียน นักเรียนมีส่วนร่วมใน การประเมินการเรียนรู้ของตนเอง ส่งเสริมให้นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ นอกจากนี้ครูยัง สามารถใช้แฟ้มสะสมผลงานในการพัฒนาวางแผนการจัดการเรียนการสอนทั้งรายบุคคลและ รายกลุ่มทั้งในระยะสั้นและระยะยาว อีกทั้งยังสามารถใช้เป็นสื่อกลางในการประชาสัมพันธ์ระหว่าง ครูกับผู้ปกครองของ นักเรียนและโรงเรียนกับชุมชนได้เป็นอย่างดี (กรมวิชาการ, 2540)

จากการศึกษาผลการวิจัยที่เกี่ยวกับเพิ่มสะสมผลงานที่ผ่านมา พบว่าการนำเพิ่มสะสมผลงานมาใช้ในประเทศไทยนั้นส่วนใหญ่เป็นเพิ่มสะสมผลงานนักเรียนที่ใช้ในเชิงของการศึกษา พัฒนาการของผู้เรียนทางด้านทักษะการอ่านและการเขียนภาษาไทยและภาษาอังกฤษ สัมฤทธิ์ผลของการนำเพิ่มสะสมผลงานมาใช้พอสรุปได้ดังนี้

1. เพิ่มสะสมผลงานสามารถใช้เป็นหลักฐานแสดงให้เห็นถึงพัฒนาการของผู้เรียน
 2. เพิ่มสะสมผลงานสามารถใช้สำหรับประเมินผลการเรียน ตามจุดประสงค์การเรียนรู้ทั้งทางด้านพุทธิพิสัย จิตพิสัย และทักษะพิสัย
 3. เพิ่มสะสมผลงานสามารถใช้สำหรับประเมินความก้าวหน้าของผู้เรียน
- ส่วนในด้านสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอน เพิ่มสะสมผลงานมีผลโดยตรงต่อครูผู้สอน และผู้เรียน ทั้งนี้สามารถจำแนกได้ดังนี้

สัมฤทธิ์ผลที่มีต่อครูผู้สอน ทำให้ครูผู้สอน

1. ลดบทบาทการเป็นศูนย์กลางในการเรียนการสอนลง
2. ใช้เทคนิคและกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้น
3. สามารถเห็นจุดอ่อนในการจัดการเรียนการสอนของตน
4. มีเจตคติและความภาคภูมิใจในการช่วยพัฒนานักเรียน

สัมฤทธิ์ผลที่มีต่อผู้เรียน ทำให้ผู้เรียน

1. มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น
2. มีทักษะทางการเรียนสูงขึ้นและพัฒนาตนเองให้ดีขึ้น
3. มีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น
4. ได้ทราบความก้าวหน้าของตนเอง
5. มีเจตคติที่ดีต่อการเรียน เพราะได้มีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง การตัดสินใจผลงาน

จากการปฏิบัติจริงก่อให้เกิดความรู้สึกรู้ว่ามีความยุติธรรม (พรรณวลัย กิ่วงศ์วัฒนา, 2542)

การนำเพิ่มสะสมผลงานมาใช้ในการเรียนการสอนจึงเป็นการส่งเสริมสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนการสอนต่อครูและบทเรียนโดยตรง เช่น งานวิจัยของ สมชาย มิ่งมิตร (2539) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ผลของการประเมินจากพอร์ตโฟลิโอที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการประเมินจากเพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติของนักเรียน ผลการวิจัยพบว่านักเรียนที่ได้รับ การเรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการประเมินแบบดั้งเดิม และงานวิจัยของ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540) ที่ได้ศึกษาเรื่อง การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานในการประเมินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผลการศึกษา

พบว่า กระบวนการของการใช้เพิ่มสะสมผลงานช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความก้าวหน้าทางการเรียนในทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน

นอกจากนี้งานวิจัยของ พรรณวลัย คีรีวงศ์วัฒนา (2542) ที่ทำการศึกษาเรื่อง ผลการใช้เพิ่มสะสมผลงานนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้เพิ่มสะสมผลงาน นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้เพิ่มสะสมผลงานทำให้นักเรียนมีทักษะการวิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น สามารถยอมรับตนเอง ยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น รวมทั้งมีความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่และเห็นคุณค่าในผลงานของตนเองมากขึ้นอีกด้วยอีกด้วย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ บุญญา สุทธิพงษ์ (2543) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายใน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายในสถาบันเทคโนโลยีราชมงคลผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมภายในสูงขึ้นหลังจากที่เรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงาน และยังพบว่าการเรียนการสอนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานทำให้นักศึกษามีทักษะการคิด การยอมรับและเห็นคุณค่าในตนเองและสามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเรียน เห็นประโยชน์ของการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความเพลิดเพลินในการเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

อย่างไรก็ตามถึงแม้ว่าเพิ่มสะสมผลงานจะมีคุณค่าในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลแล้ว ยังอาจอาจกล่าวได้ว่า เพิ่มสะสมผลงานนอกจากจะช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นแล้วยังช่วยให้ผู้เรียนรู้จักตนเอง มีความรับผิดชอบ มีความเข้าใจในการพัฒนาความสามารถของตน และถ้าผู้เรียนได้ประเมินตนเองก็จะทำให้ผู้เรียนยอมรับ เห็นคุณค่าของตนและผู้อื่นอีกด้วย (บุญญา สุทธิพงษ์, 2543) แต่ก็ยังมีข้อจำกัดของการใช้เพิ่มสะสมผลงานบางประการ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเวลา เพิ่มสะสมผลงานจำเป็นจะต้องใช้เวลาในการให้คะแนนหรือเกรด และเป็นเรื่องท้าทายที่จะสามารถทำให้นักเรียนส่งงานได้ครบสมบูรณ์ (Hart, 1997 อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลัยยา หะยีหะมะ, 2543) การใช้เพิ่มสะสมผลงานในการประเมินการเรียนการสอนนั้นยังมีข้อจำกัดในด้านการใช้วัสดุอุปกรณ์ในปริมาณที่มากขึ้น อีกทั้งครูและนักเรียนจะต้องทำงานมากขึ้นด้วย ครูต้องมีความรู้ความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่สอนอย่างทะลุปรุโปร่ง นอกจากจะต้องมีทักษะในการสอนแล้วยังต้องใช้เวลาในการวางแผน การปรึกษากับครูคนอื่น การพัฒนาสื่อ

การพบปะเด็ก ตลอดจนเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ (โครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2538 อ้างถึงใน รัตนา ชนนานนท์, 2542)

อุทุมพร จามรมาน (2540) ได้กล่าวถึงข้อจำกัดในการใช้เพิ่มสะสมผลงานเพื่อตีค่าความสามารถของผู้เรียน ดังนี้

1. ความสอดคล้องของผู้เรียน/เพิ่มของผู้เรียน มีมากน้อยเพียงใด
2. ค่าที่ได้จากงาน/เพิ่มในช่วงระยะเวลาต่างๆกัน (ต้นปี ถึง ปลายปี) ควรมีค่าคงที่หรือไม่
3. ความเป็นมาตรฐานของค่าคงที่แสดงความสามารถของนักเรียนอยู่ที่ใคร
4. จำนวนงาน/เพิ่มที่ต้องพิจารณา มีปริมาณมากจะเกิดความคุ้มค่าเวลาแรงงานหรือไม่ และส่งผลต่อคุณภาพของงานที่ได้หรือไม่

นอกจากนี้ข้อจำกัดที่สำคัญอีกประการหนึ่งของการใช้เพิ่มสะสมผลงานก็คือ การใช้เพิ่มสะสมผลงานในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผลนั้นจะได้ชิ้นงานหรือผลงานของเด็กในระยะเวลาหนึ่งๆซึ่งมีเป็นจำนวนมาก ทำให้ครูไม่สามารถที่จะเก็บผลงานของเด็กได้ทั้งหมด (รัตนา ชนนานนท์, 2542)

จากข้อจำกัดบางประการของการใช้เพิ่มสะสมผลงานทำให้มีนักการศึกษาและหน่วยงานด้านการศึกษาได้นำเสนอแนวคิดในการบูรณาการและประยุกต์ใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์เข้ากับเพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมขึ้นซึ่งเรียกว่า เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ เช่น

Helen C. Barrett (1997) กล่าวว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงานในอดีตนั้นได้รวบรวมผลงานไว้บนกระดาษในหลากหลายรูปแบบ ส่วนที่เป็นชิ้นงานเอกสาร กระดาษและสถานที่จัดเก็บจะขยายพื้นที่อย่างรวดเร็ว โรงเรียนจำเป็นต้องเพิ่มสถานที่ขึ้นใหม่ให้เพียงพอกับความต้องการตามไปด้วย ในส่วนของเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนอาจจะถูกเก็บไว้ในห้องเก็บของหรือที่อื่นๆ ครูจะต้องเป็นผู้ไปค้นหาเพิ่มต่างๆที่ละเพิ่มอย่างช้าๆ จนกว่าจะพบเอกสารหรือชิ้นงานที่สะสมของนักเรียนที่ได้จัดเก็บไว้ ฉะนั้นในกระบวนการในการบูรณาการ โสตทัศนูปกรณ์และคอมพิวเตอร์เข้ากับเพิ่มสะสมผลงาน จะทำให้เกิดความประหยัดรวดเร็วและทำให้ครูและนักเรียนได้เกิดการเรียนรู้ในการบูรณาการเทคโนโลยีกับการศึกษาอย่างยั่งยืน

Paul Proderick (1997) กล่าวว่า การจัดเก็บเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนควรจะต้องนำมาจัดเก็บอย่างถูกต้องและเป็นระบบ โดยการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์

การนำเอาคอมพิวเตอร์มาใช้เป็นส่วนประกอบที่สำคัญของแฟ้มสะสมผลงาน (Electronic Portfolio) ในการจัดเก็บชิ้นงานต่างๆที่สำคัญของนักเรียนเป็นการนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์ทั้งครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้เกี่ยวข้องทางการศึกษา นอกจากนี้ยังเป็น การช่วยให้ นักเรียน ได้พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้เกิดความชำนาญมากยิ่งขึ้น เนื่องจากว่าแฟ้มสะสม ผลงานอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยพัฒนาทักษะทางด้านคอมพิวเตอร์และช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้ คือ ช่วยส่งเสริมกิจกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียน และเป็นข้อมูลย้อนกลับให้แก่ นักเรียน ครูและผู้บริหารเพื่อปรับปรุงการจัดการศึกษาให้ดีขึ้น นอกจากนี้ผลงานที่แสดงใน เวิลด์ไวด์เว็บ จะเป็น แรงจูงใจให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสร้างผลงานของตนเอง มีความสะดวกในการจัดเก็บ เพราะสามารถจัดเก็บ ได้ในสื่อที่หลากหลายและสามารถปรับปรุงแก้ไขได้สะดวกเนื่องจากเนื้อหาที่อยู่บน เวิลด์ไวด์เว็บ สามารถแก้ไขได้จากทุกมุม โลก

กรมวิชาการ (2543) กล่าวว่า การเก็บแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนในบางโรงเรียนมีการเก็บรักษาแฟ้มผลงานทั้งหมดแล้วส่งไปชั้นที่สูงขึ้นเพื่อรวบรวมชิ้นงานเพิ่มขึ้นต่อไป แต่ไม่มี โรงเรียนใดสามารถสะสมผลงานที่เพิ่มขึ้นได้ตลอดนานเท่าาน ซึ่งทางเลือกหนึ่งก็คือ การเก็บแฟ้มสะสมผลงานไว้ในแผ่นดิสก์

การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้นมีความสำคัญต่อการวัดและประเมินผลที่จะสะท้อนให้เห็นถึงสภาพการเรียนรู้การสอนและความสามารถของนักเรียนที่แท้จริง โดยเน้นการปฏิบัติจริง จึงมีนักวิจัยทั้งในและต่างประเทศที่ได้ศึกษาวิจัยด้านแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ดังเช่น John Mathis Johnson (1993) ได้ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ในการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน โดยศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ในวิชาคณิตศาสตร์ พบว่า การจัดเก็บผลงานในแฟ้มสะสมผลงานจะต้องใช้เทคโนโลยีในการจัดเก็บข้อมูล การพิมพ์งาน การผลิตผลงานของกลุ่ม มีการให้รายละเอียดเนื้อหาในแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนแต่ละคน นักเรียนก็สามารถที่จะเขียนเล่าประสบการณ์ในการใช้คอมพิวเตอร์และสามารถวาดภาพผ่านจอคอมพิวเตอร์ได้ นอกจากนี้ Lynn Gayle (1994) ได้ศึกษาเกี่ยวกับผลของการประเมินแฟ้มสะสมผลงานคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหาร โดยวัดความก้าวหน้าของนักเรียนในการอ่านเขียน และรายการเอกสารอ้างอิง ที่แสดงถึงความต้องการของทางเลือกพฤติกรรมประเมินนักเรียนต้องการทราบว่า จะทำการวัดผล ความก้าวหน้าของพวกเขาอย่างไร จากการศึกษาพบว่า การใช้แฟ้มสะสมผลงานคอมพิวเตอร์ ทำให้เห็นความสำคัญของวิธีการที่มีประสิทธิภาพเช่นเดียวกับทางเลือกในการใช้เครื่องมือประเมินผล ซึ่งจะช่วยให้ครูผู้สอนได้ทราบและเข้าใจกระบวนการวัดและประเมินผล และยังช่วยให้ นักเรียน ได้รู้ถึง ความก้าวหน้าของตนเอง และงานวิจัยของ รัตนา ธนธนานนท์ (2542) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนา

การใช้อิเล็กทรอนิกส์พอร์ทัลโพลีไอในศูนย์การเรียนสำหรับเด็กอนุบาล โดยศึกษาผลของการใช้เพิ่ม สะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในศูนย์การเรียนสำหรับเด็กอนุบาล พบว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้ประโยชน์ในการจัดการศึกษาเพราะเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ สามารถจัดเก็บข้อมูลได้หลายหลายรูปแบบและสามารถเก็บข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก โดยขึ้นอยู่กับ อุปกรณ์ที่ใช้ และยังสามารถเรียกค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

การประเมินแบบสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) ทั้งโดยการใช้โดยเพิ่มสะสม ผลงานหรือเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถใช้เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในทุกรายวิชาและ ทุกระดับชั้นตั้งแต่อนุบาลศึกษา ประถมศึกษา มัธยมศึกษาและอุดมศึกษา และเป็นทางเลือกใหม่ ของการประเมินการเรียนที่สามารถนำไปสู่การพัฒนาผู้เรียนอย่างแท้จริง สามารถประเมิน ความสามารถ ทักษะ ความคิดขั้นสูงที่ซับซ้อน ตลอดจนความสามารถในการแก้ไขปัญหา และ การประยุกต์ใช้ในวิชาต่างๆ วิธีการประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานนี้เป็นการประเมินเชิงบวก เพื่อ ค้นหาความสามารถ ความก้าวหน้าของผู้เรียนทั้งให้ความช่วยเหลือแก่นักเรียนในจุดที่ต้องการพัฒนา ให้สูงขึ้นตามศักยภาพ เป็นวิธีการประเมินที่มีประสิทธิภาพในการประเมินความก้าวหน้าเพื่อพัฒนา ผู้เรียน (Formative Evaluation) รวมทั้งสามารถใช้ในการประเมินรวมสรุป (Summative Evaluation) ในสถานการณ์การสอนที่เน้นนักเรียนเป็นศูนย์กลาง นักเรียนได้ปฏิบัติจริง และนักเรียนเป็นผู้สร้าง งาน และสร้างความรู้ โดยครูเป็นผู้ชี้แนะให้ผู้เรียนพัฒนาตนเองอย่างเต็มความสามารถ (สำนักงาน การประถมศึกษาจังหวัดกระบี่, 2538)

จากผลการศึกษาวิจัยที่ผ่านมา พบว่า ในการเรียนการสอนภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีความเหมาะสมอย่างยิ่งที่จะประเมินผลโดยใช้เพิ่มสะสม ผลงาน ทั้งนี้เนื่องจากข้อมูลที่ได้จากกระบวนการประเมิน โดยวิธีนี้ จะช่วยให้นักเรียนปรับ กระบวนการเรียนและครูปรับวิธีการสอนที่สอดคล้องกับผู้เรียนอยู่ตลอดเวลา อันจะทำให้เกิด ประสิทธิภาพต่อการพัฒนาด้านภาษาของผู้เรียนได้ดีกว่าการใช้แต่แบบทดสอบแต่เพียงอย่างเดียว (ชัยฤทธิ์ ศีลาเดช, 2540) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งจัดได้ว่าเป็น วิชาที่มีความสำคัญอย่างมากในปัจจุบัน

เนื่องจากปัจจุบันนี้ประเทศต่างๆต่างให้ความสำคัญต่อการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ เป็นอันมาก ทั้งนี้เนื่องจากความก้าวหน้าทางด้านอุตสาหกรรม วิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ตลอดจน ทั้งความสะดวกรวดเร็วในการติดต่อคมนาคม ทำให้แต่ละประเทศมีความใกล้ชิดกัน ต้องพึ่งพา อาศัยกันมากขึ้น จึงจำเป็นที่จะต้องใช้ภาษาต่างประเทศเป็นสื่อกลางในการติดต่อด้านต่างๆ

ภาษาอังกฤษนับว่าเป็นภาษาต่างประเทศที่สำคัญ และแพร่หลายที่สุด ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงเป็นภาษาที่จำเป็นในการศึกษาขั้นสูงทั้งในและต่างประเทศ เพราะตำราทางวิชาการส่วนใหญ่จัดพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ผู้ที่รู้ภาษาอังกฤษจึงสามารถเข้าใจความคิด ทักษะคิด วัฒนธรรมของชนชาติอื่นๆ ตลอดจนความก้าวหน้าทางวิทยาการใหม่ๆ และความเคลื่อนไหวของโลกทั้งทางด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่นๆ ได้เป็นอย่างดี

ในการเรียนภาษาต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นภาษาใดจุดมุ่งหมายย่อมเหมือนกันคือมักจะมีจุดมุ่งหมายที่จะพัฒนาปัญญาของผู้เรียน ให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษานั้นในการสื่อสารกับชาวต่างประเทศได้อย่างถูกต้องเหมาะสม และเป็นที่เข้าใจกันได้ นอกจากนี้ยังมุ่งเน้นให้ผู้เรียนเข้าใจถึง วัฒนธรรมและการดำรงชีวิตของชนชาติเจ้าของภาษาได้อย่างถ่องแท้ขึ้น สามารถใช้ภาษานั้นๆ เพื่อประโยชน์ในการประกอบอาชีพและการศึกษาต่อในขั้นสูง หรือในต่างประเทศได้ ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นจุดมุ่งหมายของการสอนก็คือเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาในสถานการณ์ต่างๆ ได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องเป็นที่ยอมรับของสังคม ครูผู้สอนจึงต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทักษะทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน ได้แก่ ฟัง พูด อ่าน และเขียน

การประเมินตามสภาพที่แท้จริง (Authentic Assessment) ของการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นรายวิชาหนึ่งที่น่าจะเพิ่มสะสมผลงานไปประกอบใช้ในการประเมินในทักษะทั้ง 4 ทักษะ ได้แก่ ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยมีหลักสูตรภาษาอังกฤษซึ่งมุ่งเน้นในการพัฒนาคุณภาพในด้านการเรียนการสอนเพื่อให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษในระดับที่มีมาตรฐาน ตลอดจนการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนอ่านออก เขียนได้ สามารถนำความรู้เหล่านั้นเพื่อเข้าสู่สังคมและวัฒนธรรม (Social Cultural Function) และมีความเหมาะสมในสถานการณ์การสื่อสาร การจัดการเรียนการสอนจึงต้องจัดอย่างเป็นระบบเพื่อมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถสื่อสารได้ ดังนั้น ทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารเป็นทักษะหนึ่งที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนตระหนักถึงการใช้ภาษาอย่างเหมาะสมกับสภาพบริบททางสังคม (Social Context) และต้องคำนึงถึงความสัมพันธ์ระหว่างทักษะทางภาษา (Linguistic Skills) (Widdowson, 1978 : อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลลียา หะยิหะมะ, 2543)

เนื่องจากว่าทักษะการเขียนนั้นเป็นทักษะที่ยากและมีวิธีการสอนที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ เพราะการเขียนต้องอาศัยความรู้และข้อมูลต่างๆ จากทักษะการฟัง การพูด และการอ่าน มาเป็นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเองถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษา

เขียนที่ทำให้คนอื่นเข้าใจความต้องการของตนเองได้ถูกต้อง และในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารผู้เรียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึกข้อมูลต่างๆ ไปยังผู้อ่าน ผลงานที่ผลิตออกไปนั้นต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างมีระบบทั้งตั้งแต่การร่างและมีการตรวจสอบงานเขียนหลายๆ รอบจากเพื่อนหรือมีการประเมิน โดยตนเองก่อนที่จะถึงมือผู้สอนซึ่งการประเมินการเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุดก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป (Cohen, 1990: อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลักษณ์ หะยีหะมะ, 2543)

ดังนั้นจึงต้องมีกระบวนการบ่งชี้ถึงความสำเร็จนั้นๆ ในแต่ละภาระงานเขียน และต้องแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการในการพัฒนาการเขียนอย่างไร โดยจะต้องมีการประเมินตลอดเวลา การนำวิธีการประเมินตามสภาพจริง โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานมาใช้ในการวัดและประเมินผลงานเขียนของนักเรียนก็จะสามารถสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางด้านการเขียนของนักเรียนได้อย่างชัดเจนและสามารถกระทำได้หลายๆ มิติ ซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แฟ้มสะสมผลงานในการวัดประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน ดังที่ กอบแก้ว วิมานจันทร์ (2541) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง การประเมินสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน โดยศึกษาถึงความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบัน ความเชื่อมั่นของผู้ประเมินและเจตคติของนักเรียนต่อการประเมินงานเขียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน จากการศึกษาพบว่า การประเมินสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบันของการจัดอันดับที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากับการจัดอันดับที่โดยการประเมินโดยแฟ้มสะสมผลงานมีความสัมพันธ์กัน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวารุณี เลี้ยววิวัฒน์ชัย (2543) ที่ศึกษาเรื่อง การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานในการประเมินทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โดยศึกษาผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานในการประเมินทักษะการเขียนในด้านความสามารถในการเขียนคำและประโยค โครงสร้างไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายตลอดจนปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำและประโยค โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานเพื่อสื่อความหมายโดยมีระดับคะแนนแฟ้มสะสมผลงานเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และมีพัฒนาการของความก้าวหน้าในด้านทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น และปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนพบว่า ด้านภาษาที่ใช้ ทั้งครูและนักเรียนใช้ภาษา

อังกฤษบ่อยในชั้นเรียนด้านพฤติกรรมปฏิบัติสัมพันธ์ทางวาจา พบว่า ครูแนะนำโดยอธิบายว่าควรทำอย่างไรและทำสิ่งนั้นเพื่ออะไร และนักเรียนจะพูดซ้ำหรือพูดแบบเดียวกับครู

จากที่กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่าการประเมินตามสภาพที่แท้จริงทั้งการใช้เพิ่มสะสมผลงานและเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มีการใช้เพื่อการเรียนรู้ของนักเรียนในระดับต่างๆและวิชาต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งผู้เรียนที่เป็นเจ้าของภาษา ผู้เรียนที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง และผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ทั้งนี้เนื่องจากจะเป็นกระจุกสะท้อนประสิทธิภาพการทำงานของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ช่วยเสริมสร้างให้ผู้เรียนเกิดความตระหนักเกี่ยวกับการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเคารพตนเอง โดยเฉพาะในส่วนของ การประเมินตนเอง ส่วนตัวผู้สอนก็สามารถดำเนินการวัดและประเมินผลผู้เรียนได้ง่ายขึ้น มีระบบการจัดการวัดและการประเมินที่ชัดเจนและมีการกำหนดกฎเกณฑ์ที่แน่นอน

จากความเจริญก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยีทางการศึกษาในปัจจุบันที่สามารถนำมาใช้บูรณาการในส่วนต่างๆที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการจัดการศึกษา โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการจัดการเรียนการสอนและการวัดและประเมินผล ซึ่งการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์จะช่วยฝึกให้ผู้เรียนเป็นคนที่มีความรู้ ความสามารถเกี่ยวกับการรวบรวมข้อมูล การแสวงหาความรู้ การคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ การอ่าน การเขียน การนำเสนอข้อมูล และยังเป็นการฝึกผู้เรียนให้เป็นคนที่มีระบบ มีความอดทน มีความรับผิดชอบ เป็นคนช่างสังเกต ชอบอ่าน ชอบเขียน เสริมทักษะด้านการสื่อสาร และทักษะชีวิตด้านอื่นๆได้เป็นอย่างดี นอกจากนี้การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ยังเป็นการประยุกต์ใช้เครือข่ายอินเทอร์เน็ตในฐานะเครือข่ายการศึกษาให้เกิดประโยชน์เพื่อการศึกษาอีกด้วย (ประกอบ กรณีกิจ, 2544)

ในฐานะของนักเทคโนโลยีการศึกษา ผู้วิจัยได้สังเกตเห็นถึงความสำคัญของการใช้เพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมและการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งเกิดจากการประยุกต์ใช้และบูรณาการเทคโนโลยีทางการศึกษาที่ทันสมัยเข้าด้วยกันเพื่อลดข้อจำกัดบางประการของเพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในส่วนของการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาข้างต้นเกี่ยวกับการใช้เพิ่มสะสมผลงานและเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ พอสรุปได้ว่าการใช้เพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมและเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถช่วยให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น และยังมีผลสอดคล้องกับการใช้กระบวนการวัดและประเมินผลผู้เรียนที่ได้กล่าวไว้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเน้นการวัดและการ

ประเมินที่นำไปสู่การชี้ให้เห็นสภาพที่แท้จริงของผู้เรียน (Authentic Assessment) และสภาพจริงของการเรียนการสอน จากพฤติกรรมที่นักเรียนได้แสดงออก (Student Performance) การใช้กิจกรรมการประเมินตามสภาพที่แท้จริง จะช่วยให้ค้นพบได้ว่าผู้เรียนเรียนรู้เรื่องต่างๆ มากน้อยเพียงใด ทั้งนี้เนื่องจากการประเมินความสามารถในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริงๆ ไม่ควรแยกการใช้ภาษาออกจากสถานการณ์และควรวัดให้ครอบคลุมองค์ประกอบทางภาษาซึ่งประกอบด้วยความรู้เรื่องเสียง คำศัพท์ โครงสร้าง การใช้ภาษาในสถานการณ์ และกลวิธีในการสื่อสาร (กรมวิชาการ, 2545)

นอกจากนี้งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ยังมีอยู่ค่อนข้างจำกัด ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะนำเพิ่มสะสมผลงานมาใช้ในการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการศึกษาเพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งผลจากการวิจัยนี้ผู้วิจัยสามารถนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไขการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษของครูและนำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไปประยุกต์ใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนของกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นๆต่อไป

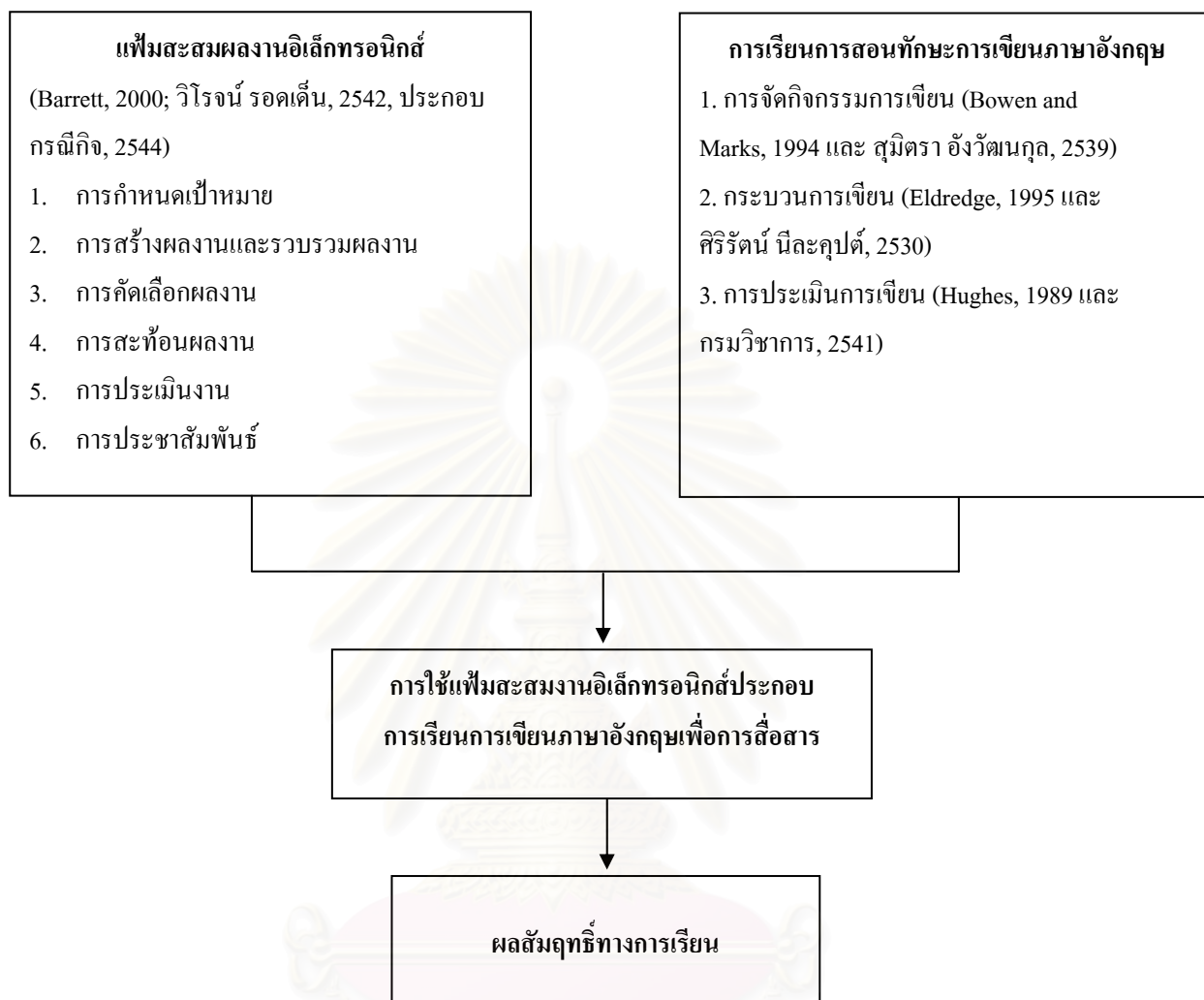
วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

คำอธิบายกรอบแนวคิด

การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Barrett (2000) (อ้างถึงใน ประกอบ กรณีกิจ, 2544) ได้เสนอขั้นตอนในการพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์แบบ 5 By 5 Model ซึ่งมี 5 ขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและผู้ชมเพิ่มสะสมผลงาน
2. สร้างเพิ่มสะสมผลงาน
3. การสะท้อนตนเอง
4. การออกแบบการเชื่อมโยงของเพิ่มสะสมผลงาน
5. การนำเสนอเพิ่มสะสมผลงาน

วิโรจน์ รอดเด่น (2543) ได้นำเสนอรูปแบบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา มี 8 ขั้นตอน ดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย
2. การเลือกสื่อเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
3. การผลิต/รวบรวม
4. การจัดเก็บ
5. ผลงาน
6. การปรับปรุง
7. การเผยแพร่ประชาสัมพันธ์
8. การประเมิน

ประกอบ กรณีกิจ (2544) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ 7 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. เตรียมเครื่องมือและเตรียมผู้เรียน
2. กำหนดเป้าหมาย
3. สร้างผลงาน เก็บรวบรวมผลงานและแก้ไขผลงาน
4. คัดเลือกผลงานและสร้างเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น
5. สะท้อนความรู้สึกรู้สึกต่อผลงาน
6. ประเมินเพิ่มผลงานดีเด่น
7. ประชาสัมพันธ์เพิ่มผลงานดีเด่น

การสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

1. การจัดกิจกรรมการเขียน

Bowen and Marks (1994) แบ่งประเภทของการจัดกิจกรรมการเขียน ได้ดังนี้คือ

1. การคัดลอก (copying)
2. การทำแบบฝึกหัดการเขียนโดยเน้นโครงสร้างภาษา (writing exercise)
3. กิจกรรมการเขียนแบบชี้แนะ (guiding writing exercise)
4. การเขียนตามคำบอก (dictation)
5. การเขียนบทสนทนา (dialogue)
6. การเขียนสรุป (summary)
7. กิจกรรมภาระงานเขียนที่เป็นจริง (authentic writing task)
8. การเขียนเรียงความ (essay)

สุมิตรา อังวัฒนกุล (2539) กล่าวว่า การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียน โดยครูผู้สอนควรยึดหลักดังต่อไปนี้คือ

1. การสอนทักษะการเขียนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เรียนคุ้นเคยแล้วจากการฟังและพูด
2. การควบคุมการเขียนควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย
3. กิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษ และหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนตามที่ผู้สอนได้ชี้แนะแล้ว ผู้เรียนควรมีอิสระเต็มที่ในการเขียน

2. กระบวนการเขียน

Eldredge (1995) กล่าวว่าในกระบวนการเขียนมี 5 ขั้นตอน ดังนี้คือ

1. ขั้นก่อนการเขียน (prewriting) ในขั้นนี้เป็นการรวบรวมความคิดเพื่อที่จะใช้พัฒนาทักษะการเขียน โดยต้องอาศัยข้อมูลจากหลายๆส่วนแล้วทำการเลือกหัวข้อที่จะเขียน
2. ขั้นการร่าง (drafting) ในขั้นนี้เป็นขั้นของการจัดการข้อมูลเอกสารหรือความคิดให้สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เขียนซึ่งรายละเอียดของขั้นนี้อยู่ที่เนื้อหาไม่ใช่รูปแบบของการเขียน
3. ขั้นปรับปรุง (revising) หลังจากร่างแล้วก็ดำเนินการปรับปรุงข้อความโดยใช้ข้อวิจารณ์ที่ได้จากการร่างเพื่อพัฒนางานเขียน
4. ขั้นแก้ไข (editing) ขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบการสะกด การจัดการข้อความและการใช้ไวยากรณ์ให้เหมาะสม และตรวจสอบดูว่าข้อความที่เขียนน่าดึงดูดใจมากน้อยเพียงใด
5. ขั้นจัดพิมพ์ (publishing) การจัดพิมพ์เผยแพร่กระทำหลังจากที่ได้มีการแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้ว

ศิริรัตน์ นิลละคุปต์ (อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล, 2539) ได้สรุปขั้นตอนของกระบวนการเขียนออกเป็น 5 ขั้นตอน

1. ขั้นก่อนเขียน (pre-writing) เป็นขั้นตอนแรกในการหาข้อมูลที่ใช้ในการเขียนที่มีความสำคัญมาก เพราะวก่อนที่จะเขียนนักเรียนจะต้องรู้ในเรื่องที่ตนจะเขียน โดยต้องมีประสบการณ์ความรู้ จุดมุ่งหมาย และรูปแบบการเขียน ในขั้นตอนนี้จะต้องคำนึงถึงหัวข้อเรื่องว่าเป็นหัวข้อเรื่องอะไร ครูหรือนักเรียนกำหนด หรือทั้งสองฝ่ายร่วมกันกำหนด รวมทั้งจะต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเขียน และรูปแบบของเขียนด้วย
2. ขั้นยกร่าง (drafting) เป็นขั้นตอนต่อมาที่นักเรียนแต่ละคนเขียนด้วยตนเอง โดยรวบรวมความคิดที่ตนมีอยู่ทั้งหมดเขียนลงบนกระดาษ ในยกร่างแรกจะเขียนทุกสิ่งที่เกิดขึ้นทั้งหมดจากนั้นก็ให้นำมาอ่านเขียนยกร่างต่อไป ก็จะมีการปรับแต่งเพิ่มเติม ตัดทอน ในแต่ละจุดตามรูปแบบและจุดประสงค์

3. **ขั้นปรับเปลี่ยนแก้ไข (revising)** ในขั้นตอนนี้เมื่อนักเรียนเขียนเสร็จแล้วจะต้องนำมาให้ผู้ใดอ่านเพื่อปรับปรุง แก้ไขให้งานเขียนดีขึ้น โดยการปรับเปลี่ยน ตัดทอน เพิ่มเติม และเรียบเรียงใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านและทำให้งานเขียนชัดเจนขึ้น

4. **ขั้นตรวจทานเรียบเรียง (editing)** เป็นขั้นตอนของการเขียนของนักเรียนที่ได้ยกร่างมา มีการปรับปรุงแก้ไขทั้งเนื้อหา รูปแบบ อ่านทวนจนได้ครบตามจุดประสงค์ ตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์ ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนต่างๆ โดยตรวจทานด้วยตนเองหรือให้เพื่อนตรวจ

5. **ขั้นเผยแพร่ (sharing)** เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเขียนที่นักเรียนนำผลงานของตนเองไปให้ผู้อื่นอ่าน เช่น ลงเป็นบทความในหนังสือของห้องเรียน หรือตีพิมพ์ประกาศให้เพื่อนอ่านและส่งครู

3. การประเมินการเขียน

การประเมินการเขียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งในกระบวนการสอนการเขียนที่มีความสำคัญเทียบเท่ากับการจัดเตรียมเนื้อหา อุปกรณ์ และเตรียมการสอน ดังนั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในส่วนของการทดสอบการเขียนที่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการทดสอบอย่างมีมาตรฐานและมีระบบ ทั้งนี้ Hughes (1989) กล่าวว่า มี 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับการทดสอบงานเขียนที่ครูผู้สอนจะต้องพิจารณาคือ

1. จะต้องมีการกำหนดภาระงานเขียนซึ่งเป็นตัวแทนที่แน่นอนของภาระงานที่เราคาดหวังให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางการเขียน

2. ภาระงานเหล่านั้นควรมีตัวอย่างของงานเขียนที่จะเป็นตัวแทนที่แท้จริงในการบ่งบอกความสามารถของนักเรียน

3. เป็นประเด็นที่จำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าตัวอย่างของงานเขียนเหล่านั้นจะถูกให้คะแนนอย่างเชื่อถือได้

กรมวิชาการ (2541) กล่าวถึงแนวทางในการประเมินงานเขียนของนักเรียนนั้นมีรูปแบบหลักๆที่นิยมใช้อยู่ 3 แบบ คือ

1. การประเมินตนเอง (self-evaluation)

การประเมินตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบวัดความสามารถทางการเขียนของตนเองว่ามีจุดเด่นจุดด้อยอย่างไร และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนควบคุมสะท้อน และประเมินทัศนคติ เป้าหมาย และนิสัยการทำงาน กลยุทธ์การเรียนรู้ ความก้าวหน้าความสำเร็จของตนเอง ซึ่งรูปแบบการประเมินตนเองอาจอยู่ในส่วนของชุดการเรียนรู้ การบันทึกข้อมูลด้วยตนเอง เป็นต้น

2. การประเมินโดยเพื่อน (peer evaluation)

การประเมินการเขียน โดยเพื่อนเป็นกลวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ประกอบการประเมินการเขียน ซึ่งเป็นการฝึกการประสานงานร่วมกันระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการที่จะแสดงความคิดเห็น ช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการช่วยบ่งชี้จุดเด่นจุดด้อยของเพื่อนนักเรียน ซึ่งบรรยากาศในการประเมินจะช่วยลดความตึงเครียดและเป็นไปอย่างเป็นกันเอง

3. การประเมินจากครูผู้สอน (teacher evaluation)

การประเมินโดยครูผู้สอนเป็นการประเมินเพื่อหาประสิทธิภาพของงานเขียนของนักเรียนเพื่อที่จะตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพของงาน โดยต้องใช้รูปแบบการประเมินที่เที่ยงตรงและมีความยุติธรรมและครูผู้สอนจะใช้ผลของการประเมินเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนการเขียนของนักเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ในโรงเรียนที่สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549
2. ตัวแปรในการวิจัย
 - ตัวแปรที่ศึกษา แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ คือ การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน
3. เนื้อหาการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร อ 32201 ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2544 มีดังนี้คือ
 - 3.1 Writing thank you notes
 - 3.2 Writing postcards
 - 3.3 Writing friendly letter
4. โปรแกรมสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ผู้วิจัยได้พัฒนาโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม Macromedia Dreamweaver MX 2004 และพัฒนาสคริปต์ในรูปแบบ ASP (Active Server Pages) โดยใช้ Microsoft Access เป็นฐานข้อมูล และติดตั้งบนเครื่องบริการเว็บ (Web Server)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

1. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนบน ทั่วโลกเว็บ (World Wide Web) ด้วยโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในการรวบรวมและจัดเก็บผลงานการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนแต่ละคนเพื่อสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2. การเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร หมายถึง การเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษที่ครูผู้สอนจัดกิจกรรมการเขียนขึ้นเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการถ่ายทอดงานเขียนของตนไปยังผู้อ่านได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านรูปแบบการใช้คำ วลี ประโยค และการเชื่อมโยงข้อความกันอย่างมีความหมาย

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนทดสอบหลังเรียน หลังจากการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งประเมินผลเมื่อสิ้นสุดการทดลอง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทำให้ทราบถึงผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

2. ผลที่ได้จากการศึกษาสามารถนำไปใช้เป็นแนวทางสำหรับครูภาษาอังกฤษในการนำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในทักษะด้านอื่นๆ

3. ใช้เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการนำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไปใช้ในกิจกรรมการเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียนในวิชาอื่นๆ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยครั้งนี้ต้องการศึกษาผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามลำดับหัวข้อต่อไปนี้

การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน

แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน

แนวโน้มหนึ่งในปัจจุบันเกี่ยวกับการวัดและประเมินผลที่เป็นที่ยอมรับของนักการศึกษา คือ การประเมินที่เน้นการปฏิบัติงานซึ่งเป็นการประเมินที่แสดงให้เห็นกิจกรรมที่นักเรียนสร้างสรรค์ชิ้นงานหรือคำตอบที่แสดงให้เห็นถึงทักษะการเรียนรู้ที่ได้มาของผู้เรียน การประเมินนี้จะเป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนในการที่จะถ่ายโอนความรู้และความเข้าใจไปสู่รูปแบบของการกระทำหรือชิ้นงาน (Charbonneau and Reider, 1995) ทั้งนี้ Airasian (1993) กล่าวว่า มีลักษณะจำเป็นพื้นฐาน 4 ประการ ในการประเมินโดยเน้นการปฏิบัติงาน คือ

1. ต้องมีเป้าหมายที่ชัดเจนสำหรับการประเมิน
2. ต้องมีการกำหนดรูปแบบการวัดและการสังเกตถึงพฤติกรรมการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละคนไว้ เพื่อที่ผู้ประเมินจะได้ประเมินได้อย่างถูกต้อง
3. มีการสร้างบริบทการวัดที่เหมาะสมและถูกต้องในแต่ละพฤติกรรมการแสดงออกหรือชิ้นงานของนักเรียน
4. มีการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนหรืออัตราการให้คะแนนและเครื่องมือที่จำเป็นเพื่อใช้ในการประเมิน

ทั้งนี้ความน่าเชื่อถือและความเที่ยงตรงของการวัดผลตามสภาพการณ์ที่เป็นจริงขึ้นอยู่กับบันทึกข้อมูลในแต่ละช่อง การให้ระดับคะแนน การตรวจเช็คแบบสอบถามและโดยผ่านการใช้แฟ้มสะสมผลงาน ส่วน Gold, et al., (1992) แสดงแนวคิดของการประเมินโดยเน้นการปฏิบัติงานว่า

เป็นการเปลี่ยนแปลงจากการประเมินประจำภาคเรียนเพื่อวัดความก้าวหน้าของนักเรียน แนวคิดดังกล่าวจะมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อใช้ช่วยในการพัฒนาปรับปรุงการกระทำโดยผ่าน การประเมินผลตนเอง และแนวคิดดังกล่าวนำไปสู่การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงที่แยกตัวออกมาอย่างเห็นได้ชัดจากการประเมินแบบดั้งเดิมที่มุ่งเน้นการใช้คะแนนหรือข้อสอบมาตรฐาน ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า แบบทดสอบมาตรฐานนั้นไม่เพียงพอต่อการตัดสินใจเกี่ยวกับความก้าวหน้าของนักเรียนจนมีคำกล่าวจากนักการศึกษาบางท่านว่าการประเมินโดยใช้แบบทดสอบนั้นไม่มีความสมบูรณ์พอและบ่อยครั้งที่มีการแปลความผลของคะแนนอย่างผิดพลาด นอกจากนี้ ครูผู้สอนและผู้บริหารบางส่วนอาจมีความเข้าใจไม่กระจ่างชัดเกี่ยวกับการประเมินของนักเรียน นอกจากนี้ครูผู้สอนอาจขาดประสบการณ์หรือการอบรมพื้นฐานเกี่ยวกับการวัดผลทางการศึกษา อย่างไรก็ตาม Brandt (1992) ได้กล่าวถึงข้อสังเกตบางประการในการนำการวัดผลโดยเน้นการปฏิบัติงานมาใช้เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุด โดยเขากล่าวว่าสิ่งที่นักการศึกษาควรระวังเป็นอย่างมากในการวัดผลก็คือ จะต้องมีความเชื่อมั่น นั้นหมายถึงคะแนนที่ได้จะต้องบอกถึงการปฏิบัติงานนั้นจริงๆ มีความชัดเจนพอและถูกต้อง ซึ่งคำถามที่ว่านักการศึกษาจะสร้างให้เกิดหลักฐานได้อย่างไรนั้นก็คือ จะต้องจัดหาหลักฐานที่เพียงพอที่จะทำให้รู้สึกมั่นใจว่าคะแนนที่ได้นั้นเป็นตัวแทนความสามารถจากการปฏิบัติงานของนักเรียนจริงๆ และต้องมั่นใจว่ามีข้อมูลที่เพียงพอจากการรวบรวมภาระงาน นอกจากนี้ควรมีการฝึกฝนและปรับใช้เกี่ยวกับกระบวนการของการให้คะแนนด้วย และควรมีรูปแบบของการวัดตัดสินที่หลากหลาย (Multiple Judges) เพื่อใช้กับการชี้วัดที่ต้องการความเชื่อมั่นที่ถูกต้อง ในส่วนของความเที่ยงตรงก็เช่นเดียวกัน ทั้งนี้การที่มีภาระงานตามสภาพกาลที่เป็นจริงไม่ได้หมายความว่า เป็นเครื่องแสดงความเที่ยงตรงในสิ่งที่ซับซ้อนของภาระงานได้หมด เนื่องจากแต่ละภาระงานมีความแตกต่างกันและคะแนนที่ได้จากภาระงานหนึ่งก็เชื่อว่า จะเป็นเครื่องแสดงถึงตัวแทนของงานทั้งหมด นักการศึกษาได้แสดงความเห็นว่าในการปฏิบัติงานอย่างน้อยผู้เรียนควรได้รับการฝึกฝนอย่างน้อย 6 ภาระงานที่มีความแตกต่างกันในแต่ละโปรแกรม

จากความคาดหวังสูงสุดทางด้านการศึกษาในการที่จะนำเอาแนวความคิดใหม่มาใช้ในการประเมินจึงเป็นที่มาของการนำเอาการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเข้ามาใช้ในระบบของการศึกษา ทั้งนี้ Fusco and Hauck (1995) กล่าวเกี่ยวกับการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานว่าวิธีนี้นัยดังกล่าวนี้ มีความเชื่อทางปรัชญาที่ว่า การประเมินเป็นส่วนหนึ่งที่มีความสำคัญของการสอน และสามารถแลกเปลี่ยนหรือกระทำร่วมกัน ได้กับนักเรียนเอง ครู อาจารย์ หรือผู้ปกครอง การใช้เครื่องมือการประเมินที่หลากหลายเพื่อต้องการสร้างให้เกิดมิติของมุมมองที่แสดงถึงความสามารถ

ของนักเรียนในลักษณะที่แตกต่างกัน การใช้แบบทดสอบมาตรฐานอย่างเดียวไม่สามารถที่จะจัดกิจกรรมต่างๆตามหลักสูตรที่จัดไว้ให้ผู้เรียนได้มีประสบการณ์เรียนรู้ ดังนั้นครูผู้สอนสามารถที่จะใช้เครื่องมือดังกล่าวในการวัดความสามารถของนักเรียนในลักษณะการเรียนรู้ตามสถานการณ์จริง โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆมาวิเคราะห์และเผยแพร่ถึงการเรียนรู้ของนักเรียนว่าสามารถกระทำได้ดีมากน้อยเพียงใด ทั้งนี้การประเมินดังกล่าวจะสะท้อนให้เห็นถึงระดับความรู้ความสามารถของผู้เรียน ส่วน Northwest Regional Educational Laboratory (1997) ได้นำเสนอทางเลือกใหม่ในการประเมินการเรียนการสอน โดยกล่าวว่า ในภาระงานใหม่ของการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นอยู่ที่ความรู้และความจำนั้นคือ การจะต้องสร้างให้เกิดความชัดเจนทางด้านการสอนและการวัดประเมินผลให้มากขึ้นซึ่งจะต้องสร้างให้เกิดโครงสร้างที่ดีกว่าเดิมในการจัดเตรียมให้นักเรียนเผชิญกับกระบวนการทางความคิดที่ซับซ้อนมากยิ่งขึ้นซึ่งผู้เรียนจะต้องใช้ในการดำรงตนในสังคม ในขณะที่กระแสของสังคมก็ตั้งคำถามเกี่ยวกับรูปแบบของการวัดผลซึ่งจำต้องกำหนดให้เกิดรูปแบบใหม่ของการวัดผลที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถนำไปใช้ได้อย่างเกิดประสิทธิภาพและนำไปใช้กับการให้การศึกษาส่วนบุคคลที่มีความต้องการเฉพาะ ได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นทางเลือกที่เกิดขึ้นคือ การวัดและประเมินผลที่เป็นกิจกรรมซึ่งสามารถประเมินได้หลายรูปแบบ มีความยืดหยุ่น และมีเป้าหมายที่มุ่งอยู่ที่การวัดคุณภาพการทำงานของนักเรียนหรือโปรแกรมทางการศึกษา การประเมินนั้นจะต้องสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งที่ผู้เรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว ด้วยเหตุผลดังกล่าว การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานจึงเป็นทางเลือกหนึ่งของการประเมินที่เน้นการปฏิบัติงานของผู้เรียน โดยจะมุ่งเน้นให้เห็นถึง การตอบสนองในการทำงานมากกว่าการเน้นอยู่ที่การเลือกคำตอบที่ถูกต้องของนักเรียน

จากแนวคิดดังกล่าวจึงสรุปได้ว่าการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นเทคนิคการประเมินทางการศึกษาแนวใหม่ ที่ให้สารสนเทศที่แสดงถึงความพยายาม เจตคติ พัฒนาการด้านต่างๆความก้าวหน้าในการเรียนรู้ จุดเด่นจุดด้อยของผู้เรียนตามสภาพที่แท้จริง (Authentic) โดยที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเองร่วมกับครูผู้สอน ซึ่งมีการพิจารณาคุณภาพของงาน โดยเปรียบเทียบกับเกณฑ์การประเมินที่เป็นมาตรฐาน พิจารณาคัดสินความก้าวหน้าจากตัวอย่างงานที่เก็บรวบรวมอย่างเป็นระบบ การปฏิบัติงานทักษะและเชิงวิชาการ หลักฐานเพิ่มเติมจากแหล่งต่างๆ ตลอดจนข้อเขียนที่สะท้อนความรู้สึกรู้สึกเกี่ยวกับตนเอง ทำให้สามารถมองเห็นพัฒนาการทุกด้านของผู้เรียนอย่างแท้จริง และช่วยทำให้เห็นถึงการพัฒนาของนักเรียนในด้านต่างๆที่กำหนดไว้ในหลักสูตร อีกทั้งผลการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงานจะช่วยในการปรับปรุงการเรียนการสอน และพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้ดีขึ้น ทั้งนี้วิธีนี้ (Approach) ดังกล่าวมีความแตกต่างกับการประเมิน

โดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized Test) ซึ่งมุ่งเน้นอยู่ที่ผลผลิตมากกว่ากระบวนการมีส่วนร่วม อีกทั้งไม่สามารถที่จะประเมินได้อย่างครอบคลุม ทั้งนี้ Benoit and Yang (1996) กล่าวว่าคุณภาพของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานจะใช้วิธีการตรวจสอบเชิงคุณภาพมากกว่าเชิงปริมาณในสองประเด็นหลักคือ

1. ความตรง การตรวจสอบความตรง กระทำโดยการพิจารณาจากผลงานของนักเรียนซึ่งเป็นหลักฐานเชิงประจักษ์ว่า ผลงานนั้นแสดงถึงความสามารถหรือผลสัมฤทธิ์ที่แท้จริงของนักเรียนได้ถูกต้องเพียงใด แทนที่จะพิจารณาจากคะแนนซึ่งมีลักษณะเป็นนามธรรม

2. ความเที่ยง การตรวจสอบความเที่ยง จะเป็นการหาค่าความสอดคล้องระหว่างความเห็นของครูผู้สอนภายนอกที่มาประเมินแฟ้ม และมีการกำหนดให้งานมีความเป็นมาตรฐาน เพื่อให้มีการพัฒนาการให้คะแนนเป็นมาตรฐานซึ่งจะทำให้มีความเที่ยงมากขึ้น ทั้งนี้ Tierney (1991) ได้เปรียบเทียบคุณภาพของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานและ การประเมินโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐานดังตารางข้างล่างนี้

ตารางที่ 1 ความแตกต่างของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานและแบบทดสอบมาตรฐาน

การวัดผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน	การวัดผลโดยใช้แบบทดสอบมาตรฐาน
1. เป็นเครื่องแสดงให้เห็นถึงรูปแบบการอ่านและการเขียนของนักเรียนที่มีความหลากหลายในสิ่งที่ตัวผู้เรียนได้รับมอบหมาย	1. ประเมินผลนักเรียนในลักษณะที่มีขีดจำกัดของภาระงานในด้านการอ่านและการเขียน ซึ่งอาจจะไม่สอดคล้องกับสิ่งที่นักเรียนเรียนรู้
2. เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ประเมินความก้าวหน้าและความสำเร็จของตนเอง และช่วยให้ผู้เรียนได้กำหนดเป้าหมายการเรียนรู้	2. ครูมีบทบาทสำคัญในการประเมิน
3. สามารถวัดสัมฤทธิ์ผลของนักเรียนแต่ละคนในขณะเดียวกันก็แสดงให้เห็นความแตกต่างระหว่างบุคคล	3. ประเมินนักเรียนทุกคนในลักษณะที่มีมิติเดียวกัน
4. แสดงให้เห็นถึงลักษณะของการประเมินแบบเรียนรู้ร่วมกัน (Collaborative Approach)	4. กระบวนการประเมินไม่มีลักษณะของความร่วมมือ
5. การประเมินตนเองของนักเรียนเป็นเป้าหมายของการประเมิน	5. การประเมินของนักเรียนไม่ใช่เป้าหมายของการประเมิน
6. เน้นให้เห็นถึงพัฒนาการความพยายามและสัมฤทธิ์ผล	6. เน้นอยู่ที่สัมฤทธิ์ผลเป็นหลัก
7. เชื่อมโยงการประเมินและการสอนเข้ากับการเรียนรู้	7. แยกการเรียนรู้ การทดสอบ และการสอนออกจากกัน

The Harriet W. Sheridan Center for Teaching and Learning (1997) ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานว่าเป็นวิธีหนึ่งของการประเมินโดยเป็นการเก็บรวบรวมหลักฐานข้อมูล ตลอดจนการมีปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและนักเรียน เพื่อที่จะเข้าใจถึงการทำงานและสะท้อนให้เห็นถึงความร่วมมือ นอกจากนี้การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นเครื่องมือหนึ่งที่มีความเหมาะสมในการที่จะนำไปสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับการเชื่อมโยงระหว่างการอ่านเขียนของนักเรียน เป็นการประเมินความเปลี่ยนแปลงทางด้านความหมายและวิธีการสอนที่มีต่อการเรียนรู้ภาษาและสอดคล้องกับหลักสูตรแนวใหม่ซึ่งมีการบูรณาการลักษณะการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะซึ่งได้แก่ ฟัง พูด อ่านและเขียน เป็นการเน้นอยู่ที่กระบวนการของการสร้างความหมายเพื่อให้ผู้เรียนเกิดนิสัยรัก การอ่าน และเน้นกิจกรรมของการแก้ปัญหา และทักษะการคิด ตลอดจนทำงานร่วมกัน ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญของการเรียนรู้ ดังนั้นประเด็นสำคัญในการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานก็จะมีความเกี่ยวข้องกับการจัดโครงสร้างการประเมินกิจกรรมต่างๆให้สอดคล้องกับหลักสูตรและเป้าหมายของการสอน ซึ่งการใช้แฟ้มสะสมผลงานประเมินผลนักเรียนจะสามารถกระทำได้อย่างต่อเนื่อง นักเรียนมีส่วนร่วมอย่างจริงจังในการพัฒนาความก้าวหน้าของตนเองในฐานะผู้ใช้ภาษา

แนวความคิดดังกล่าวมีความสอดคล้องกับ Northwest Regional Educational Laboratory (1997) ที่กล่าวว่า การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นอีกทางเลือกหนึ่งทางการศึกษา เนื่องจากแนวโน้มความเปลี่ยนแปลงทางการศึกษามีความต้องการที่จะจัดโครงสร้างการวัดและประเมินผลในการเตรียมนักเรียนให้เผชิญกับการดำรงอยู่ในสังคมที่ต้องใช้ความคิดสลับซับซ้อน ดังนั้นบทบาทของแบบทดสอบ (Test) ควรลดลงและควรมีการคิดค้นรูปแบบการประเมินเพื่อที่จะช่วยให้นักเรียนสามารถดำเนินการสอบอย่างเกิดประสิทธิภาพ และช่วยให้นักเรียนได้ค้นพบความต้องการของตนเองตามความเปลี่ยนแปลงของกระแสสังคม ทั้งนี้การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นการใช้รูปแบบการประเมินที่มีความหลากหลายสามารถขยายปรับเปลี่ยนเวลา รวมทั้งจุดมุ่งหมายที่ต้องการให้นักเรียนทำงานที่มีคุณภาพ ตลอดจนการมีแนวทางในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้รายละเอียดที่ถูกต้องเกี่ยวกับตัวนักเรียนเองว่าตนได้เรียนรู้อะไรบ้าง เพื่อผู้เกี่ยวข้องจะได้ดำเนินการต่อไปเกี่ยวกับการจัดโปรแกรมทางการศึกษาที่เกิดคุณภาพ

College of Agricultural Sciences, Penn State University (1999) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานเป็นอีกรูปแบบหนึ่งของการประเมินตามสภาพกาลที่เป็นจริงและเป็นรูปแบบหลักๆในหลายๆรูปแบบของการประเมิน ทั้งนี้การประเมินโดยใช้สะสมงานจะเกี่ยวข้องกับชนิดของโครงสร้างของกิจกรรมการวัดผลที่นักการศึกษาเรียกว่าเป็นการวัดผลตามสภาพกาลที่เป็นจริง หรือ

การวัดผลที่เน้นอยู่ที่การปฏิบัติงาน อย่างไรก็ตามการวัดผลดังกล่าวจะเป็นแหล่งข้อมูลที่มีคุณค่าสำหรับครูและนักเรียนเอง โดยเฉพาะการที่ต้องการให้ผู้เรียนสามารถตอบสนองต่อการเรียนรู้มากกว่าจะเป็นแค่การจดจำข้อมูลที่ถูกต้อง แต่ทั้งนี้จะต้องสามารถประยุกต์ความรู้ได้ นอกจากนี้การแก้ไขปัญหาในการเรียนจำเป็นต้องมีการใช้แหล่งข้อมูลที่หลากหลาย ซึ่งนักเรียนจะต้องเลือกใช้ข้อมูลจากแหล่งที่มีอยู่ได้ ภาระอีกประการหนึ่งของการวัดผลดังกล่าวคือการนำเสนอภาระงานที่มีจุดเน้นที่เป็นจริง (Realistic Focus) ซึ่งหมายถึงการประเมินนั้นควรมุ่งให้มีภาระงานที่ผู้เรียนจะต้องแสดงหรือปฏิบัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการตอบสนองต่อสถานการณ์การเรียนรู้ที่เป็นจริงที่ผู้เรียนประสบไม่ใช่คำตอบที่ถูกต้อง เนื่องจากเนื้อหาในเพิ่มสะสมผลงานนั้นผู้เรียนเป็นผู้ผลิตขึ้นเอง จึงควรได้ใช้เนื้อหานั้นอย่างเข้มข้นเพื่อเสริมสร้างความเจริญเติบโตและพัฒนาการในฐานะผู้ใช้ภาษา

ความหมายของเพิ่มสะสมผลงาน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้ให้นิยามความหมายของเพิ่มสะสมผลงานในลักษณะคล้ายคลึงกัน ดังนี้

Hamns and Adams (1991) กล่าวว่า คำอธิบายที่ดีที่สุดของเพิ่มสะสมผลงาน ก็คือสิ่งที่บรรจุหลักฐานอันแสดงถึงทักษะของบุคคล หลักฐานที่สะสมไว้ในเพิ่มสะสมผลงานสามารถใช้เป็นเอกสารที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการ ความเจริญงอกงามในด้านความสามารถ เจตคติ ทักษะ และความปรารถนา เพิ่มสะสมผลงานมีความหมายมากกว่ากล่องบรรจุผลงานนักเรียน เพราะเป็นเครื่องมือที่ครูสามารถนำไปใช้ในชั้นเรียน เพื่อชักนำนักเรียนมาอภิปรายแสดงความคิดเห็นร่วมกันจากชิ้นงานที่ตนเองคิดว่าดีและชิ้นงานที่เพื่อนร่วมชั้นเรียนนำเสนอ การสะท้อนนี้จะเป็นหนทางนำไปสู่การรู้จักคิดและเพิ่มพูนศักยภาพในการเรียนต่อไปในอนาคต เพิ่มสะสมผลงานยังเป็นสิ่งที่เชื่อมโยงให้ครูและนักเรียนมีสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อกัน

Lapp, et al., (1992) กล่าวว่าเพิ่มสะสมผลงานคือที่จัดเก็บรวบรวมตัวอย่างงานเขียนของนักเรียนและวัตถุอื่นๆ โดยเป้าหมายเบื้องต้นของการใช้เพิ่มสะสมผลงานคือใช้เพื่อพัฒนาการประเมินตนเองของนักเรียน และใช้ในการวิเคราะห์พัฒนาการของนักเรียนในฐานะผู้ใช้ภาษา ให้กลายเป็นผู้เรียนที่มีศักยภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้เพิ่มสะสมผลงานจะสะท้อนให้เห็นถึงการอ่านและการเขียน ส่วนการจัดเก็บสามารถเก็บไว้ในแฟ้ม กล่อง หรือชั้นวางที่มีพื้นที่กว้างพอ นอกจากนี้เพิ่มสะสมผลงานยังเป็นที่จัดเก็บพัฒนาการทางด้านความคิด ความก้าวหน้า และความสำเร็จในการเรียนภาษา และกลายเป็นเครื่องมือที่มีศักยภาพสำหรับการจัดการให้นักเรียนมีพัฒนาการที่ดี

ในแง่ของผู้ใช้ภาษาและเป็นนักคิด และยังมีบทบาทสำคัญในส่วนของกระบวนการประเมิน และ ยังช่วยเติมเต็มการประเมินแบบข้อสอบมาตรฐานให้มีความสมบูรณ์มากขึ้น

Calfee and Perfumo (1993) ได้กล่าวถึงแฟ้มสะสมผลงานว่าหมายถึงการสะสมวัตถุชิ้น ต่างๆตลอดปีการศึกษา อาทิเช่น ตัวอย่างผลงานการเขียน การอ่าน บัญชีรายชื่อหนังสือที่ใช้อ่าน บันทึกการอ่าน ร่างการเขียนอย่างหยาบๆ ร่างที่สมบูรณ์ บันทึกการเข้าร่วมการสัมมนา เอกสารที่ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ งาน โครงการที่กำหนดให้ทำหรือสนใจคิดทำด้วยตนเอง หลักฐานต่างๆ เหล่านี้ได้ผ่านวิเคราะห์โดยนักเรียนเองว่าเป็นชิ้นงานดีที่สุดใน

Mc Daniel (1994) กล่าวว่า แฟ้มสะสมผลงานคือแฟ้มหรือไฟล์ที่จัดเก็บของข้อมูลที่มีความหลากหลาย เป็นเอกสารที่แสดงถึงประสบการณ์และความสำเร็จของนักเรียน

De carlo (1995) กล่าวว่า แฟ้มสะสมผลงานคือระบบของการจัดเก็บข้อมูลซึ่งผลิตโดย นักเรียนหรือครูซึ่งจะเป็นตัวบ่งชี้ความพยายามและความก้าวหน้าที่ได้จากการอ่านและการเขียน ในการใช้แฟ้มสะสมผลงาน ครูผู้สอนสามารถที่จะควบคุมความก้าวหน้าของการอ่านและการเขียน ของนักเรียนและทำการเก็บรวบรวมข้อมูลอย่างต่อเนื่อง และสนับสนุนให้นักเรียนประเมินผล ความก้าวหน้าของตนเอง

Charbonneau and Reider (1995) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานหมายถึง แฟ้มที่รวบรวม เกี่ยวกับการงานที่จัดทำเสร็จเรียบร้อยแล้วจากช่วงเวลาที่คุณกำหนดให้นักเรียนได้ปฏิบัติ ทั้งนี้ตัว นักเรียนเองหรือครูผู้สอนเป็นผู้เลือกตัวอย่างของชิ้นงาน โดยชิ้นงานที่ครูและนักเรียนเลือกนี้จะเป็น ตัวบ่งชี้ที่ดีของการทำงานของนักเรียน นอกจากนี้แฟ้มสะสมผลงานนั้นจะมีการประเมินโดยตัว นักเรียนมากกว่าตัวครูหรือผู้บริหาร ซึ่งนักเรียนเองจะมีโอกาสในการอธิบายเกี่ยวกับชิ้นงานหรือ แฟ้มสะสมผลงานของตนเอง ส่วนการจัดเก็บชิ้นงานจะมีการลงวันที่กำกับทุกชิ้น และมีการบันทึก ประเด็นที่ได้สะท้อนถึงการทำงานเป็นกลุ่มที่มีประสิทธิภาพไว้

Popham (1995) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานคือการจัดเก็บรวบรวมงานของนักเรียนอย่างมี ระบบ แฟ้มสะสมผลงานจะแสดงให้เห็นถึงทักษะและความสำเร็จในการผลิตชิ้นงานของนักเรียน จุดเด่นของแฟ้มสะสมผลงานอยู่ที่การที่สามารถปรับปรุงชิ้นงานให้เห็นถึงทักษะที่ได้พัฒนาให้มีความก้าวหน้าอยู่เสมอของผู้เก็บรวบรวม

Ruddell and Ruddell (1995) กล่าวว่า แฟ้มสะสมผลงานหมายถึงชุดของผลงานที่แสดงความสำเร็จของนักเรียนในการเรียนรู้ในช่วงของการเรียน ซึ่งมีลักษณะการใช้เช่นเดียวกับแฟ้มสะสมผลงานของศิลปินที่รวบรวมเอกสารและงานที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในช่วงระยะเวลาของการปฏิบัติงาน

จากนิยามต่างๆเบื้องต้นสามารถสรุปได้ว่าแฟ้มสะสมผลงาน หมายถึงที่จัดเก็บข้อมูลข่าวสารต่างๆที่ทรงคุณค่า ซึ่งมีความหลากหลาย โดยมีระบบการจัดเก็บที่เป็นขั้นตอน และผู้จัดเก็บเป็นผู้พิจารณาแล้วว่าเป็นชิ้นงานหรือข้อมูลที่ดีที่สุด ทั้งนี้ข้อมูลเอกสารต่างๆที่จัดเก็บนั้นจะเป็นตัวสะท้อนถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า ความมุ่งมั่นในการทำงานของนักเรียน และนำไปสู่การพัฒนาการเรียนรู้นในทิศทางที่ดีขึ้นในแต่ละขอบข่ายรายวิชา

ความเป็นมาของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน

กรมวิชาการ (2539) กล่าวเกี่ยวกับความเป็นมาของแฟ้มสะสมผลงานว่าการประเมินจากแฟ้มสะสมผลงานได้พัฒนามาจากการที่ศิลปินและนักโฆษณานำผลงานของตนที่แสดงถึงความสามารถ ความคิดริเริ่ม ความอัจฉริยะ และงานที่ตนรักจัดเก็บสะสมในกระเป๋า หรือแฟ้มที่เรียกว่า Portfolio มาจัดแสดงหรือเสนอให้แก่ผู้ว่าจ้างทำหรือบุคคลอื่น เพื่อให้ผู้อื่นได้รับรู้ ชื่นชมยอมรับความสามารถของตนซึ่งนักการศึกษาได้นำแนวคิดของแฟ้มผลงานของศิลปิน หรือนักโฆษณา มาประยุกต์ใช้กับนักเรียนโดยเน้นบทบาทให้นักเรียนเป็นผู้สร้างความรู้จากสิ่งที่ได้เรียนรู้ ความเข้าใจตลอดจนประเมินความก้าวหน้าของตนเอง ดังนั้นแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนจึงเป็นที่สำหรับนักเรียนได้เก็บสะสมผลงานที่แสดงถึงความคิดสร้างสรรค์ ความคิดริเริ่ม ในการนำเสนอผลงานของตนเองได้ดี นอกจากนี้ยังสามารถวัดทักษะ ความสามารถ และความอัจฉริยะของบุคคลได้ดีกว่าการบรรยาย ความสามารถของบุคคล (Resume) หรือการทดสอบความรู้ซึ่งการประเมินแบบเดิมไม่สามารถวัดสิ่งเหล่านี้ได้ สำหรับสิ่งที่ใช้เก็บผลงานของนักเรียนนั้นอาจจะเป็นกล่องกระดาษ แฟ้ม ชั้น หรืออื่นๆก็ได้ แล้วแต่ความเหมาะสมกับชิ้นงานของนักเรียน ซึ่งโดยทั่วไปนิยมใช้แฟ้มหรือกล่อง ในที่นี้เรียก Portfolio ของนักเรียนว่าแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียน

Gold, et. Al. (1992) กล่าวเกี่ยวกับความเป็นมาของการใช้แฟ้มสะสมผลงานว่าในปัจจุบันนี้นักวิชาการในหลายระดับ ตั้งแต่อนุบาลจนถึงวิทยาลัย ได้มีการศึกษาและทำวิจัยเกี่ยวกับการนำแฟ้มสะสมผลงานไปใช้ประกอบในการเรียนการสอน ผลสรุปส่วนใหญ่ปรากฏออกมาในเชิงบวก ทั้งนี้เนื่องจากการเก็บรวบรวมผลงานของนักเรียนอย่างเป็นระบบ

เพิ่มสะสมผลงานยังสามารถแสดงถึงกิจกรรมและกระบวนการของการอ่านและเขียนได้อย่างเป็นรูปธรรม นอกจากนี้ยังเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนเกิดความร่วมมือระหว่างกันอันเป็นการสนับสนุนให้เกิดความเข้าใจของพัฒนาการของการอ่านและการเขียน ทั้งนี้เพิ่มสะสมผลงานจะช่วยในการจัดเก็บบันทึกทั้งแง่พฤติกรรมการทำงานเชิงคุณภาพและปริมาณงานของผู้เรียนตลอดช่วงเวลาและยังช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมในประสบการณ์ของการอ่านและการเขียน ทั้งนี้อยู่ในรูปการสอนโดยตรงและไม่ได้สอนโดยตรง นอกจากนี้ยังช่วยให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์และเกิดการเรียนรู้ในบริบทส่วนบุคคล ความเด่นชัดของการใช้เพิ่มสะสมผลงานมีความโดดเด่นในแวดวงของการศึกษาอย่างต่อเนื่องดังที่ Moore (1995) กล่าวว่าเพิ่มสะสมผลงานกำลังเป็นที่นิยมอย่างแพร่หลายสำหรับครูและโรงเรียนต่างๆที่มีการประเมินโดยเน้นการปฏิบัติงาน ซึ่งการประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานเป็นการนำเอาผลงานของนักเรียนที่ได้คัดเลือกแล้วมาทำการประเมินโดยนักเรียน ครู หรือประเมินโดยทั้งสองฝ่ายซึ่งการประเมินค่าของงานนั้นจะช่วยให้เด็กกำหนดตนเองโดยเฉพาะทำให้นักเรียนได้ทราบว่าตนเองคือใคร ส่วนการประเมินไม่ใช่แค่การประเมินความถูกต้องเท่านั้นแต่ยังรวมถึงความเข้าใจ (Hansen, 1995)

นอกจากนี้การประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานจะเป็นตัวแสดงให้เห็นการจัดระบบการจัดการเก็บหลักฐานของผู้เรียนเพื่อเสนอให้เห็นถึงความสำเร็จของงานที่ได้ปฏิบัติไว้ และจะแสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าของงานในแต่ละวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของการเรียนรู้ในแต่ละจุดที่ได้มีการกำหนดไว้ ดังนั้นในสถานการณ์ของโรงเรียนการใช้เพิ่มสะสมผลงานจะเป็นมากกว่าเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนในแต่ละช่วงเวลา แต่เป้าหมายที่แท้จริงที่ได้รับคือการมองเห็นความเข้าใจที่ถูกต้องและพัฒนาการที่เกิดขึ้นของนักเรียน ซึ่งจะเป็นตัวช่วยให้นักเรียนได้ประเมินความก้าวหน้าของตนและเป็นตัวช่วยให้ครูผู้สอนได้ตัดสินใจเกี่ยวกับการประเมินนักเรียนในแต่ละเป้าหมายที่ได้ตั้งไว้ จากรูปแบบของความยืดหยุ่น ความมีศักยภาพและมีลักษณะของความเป็นส่วนบุคคลนั้นเพิ่มสะสมผลงานยังสามารถช่วยให้ผู้เรียนแสดงความรู้และทักษะที่พวกเขาได้รับและยังเป็นตัวช่วยในการกำหนดแนวทาง โปรแกรมการเรียนรู้ทางการศึกษาได้เป็นอย่างดี แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับแนวความคิดของ Pophan (1995) ที่กล่าวว่า การประเมินควรเป็นส่วนหนึ่งของการสอนไม่ควรจะแยกออกจากกัน ดังนั้นบทบาทของการประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานจึงเข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมากต่อนักการศึกษาและการจัดการเรียนการสอน เนื่องจากการประเมินด้วยเพิ่มสะสมผลงานแสดงให้เห็นถึงรูปแบบของทางเลือกที่มีความชัดเจนกว่าการประเมินแบบดั้งเดิม ส่วน Center for Excellence in Learning and Teaching (1997) กล่าวว่าการออกแบบการสอนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานนั้นเป็นประเด็นที่นำมาสู่การอภิปรายเป็นอย่างมากใน

แนวทางการศึกษาทั้งในระดับท้องถิ่นและระดับชาติ โดยเฉพาะสามารถนำมาเป็นเครื่องมือในการจัดเอกสารที่มีประสิทธิภาพของครู และสืบเนื่องจากการสอนเป็นกระบวนการที่ซับซ้อนซึ่งจำเป็นต้องใช้วินัยที่ซับซ้อนด้วยเพื่อมาใช้ในการวัดผลได้อย่างเกิดประสิทธิภาพ

ลักษณะเฉพาะของเพิ่มสะสมผลงานทางด้านการศึกษา

เพิ่มสะสมผลงานเป็นแหล่งจัดเก็บข้อมูลที่ทรงคุณค่าและสะท้อนถึงพัฒนาการเรียนรู้ของนักเรียนได้เป็นอย่างดีดังนิยามข้างต้น อย่างไรก็ตามสิ่งที่ครูผู้สอนควรทราบก็คือการรับรู้เกี่ยวกับลักษณะเฉพาะของเพิ่มสะสมผลงาน ดังที่ Paulson, et al (1991) กล่าวว่า เพิ่มสะสมผลงานมีลักษณะเฉพาะอย่าง เพิ่มสะสมผลงานเป็นการเก็บรวบรวมงานของนักเรียนอย่างมีเป้าหมายซึ่งจะแสดงถึงความพยายาม ความก้าวหน้าและความสำเร็จในแต่ละขอบข่ายเนื้อหาจากงานของนักเรียน มีการตัดสินใจให้คะแนนชิ้นงานและมีการสะท้อนชิ้นงานของตัวเอง ทั้งนี้จะเห็นได้ว่าลักษณะเฉพาะของเพิ่มสะสมผลงานนั้นจะเป็นเครื่องมือที่เปิดเผยให้ทราบถึงการเข้าใจเกี่ยวกับกระบวนการทางการศึกษาทั้งด้านบุคลากรและตัวนักเรียนเอง ถือได้ว่าเป็นหน้าต่างที่สำคัญในการนำไปสู่การเข้าใจบุคคลและเป็นเครื่องมือที่จะกระตุ้นให้นักเรียนมีความรับผิดชอบตนเอง โดยเฉพาะการแสดงให้เห็นถึงการแสดงความเป็นเจ้าของและได้มีโอกาสในการประเมินตามสภาพที่เป็นจริง ทั้งนี้เขาได้กำหนดลักษณะเกณฑ์เฉพาะของเพิ่มสะสมผลงานที่มีคุณภาพดังต่อไปนี้

1. การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานนั้นจะต้องเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีการเรียนรู้อย่างเต็มศักยภาพ ดังนั้นเมื่อสิ้นสุดการเรียนรู้แล้วจะต้องมีข้อมูลหรือหลักฐานที่ได้แสดงให้เห็นถึงการได้สะท้อนตนเองจากการเรียนรู้ต่างๆ
2. เพิ่มสะสมผลงานคือเพิ่มที่นักเรียนเป็นผู้ปฏิบัติซึ่งเป็นการสร้างแนวทางเชิงสร้างสรรค์ให้นักเรียนเป็นผู้เรียนรู้ที่จะประเมินคุณค่างานของตนเองนั้นนักเรียนจะต้องมีความเกี่ยวข้องกับงานนั้นๆอย่างจริงจังในการที่จะคัดเลือกงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ
3. เพิ่มสะสมผลงานจะมีความแตกต่างและแยกต่างหากกับระเบียบสะสมการเรียนของโรงเรียน ดังนั้นคะแนนและข้อมูลที่มีอยู่ในส่วนกลางของโรงเรียนอาจนำมารวมไว้ในเพิ่มสะสมผลงานได้เฉพาะในกรณีที่ต้องการใช้เป็นเครื่องมือเพื่อแสดงถึงบริบทการจัดแสดงงานในสิ่งที่นักเรียนได้ปฏิบัติ
4. เพิ่มสะสมผลงานจะต้องมีตัวอย่างกิจกรรมต่างๆของนักเรียนทั้งนี้รวมถึงเป้าหมายในการสร้างเพิ่มสะสมผลงาน ความตั้งใจ เนื้อหา มาตรฐานของงาน (อาจได้แก่งานที่เป็นส่วนที่ดีและไม่ดี และชิ้นงานนั้นได้แสดงให้เห็นถึงอะไรบ้าง)

5. เพิ่มสะสมผลงานนำไปใช้เพื่อสนองถึงเป้าหมายทางการศึกษาได้หลากหลายในช่วงตลอดปีการศึกษา ดังนั้นเนื้อหา อุปกรณ์ อาจสามารถนำไปจัดเก็บเฉพาะส่วนที่สำเร็จแล้วหรืออาจจะประกอบไปด้วยเนื้อหาที่ผู้เรียนประสงค์จะต้องการเก็บไว้เพื่อนำเสนอต่อสาธารณชนเท่านั้น

6. เพิ่มสะสมผลงานอาจมีเป้าหมายในการใช้ที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ต้องไม่สับสนในการใช้ โดยเฉพาะเป้าหมายส่วนบุคคลและความสนใจอาจสะท้อนจากเนื้อหาหรือชิ้นงานที่นักเรียนได้เลือก แต่ข้อมูลที่จัดเก็บไว้นั้นอาจสะท้อนถึงความสนใจของครูผู้สอน ผู้ปกครองหรือชุมชน

7. เพิ่มสะสมผลงานเป็นเครื่องมือที่แสดงถึงความก้าวหน้า ดังนั้นมีหลายวิธีที่จะแสดงถึงความก้าวหน้าต่างๆที่เห็นได้ชัด คือการนำเสนอตัวอย่างของงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติจริงซึ่งสะท้อนถึงทักษะการเรียนรู้ที่ได้พัฒนา

8. ลักษณะเฉพาะประการสุดท้ายของเพิ่มสะสมผลงาน คือมีทักษะมากมายและเทคนิคต่างๆที่จะสามารถทำให้การใช้เพิ่มสะสมผลงานเป็นไปอย่างมีคุณภาพ แต่ทั้งนี้จะต้องได้รับการสนับสนุนจากทุกฝ่ายทั้งจากตัวนักเรียนเองในฐานะผู้เรียนและบุคคลอื่นๆที่จะพัฒนาในการใช้เพิ่มสะสมผลงานนั้นๆ

Hart (1997) ได้กล่าวถึงลักษณะเฉพาะของเพิ่มสะสมผลงาน 7 ประการ ซึ่งมีความสำคัญต่อการใช้ในแวดวงของการศึกษาดังนี้ คือ

1. เพิ่มสะสมผลงานเป็นแหล่งรวบรวมข้อมูลที่มีความหลากหลาย ซึ่งจะเป็นตัวช่วยในการติดตามผลการเรียนรู้ของนักเรียนอยู่เรื่อยๆ ได้อย่างหลากหลายตามภาระของงาน เพื่อแสดงถึงความสามารถของผู้เรียนแต่ละบุคคล

2. เพิ่มสะสมผลงานมีลักษณะของความเป็นปัจจุบัน ดังนั้นการสอนในชั้นเรียนและหลักฐานชิ้นงานในเพิ่มสะสมผลงานจะถูกเชื่อมโยงต่อกันโดยตรง

3. เพิ่มสะสมผลงานเป็นลักษณะของการประเมินที่เป็นผลลัพธ์ ซึ่งจะชี้ให้เห็นถึงความก้าวหน้าและความเปลี่ยนแปลงในตัวนักเรียนตลอดเวลา นอกจากนี้เพิ่มสะสมผลงานประกอบไปด้วยชิ้นงานของนักเรียนที่เลือกแล้ว ซึ่งมีความหลากหลายในรูปแบบของการเรียนรู้มากกว่าที่จะแสดงตัวอย่างแ่งงานที่ดีเท่านั้น

4. เพิ่มสะสมผลงานจะมีลักษณะของการกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจน ทั้งนี้การกำหนดและแลกเปลี่ยนเป้าหมายในการสอนเพื่อให้นักเรียนรู้ว่าครูผู้สอนคาดหวังอะไรจากการเรียนรู้ของนักเรียนก่อนที่นักเรียนจะพัฒนาหลักฐานการทำงานในเพิ่มสะสมผลงาน

5. การกำหนดเป้าหมายที่ชัดเจนในประการที่สี่นำไปสู่การบูรณาการรวมลักษณะเฉพาะในประการที่ห้า กล่าวคือ การจัดทำหลักฐานชิ้นงานของนักเรียนจะต้องจัดทำจากการประสานงานระหว่างรายวิชาที่ศึกษาและประสบการณ์ของนักเรียน

6. การเป็นเจ้าของกรรมสิทธิ์ผลงานเป็นลักษณะเฉพาะอีกประการหนึ่งของแฟ้มสะสมผลงานทางด้านการศึกษา ทั้งนี้ในแต่ละหน่วยเฉพาะของเนื้อหาที่ผู้เรียนจะเป็นผู้กำหนดหลักฐานและสะท้อนให้เห็นถึงการประเมินชิ้นงานเหล่านั้นด้วยตนเอง ซึ่งจะเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการพัฒนา

7. แฟ้มสะสมผลงานทางด้านการศึกษามีลักษณะของธรรมชาติของเป้าหมายที่หลากหลาย (Multipurpose Nature) เราสามารถประเมินประสิทธิภาพการสอนของครูผู้สอนโดยใช้หลักฐานเกี่ยวกับหลักฐานที่เราใช้ประเมินนักเรียน และแฟ้มสะสมผลงานยังเป็นการเชื่อมโยงระหว่างระดับของผู้เรียนกับขอบข่ายวิชาซึ่งสามารถกระทำโดยครูผู้สอนอื่นๆ

ชนิดของแฟ้มสะสมผลงาน

ลักษณะของแฟ้มสะสมผลงานสามารถจัดแบ่งออกได้หลายประเภททั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายเบื้องต้นในการใช้งาน ดังที่ Jasmine (1992) กล่าวถึงชนิดของแฟ้มสะสมผลงานว่ามีหลากหลายชนิดแตกต่างกัน โดยครูผู้สอนอาจตัดสินใจที่จะมีเพียงชนิดเดียวหรือหลายชนิดในขณะเดียวกันได้ แฟ้มสะสมผลงานบางอย่างเป็นของนักเรียนหรือของครูหรืออาจเป็นเจ้าของร่วมกัน ครูควรจะต้องจัดเก็บแฟ้มสะสมผลงานที่เอื้ออำนวยความสะดวกและใช้งานได้ดีที่สุด ทั้งนี้แฟ้มสะสมผลงานสามารถแบ่งย่อยออกได้ดังนี้ คือ

1. แฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงการเก็บรวบรวม (The Collection) แฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวจะเก็บรวบรวมแฟ้มงานซึ่งมีงานของนักเรียนอยู่
2. แฟ้มสะสมผลงานที่เป็นตัวโชว์หรือการแสดงผลงานของนักเรียน (The Student's Showcase or Display Portfolio) แฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวอาจจัดเก็บในกล่องหรือแฟ้มซึ่งแสดงถึงการคัดสรรเลือกงานของนักเรียนที่บ่งบอกถึงความก้าวหน้าและความสำเร็จใจการเรียนรู้
3. แฟ้มสะสมผลงานการประเมินโดยครูและนักเรียน (The Teacher/Student Assessment Portfolio) แฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวจะเก็บรวบรวมเอกสารต่างๆรวมถึงข้อสอบหรือคะแนนสอบ การบันทึกการสังเกตการณ์ และการจัดประชุม และอื่นๆที่ครูจำเป็นต้องใช้เป็นเอกสารประกอบการประเมินความก้าวหน้าของนักเรียน
4. แฟ้มสะสมผลงานแหล่งข้อมูลของครู (The Teacher Resource Portfolio) ในแฟ้มดังกล่าวจะประกอบไปด้วยข้อมูลเบื้องต้นทางด้านอุปกรณ์เพื่อใช้สนับสนุนการทำงานของครูซึ่ง

อาจประกอบด้วยบทความของวารสาร บันทึกย่อจากชั้นเรียนหรือการประชุม หนังสืออ้างอิงที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น

Wolf and Siu-Runyan (1996) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานสามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ชนิด ดังนี้

1. แฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงความเป็นเจ้าของผลงาน (Ownership Portfolios) ลักษณะแฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวเป็นการเก็บรวบรวมผลงานที่แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนเลือก และแสดงให้เห็นถึงการประเมินงานของตนเอง ทั้งนี้ นักเรียนจะคัดเลือกชิ้นงานที่มีความหลากหลายของข้อมูลที่แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าทั้งในด้านการอ่านและการเขียน และการสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้ของตนเอง และการตั้งเป้าหมายในการเรียนรู้ของตนเอง ส่วนเป้าหมายหลักของแฟ้มสะสมผลงานนี้คือต้องการเปิดโอกาสให้นักเรียนได้สำรวจ ศึกษา แสดง และสะท้อนการเรียนรู้ของตนเอง

2. แฟ้มสะสมผลงานที่แสดงให้เห็นถึงการสะท้อนกลับ (Feedback Portfolios) แฟ้มสะสมผลงานนี้เป็นการรวบรวมประมวลความรู้ของนักเรียนและการรวบรวมการบันทึกของครู ซึ่งเป็นการทำร่วมกันระหว่างนักเรียนและครู แฟ้มสะสมผลงานนี้จะประกอบไปด้วยงานของนักเรียน การบันทึกต่างๆ เช่น การบันทึกจากการสังเกตการณ์ ข้อมูลจากผู้ปกครองและเพื่อน เป้าหมายเบื้องต้นของแฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวนี้เพื่อต้องการชี้แนะให้ครูและนักเรียนได้มีการกำหนดการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพและกลวิธีการสอนที่มีประสิทธิภาพ รวมถึงเพื่อให้สามารถสื่อสารข้อมูลต่างๆ ไปสู่ผู้ปกครองได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. แฟ้มสะสมผลงานที่แสดงถึงการสามารถตรวจวัดได้ (Accountability Portfolios) แฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวเป็นการรวบรวมชิ้นงานของนักเรียน บันทึกของครูและการประเมิน โดยแสดงมาตรฐานซึ่งร่วมจัดทำโดยครูและนักเรียนตามโครงสร้างของเนื้อหา นอกจากนี้ประกอบไปด้วยชิ้นงานของนักเรียนที่สร้างขึ้นจากเกณฑ์เฉพาะของการประเมินนั้นๆ เป้าหมายเบื้องต้นของแฟ้มสะสมผลงานดังกล่าวมีเพื่อประเมินผลความสำเร็จของนักเรียนในแต่ละ โปรแกรมของการประเมิน

ส่วนประกอบของแฟ้มสะสมผลงาน

นักการศึกษาได้กำหนดส่วนประกอบของแฟ้มสะสมผลงานในลักษณะที่คล้ายคลึงกัน โดยยึดวัตถุประสงค์ของการใช้งานเป็นปัจจัยหลักดังที่ Grace (1992) ได้กล่าวถึงส่วนประกอบในแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนว่า ควรมีสิ่งต่อไปนี้

1. ตัวอย่างชิ้นงานของนักเรียน เช่น รายงาน หรือผลงานประดิษฐ์ เป็นต้น

2. บันทึกการสังเกต โดยบันทึกการสังเกตขณะเด็กเล่นคนเดียว การทำงานในกลุ่มเล็ก กลุ่มใหญ่ ในเวลาและสภาพการณ์แตกต่างกัน
3. ระเบียบพฤติกรรม (Anecdotal Record)
4. แบบตรวจสอบรายการและแบบสำรวจ (Checklist and Inventory)
5. มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale)
6. บันทึกประจำวัน (Journal) เป็นบันทึกที่ผู้เรียนเขียนขึ้นเพื่อสะท้อนภาพของตนเองในด้านการเรียน ความคิด ความรู้ ที่มีต่อครูและบทเรียนผลการสอบด้วยข้อสอบ ซึ่งจะเป็นข้อมูลที่แสดงถึงทักษะและจุดแข็งที่นักเรียนมี เพื่อให้ครูใช้ข้อมูลในการวางแผนการจัดประสบการณ์ การเรียน ได้เหมาะสม

กระบวนการของการจัดทำแฟ้มสะสมผลงาน

กระบวนการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานเป็นกระบวนการหนึ่งที่มีความสำคัญต่อการนำแฟ้มสะสมผลงานไปใช้อย่างเกิดประสิทธิภาพ ทั้งนี้การกำหนดรูปแบบ และแนวทางของกระบวนการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานจะช่วยให้ครูผู้สอนเข้าใจขั้นตอนที่ชัดเจนและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติใช้จริง นอกจากนี้กระบวนการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานยังช่วยสะท้อนให้ทราบถึงสัมฤทธิ์ผลในการใช้แฟ้มสะสมผลงานว่ามีมากน้อยเพียงใด และยังทำให้ทราบถึงการเชื่อมโยงกลวิธีต่างๆในขณะใช้แฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งสามารถช่วยให้ครูผู้สอนปรับปรุงแก้ไขเพื่อประโยชน์สูงสุดในการนำแฟ้มสะสมผลงานไปใช้

กรมวิชาการ (ม.ป.ป.) กำหนดกระบวนการของการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานไว้ 10 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้ คือ

1. ขึ้นกำหนดจุดประสงค์ (Project Purpose)

ในขั้นนี้ครูผู้สอนจะต้องกำหนดจุดประสงค์และตอบคำถามให้ชัดเจนว่าจะใช้แฟ้มสะสมผลงานเพื่ออะไร และอะไรคือศักยภาพของการใช้แฟ้มสะสมผลงาน ดังนั้นในการกำหนดจุดประสงค์และประเภทของแฟ้มสะสมผลงานนั้น จะต้องยึดหลักแห่งความรู้กระบวนการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ซึ่งการกำหนดวัตถุประสงค์สามารถกำหนดเป้าหมายทั่วไปได้ ดังนี้

- 1.1 เพื่อให้ผู้เรียนได้ประเมินตนเอง
- 1.2 เพื่อการบรรลุจุดหมายของหลักสูตร
- 1.3 เพื่อตอบสนองจุดประสงค์ที่หลากหลาย
- 1.4 เพื่อประเมินความรับผิดชอบของครู

2. ขั้นรวบรวมชิ้นงานและจัดการชิ้นงาน(Collect and Organize)

แฟ้มสะสมผลงานเป็นการรวบรวมชิ้นงานที่แสดงถึงความพยายาม ความก้าวหน้า และผลสัมฤทธิ์ในการเรียน ดังนั้นเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าดังกล่าว ครูสามารถเก็บรวบรวมชิ้นงาน และจัดการผลศึกษา โดยอาจจัดเก็บในแฟ้มแขวน สมุดงาน แฟ้มพลาสติก ก่อถ่อ อัลบั้ม หรือ แผ่นดิสก์ ซึ่งขั้นตอนในการรวบรวมชิ้นงานที่จำเป็นมี 3 ขั้นตอนคือ

2.1 การรวบรวมชิ้นงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานระหว่างดำเนินการ (Working Portfolio) ซึ่งเป็นการเก็บชิ้นงานทั้งหมดไว้ในที่เก็บ ผู้รวบรวมชิ้นงานจะสามารถเห็นพัฒนาการของความก้าวหน้าของแฟ้มสะสมผลงาน

2.2 การรวบรวมชิ้นงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานที่สมบูรณ์ (Final Portfolio) ขั้นตอนนี้เป็นการเลือกชิ้นงานที่มีคุณค่า มีความหมาย หรือชิ้นงานที่ดี ซึ่งการเลือกชิ้นงานอาจขึ้นอยู่กับชนิดหรือจุดประสงค์ของงาน ในกระบวนการเลือกนี้นักเรียนมีโอกาสนในการแก้ไขปรับปรุงชิ้นงานให้สมบูรณ์และทันสมัยได้ตลอดเวลา ก่อนที่จะเป็นแฟ้มสะสมผลงานฉบับสมบูรณ์

2.3 การสะท้อนข้อมูลกลับ (Feedback) เป็นการวิพากษ์วิจารณ์ชิ้นงานที่เลือกให้นักเรียนได้แสดงความคิดเห็นความรู้สึกรวมออกมาว่าเหตุใดจึงเลือกชิ้นงานนั้นๆ รวมถึงการให้ผู้เรียนได้ย้อนถึงกระบวนการเรียนรู้ที่ได้ผ่านไปแล้ว เช่น จุดเด่น จุดแข็งของงานเขียน เป็นต้น ส่วนการจัดการแฟ้มงานนั้น ครูควรมีกระบวนการที่ชัดเจนเพื่อให้การจัดเก็บรวบรวมชิ้นงานเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

3. ขั้นเลือกชิ้นงาน (Select)

การรวบรวมชิ้นงานจะมีชิ้นงานจำนวนมาก ดังนั้นจะต้องมีกระบวนการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงาน โดยการพิจารณาคัดเลือกชิ้นงานเพื่อลดจำนวนชิ้นงานลง การจะเลือกชิ้นงานนั้น จะต้องพิจารณาเกี่ยวกับเนื้อหาสาระของชิ้นงานเพื่อตอบสนองจุดประสงค์ของแฟ้มสะสมผลงานและหลักสูตรการเรียนรู้ ทั้งนี้จะต้องสอดคล้องกับเกณฑ์และมาตรฐานของงานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งกระบวนการในการเลือกชิ้นงานนั้นเริ่มจากการตั้งคำถามถึงคำถามสำคัญๆดังนี้ คือ

3.1 ควรเลือกชิ้นงานใดบ้าง

3.2 ควรเลือกชิ้นงานอย่างไร

3.3 ใครจะเลือกชิ้นงาน

3.4 เมื่อไหร่จะเลือกชิ้นงาน

4. ขั้นสร้างสรรค์ผลงาน (Interject Personality)

ในขั้นนี้เป็นการปฏิบัติหลังจากที่ได้เลือกชิ้นงานเพื่อรวบรวมไว้ในแฟ้มแล้ว ดังนั้นจึงต้องมีการสร้างสรรค์ผลงานโดยการตกแต่งแฟ้มสะสมผลงานให้ดูดีขึ้น ทั้งนี้การตกแต่งแฟ้มสะสมผลงานจะสะท้อนถึงบุคลิกภาพของเจ้าของ ซึ่งจะแสดงความแตกต่างและมีความเฉพาะตัว โดยครู

อาจใช้แนวคิดต่างๆ เช่น การสร้างสรรค์ปกของแฟ้มสะสมผลงาน การจัดวางหน้า และตกแต่งด้วยวัสดุ สี สติกเกอร์ หรือจุดสีต่างๆ การใช้กราฟ การ์ตูนเพื่อสร้างสีสันให้กับแฟ้มสะสมผลงานมากขึ้น

5. ขั้นการสะท้อนข้อมูลกลับ (Reflect Metacognitively)

การสะท้อนข้อมูลกลับหรือการแสดงความคิดเห็นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อให้ นักเรียนสะท้อนความรู้สึกนึกคิดเมื่อนักเรียนได้วางแผนกำกับดูแลและประเมินคุณภาพของงาน การเขียนคำวิพากษ์วิจารณ์รวมทั้งคะแนนที่ให้ไว้บนชิ้นงานจะอธิบายถึงชิ้นงานนั้นๆ ซึ่งจะทำให้ชิ้นงานมีชีวิตชีวามากขึ้น โดยเฉพาะทำให้ผู้เรียนทราบว่างานของตนประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวอย่างไรก็ตาม กระบวนการสะท้อนความคิดจะช่วยให้นักเรียนรู้สึกเกี่ยวกับตนเองมากขึ้น ดังนั้นในขั้นนี้ครูอาจใช้รูปแบบต่างๆเพื่อใช้ในการสะท้อนข้อมูลกลับ เช่น ตัวอย่างคำถามดังต่อไปนี้

5.1 ทำไมถึงเลือกชิ้นงานนี้

5.2 อะไรคือจุดเด่น จุดด้อยของชิ้นงานนี้

5.3 ทำไมชิ้นงานนี้จึงมีความสำคัญ

5.4 ถ้าคะแนนเต็ม 10 จะให้ชิ้นงานนี้.....คะแนน เพราะ.....

5.5 คุณคิดว่าคนอื่นจะมีปฏิกิริยาต่อชิ้นงานนี้อย่างไร

6. ขั้นการตรวจสอบความสามารถของตนเอง (Inspect to Self – Assess)

ในขั้นนี้นักเรียนจะเป็นผู้ตรวจสอบความสามารถของตนเองโดยจะใช้เวลาส่วนใหญ่ในการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน เพื่อตรวจสอบว่าแฟ้มสะสมผลงานที่จัดทำขึ้นเป็นไปตามแนวทางที่วางไว้หรือบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ เพื่อที่จะสามารถเปลี่ยนแปลงหรือแก้ไขให้ถูกต้องก่อนที่จะได้แฟ้มสะสมผลงานฉบับสมบูรณ์ ดังนั้นในขั้นนี้ครูอาจสร้างตารางเพื่อให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบการทำงานในทุกๆด้าน

7. ขั้นประเมินค่าของผลงาน (Perfect and Evaluation)

ในระหว่างขั้นตอนนี้ นักเรียนจะสำรวจความเรียบร้อย คุณภาพของชิ้นงานรวมถึงการเพิ่มเติมคุณค่าทางศิลปะ หรือการออกแบบที่จะแสดงให้เห็นถึงความสามารถที่แตกต่างกันของแต่ละแฟ้มงาน ซึ่งในขั้นของการประเมินค่าของผลงานนี้มีประเด็น 2 ประเด็นที่ต้องพิจารณาคือ

7.1 การประเมินค่าผลงานโดยไม่ให้เกรด จะใช้ในกรณีที่ครูต้องการดูแลพัฒนาการ ดูกระบวนการในการแก้ปัญหาและการเรียนรู้ในการตัดสินใจเกี่ยวกับการกระทำของตนเอง ซึ่งจะทำให้ให้นักเรียนไม่ต้องรู้สึกกังวล และนักเรียนจะมีความภาคภูมิใจที่สูงขึ้น และยังเน้นถึงความพยายามและพัฒนาการส่วนบุคคล แสดงให้เห็นถึงสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ในรูปแบบต่างๆกัน

7.2 การประเมินค่าผลงานโดยให้เกรด จะใช้ในกรณีที่แฟ้มสะสมผลงานเป็นเครื่องอธิบายถึงความสามารถหรือเครื่องมือของการประเมินงานแต่ละชิ้น หรือแฟ้มสะสมผลงาน

ทั้งหมดการประเมินดังกล่าวนี้จะประเมินตามเกณฑ์มาตรฐานที่ได้กำหนดขึ้น ซึ่งเกรดก็จะถูกกำหนดด้วยเกณฑ์หรือแนวทางการให้คะแนน (Rubric Scores) ซึ่งขึ้นอยู่กับเกณฑ์การปฏิบัติ

8. **ขั้นสร้างความสัมพันธ์ (Connect and Conference)** ในขั้นนี้เป็นขั้นของการสร้างความสัมพันธ์ โดยการเชิญให้บุคคลเข้ามามีส่วนเกี่ยวข้องและวิเคราะห์พูดคุยเกี่ยวกับแฟ้มงานตลอดเวลา ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเอง จนกลายเป็นผู้เรียนที่มีความคิดไตร่ตรอง ซึ่งจะลงมือปฏิบัติงานด้วยความตั้งใจหรือมีจุดมุ่งหมาย นอกจากนี้การสะท้อนความคิดโดยผ่านทางกร์ได้สนทนากับครู เพื่อน และคนอื่นๆ จะทำให้ผู้เรียนมีประสบการณ์การเรียนรู้ในแนวทางที่แตกต่างกันออกไป โดยเฉพาะการจัดการประชุมเพื่อสนทนาแลกเปลี่ยนเกี่ยวกับผลงาน ทั้งนี้การสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในการจัดประชุมนั้น ครูผู้สอนและผู้เรียนจะต้องร่วมกันในการกำหนดเป้าหมายของการประชุม เตรียมความคิดเห็นและคำถามที่จำเป็น กำหนดระยะเวลาแผนการในการแนะนำผลงาน เป็นต้น ไว้ให้ชัดเจน

9. **ขั้นทำให้มีคุณค่า (Inject/Eject to Update)**

ในขั้นนี้เป็นการนำเข้าและเอาออกชิ้นงานของผู้เรียนซึ่งได้ผลิตไว้ ซึ่งจะช่วยให้เพิ่มสะสมผลงานของผู้เรียนเป็นปัจจุบันและสะท้อนอดีตของการทำงานที่แสดงถึงความสามารถขั้นสูงของเขา ดังนั้นจึงจำเป็นต้องมีการพัฒนาในเพิ่มสะสมผลงานเพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ใหม่ ทั้งนี้มีแนวคิดในการนำเข้าและเอาออกชิ้นงาน ดังนี้

9.1 กำหนดเวลาเป็นระยะๆ เป็นการตรวจสอบจากตารางกิจกรรมที่ปฏิบัติเป็นปกติ ซึ่งจะช่วยให้การจัดบางสิ่งบางอย่างออกไป และช่วยในการติดตามสถานภาพทั้งหมด ซึ่งอาจทำเป็นรายสัปดาห์ รายเดือน หรือปีละ 2 ครั้ง

9.2 ปรับให้ทันสมัย บางครั้งอาจมีเหตุการณ์พิเศษที่ทำให้ต้องปรับปรุงเพิ่มสะสมผลงานดังนั้นอาจจำเป็นต้องตกแต่งและปรับปรุงเพื่อให้เป็นปัจจุบันมากที่สุด

9.3 ปรับทิศทางและนำไปใช้เมื่องานใหม่ถูกเอาเข้าไปในเพิ่มสะสมผลงาน การปรับทิศทางเป็นการปรับเพื่อนำเข้าชิ้นงานใหม่ที่ดีกว่าเก่า เพื่อให้การนำไปใช้เกิดคุณค่าสูงสุด โดยเฉพาะเป็นการสะท้อนถึงความสำเร็จในการปฏิบัติงาน

10. **ขั้นประชาสัมพันธ์ผลงาน (Respect Accomplishment)**

ขั้นประชาสัมพันธ์ผลงานของผู้เรียนเป็นขั้นของการเผยแพร่ผลงานที่ได้จากการรวบรวมชิ้นงานที่เป็นหลักฐานแสดงถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน ตัวอย่างของการประชาสัมพันธ์ที่ดีคือการจัดนิทรรศการ ทั้งนี้เพื่อนำเสนอและสื่อสารให้ผู้รับชมรับรู้ถึงความสามารถพิเศษ และเกิดตระหนักถึงคุณค่าของความรู้สึกรักใคร่ของผู้ทำผลงาน อย่างไรก็ตาม การจัดนิทรรศการนั้นควรมีการกำหนดเป้าหมาย จุดมุ่งหมายของผู้ชม ตารางเวลา สื่อ และรูปแบบของการจัด ฯลฯ โดยมีครู

และนักเรียนร่วมกันพิจารณาเป้าหมายพื้นฐานของการจัดงาน เพื่อให้ผู้ชมเกิดความสนใจและเข้าใจงานมากที่สุด

การจัดเก็บเพิ่มสะสมผลงาน

ในการจัดเก็บเพิ่มสะสมผลงานครูผู้สอนอาจจัดเก็บเพิ่มสะสมผลงานที่แตกต่างกัน ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับเป้าหมายและการใช้ ครูบางท่านจะเก็บเฉพาะตัวอย่างที่เกี่ยวข้องกับชิ้นงานเฉพาะ เช่น การเขียน หรือจะเก็บเฉพาะแบบทดสอบหรือใบงาน ส่วนบางท่านอาจจะเก็บลึกไปกว่านั้น ซึ่งได้แก่ แบบสังเกตพฤติกรรม โดยการให้นักเรียนสะท้อนพฤติกรรมของตนเองเก็บไว้ในเพิ่มสะสมผลงาน แต่โดยพื้นฐานทั่วไปแล้ว

Stemmer (1992) กล่าวว่า การจัดเก็บเพิ่มสะสมผลงานนั้นควรประกอบไปด้วยหลักฐานของการจัดเก็บของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับการใช้ทักษะทางการศึกษา การจัดการส่วนตัว และการทำงานเป็นทีม เพิ่มสะสมผลงานที่สมบูรณ์นั้นอาจจะประกอบไปด้วยการบันทึกต่างๆมากมายเกี่ยวกับกิจกรรมต่างๆในโรงเรียน ที่นักเรียนได้ร่วมกันกระทำอย่างจริงจัง เช่น วารสารส่วนบุคคล รางวัลและเกียรติยศต่างๆที่นักเรียนได้รับ ตัวอย่างของงานและการทำประวัติย่อของตนเอง

Stenmarh (1989 อ้างถึงใน Charbonneau and Rider, 1995) กล่าวว่าเพิ่มสะสมผลงานของนักเรียนนั้นควรมีการเก็บตัวอย่างของงานที่หลากหลายเพื่อสะท้อนถึงกระบวนการในการทำงานของนักเรียน ดังตัวอย่างต่อไปนี้ เช่น

1. การเขียนบรรยายจากสิ่งที่ได้ศึกษาค้นคว้ามา
2. รูปภาพประกอบการวาดภาพ แผนภูมิ กราฟ ไดอะแกรม และข้อมูลทางสถิติ
3. การวิเคราะห์เกี่ยวกับกิจกรรมการแก้ปัญหา
4. คำถามต่างๆ
5. การรายงานกลุ่ม
6. ภาพถ่ายของชิ้นงานที่ทำเสร็จแล้ว
7. เทปบันทึกเสียง เทปบันทึกภาพ ตัวอย่างชิ้นงานที่สร้างโดยใช้คอมพิวเตอร์
8. สำเนาของรางวัลต่างๆที่ได้รับ
9. งานเขียนเชิงสร้างสรรค์
10. งานต้นฉบับของนักเรียน เช่น การแต่งเนื้อร้องดนตรี การเต้นรำ เป็นต้น

Moor (1995) กล่าวว่าเพิ่มสะสมผลงานจะช่วยให้นักเรียนได้แสดงถึงชิ้นงานของตนและผลสำเร็จในแต่ละวันของผู้เรียนที่ได้รับการประเมินโดยบุคคลอื่น ดังนั้นการจัดเก็บการจัดเก็บในระยะเวลาที่นานพอสมควร ซึ่งอาจจะเป็นหน่วยหรือเป็นภาคเรียน โดยครุควรจะเก็บชิ้นงานหลักๆ ซึ่งมี 4 ประการ ดังนี้

1. ชิ้นงานที่ดีที่สุด (Best Piece Portfolio) เป็นการเก็บจากชิ้นงานที่นักเรียนหรือครุคิดว่า เป็นชิ้นงานที่ดีที่สุดที่นักเรียนได้แสดงออกหรือได้กระทำ การเก็บแบบนี้เป็นที่นิยมเพราะว่าเป็น การช่วยสนับสนุนให้ผู้เรียนได้สะท้อนสิ่งที่ตนเองได้เรียนรู้ด้วยตนเอง
2. การเก็บตามคำแนะนำ (Prescriptive Portfolio) การเก็บดังกล่าวค่อนข้างมีความหลากหลาย เนื่องจากประกอบไปด้วยเอกสารต่างๆที่มาจากการผลิตชิ้นงาน เช่น เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการเขียน คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์ เป็นต้น
3. การเก็บที่มีกระบวนการ (Process Portfolio) การเก็บแบบนี้โดยทั่วไปจะประกอบไปด้วยตัวอย่างของงานที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่นักเรียนได้แสดงออกถึงความก้าวหน้าในฐานะผู้อ่าน หรือ ผู้เขียน
4. งานที่สามารถตรวจวัดได้ (Accountability Portfolio) ซึ่งเป็นการเก็บแฟ้มงานที่แสดงถึง ประเด็นเฉพาะที่แสดงให้เห็นถึงสารบัญ คำนำ แบบอธิบายชิ้นงานที่ได้คัดเลือก เป็นต้น

การจัดการใช้เพิ่มสะสมผลงาน

นอกเหนือจากการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานที่เป็นระบบและง่ายต่อการนำไปปฏิบัติใช้แล้ว นักการศึกษาต้องคำนึงถึงการจัดการการใช้เพิ่มสะสมผลงานอย่างเกิดคุณค่าสูงสุดด้วย ทั้งนี้ Stratten and Doming (1992) ได้กล่าวถึงองค์ประกอบเฉพาะ 5 ประการต่อการนำเพิ่มสะสมผลงาน ไปใช้ในชั้นเรียน ซึ่งมีดังต่อไปนี้ คือ

1. ชนิดของโครงสร้างที่จะนำไปใช้ในเพิ่มสะสมผลงาน โครงสร้างในที่นี้เกิดจากการกำหนดของนักเรียนและครุผู้สอนต่อเนื้อหาของเป้าหมายและวัตถุประสงค์ที่จะเป็นตัว ช่วยเหลือนักเรียนในการอธิบายถึงรูปแบบการเรียนรู้ของพวกเขาเอง ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องมีความ เข้าใจที่ แจ่มแจ้งว่าเพิ่มสะสมผลงานคืออะไรและนักเรียนจะต้องทำอะไรบ้างในเพิ่มสะสม ผลงาน
2. มีหลักฐานอะไรบ้างที่จะเก็บไว้ในเพิ่มสะสมผลงาน ในส่วนของหลักฐานที่จะใช้ จัดเก็บในเพิ่มสะสมผลงานนั้นควรจะเป็นตัวช่วยในการอภิปรายเกี่ยวกับกิจกรรมทั้งการอ่าน และ การเขียน ทั้งนี้กิจกรรมดังกล่าวจะต้องสะท้อนถึงเป้าหมายของการสื่อสารและหลักสูตรที่ได้วางไว้ นอกจากนี้ยังมีประเด็นอีก 3 ประการที่จะต้องเกิดความเข้าใจที่ตรงกัน คือ

- 2.1 จุดเน้นของแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งมีการกำหนดไว้อย่างชัดเจนโดยอยู่บนพื้นฐานของวัตถุประสงค์ที่พัฒนาจากความร่วมมือของผู้เรียนและตัวนักเรียนในชั้นเรียน
 - 2.2 บุคคลที่เกี่ยวข้อง ซึ่งอาจได้แก่ ผู้ตรวจสอบวิพากษ์วิจารณ์และประเมินผลชิ้นงาน และกระบวนการในแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งอาจได้แก่ ผู้บริหาร ครูหรือบุคคลอื่นๆ เป็นต้น
 - 2.3 หลักฐาน หมายถึงชิ้นงานที่นักเรียนได้เลือกเพื่อเก็บไว้ในแฟ้มสะสมผลงาน ซึ่งอาจได้แก่ ร่างคร่าวๆ แบบสอบถาม เป็นต้น ทั้งนี้ นักเรียนจะต้องเข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจังในส่วนของ การคัดเลือก รวบรวม จัดการการทำงานของพวกเขา
3. ครูผู้สอนจะประเมินชิ้นงานในแฟ้มสะสมผลงานของนักเรียนอย่างไร และเมื่อไร ครูผู้สอนจะต้องกำหนดเวลาของกระบวนการในการประเมินไว้อย่างชัดเจนว่าควรอยู่ช่วงต้น กลางหรือท้ายสุด และควรกำหนดระยะเวลาของการประชุม ทั้งนี้ การเก็บชิ้นงานนักเรียนเองควรมีบทบาทในกระบวนการของการตัดสินใจของการประเมินตนเอง โดยทำควบคู่ไปกับครูผู้สอน
4. ควรมีการประเมินและให้คะแนนแฟ้มสะสมผลงานอย่างไร ในขั้นนี้ นักเรียนจะต้องมีการคัดเลือกผลงานเพื่อที่จะแสดงถึงความก้าวหน้าในด้านการอ่านและเขียนของตน ดังนั้นครูจึงต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์และเกณฑ์ที่จะใช้ในการประเมินไว้อย่างชัดเจน
5. จะมีการใช้แฟ้มสะสมผลงานอย่างไรบ้างเมื่อสิ้นสุดภาคเรียน ครูควรจะมีการเก็บแฟ้มสะสมผลงานหรือชิ้นงานให้นักเรียน หรือว่าควรที่จะเก็บแฟ้มสะสมผลงานไว้เพื่อใช้สอนในภาคเรียนถัดไป

Valencia (1995) กล่าวว่า ธรรมชาติของแฟ้มสะสมผลงานจะมีความหลากหลายและขึ้นอยู่กับเป้าหมายของหลักสูตรและตัวนักเรียน เพื่อให้การจัดการใช้แฟ้มสะสมผลงานมีความชัดเจนและไม่เกิดปัญหา ควรมีการพิจารณาถึงกลยุทธ์ในการจัดการที่จะทำให้การใช้แฟ้มสะสมผลงานเกิดประโยชน์และสามารถจัดการได้ง่ายยิ่งขึ้น ดังต่อไปนี้

1. การวางแผนการใช้แฟ้มสะสมผลงาน การวางแผนการใช้แฟ้มสะสมผลงานมีประเด็นที่จะต้องพิจารณา 2 กรณี คือ
 - 1.1 การวางแผนการเลือกสิ่งที่จะจัดเก็บในแฟ้มงาน ทั้งนี้ต้องมีขั้นตอนในการกำหนดที่ชัดเจน เช่น วิชาเรียนที่จะใช้แฟ้มสะสมผลงาน ระดับชั้น เป้าหมายหลักของการสอน ซึ่งต้องมีการกำหนดอย่างชัดเจน เพื่อให้การใช้ตรงตามจุดมุ่งหมายของการใช้และเกิดประสิทธิภาพสูงสุด
 - 1.2 ต้องมีการวางแผนการสอนเพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาไปสู่ความมุ่งหวังของหลักสูตร และช่วยให้ผู้เรียนกำหนดความก้าวหน้าของตนเอง กิจกรรมนี้รวมถึงขั้นตอนใน

การกำหนดเนื้อหาและรูปแบบของกิจกรรมการประเมิน ซึ่งกิจกรรมหนึ่งที่จะช่วยได้คือ การตรวจสอบกลยุทธ์ในการประเมิน

2. ควรจัดเก็บอะไรบ้างในแฟ้มสะสมผลงาน หลังจากมีการวางแผนเกี่ยวกับจุดเน้นของแฟ้มสะสมผลงาน ควรมีการจัดการเกี่ยวกับเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนคือ

2.1 ส่วนที่เป็นข้อมูลจริงๆหรือข้อมูลดิบ

2.2 ส่วนที่เป็นใบงานสรุปเพื่อช่วยในการสังเคราะห์ประกอบการตัดสินใจเกี่ยวกับข้อมูลนั้น

3. การจัดการเนื้อหาในแฟ้มสะสมผลงาน เนื่องด้วยแฟ้มสะสมผลงานนั้นมีความยืดหยุ่นในการใช้ซึ่งอาจก่อให้เกิดปัญหาในการใช้ได้ ดังนั้นเพื่อให้เกิดความน่าเชื่อถือและป้องกันข้อครหาต่างๆควรมีการอธิบายเกี่ยวกับเป้าหมายและคุณลักษณะในการสอบและการประเมิน รวมทั้งการสร้างให้เกิดความเข้าใจที่ตรงกันเกี่ยวกับความหวังและเกณฑ์ต่างๆอีกทั้งควรมีการประเมินอย่างต่อเนื่องโดยอาศัยการเก็บรวบรวมตัวบ่งชี้ที่หลากหลายในแต่ละเป้าหมาย โดยทั่วไปแล้วหากสามารถกระทำได้ก็จะสร้างให้เกิดความน่าเชื่อถือเกี่ยวกับข้อสรุปหรือข้อตัดสินใจต่างๆในการประเมิน ประการสุดท้ายที่ต้องคำนึงเกี่ยวกับการจัดการเนื้อหาในแฟ้มสะสมผลงานคือ การสามารถสร้างให้เกิดความคงเส้นคงวาเกี่ยวกับระดับของหลักฐานของการประเมิน ซึ่งมี 2 ประการ คือ หลักฐานที่ต้องใช้แสดงเพื่อการประเมิน (Referred evidence) ซึ่งได้แก่ กิจกรรมต่างๆหรือโครงการ เทปบันทึกเสียงของนักเรียน เป็นต้น ส่วนอีกหลักฐานคือหลักฐานสนับสนุนการประเมิน (Supporting Evidence) ซึ่งอาจเลือกจากเอกสารการเรียนรู้ที่รวมอยู่ในแฟ้มสะสมผลงาน ตัวอย่างเช่น รูปภาพที่นักเรียนสร้างขึ้นจากการอ่าน โครงข่ายความรู้ (Semantic Map) หรือจดหมายของนักเรียนที่เขียนไปยังผู้ประพันธ์ที่นักเรียนชื่นชอบ เป็นต้น การเปิดโอกาสให้ครูและนักเรียนได้เลือกใช้หลักฐานเหล่านี้จะเป็นตัวช่วยให้แต่ละชั้นเรียนและผู้เรียนได้ใช้ตัวบ่งชี้เกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีความหลากหลาย

4. การใช้แฟ้มสะสมผลงานเพื่อการตัดสินใจในชั้นเรียน แฟ้มสะสมผลงานสามารถใช้เพื่อสะท้อนสิ่งที่นักเรียนได้เรียนรู้ไปแล้ว ครูและนักเรียนสามารถวางแผนการที่จะทบทวนหรือศึกษาแฟ้มดังกล่าวได้ตลอดเวลา เช่น ทุกๆสัปดาห์ และในขณะที่ครูและนักเรียนได้ทบทวนนั้นควรมีการอธิบายเกี่ยวกับความก้าวหน้า หรืออาจมีการบันทึกเพิ่มเติม วางแผนเพื่อใช้สำหรับงานชิ้นต่อไป เมื่อสิ้นสุดการเรียนในภาคเรียน ครูและนักเรียนอาจตัดสินใจว่าจะนำชิ้นงานไหนคงไว้ในแฟ้มงานหรือเก็บไว้สำหรับปีต่อไป นอกจากนี้บางชิ้นงานนักเรียนอาจนำไปศึกษาที่บ้าน ซึ่งตรงจุดนี้แฟ้มสะสมผลงานจะเป็นข้อมูลที่มีคุณค่าโดยเฉพาะในช่วงของการพูดคุยระหว่างผู้ปกครองและผู้บริหารของโรงเรียนเกี่ยวกับการเรียนของนักเรียน นอกจากนี้ผู้ปกครองอาจสนใจการทำงานของ

นักเรียน โดยเฉพาะข้อมูลดิบหรือหลักฐานจริงๆที่ได้จากการเรียนรู้ของนักเรียน ประเด็นดังกล่าวนี้ จะทำให้การประเมินเป็นการประเมินที่ตรงตามสภาพจริง

Ruddell and Ruddell (1995) ได้นำเสนอมุมมองเกี่ยวกับเป้าหมายของการใช้เพิ่มสะสม ผลงานตามโครงการการประเมิน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานว่ามีเป้าหมายในการใช้ทางการศึกษา ดังนี้คือ

1. เพื่อตรวจสอบความก้าวหน้าในด้านการอ่านและการเขียนของนักเรียนในช่วงระยะเวลาที่กำหนด
2. เพื่อกำหนดจุดแข็งทางด้านการสอบและข้อบกพร่องทางด้านการสอบที่ต้องพิจารณาใส่ใจเพิ่มเติม
3. เพื่อช่วยนักเรียนและครูในการกำหนดเป้าหมาย
4. เพื่อให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการประเมินตนเอง
5. เพื่อให้นักเรียนได้รู้สึกถึงความเป็นเจ้าของ เกิดแรงจูงใจ เกิดความรู้สึกถึงความสำเร็จ และมีส่วนร่วม
6. เพื่อเป็นเครื่องมือในการเผยแพร่ผลงาน
7. เพื่อแสดงความก้าวหน้าของตัวนักเรียนเอง
8. เพื่อเป็นเครื่องมือในการรายงานความก้าวหน้าของนักเรียนต่อผู้ปกครองหรือชุมชน
9. เพื่อใช้ประกอบการประชุมย่อย
10. เพื่อใช้เสริมหรือแทนการทดสอบมาตรฐานของรัฐ/หน่วยงานองค์กรและอื่นๆ

การประเมินเพิ่มสะสมผลงาน

การประเมินเพิ่มสะสมผลงานเป็นอีกกิจกรรมหนึ่งของการนำเพิ่มสะสมผลงานไป ประกอบใช้ทางการศึกษาทั้งนี้การประเมินเพิ่มสะสมผลงานนั้นเป็นกระบวนการของการตรวจวัดเพื่อประเมินว่าตลอดช่วงเวลาของการจัดเก็บและรวบรวมข้อมูลต่างๆลงในเพิ่มสะสม ผลงานนั้นเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากน้อยเพียงใดและบรรลุวัตถุประสงค์ของการนำเพิ่ม สะสมผลงานไปใช้หรือไม่ ทั้งนี้ Paulson, et al., (1991) ได้เสนอแนวทางในการประเมินเพิ่มสะสม ผลงานซึ่งเป็นแนวทางที่เน้นการประเมินในช่วงที่กำลังพัฒนาเพิ่มสะสมผลงาน โดยมีขั้นตอน ดำเนินการดังนี้

1. ตรวจสอบว่าหลักฐานในเพิ่มสะสมผลงาน แต่ละชิ้นมีคุณลักษณะครบ 3 ประการคือ สมองตอบจุดประสงค์ (Gold Statement) มีการสะท้อน (Reflection) และมีการรับรอง (Captions)

2. พิจารณาสาระเนื้อหาของเพิ่มสะสมผลงานว่าบรรลุตามจุดมุ่งหมาย และนักเรียนมีความก้าวหน้าไปตามแนวทางที่จุดมุ่งหมายกำหนดไว้หรือไม่ หากพบว่ายังไม่บรรลุจุดมุ่งหมายหรือนักเรียนยังไม่ก้าวหน้า ครูต้องพิจารณาว่านักเรียนควรจะมีเพิ่มหลักฐานอะไรในเพิ่มสะสมผลงานนี้อีก ซึ่งครูควรแนะนำนักเรียนเป็นการเฉพาะ การกระทำเช่นนี้ถือเป็นการซ่อมเสริม และพัฒนานักเรียนไปด้วย

Lapp, et. Al., (1992) กล่าวเกี่ยวกับการประเมินเพื่อให้คะแนนเพิ่มสะสมผลงานว่าการประเมินนั้นจำเป็นต้องใช้เวลา การให้คะแนนอาจไม่มีความน่าเชื่อถือได้ถ้าหากโครงสร้างของเพิ่มสะสมผลงานไม่ชัดเจน ซึ่งอาจส่งผลให้กลายเป็นเครื่องมือสนับสนุนการเรียนการสอนที่ไม่เกิดประสิทธิภาพได้ แนวความคิดดังกล่าวสอดคล้องกับกรมวิชาการ (ม.ป.ป.) ที่กล่าวว่า การให้คะแนนจะต้องกระทำอย่างระมัดระวัง ทั้งนี้เพราะการให้คะแนนตามเกณฑ์การให้คะแนน ก็คือ

การตอบคำถามว่านักเรียนทำอะไรได้สำเร็จหรือว่ามีระดับความสำเร็จในขั้นต่างๆกัน หรือมีผลงานเป็นอย่างไรนั่นเอง มี 2 แบบ

1. การให้คะแนนเป็นภาพรวม (Holistic Score) คือการให้คะแนนงานชิ้นใดชิ้นหนึ่ง โดยดูภาพรวมของชิ้นงานว่ามีความเข้าใจ ความคิดรวบยอด การสื่อความหมาย กระบวนการที่ใช้และผลงานเป็นอย่างไร แล้วเขียนอธิบายคุณภาพของงานหรือความสำเร็จของงานนั้นเป็นชิ้นๆ โดยอาจแบ่งระดับคุณภาพตั้งแต่ 1-3, 1-5, 0-4 หรือ 0-6 ก็ขึ้นอยู่กับความเหมาะสมที่ผู้ประเมินต้องพิจารณา สำหรับขั้นตอนการให้คะแนนตามเกณฑ์อาจจะแบ่งวิธีการให้คะแนน

วิธีที่ 1 แบ่งงานตามคุณภาพเป็น 3 กอง คือ ดังนี้

กองที่ 1 ได้แก่ งานที่คุณภาพเป็นพิเศษและเขียนอธิบายลักษณะของงานที่มีคุณภาพเป็นพิเศษ

กองที่ 2 ได้แก่ งานที่ยอมรับได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้

กองที่ 3 ได้แก่ งานที่ยอมรับได้น้อย หรือยอมรับไม่ได้และเขียนอธิบายลักษณะของงานที่ยอมรับได้น้อยจากนั้นก็นำงานแต่ละกองมาให้คะแนนเป็น 2 ระดับ คือ

งานกองที่ 1 จะให้คะแนน 6 หรือ 5 งานกองที่ 2 จะให้คะแนน 4 หรือ 3 งานกองที่ 3 จะให้คะแนน 2 หรือ 1 สำหรับงานที่แสดงว่าไม่ได้ใช้ความพยายามเลย ให้คะแนนเป็น 0

วิธีที่ 2 กำหนดระดับความผิดพลาด โดยพิจารณาจากความบกพร่องของคำตอบว่ามีมากน้อยเพียงใดแล้วหักจากระดับคะแนนสูงสุดมาที่ระดับ ดังนี้คือ

คะแนน 4 หมายถึง คำตอบถูก และเหตุผลถูกต้อง แนวคิดชัดเจน

คะแนน 3 หมายถึง คำตอบถูก เหตุผลถูกต้อง อาจมีข้อผิดพลาดเล็กน้อย

คะแนน 2 หมายถึง เหตุผลหรือการคำนวณผิดพลาด แต่มีแนวทางที่จะนำไปสู่

คำตอบ

คะแนน 1 หมายถึง แสดงวิธีคิดเล็กน้อย แต่ไม่ได้คำตอบ

คะแนน 0 หมายถึง ไม่ตอบหรือตอบไม่ถูกเลย

วิธีที่ 3 กำหนดระดับและคำอธิบาย เช่น เกณฑ์การให้คะแนนของความสามารถเข้าใจ เนื้อหาสาระเขียนได้เป็น 4 ระดับ ดังนี้

4 หมายถึง การสาธิตหรือแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ครบถ้วน ถูกต้องแม่นยำในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด รวมทั้งเสนอแนวคิดใหม่ que แสดงถึงความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงกฎเกณฑ์หรือลักษณะของข้อมูล

3 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่สมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องใน หลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนด

2 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจที่ไม่สมบูรณ์ครบถ้วนถูกต้องใน หลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดในบางส่วน

1 หมายถึง การแสดงออกให้เห็นถึงการเข้าใจในหลักการ ความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริงของงานหรือสถานการณ์ที่กำหนดน้อยมาก และเข้าใจไม่ถูกต้องในบางส่วน

0 หมายถึง ไม่แสดงความคิดเห็นใดๆ

2. การให้คะแนนแบบแยกองค์ประกอบ (Analytic Score) เพื่อให้การมองคุณภาพงาน หรือความสามารถของนักเรียนได้อย่างชัดเจน จึงได้มีการแยกองค์ประกอบของการให้คะแนนและ อธิบายคุณภาพของงานในแต่ละองค์ประกอบเป็นระดับ โดยทั่วไปแล้วจะมีการแยกองค์ประกอบ ของงานเป็น 4 ด้าน คือ

2.1 ความเข้าใจในความคิดรวบยอด ข้อเท็จจริง เป็นการแสดงให้เห็นว่านักเรียน เข้าใจในความคิดรวบยอด หลักการในปัญหาที่ถามกระจ่างชัด

2.2 การสื่อความหมาย คือ ความสามารถในการอธิบาย นำเสนอ การบรรยาย เหตุผล แนวคิด ให้ผู้อื่นเข้าใจได้ดี มีความคิดสร้างสรรค์

2.3 การใช้กระบวนการและยุทธวิธี สามารถเลือกใช้ยุทธวิธีกระบวนการที่นำไปสู่ ความสำเร็จได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.4 ผลสำเร็จของงาน ความถูกต้องแม่นยำในผลสำเร็จของงาน

การประเมินชิ้นงาน

ในการปฏิบัติงานของนักเรียนจะมีองค์ประกอบหลักอยู่ 2 ประการ คือ ชิ้นงาน (Product) ที่นักเรียนผลิตออกมา และกระบวนการ (Process) ซึ่งนักเรียนใช้ในการผลิตให้ชิ้นงานหรือภาระงานสำเร็จลุล่วง ดังนั้นในการประเมินเราอาจสามารถประเมินการปฏิบัติงานทั้ง 2 ประการ ซึ่งจะขึ้นอยู่กับเป้าหมายของการเรียนรู้ ซึ่งในการประเมินนั้นนักเรียนอาจสามารถแสดงออกมาได้ในหลายระดับของการตอบสนองที่ถูกต้อง ดังนั้นเนื่องจากภาระงานการปฏิบัติงานค่อนข้างมีความซับซ้อนจึงควรมีการประเมินนักเรียนในหลายๆเป้าหมายของการเรียนรู้และหลายๆส่วนของ การปฏิบัติงาน ซึ่งเครื่องมือที่จะเป็นตัวช่วยในการประเมินได้อย่างแม่นยำและถูกต้องชัดเจนก็คือการให้ระดับคะแนน (Scoring Rubrics) (Nitko, 1996) ซึ่งการให้ระดับของคะแนนหมายถึงชุดของความสัมพันธ์ของกฎเกณฑ์ที่ใช้เพื่อประเมินคุณภาพของพฤติกรรมหรือการปฏิบัติงานของนักเรียน ซึ่งกฎเกณฑ์เหล่านี้จะอยู่ในรูปของระดับความถี่หรือรายการในการประเมินการปฏิบัติงาน อาจมี การใช้ระดับคะแนนที่มีความแตกต่างกันไปแต่ละเป้าหมายของการเรียนรู้ ในส่วนของระดับความถี่จะประกอบไปด้วยตัวเลขซึ่งมักจะใช้ 0-3 หรือ 1-4 ซึ่งตัวเลขเหล่านี้จะสะท้อนถึงระดับของคุณภาพในการปฏิบัติงาน และตัวเลขเหล่านี้ก็จะสอดคล้องกับระดับของคุณภาพ เช่น ระดับ 4 หมายถึงคุณภาพสูงสุด ส่วนระดับ 3 ก็จะลดระดับคุณภาพลงมาตามลำดับ ในส่วนของ การให้คะแนนความสามารถของนักเรียน คุณภาพของการปฏิบัติงานในแต่ละตัวเลขจะถูกอธิบายคุณภาพไว้ในแต่ละระดับคะแนน ซึ่งใช้คำอธิบายเป็นระดับของแต่ละคุณภาพ ทั้งนี้เราสามารถแบ่งชนิดของระดับคะแนนออกได้ 2 ประเภท ดังนี้คือ

1. ระดับคะแนนทั่วไป (General Scoring Rubric) ซึ่งเป็นการกำหนดให้คะแนนที่ไม่ระบุเฉพาะลงไปในแต่ละภาระงานแต่เป็นการกำหนดให้เป็นภาพรวมทั่วไป
2. การให้ระดับคะแนนแบบเฉพาะเจาะจง (Specific Scoring Rubric) เป็นการให้คะแนนที่ประยุกต์มาจากการให้ระดับคะแนนทั่วไปแต่จะเน้นย่อยเฉพาะแต่ละภาระงาน ทั้งนี้สามารถกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างเป้าหมายการเรียนรู้ ภาระงาน การให้ระดับคะแนนเฉพาะ และการให้ระดับคะแนนทั่วไปดังภาพต่อไปนี้

วัฒนาพร ระงับทุกข์ (2542) กล่าวว่า การประเมินการเรียนรู้โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานเป็นการประเมินกระบวนการชิ้นงาน/ ผลงานที่ผู้เรียนเป็นผู้กระทำ ผลิตหรือสร้างขึ้นมาด้วยตนเอง เป็นการประเมินโดยให้ผู้เรียนบรรยายถึงงานที่ทำเหมือนกับให้ตอบคำถามปลายเปิด โดยผู้เรียนสามารถตอบคำถามได้หลายลักษณะพร้อมทั้งมีเหตุผลหรือคำอธิบายประกอบ การตรวจให้คะแนนไม่สามารถทำได้อย่างชัดเจน ต้องกำหนดเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อให้มีความเป็นปรนัย เชื่อมั่นและแปลผลได้ เกณฑ์จึงเป็นสิ่งสำคัญของการประเมินการเรียนรู้โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานต้องชัดเจนและ

สามารถสะท้อนคุณภาพของผลงานได้ ดังนั้น จึงต้องมีการสร้างเกณฑ์การให้คะแนนแบบรูบริก (Rubric Assessment) เพื่อประเมินคุณภาพของกระบวนการและงานที่แสดงความสามารถของผู้เรียน ซึ่งขั้นตอนของการสร้างเกณฑ์การประเมิน ประกอบด้วย

1. นำกิจกรรมการเรียนการสอนมาวิเคราะห์ว่า ผลลัพธ์จากการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อสนองตามจุดประสงค์การเรียนรู้ ประกอบด้วยสิ่งใดบ้าง ซึ่งอาจจำแนกได้ 2 ลักษณะ ดังนี้

1.1 ผลลัพธ์ที่เป็นกระบวนการ (Process) ซึ่งแยกได้เป็น 2 ลักษณะ คือ

1.1.1 กระบวนการตามธรรมชาติของเนื้อหาวิชา เช่น กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ กระบวนการฝึกทักษะการทำงานเฉพาะเรื่องใดเรื่องหนึ่ง เช่น การแกะสลักสบู การทำอาหาร เป็นต้น

1.1.2 กระบวนการด้านคุณธรรม จริยธรรม หรือจิตพิสัย เช่น กระบวนการทำงานกลุ่ม เป็นต้น

1.2 ผลลัพธ์ที่เป็นชิ้นงาน เช่น ให้นักเรียนประดิษฐ์ของเล่นจากเศษวัสดุ ผลผลิตที่เกิดขึ้น เช่น ของเล่น

2. นำกระบวนการหรือชิ้นงาน มาวิเคราะห์เพื่อกำหนดรายการที่ต้องการประเมิน หรือต้องการพัฒนาผู้เรียนให้แสดงพฤติกรรมตามกระบวนการที่ต้องการ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

2.1 การวิเคราะห์กระบวนการ (Process) เขียนขั้นตอนการทำงานหรือพฤติกรรมสำคัญที่แสดงว่าผู้เรียนมีความสามารถในการทำงาน ตามกระบวนการนั้น เช่น

2.1.1 การอ่านออกเสียง พฤติกรรมสำคัญอาจได้แก่ สำเนียงภาษา การแบ่งวรรคตอนการอ่าน การแสดงอารมณ์ในการอ่าน

2.1.2 ความสนใจต่อการอ่าน พฤติกรรมสำคัญอาจได้แก่ การแลกเปลี่ยนหนังสืออ่านกันระหว่างเพื่อน การนำแนวคิดจากการอ่านไปใช้ในการเรียน การอ่านเพิ่มเติมนอกเวลาเรียน

2.1.3 การทำงานกลุ่ม พฤติกรรมสำคัญ อาจได้แก่ การแบ่งหน้าที่รับผิดชอบในกลุ่ม การอภิปรายแสดงความคิดเห็น การช่วยเหลือกันในกลุ่ม

ในการกำหนดรายละเอียดขั้นตอน หรือพฤติกรรมสำคัญ อาจกำหนดโดยอิงทฤษฎีหรือธรรมชาติของเนื้อหาวิชาโดยกำหนดให้สอดคล้องกับเกณฑ์ที่ระบุไว้ในจุดประสงค์การเรียนรู้ และเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการเสนอความคิดเห็นเพิ่มเติม หรือช่วยวิเคราะห์ขั้นตอนหรือพฤติกรรมสำคัญของพฤติกรรมนั้นๆ

2.2 การวิเคราะห์ลักษณะสำคัญของผลงาน (Product) มีแนวทางในการวิเคราะห์ คล้ายคลึงกับการวิเคราะห์กระบวนการ เพียงแต่ว่าแทนที่จะดูพฤติกรรมที่ละขั้นตอนการทำงาน ให้พิจารณาลักษณะที่สำคัญๆของผลงานชิ้นนั้น โดยอาจนำผลงานจริงมาแสดงให้ดูแล้วช่วยกัน วิเคราะห์ หรือวิเคราะห์โดยอาศัยหลักการทั่วไป หรือหลักวิชาที่ระบุชัดเจนว่าผลงานชิ้นนั้นควรมี ลักษณะอย่างไร

ระดับคะแนน (Rubrics)

เป็นเครื่องมือที่ใช้กันมากในการประเมินตามสภาพจริง และการประเมิน โดยอิงผล การทำงาน (Performance-Based Assessment) ระดับคะแนนที่ครูสร้างขึ้นจะสามารถสะท้อน (ประเมิน) หลักสูตรและวิธีสอนของครูด้วยทั้งนี้กระบวนการในการวางรูปแบบของระดับคะแนน ควรให้ผู้เรียนมีส่วนร่วมตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. พิจารณาผลงานแบบต่างๆ โดยครูจัดให้ผู้เรียนได้ดูตัวอย่างของชิ้นงานที่ดีและไม่ค่อยดี แล้วให้บอกว่าชิ้นที่ดีมีลักษณะอย่างไร ที่ไม่ค่อยดีมีลักษณะอย่างไร
2. กำหนดแนวทางการพิจารณาชิ้นงาน โดยช่วยกันเขียนรายงานดูว่างานที่ชิ้นนั้นต้องดูอะไรบ้าง
3. กำหนดคำอธิบายคุณภาพระดับต่างๆในแต่ละแนวทางโดยอธิบายว่าคุณภาพระดับ สูงสุดและต่ำสุดมีลักษณะอย่างไร แล้วเติมส่วนที่ตรงกลางๆลงไป
4. ฝึกหัดประเมินกับงานตัวอย่าง โดยให้ผู้เรียนลองใช้การให้ระดับคะแนน กับชิ้นงานที่ดี เป็นตัวอย่างในขั้นที่ 1
5. ฝึกใช้ในการประเมินตนเองและให้เพื่อนประเมิน โดยให้งานผู้เรียนทำ ในระหว่างที่ ผู้เรียนกำลังทำงานให้หยุดเป็นระยะ เพื่อประเมินตนเอง และให้เพื่อนประเมิน
6. ทบทวนให้โอกาสผู้เรียนทบทวนปรับปรุงงานของเขา โดยดูจากผลการประเมินที่ได้ จากขั้นตอนที่ 5
7. ครูประเมิน ครูใช้ระดับคะแนนที่ผู้เรียนใช้นั้นเพื่อประเมินผลงานของผู้เรียน

ส่วนแนวทางการจัดทำเกณฑ์การให้คะแนน (Scoring Rubric) มีขั้นตอนที่พึงพิจารณา ดังต่อไปนี้

1. นำขั้นตอน หรือลักษณะสำคัญที่คัดเลือกไว้ มาจัดลำดับความสำคัญ

2. คัดเลือกรายการที่สำคัญ และสามารถวัดได้ สังเกตได้อย่างชัดเจนมา รายการที่ปลีกย่อยหรือซ้ำกันควรตัดออก แต่รายการใดที่สำคัญมาก แต่วัด สังเกตยากควรปรับหรือเขียนใหม่เข้าใจได้ตรงกัน

3. นำรายการที่คัดเลือกไว้มากำหนดเป็นข้อกระทงของเครื่องมือประเมิน

4. กำหนดว่าระดับคุณภาพของรายการที่จะใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินในลักษณะมาตรจัดอันดับคุณภาพ (Rating Scale) ซึ่งจะใช้ที่ระดับ ขึ้นอยู่กับเนื้อหาและระดับชั้นของนักเรียน และความละเอียดในการประเมิน

5. บรรยายค่าคุณภาพของเกณฑ์การประเมินแต่ละรายการทุกระดับคุณภาพ

ประโยชน์ของแฟ้มสะสมผลงาน

นักการศึกษาหลายท่าน ได้กล่าวถึงประโยชน์หรือข้อดีของแฟ้มสะสมผลงานว่ามีประโยชน์มากมายต่อตัวนักเรียน ครูผู้สอนและระบบการเรียนการสอนดังต่อไปนี้

Frazier and Paulson (1992) กล่าวว่าคุณค่าของแฟ้มสะสมผลงาน คือการแสดงให้เห็นถึงการวัดประเมินตัวของผู้เรียนเอง ทั้งนี้การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานจะช่วยให้นักเรียนรับผิดชอบการเรียนของตนเอง ช่วยในการสนับสนุนในการเห็นคุณค่าการเป็นเจ้าของงานของตนเอง มีความเคารพตนเองมากขึ้น ทั้งนี้นักเรียนจะมีความมุ่งมั่นในการพัฒนาตนเอง อีกทั้งข้อมูลที่ได้จากการสะสมเก็บรวบรวมไว้สามารถนำไปช่วยในโปรแกรมการประเมินและจะทำให้นักเรียนเข้าใจตนเอง โดยเฉพาะการสะท้อนถึงความสำเร็จของตนเองในการปฏิบัติงานที่ได้รับมอบหมาย

Charbonneau and Rider (1995) กล่าวว่าประโยชน์ของแฟ้มสะสมผลงานนั้นมีมากมาย คือ

1. เป็นหลักฐานของการทำงานที่มาจากความรู้ที่ได้รับ
2. เป็นการบันทึกการประเมินที่สะท้อนถึงสภาพการเรียนรู้ที่เป็นจริง
3. เป็นข้อมูลการบันทึกความก้าวหน้าในการเรียนของนักเรียน
4. ช่วยให้เข้าใจภาพที่ชัดเจนเกี่ยวกับกระบวนการของการประเมิน
5. เปิดโอกาสให้นักเรียนได้พัฒนาปรับปรุงตนเองและให้เข้าใจภาพพจน์ของตนเองในการปฏิบัติงาน ได้อย่างสำเร็จลุล่วง มากกว่าการสะท้อนให้เห็นถึงการขาดประสิทธิภาพของงาน
6. เกิดการจดจำรูปแบบการเรียนรู้ที่หลากหลาย
7. ลดรูปแบบการประเมินที่มีแบบแผนมากเกินไป และช่วยลดอคติในการประเมิน
8. นักเรียนมีบทบาทมากขึ้นในการประเมินงานและคัดเลือกผลงานของตนเอง

อุทุมพร จามรมาน (2540) กล่าวถึงประโยชน์ของเพิ่มสะสมผลงานดังต่อไปนี้

1. เพิ่มสะสมผลงานเป็นงานที่ตรงกับตัวนักเรียนและการเรียนการสอน
2. เพิ่มสะสมผลงานสะท้อนความสามารถต่างๆของนักเรียนได้ดีกว่าแบบทดสอบ

โดยเฉพาะแบบทดสอบปรนัย

3. เพิ่มสะสมผลงานเป็นสิ่งที่แสดงความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนกับคณะครู/ผู้ปกครอง และชุมชน
4. เพิ่มสะสมผลงานช่วยให้เกิดระบบการประกันคุณภาพ (Quality Assurance) แก่บุคคลภายนอก

ศุวิทย์ มูลคำ (2541) กล่าวถึงประโยชน์ของเพิ่มสะสมผลงานว่า เพิ่มสะสมผลงานมีประโยชน์ในการแสดงหรือนำเสนอผลงานของนักเรียนซึ่งมีลักษณะที่สอดคล้องกับความสามารถที่แท้จริงของนักเรียน เพราะเพิ่มสะสมผลงานให้ข้อมูลที่ครบถ้วนกว่าผลการทดสอบด้วยแบบทดสอบ ซึ่งการจัดทำเพิ่มต้องอาศัยความคิด ความรู้ ความอดทน วิจารณ์ญาณ ความอดสาหะ ทักษะต่างๆซึ่งครอบคลุมลักษณะต่างๆทางสมอง (Cognitive) ทางจิตใจ (Psychological) รวมทั้งทักษะต่างๆของเจ้าของเพิ่ม ดังนั้นเพิ่มสะสมผลงานจึงสามารถใช้ประโยชน์ได้หลายประการคือ

1. สอนนักเรียนเป็นรายบุคคลในการทำเพิ่มสะสมผลงานนั้นควรให้นักเรียนจัดทำด้วยตนเองดังนั้นแต่ละคนจึงสามารถเลือกทำงานแต่ละชิ้นได้อย่างอิสระตามความสนใจ ความสามารถของตนเอง และสามารถนำผลงานมาปรับเปลี่ยนให้ดีขึ้นได้

2. ทำหน้าที่ในการสะท้อนความสามารถรวมออกมาเป็นผลงานชิ้นสุดท้าย และทำหน้าที่ในการสะท้อนให้เห็นถึงวิธีการทำงานของเด็กได้ทุกขั้นตอน

3. ทำหน้าที่แตกต่างจากแบบทดสอบที่ส่วนมากเป็นการทดสอบเพื่อหาที่ผิดพลาด ทำให้นักเรียนไม่ชอบการสอบและพยายามหลีกเลี่ยงการสอบหรือทุจริตในการสอบ เพิ่มสะสมผลงานจะทำให้ครูสามารถหาจุดเด่นของนักเรียนได้มากกว่าจุดด้อย และนักเรียนสามารถเลือกตัดสินใจว่าจะใช้งานชิ้นที่ดีที่สุดของตนในการประเมิน ดังนั้นนักเรียนมีความสุขในการทำเพิ่มสะสมผลงานของตนมากกว่า

4. ทำหน้าที่สำคัญในการแจ้งผลสำเร็จของนักเรียนให้บุคคลที่เกี่ยวข้องทราบ รวมทั้งสามารถนำไปใช้ในการอภิปรายความก้าวหน้าของนักเรียนกับผู้ปกครองได้ การประเมินจากเพิ่มสะสมผลงานก็มีลักษณะเปิดเผยตรงไปตรงมา ซึ่งต่างจากการใช้แบบทดสอบที่ครูต้องปกปิดเป็นความลับอยู่เสมอ

5. การเก็บสะสมผลงาน งานทุกชิ้นที่พิจารณาคัดเลือกไว้แล้วต้องเขียนชื่อวัน เดือน ปี แปะติดไว้ เพื่อให้สามารถประเมินความเจริญงอกงามหรือพัฒนาการของเด็กได้ดี

กล่าวโดยสรุปได้ว่าข้อดีของการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานนั้นมีมากมายมหาศาล และเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องจากภาระงานที่นักเรียนได้ปฏิบัติ นั้นเป็นสิ่งที่ได้สะท้อนถึงการเรียนรู้ การคิดค้นแก้ปัญหา การสร้างองค์ความรู้ด้วยตนเอง นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ได้อย่างเต็มที่ นอกจากนี้ยังก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันในบรรยากาศที่ดี ผลจากการที่ได้เรียนรู้ได้ปฏิบัตินั้นจะสะท้อนให้เห็นว่านักเรียนมีศักยภาพมากขึ้นเพียงใด อันจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจตนเองและยอมรับตนเองมากยิ่งขึ้น

ปัญหาและข้อจำกัดของการใช้แฟ้มสะสมผลงาน

แฟ้มสะสมผลงานถึงแม้ว่าจะมีประโยชน์ต่อการเรียนการสอนและการประเมิน แต่ก็ยังมีข้อจำกัดบางประการดังเช่น Hart (1997) กล่าวว่าแฟ้มสะสมผลงานถึงแม้ว่าจะมีข้อดีมาก อย่างไรก็ตามยังมีปัญหาบางประการเกี่ยวกับการใช้ เช่น

1. ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเวลา แฟ้มสะสมผลงานจำเป็นต้องใช้เวลาในการให้คะแนนหรือเกรด
2. เป็นเรื่องที่ทำหายที่จะสามารถทำให้นักเรียนส่งงานได้ครบสมบูรณ์

ส.วาสนา ประवालพุกษ์ (2539) กล่าวว่า การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานค่อนข้างจะเป็นอัตนัย คือใช้ความคิดเห็นจากการประเมินเป็นใหญ่ แต่ถ้าหากสามารถประเมินได้อย่างเที่ยงธรรมได้ก็จะสามารถสะท้อนให้เห็นคุณภาพของผู้เรียนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้อาจมีปัญหารื่องความน่าเชื่อถือได้แต่สามารถตรวจสอบได้โดยใช้ผู้ประเมินหลายๆคน

อุทุมพร จามรมาน (2540) กล่าวเกี่ยวกับข้อจำกัดของแฟ้มสะสมผลงานว่าในการตีค่าความสามารถของผู้เรียนเป็นเรื่องยากแต่เป็นไปได้ ดังจุดอ่อนหรือข้อสงสัยดังต่อไปนี้

1. ความสอดคล้องระหว่างผู้ประเมินงาน/แฟ้มของผู้เรียน มีมากขึ้นเพียงใด
2. ค่าที่ได้จากงาน/แฟ้มในช่วงระยะเวลาต่างๆ (ต้นปี ถึง ปลายปี) ควรมีความคงที่หรือไม่
3. ความเป็นมาตรฐานของค่าที่แสดงความสามารถของนักเรียนอยู่ที่ใคร
4. จำนวนงาน/แฟ้มที่ต้องพิจารณา มีปริมาณมากจะเกิดความคุ้มค่าเวลาแรงงานหรือไม่ และส่งผลต่อคุณภาพของงานที่ได้หรือไม่

ชัยอนันต์ สมุทวณิช (2541) กล่าวว่า การมีแฟ้มสะสมผลงานที่ดีทั้งครู ผู้บริหาร โรงเรียน จะต้องทำงานหนักมากขึ้น ใช้ทรัพยากรทางการศึกษาเพิ่มมากขึ้น ครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจหลักสูตร เนื้อหาสาระวิชาอย่างลึกซึ้ง และจะต้องมีทักษะการสอนที่ดี ต้องมีเวลาเพียงพอใน

การเตรียมแผนการสอน มีการปรึกษาหารือเพื่อนครูด้วยกัน มีการพัฒนาวิธีการสอนและอุปกรณ์การสอน มีการพบปะกับผู้เรียนเป็นรายบุคคลหรือกับกลุ่มเล็กๆ มีการประเมินและให้ข้อคิดเห็นต่องานแต่ละชิ้นของผู้เรียนและที่สำคัญต้องมีที่เก็บแฟ้มสะสมผลงาน

อร่ามศักดิ์ ชัยชิต (2541) กล่าวถึงข้อจำกัดของแฟ้มสะสมผลงานที่มีการทดลองใช้ในโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ จังหวัดกระบี่ ดังนี้

1. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานนั้น จำเป็นต้องใช้วัสดุอุปกรณ์จำนวนมากขึ้น
2. ครูและผู้เรียนต้องทำงานมากขึ้น กล่าวคือ นอกจากครูจะต้องมีความรู้ความเข้าใจแล้ว ยังต้องใช้เวลาในการวางแผน การปรึกษาหารือกับครูคนอื่นๆ การพัฒนาสื่อ ตลอดจนการตรวจแก้ผลงานของนักเรียน

3. ครูต้องจัดหาสถานที่ในการจัดเก็บผลงานและเครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์ (2541) กล่าวถึงข้อจำกัดของการใช้แฟ้มสะสมผลงานในการเรียนการสอนวิชาชีววิทยาทำให้การดำเนินงานยุ่งยากมากขึ้น คือ

1. ทำให้ผู้เรียนจะไม่ชอบการสอบ มุ่งแต่จะทำแฟ้มสะสมผลงาน
2. ทำให้ละเลยการค้นหาคำตอบของนักเรียน โดยมุ่งไปแต่ผลงานสุดท้ายมากกว่ากระบวนการ

3. ต้องระมัดระวังในเรื่องของความเชื่อมั่นของการประเมิน
4. การเลือกผลงานของผู้เรียนอาจเป็นข้อโต้แย้งของผู้ปกครองได้
5. แบบประเมินต้องมีการพัฒนาและปรับปรุงให้ทันสมัย
6. ความสามารถที่ต้องประเมินในลักษณะนามธรรมอาจทำให้เกิดจุดอ่อนในด้านของความเชื่อมั่นของการประเมิน

สมนึก นนธิจันทร์ (2545) ให้ทรรศนะเกี่ยวกับข้อจำกัดของแฟ้มสะสมผลงานว่าการประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานทั้งครูผู้สอน และผู้เรียนต้องทำงานตามบทบาทของตนเองอย่างจริงจัง ครูผู้สอนต้องมีความรู้ความเข้าใจอย่างทะลุปรุโปร่ง ต้องใช้วัสดุอุปกรณ์มากขึ้น นอกจากนี้การประเมินค่อนข้างจะเป็นอัตนัย อาจมีปัญหาเรื่องของความเชื่อถือ

จากปัญหาและข้อจำกัดของแฟ้มสะสมผลงานสามารถสรุปได้ว่าการใช้แฟ้มสะสมผลงานในการประเมินนักเรียนนั้นจำเป็นต้องอาศัยเวลาค่อนข้างมาก ครูจะต้องมีการะงานเพิ่มขึ้น และต้องดูแลรับผิดชอบการส่งมอบหมายงานของนักเรียนให้ครบทุกคน อนึ่งในการตรวจให้คะแนน

อาจมีปัญหาในเรื่องความน่าเชื่อถือเนื่องจากต้องใช้ความรู้สึกลงในการวัด ทั้งนี้หากครูผู้สอนมีเกณฑ์ในการประเมินที่ชัดเจนและร่วมประเมินผลกันหลายฝ่ายอาจแก้ปัญหาในส่วนนี้ได้ ดังนั้นผู้ที่จะนำแฟ้มสะสมผลงานมาใช้ก็ควรตระหนักถึงข้อจำกัดเหล่านี้ และนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้การนำแฟ้มสะสมผลงานมาใช้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

ความหมายของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Wikipedia Encyclopedia (2000) ได้ให้ความหมายของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ ดังนี้ “แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ (electronic portfolio, e-portfolio or digital portfolio) คือ การเก็บรวบรวมสะสมงานที่เป็นเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งมีประสิทธิภาพ และมีการออกแบบที่ดี เพื่อแสดงทักษะด้านต่างๆ ในทางการศึกษา การพัฒนาเชิงวิชาชีพ และ สิ่งที่เป็นประโยชน์ที่ผู้สร้าง (ผู้เรียน) ต้องการนำเสนอต่อกลุ่มเป้าหมายของตน นอกจากนี้ยังพบว่าแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นการบันทึกการเรียนรู้ประเภทหนึ่งซึ่งจัดหาหลักฐานที่แสดงถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่แท้จริงของผู้เรียน โดยการบันทึกการเรียนรู้ดังกล่าวนี้เกี่ยวข้องกับแผนการเรียนรู้ และเครื่องมือที่ใช้จัดการการเรียนรู้ทั้งโดยแบบด้วยตนเอง คณะ ชุมชน และ องค์กร”

Barrett (1997) กล่าวว่า แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ หมายถึง การใช้เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ของผู้พัฒนาแฟ้มสะสมผลงานในการสะสมและจัดเก็บผลงานที่อยู่ในหลายรูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นเสียง วิดีโอ รูปภาพ หรือข้อความไฮเปอร์เท็กซ์ลิงค์ช่วยจัดการสื่อต่างๆ และเชื่อมโยงผลงานที่ได้คัดเลือกตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เพื่อสะท้อนให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและ พัฒนาการของนักเรียน

E-portfolio Research And Development Community (2003) ได้ให้ความหมายของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ว่า หมายถึง ระบบการจัดการสารสนเทศที่ใช้สื่อและการบริการต่างๆ ทางอิเล็กทรอนิกส์ โดยที่ผู้เรียนสร้างและเก็บรักษาผลงานไว้ในรูปแบบดิจิทัลซึ่งผู้เรียนสามารถใช้เพื่อชี้แจงให้เห็นถึงความสามารถในการเรียนรู้และสะท้อนให้เห็นถึงการเรียนรู้ของผู้เรียน ซึ่งทำให้ผู้เรียนรับรู้และเข้าใจผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พัฒนาการเรียนรู้และการวางแผนการประกอบอาชีพของตนมากขึ้น

ส่วนประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Barrett (1997) กล่าวว่า ส่วนประกอบของเพิ่มสะสมผลงาน ทั้งที่เป็นเพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมและเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบด้วย

1. เป้าหมาย
2. คำแนะนำในการเลือกวัสดุสำหรับการเก็บรวบรวมผลงาน
3. ตัวอย่างผลงานที่ครูและนักเรียนช่วยกันเลือก
4. ข้อมูลย้อนกลับจากครู
5. ผลสะท้อนจากตัวนักเรียนเอง
6. การประเมินงานต้องมีหลักการที่ชัดเจน
7. มาตรฐานและบรรทัดฐานของตัวอย่างชิ้นงานที่ดีขึ้น

กระบวนการสร้างและพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Barrett (2000) ได้เสนอขั้นตอนการพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ที่เรียกว่า 5 By 5 Model โดยมีรายละเอียดดังนี้คือ

1. กำหนดจุดมุ่งหมายและเนื้อหาของเพิ่มสะสมผลงาน
 - กำหนดจุดมุ่งหมายและผู้ชมเพิ่มสะสมผลงาน
 - กำหนดเกณฑ์ที่จะใช้เป็น โครงร่างในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงาน
 - กำหนดอุปกรณ์คอมพิวเตอร์และซอฟต์แวร์ที่จำเป็นต้องใช้ในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

เลือกระดับเพิ่มสะสมผลงานที่เหมาะสม เพื่อเริ่มพัฒนาเพิ่มสะสมผลงาน

- เลือกระดับเพิ่มสะสมผลงานที่เหมาะสม เพื่อเริ่มพัฒนาเพิ่มสะสมผลงาน

อิเล็กทรอนิกส์

- สร้างโฟลเดอร์ที่เป็นระบบสำหรับรวบรวมผลงาน

2. สร้างเพิ่มสะสมผลงาน

- กำหนดผลงานที่จะทำการสะสม
- ทำการสะสมและเก็บผลงานลงในโฟลเดอร์ที่เหมาะสมในดิสก์หรือเซิร์ฟเวอร์
- ออกแบบเพิ่มสะสมผลงานที่มีเอกลักษณ์เฉพาะตัว
- ใช้มัลติมีเดียที่เหมาะสมเพื่อเพิ่มลักษณะเฉพาะตัวลงในเพิ่มสะสมผลงาน เช่น

ใช้สแกนเนอร์ หรือกล้องดิจิทัลเพื่อสร้างภาพกราฟิก ใช้ไมโคร โฟนและโปรแกรมแปลง

สัญญาณเสียงให้เป็นสัญญาณดิจิทัลเพื่อช่วยผลิตผลงานด้านเสียง

3. การสะท้อนตนเอง

- เขียนข้อความที่สะท้อนผลงานซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของเกณฑ์ที่กำหนดไว้

- เลือกผลงานตามจุดมุ่งหมายและเกณฑ์ที่กำหนด ซึ่งจะแสดงให้เห็นถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน

- เขียนข้อความสะท้อนผลงานแต่ละชิ้น ซึ่งจะเป็เหตุผลในการคัดเลือกผลงาน และแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของผลงานชิ้นนั้นที่มีต่อเพิ่มสะสมผลงาน

- จากการสะท้อนผลงานและการให้ผลย้อนกลับ จะทำให้สามารถกำหนดจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ในอนาคตได้

4. การออกแบบการเชื่อมโยงของเพิ่มสะสมผลงาน

ในการออกแบบการเชื่อมโยงของเพิ่มสะสมผลงาน ให้ทำการจัดระบบผลงานเลือกโปรแกรมที่ช่วยให้นักเรียนสามารถสร้างการเชื่อมโยงบนเว็บเพจในแต่ละจุดมุ่งหมาย ตัวอย่างผลงานนักเรียน และการประเมินงาน โดยมีขั้นตอนดังนี้

- ปรับเปลี่ยนผลงานที่อยู่ในรูปเอกสารของโปรแกรมประมวลผลคำ ฐานข้อมูล หรือโปรแกรมสำหรับการนำเสนอ ให้อยู่ในรูปแบบของ PDF หรือ HTML

- สร้างลิ้งค์เชื่อมโยงระหว่างจุดมุ่งหมาย ตัวอย่างผลงานนักเรียน และการประเมินผลงาน

- ทำการแทรกผลงานที่เป็นมัลติมีเดีย

5. นำเสนอเพิ่มสะสมผลงาน

- บันทึกเพิ่มสะสมผลงานให้อยู่ในรูปแบบการนำเสนอที่เหมาะสมและจัดเก็บในสื่อกลาง

- แสดงผลงานแก่ผู้ชม

วิโรจน์ รอดเด่น (2543) ได้นำเสนอรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมสำหรับนักเรียนประถมศึกษา โดยมีขั้นตอน 7 ขั้นตอนดังนี้

1. การกำหนดเป้าหมาย
2. การเลือกสื่อเพื่อนำไปใช้ในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
3. การผลิต/รวบรวม
4. การจัดเก็บ
5. ผลงาน
6. การปรับปรุง
7. เผยแพร่ประชาสัมพันธ์
8. การประเมิน

ประกอบ กรณีกิจ (2544) ได้นำเสนอรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และขั้นตอนในการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้คือ

1. เตรียมเครื่องมือและเตรียมผู้เรียน
2. กำหนดเป้าหมาย
3. สร้างผลงาน รวบรวมผลงาน และแก้ไขผลงาน
4. คัดเลือกผลงาน และสร้างเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น
5. สะท้อนความรู้สึกต่อผลงาน
6. ประเมินเพิ่มผลงานดีเด่น
7. ประชาสัมพันธ์เพิ่มผลงานดีเด่น

ประโยชน์และข้อได้เปรียบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Proderick (1997: อ้างถึงใน วิโรจน์ รอดเด่น, 2543) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ว่าจะช่วยพัฒนาผู้เรียนในด้านต่างๆ ดังนี้

1. นักเรียนจะไม่เป็นผู้รับอย่างเฉยเท่านั้น แต่กลับมาเป็นผู้ควบคุมการศึกษาเรียนรู้ด้วยตนเอง เพราะเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้นักเรียนสร้างจุดมุ่งหมายการเรียนรู้ร่วมกัน
2. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียน ผลงานที่แสดงบนเว็ลด์ ไซด์ เว็บ (World Wide Web) จะเป็นแรงจูงใจให้นักเรียนมุ่งมั่นสร้างผลงานของตนเอง นักเรียนจะรู้สึกภูมิใจเมื่อนักเรียนได้นำเสนอผลงานที่นักเรียนสร้างขึ้น นำเสนอผลงานบนเว็ลด์ไซด์เว็บ ไปทั่วโลก
3. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมืออธิบายผลงานของนักเรียนระหว่างครูกับนักเรียน ผู้ปกครองกับครู และผู้ปกครองกับนักเรียน ให้เข้าใจความสามารถของนักเรียนด้วยการตรวจสอบจากผลงานของนักเรียน
4. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยแสดงข้อมูลย้อนกลับและเป็นการวัดผลที่มีประสิทธิภาพของเป้าหมายการเรียนรู้ ซึ่งส่งผลต่อยุทธศาสตร์การเรียนรู้และความรู้ในการนำเสนออย่างชัดเจน ซึ่งทั้งหมดนี้จะนำไปสู่ ระบบของการให้ผลย้อนกลับที่หลากหลายในระบบการศึกษา ซึ่งนอกจากจะเป็นข้อมูลย้อนกลับให้นักเรียนแล้วยังเป็นข้อมูลย้อนกลับต่อครูและผู้บริหารเพื่อปรับปรุงการศึกษาต่อไป
5. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นการจัดแสดงผลงานได้ตรงจุด ผู้ปกครอง ผู้บริหาร และครูที่ชอบเปรียบเทียบผลงานของนักเรียนกับนักเรียนในโรงเรียนอื่นๆ การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์จะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพในการแสดงผลงานของนักเรียนที่มีมาตรฐาน

6. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้นสะดวกต่อการเข้าชมผลงานโดยที่ นักเรียน ครู ผู้บริหารและผู้ปกครองสามารถเข้าชมผลงานของนักเรียนได้ง่าย สามารถเข้าชมได้จากทั่วทุกมุมโลกและประหยัดเนื้อที่ในการจัดเก็บอีกด้วย

7. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดเก็บได้ในสื่อที่หลากหลาย ผลงานของนักเรียนบางอย่างอาจง่ายต่อการจัดเก็บในแฟ้มหรือในสมุดบันทึก แต่ผลงานบางอย่างเช่น ตัวอย่างการอ่าน วัสดุ 3 มิติ หรือภาพเคลื่อนไหวนั้นไม่สามารถกระทำได้ แต่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดเก็บผลงานต่างๆเหล่านั้นได้ในสื่อที่แตกต่างกันไป

8. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถปรับปรุงและแก้ไขได้อย่างสะดวก เนื้อหาที่นำเสนอในเว็ลด์ ไซด์ เว็บ สามารถปรับปรุงแก้ไขได้ทันทีที่นักเรียนต้องการ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความสามารถและความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนเอง

9. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถนำมาอ้างอิงร่วมกันได้ เมื่อต้องการทำสำเนาผลงานหลายๆชิ้น ไปใช้ในหัวข้ออื่นๆ และการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถเชื่อมโยงเพื่อนำไปอ้างอิงได้สะดวกกว่าเพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิม

Linda E. Ash (2000) ได้กล่าวถึงข้อได้เปรียบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ดังนี้

1. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ใช้พื้นที่ในการเก็บรวบรวมผลงานที่น้อยกว่า
2. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้นง่ายในการสร้างไฟล์สำรอง
3. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มีความสะดวกสบายในการใช้งาน
4. เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มีอายุการใช้งานยาวนาน
5. การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นเด็กเป็นศูนย์กลาง
6. การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยเพิ่มพูนทักษะการใช้เทคโนโลยีของนักเรียน

David DiBiase (2002) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อตัวผู้เรียน ดังนี้

1. เพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
2. มีทักษะในการใช้เทคโนโลยีสูงขึ้น
3. เป็นแนวทางในการวางแผนประกอบอาชีพในอนาคต

การเรียนการสอนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ความหมายของการเขียนเพื่อการสื่อสาร

Bern (1990) กล่าวว่า การเขียนเพื่อการสื่อสารคือการเขียนที่ผู้เขียนเชื่อมโยงความสามารถในการสื่อสารเพื่อที่จะถ่ายทอดความคิดผ่านการใช้ภาษาสื่อ ดังนั้นในบริบทของการเขียนจะต้องอาศัยรูปแบบของการเขียนและบริบททางสังคมและวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังมีเครื่องมือหนึ่งที่จะเป็นตัวกำหนดก็คือการวางโครงสร้างพื้นฐานเชิงหน้าที่ไว้อย่างชัดเจนเพื่อผู้เขียนสามารถที่จะเขียนได้อย่างสมบูรณ์และเป็นไปตามจุดมุ่งหมายทั้งนี้การเขียนเพื่อการสื่อสารควรมีการกำหนดเกณฑ์ของรูปแบบในการสื่อสารไว้ดังนี้คือ

1. หน้าที่เชิงการสื่อสารของการใช้ภาษา (The Communication Function of Language) ซึ่งเป็นการให้ผู้เขียนได้ตระหนักอยู่ที่การใช้ภาษาเป็นเครื่องมือของการสื่อสารกับกลุ่มสมาชิกของสังคม มีการแลกเปลี่ยนความคิด ความรู้สึก ความปรารถนา ฯลฯ และเป็นพื้นฐานแรกในการสร้างให้มีปฏิสัมพันธ์ ทั้งนี้การกำหนดหน้าที่เชิงการใช้นภาษานั้นจะกระทำมากกว่าการเน้นอยู่ที่การฝึกฝนรูปแบบไวยากรณ์ให้มีความชำนาญหรือการฝึกฝนกระทำซ้ำ
2. สัญลักษณ์เชิงหน้าที่ของภาษา (Symbolic Function of Language) หมายถึงการกำหนดรูปแบบหรือตัวแบบที่เป็นมาตรฐานที่ได้รับเลือกแล้วเพื่อให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารที่ผู้เรียนต้องมีการพัฒนา
3. การใช้ภาษาส่วนบุคคลในฐานะที่ดำรงอยู่ในสังคม (Individual Language User as a Social Being) หมายถึงการกำหนดความสนใจของผู้เรียนที่เกี่ยวกับรูปแบบเนื้อหาและวัตถุประสงค์ของผู้เขียนที่จะสร้างขึ้นเพื่อการเรียนรู้หรือการใช้ภาษาได้ตามความชอบ เช่น รูปแบบของคำศัพท์ ระดับของ การเขียนว่าเป็นทางการหรือไม่เป็นทางการ อย่างไรก็ตามการใช้ภาษาส่วนบุคคลก็มีส่วนเกี่ยวข้องกับการใช้ภาษาเพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ในกลุ่มเช่นเดียวกัน
4. การวิเคราะห์ภาษาในบริบท (Analysis of Language in Context) การวิเคราะห์ภาษาในบริบทของการเขียนเป็นเกณฑ์ของการกำหนดภาระงานและกิจกรรมซึ่งเน้นอยู่ที่ระบบทางไวยากรณ์ กล่าวคือเป็นการตระหนักว่ารูปแบบของภาษาที่ใช้นั้นสัมพันธ์กับความหมายเชิงหน้าที่ที่ผู้เรียนต้องการแสดงออกหรือไม่ และข้อความที่นำเสนอขึ้นนั้นมีการใช้ภาษาในรูปแบบที่เป็นทางการหรือมีการเขียนอย่างมีบริบทที่ต่อเนื่องสัมพันธ์กันหรือไม่
5. ความหมาย (Meaning) หมายถึงผลการใช้ตัวเลือกต่างๆที่ผู้เขียนใช้ในระบอบความหมายของภาษาที่ผู้เขียนต้องการที่จะสื่อ และสามารถที่จะสื่อในสิ่งที่ต้องการได้หรือไม่ ส่วนกิจกรรม

หรือภาระงานนั้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้สร้างทางเลือกทางด้านความหมายทางภาษาที่ผู้เขียนเรียนรู้มาหรือไม่

6. เนื้อหาที่เป็นจริง (Actual Text) เนื้อหาที่เป็นจริงคือสิ่งที่ผู้เขียนแสดงออกเพื่อเป้าหมายของการสื่อสารกับผู้ใช้ภาษาคนอื่นๆ ทั้งนี้ในส่วนของการเรียบเรียงและวิธีทางภาษาแล้ว เนื้อหาที่น่าสนใจจะต้องเป็นข้อความที่มีการใช้กันอย่างจริงจัง (Authentic)

7. บริบท (Context) ในการเขียนเพื่อการสื่อสารรูปแบบทางภาษา (Form) และสถานการณ์จะมีความเกี่ยวข้องกัน การเขียนที่ดีจะต้องแสดงให้เห็นบริบททางภาษาเพื่อให้เข้าใจความหมายที่เด่นชัด ทั้งนี้รูปแบบทางภาษาที่อยู่ในบริบทก็ต้องมีการนำเสนออย่างชัดเจนด้วย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจความหมายในสิ่งที่ผู้เขียนต้องการนำเสนอ

8. สถานการณ์ (Situation) สถานการณ์ทางภาษาหมายถึงสภาพแวดล้อมที่ผู้เขียนกำลังกล่าวถึง หรือมีเป้าหมายเพื่อให้ผู้อ่านมีส่วนร่วมและเข้าถึงในสถานการณ์ที่กำลังกล่าวอยู่นั้น สถานการณ์ทางภาษาจะช่วยให้ผู้เขียนสามารถกำหนดรูปแบบทางภาษา ระดับทางภาษาว่าทางการ หรือใช้ภาษาระดับภาษาที่เป็นกันเอง ตลอดจนการเลือกใช้คำและโครงสร้าง

9. วัฒนธรรมทางภาษา (Culture) วัฒนธรรมในการใช้ภาษาคือการใช้ภาษาที่สามารถใช้ภาษาได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมกับสังคม และวัฒนธรรมของผู้ใช้ภาษานั้นๆ

10. การเรียนรู้เพื่อที่สร้างความหมาย (Learning How to Mean) ในการเรียนรู้ภาษาเพื่อการสื่อสารมีจุดมุ่งหมายเพื่อที่จะสร้างศักยภาพในการเรียนรู้ภาษาของผู้เรียน โดยได้มีการนำเสนอในรูปแบบของกิจกรรมและภาระงานต่างๆ เพื่อที่จะพัฒนาการเรียนรู้ทางภาษาของผู้เรียน ดังนั้นเป้าหมายของผู้เรียนคือการเรียนรู้จักสร้างความหมาย สื่อสารและมีการต่อรองทางความหมายในรูปแบบของสถานการณ์ที่แตกต่างกันเพื่อที่จะพัฒนาความสามารถในการสื่อสารของผู้เรียนให้มากยิ่งขึ้น

The block Report (1975 อ้างถึงใน Czerniewska ,1992) กล่าวว่า การเขียนเพื่อการสื่อสารคือการเขียนที่ต้องการมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเขียน กล่าวคือผู้เขียนจะต้องรู้ธรรมชาติของผู้รับสาร ทั้งนี้เนื่องจากสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะสะท้อนออกไปจะเป็นตัวบ่งบอกถึงคุณภาพในการสื่อสารในการเขียนได้ ดังนั้นการเขียนเพื่อให้ผู้รับสารได้รับสารในระดับที่แตกต่างกันควรเป็นสิ่งที่ต้องปฏิบัติ หากผู้เขียนต้องการสร้างบุคคลอื่นเกิดความสนใจ ทั้งนี้จะต้องระมัดระวังในสิ่งที่ต้องการนำเสนอด้วย

อวยพร พานิช และคณะ (2535) กล่าวเกี่ยวกับการเขียนเพื่อการสื่อสารสื่อสารว่าเป็นวิธีการส่งสารที่ผู้ส่งสารเรียบเรียงความคิด ผ่านรหัสที่ตกลงร่วมกันในรูปตัวอักษร เสนอเป็นสาระ

เรื่องราว ให้ผู้รับสารคือผู้อ่านได้ใช้ทักษะการอ่าน ตีความ และทำความเข้าใจเนื้อหาโดยสามารถแบ่งช่วงของการเขียนเป็น 3 ช่วงดังนี้คือ

1. ก่อนการเขียนเพื่อการสื่อสาร ในขั้นนี้ผู้ที่ส่งสารด้วยการเขียนที่ดีจะต้องฝึกฝนเตรียมพร้อมที่จะส่งข้อมูลข่าวสารหลายประการด้วยกัน เช่นการฝึกความสามารถในการเขียน เป็นสิ่งที่ต้องเรียนรู้ก่อนการปฏิบัติงานเป็นระยะเวลาอันเริ่มตั้งแต่การเรียนรู้และคล่องแคล่วในหลักภาษา การใช้คำ สำนวน วลี ประโยค นอกจากนี้การศึกษาวัตถุประสงค์ในการเขียน หรือตัวผู้เขียนเองตั้งวัตถุประสงค์ไว้ว่าจะให้อะไรแก่ผู้อ่านและที่สำคัญต้องวิเคราะห์ผู้รับสารว่าเป็นบุคคลประเภทใด

2. ระหว่างการเขียนเพื่อการสื่อสาร ในช่วงดังกล่าวนี้ผู้เขียนจะต้องศึกษาเนื้อหาที่จะเขียนหรือแหล่งข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาประกอบการเขียน นอกจากนี้สามารถที่จะทำการค้นคว้าหรือสัมภาษณ์บุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้ได้ข้อมูลที่เพียงพอต่อการสื่อสาร

3. หลังการเขียนเพื่อการสื่อสาร โดยทั่วไปเมื่อผู้เขียนเขียนงานเสร็จมักเข้าใจว่าเป็นการเสร็จสิ้นงานชิ้นนี้แล้ว หากสอบถามจากผู้เขียนงานสื่อสารต่างๆ ไป มักจะตอบตรงกันว่าภายหลังการเขียนเป็นระยะเวลาที่ดีที่สุดในการพิจารณาทบทวนมองเห็นจุดเด่นจุดด้อยของงาน หาแนวทางที่จะแก้ไขเพื่อให้สมบูรณ์ที่สุด นักเขียนเพื่อการสื่อสารจำนวนมากกล่าวว่า เขามักจะทิ้งงานนั้นหลังการเขียนเสร็จสักระยะหนึ่งแล้วกลับมาอ่านใหม่เพื่อหาข้อผิดพลาดหรือเพิ่มเติมข้อมูลที่ขาดหายไป

จากนิยามข้างต้นสามารถกล่าวโดยสรุปได้ว่าการเขียนเพื่อการสื่อสารคือการเขียนที่ผู้ส่งสารมีความตระหนักถึงการใช้ภาษาอย่างมีเป้าหมายที่ชัดเจน ทั้งนี้การเขียนเพื่อการสื่อสารจะต้องคำนึงถึงบริบททางภาษา (Linguistic Context) และบริบททางด้านสังคม (Social Context) กล่าวคือจะต้องถ่ายทอดสารไปยังผู้รับได้อย่างถูกต้องเหมาะสมทั้งด้านรูปแบบการใช้คำ วลี ประโยค และการเชื่อมโยงของข้อความที่ต่อเนื่องกันอย่างมีความหมายและมีการใช้กันอยู่จริงในสังคมนั้นๆ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียน

Milner and Milner (1993) ได้แบ่งทฤษฎีเกี่ยวกับการเขียนออกเป็น 3 ประเภท คือ

1. ทฤษฎีเกี่ยวกับจิตวิทยาพัฒนาการและพุทธิปัญญา (Cognitive-Developmental Psychology) แนว ทฤษฎีดังกล่าว เชื่อว่าการเขียนมีความสัมพันธ์กับการเรียนรู้การเขียนของเด็ก โดยมีความเชื่อว่า ผู้เรียนรู้ภาษานั้นเป็นผู้ค้นหาความหมาย (Meaning Seekers) ส่วนการเรียนรู้ภาษาสามารถเรียนรู้โดยปราศจากการสอนกฎเกณฑ์ ซึ่งผู้เรียนจะพัฒนาชุดของกฎเกณฑ์ที่ซับซ้อนเอง (A Complex set of Rules) โดยไม่รู้ตัว นอกจากนี้แนวทฤษฎีนี้เชื่อว่าผู้เรียนสามารถที่จะ

เรียนรู้ไวยากรณ์ได้อย่างมีศักยภาพเมื่อมีอายุ 5 ขวบ และจะพัฒนาแบบแผนการใช้ภาษาที่ซับซ้อนไปตามลำดับและเชื่อว่าโครงสร้างลึก (Deep Structure) ในการเรียนรู้ภาษาและการเข้าใจที่จะพัฒนาโครงสร้างความรู้ของจิตใจ เป็นสิ่งสำคัญ ไม่ใช่แค่การรู้คำศัพท์หรือความหมาย หรืออาจกล่าวได้ว่าการเรียนรู้ของนักเรียนต้องพิจารณาจากการค้นพบภายในของตัวผู้เรียนว่าได้ให้ความหมายสิ่งที่คุณเรียนรู้ได้อย่างไร

2. ทฤษฎีทางด้านอรรถรสของการเขียนและภาษาศาสตร์ (Rhetorical and Linguistic Theory) ทฤษฎีทางด้านอรรถรสมีอิทธิพลต่อการคิดการเขียนและการพูดในแง่ของการให้ความรู้สึกต่าง ๆ การให้เห็นความงามและการสร้างถ้อยคำ ข้อความให้เกิดความพึงพอใจต่อผู้อ่าน ซึ่งต่อมามีการศึกษาจนพัฒนาเป็นรูปแบบการเขียนแบบต่าง ๆ เช่นการเขียนแบบพรรณนา การเขียนแบบบรรยาย ฯลฯ รูปแบบ การเขียนดังกล่าวยังมีอิทธิพลต่อการเขียนแบบเรียนและการนำตัวอย่างรูปแบบการเขียนไปเป็นแบบฝึกหัดทางการเขียนสำหรับนักเรียน และต่อมาทฤษฎีทางด้านจิตวิทยาและภาษาศาสตร์ก็เข้ามามีบทบาทเป็นอย่างมาก นักทฤษฎีกลุ่มดังกล่าวมองว่ามนุษย์ใช้ถ้อยคำเป็นเครื่องมือแสดงถึงความคิด เป็นการมองการใช้ภาษาโดยเน้นอยู่ที่หน้าที่ทางภาษา (Function) ที่เกี่ยวข้องกับการถ่ายโอน (Transactional) การอธิบาย (Expressive) และการประพันธ์ (Poetic)

3. ทฤษฎีแนวการสอนโดยเน้นกระบวนการ (Process Pedagogy) วิธีในการสอนแบบเน้นกระบวนการ (Process Approach) ที่มีต่อการเขียน ได้มีการนำเอาทฤษฎีต่าง ๆ มากมายเพื่อนำไปใช้ในการประยุกต์ใช้ในชั้นเรียน ทฤษฎีดังกล่าวตั้งอยู่บนสมมติฐานเบื้องต้น 8 ประการคือ

- 3.1 ผู้เขียนเป็นผู้มีอิสระด้วยตนเอง เมื่อยามต้องการสร้างความหมายหรือสื่อสาร
- 3.2 การเขียนเป็นกระบวนการที่ยืดยาว ซึ่งอาจรวมถึงขั้นก่อนการเขียนลงมือเขียน เขียนอีกครั้ง (ปรับปรุงและแก้ไข)
- 3.3 ตัวแบบทั้งหมดของบริบทของการเขียนต่างเป็นที่ยอมรับอย่างเท่าเทียมกัน
- 3.4 นักเรียนถูกคาดหวังให้เขียนและรับผิดชอบต่อการปรับแต่งงานเขียนด้วยตนเอง
- 3.5 การได้มีโอกาสประหม่วร่วมกับนักเรียนที่เป็นผู้เขียนด้วยกันเป็นลักษณะพื้นฐานของการสอนเขียน
- 3.6 นักเรียนต้องการผู้อ่านเพื่ออ่านงานเขียนตนและสะท้อนต่อสิ่งที่ตนเขียน
- 3.7 ความเป็นเจ้าของของงานเขียนเริ่มต้นเมื่อมีการเลือกหัวข้อที่จะเขียนจนถึงการถ่ายทอดสู่สาธารณะ

3.8 การเขียนเป็นกระบวนการโดยรวมทั้งหมด (Whole Process) ซึ่งไม่สามารถแยกออกเป็นส่วน ๆ แต่จะเป็นกระบวนการแบบเรียนย้อนกลับ ทั้งนี้แนวความคิดดังกล่าว สอดคล้องกับแนวความคิดของเซินลิวสกา (Czerniewska, 1992) ที่กล่าวว่า วิทยนัยการสอนการเขียนแบบกระบวนการ สะท้อนให้เห็นถึงความเปลี่ยนแปลงทางความคิดที่แตกต่างกันกับการเขียนที่เน้นอยู่ที่ผลงาน จุดเน้นของวิทยนัย ดังกล่าวอยู่ที่ครูผู้สอนจะสามารถช่วยเหลือให้นักเรียนเกิดความเข้าใจและตื่นตัวอยู่ในช่วงของการเขียนและจะสามารถช่วยให้นักเรียนในใช้รูปแบบการเขียนที่มีความแตกต่างกันและสามารถอธิบายความแตกต่างระหว่างการเขียนและกับการใช้ภาษาเพื่อการพูดสื่อความนอกจากนี้เขากล่าวว่า การเขียนแบบกระบวนการนำไปสู่ความเปลี่ยนแปลงมากมายในการสอนการเขียน โดยเฉพาะบทบาทของผู้เรียนซึ่งจะต้องเน้นอยู่ที่การเป็นผู้เขียนที่ดีที่จะสามารถควบคุมการเขียน พัฒนาปรับปรุงวางรูปแบบการเขียน เป็นต้น

การจัดกิจกรรมการเขียน

กิจกรรมการเขียนเป็นกิจกรรมที่ครูผู้สอนจัดขึ้นระหว่างกระบวนการสอนเขียนซึ่งจะเป็นตัวช่วยเสริมความรู้ความเข้าใจทั้งในด้านโครงสร้างภาษา ความหมาย และการนำไปใช้ซึ่งรูปแบบของกิจกรรมนั้นจะมีความยากง่าย ซับซ้อนแตกต่างกันตามวัตถุประสงค์ของการสอนโดยอาจจัดตั้งแต่กิจกรรมการเขียนที่มีความง่ายไปสู่กิจกรรมที่ยากทั้งนี้ Bowen and Marks (1994) ได้ทำการศึกษาลักษณะของการจัดกิจกรรมการเขียนโดยสอบถามครูผู้สอนในชั้นเรียนรายวิชาภาษาอังกฤษทั่วไปจำนวน 30 คน ทั้งที่ทำงานในสหราชอาณาจักรและต่างประเทศ และรวมถึงอาจารย์ผู้สอนภาษาอังกฤษที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาในประเทศต่าง ๆ อีกจำนวน 15 คน ซึ่งผลการศึกษพบว่าอาจารย์ส่วนใหญ่มีการจัดกิจกรรมของการเขียนแบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้คือ

1. การคัดลอก (copying) การคัดลอกเป็นกิจกรรมที่ครูส่วนใหญ่ใช้ ซึ่งส่วนใหญ่เป็นตัวอย่างของโครงสร้างทางไวยากรณ์ คำศัพท์ กฎเกณฑ์ทางภาษา ซึ่งครูผู้สอนสามารถตรวจสอบการบันทึกของนักเรียน
2. การทำแบบฝึกหัดการเขียนโดยเน้นโครงสร้างภาษา (Written Exercise) (Structured – Based) กิจกรรมส่วนใหญ่ครูผู้สอนให้นักเรียนฝึกทำแบบฝึกหัดเพื่อฝึกฝนโครงสร้างทางภาษา เช่น การเขียนโดยใช้โครงสร้างภาษาเฉพาะ การเขียนตอบคำถาม การเติมประโยคให้สมบูรณ์ จับคู่ประโยค เติมคำในช่องว่าง ฯลฯ การเขียนส่วนใหญ่จะจัดอยู่ในลักษณะของการบ้านซึ่งถ้าหากมีการทำกิจกรรมดังกล่าวในชั้นเรียนก็จะทำในลักษณะกิจกรรมคู่หรือเป็นกลุ่ม
3. กิจกรรมการเขียนแบบชี้นำ (Guided Writing Exercise) กิจกรรมดังกล่าวเป็นอีกกิจกรรมที่ครูผู้สอนใช้มาก ซึ่งกิจกรรมดังกล่าวจะเน้นอยู่ที่การนำเอาประโยคมารวมกันเพื่อเขียนเป็นย่อหน้า หรืออาจเป็นการเขียนโดยใช้คำหลักที่กำหนดให้แล้วเขียนแทนที่ลงในงานเขียนเพื่อ

เชื่อมโยงให้ย่อหน้ามีความสมบูรณ์ นอกจากนี้อาจอยู่ในลักษณะของการใช้คำเชื่อมแล้วนำไปเขียนเป็นย่อหน้าใหม่ เป็นต้น

4. การเขียนตามคำบอก (Dictation) กิจกรรมการเขียนตามคำบอกถึงแม้ว่าจะเป็นกิจกรรมที่ยึดครูเป็นศูนย์กลางและดูไม่เป็นจริง และอาจนำไปสู่การ วิพากษ์วิจารณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรม แต่ในส่วนข้อดีของกิจกรรมดังกล่าวก็ยังมีอยู่ กล่าวคือ ผู้สอนบางท่านอาจรู้สึกว่าเป็นกิจกรรมที่มีความเที่ยงตรงในแง่ของการวัดความชำนาญทางภาษาของนักเรียนทั้งในด้านไวยากรณ์ ประโยค การใช้คำ เสียง การฟังและการเขียน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สร้างจินตนาการและเป็นการสื่อสารอย่างหนึ่ง กิจกรรมดังกล่าวนี้อาจจัดเมื่อครูผู้สอนไม่สามารถจัดหากิจกรรมอื่นหรือไม่มีความพร้อมในการหาแหล่งข้อมูล

5. การเขียนบทสนทนา (Dialogue) กิจกรรมการเขียนบทสนทนาเป็นกิจกรรม ของ การเขียนการโต้ตอบในรูปแบบประโยคสั้น ๆ โดยอาจได้ค้นแบบทางภาษาแต่เปลี่ยนบริบทเสียใหม่ ซึ่งอาจได้ในรูปของบทบาทสมมติหรือบางครั้งครูอาจมอบหมายให้นักเรียนสามารถเขียนได้โดยอิสระ โดยอยู่บนพื้นฐานของหัวข้อหรือบริบทของการเรียน แล้วให้นักเรียนได้แสดงกิจกรรมที่ได้ปฏิบัติออกมา กิจกรรมการเขียนบทสนทนาเป็นกิจกรรมที่ดีหากมีการกระทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการสร้างให้เกิดบริบททางภาษาซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการสื่อสาร

6. การเขียนสรุป (Summary) การเขียนสรุปจัดได้ว่าเป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในแง่ของการใช้ภาษาทั้งในด้านโครงสร้างและคำ กิจกรรมดังกล่าวอาจทำต่อเนื่องจากการอ่านหรือการฟัง ซึ่งอาจจัดให้นักเรียนทำการบ้านและครูผู้สอนสามารถตรวจสอบทั้งการใช้ภาษาและความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านหรือฟัง

7. กิจกรรมภาระงานเขียนที่เป็นจริง (Authentic Writing Task) กิจกรรมดังกล่าวเป็นลักษณะของกิจกรรมที่ทำเป็นปกติทุก ๆ วัน โดยเฉพาะในส่วนตัวของเจ้าของภาษาซึ่งอาจได้แก่ การกรอกแบบฟอร์ม การฝากข้อความ การเขียนป้ายประกาศ หรือการจดข้อความ ฯลฯ ซึ่งใน ส่วนของบุคคลที่ไม่ใช่เจ้าของภาษาแล้วอาจฝึกฝนให้ผู้เรียนได้ใช้รูปแบบภาษาดังกล่าว

8. การเขียนเรียงความ (Essay) กิจกรรมเรียงความจัดได้ว่าเป็นกิจกรรมหนึ่งที่มีความจำเป็น โดยยังมีปรากฏในรูปแบบการเขียนดังกล่าวในการทดสอบในหลาย ๆ ระบบของการศึกษา กิจกรรมดังกล่าวมีการเชื่อมโยงโดยผ่านกิจกรรมการอ่านซึ่งทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนรูปแบบการเขียนในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยเฉพาะการสร้างความคิดของข้อความภายในเรียงความที่ต้องอาศัยการจัดย่อหน้า การใช้คำเชื่อมและแทนที่คำต่าง ๆ กิจกรรมการเขียนอื่น ๆ นอกเหนือจากกิจกรรมที่ได้กล่าวมาแล้วเราสามารถจัดกิจกรรมย่อยของการเขียนได้ดังต่อไปนี้ การเขียนเล่าเรื่อง (Story Writing) การเขียนไดอารี (Diary Writing) การเขียนบทกวี (Poetry Writing) การจัดทำวารสารของนักเรียน (Student Magazines)

สุมิตรา อังวัฒน์กุล (2539) กล่าวว่าทักษะการเขียนเป็นทักษะที่จำเป็นสำหรับผู้เรียนภาษาต่างประเทศ การฝึกทักษะการเขียนเพื่อการสื่อสารจะเป็นการเขียนในระดับสูงกว่าการเขียนประโยค แต่เป็นการเขียนถ้อยคำและสำนวนในรูปแบบของประโยคที่เป็นที่ยอมรับ และเรียบเรียงประโยคให้เหมาะสมและสามารถสื่อสารได้ ทั้งนี้การจัดกิจกรรมเพื่อฝึกทักษะการเขียนโดยครูผู้สอนควรมีหลักการดังต่อไปนี้คือ

1. การสอนทักษะการเขียนควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ฝึกและเสริมรูปแบบภาษาที่ผู้เขียนคุ้นเคยแล้วจากการฟังและพูด
2. การควบคุมการเขียนควรลดน้อยลงตามลำดับ ผู้เรียนควรฝึกตอบสนองต่อสิ่งชี้แนะด้วยตนเองทีละน้อย
3. กิจกรรมการเขียนเพื่อการสื่อสารควรเน้นเป็นพิเศษ และหลังจากที่ผู้เรียนได้ฝึกการเขียนที่ผู้สอนชี้แนะแล้ว ผู้เรียนควรมีอิสระเต็มที่ในการเขียน

จากรูปแบบกิจกรรมการเขียนต่าง ๆ อาจสรุปได้ว่า ครูผู้สอนอาจสามารถใช้ได้ตามแต่สภาพแวดล้อม ซึ่งอาจมีความแตกต่างกับของสิ่งแวดล้อมทางการเขียนทัศนคติ และเป้าหมายของการเขียนในแต่ละกิจกรรม

ขั้นตอนของกระบวนการเขียน

จากการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวิธีนัยในการสอนเขียนที่ได้มีการพัฒนาและทำการศึกษาวิจัยอย่างต่อเนื่องโดยนักภาษาศาสตร์พบว่าการเขียนเป็นทักษะหนึ่งที่ยังคงต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ทั้งนี้เนื่องจากการเขียนมีความสลับซับซ้อนและมีกระบวนการที่เป็นลักษณะเฉพาะที่ต้องมีการฝึกฝนโดยเฉพาะในส่วนของกระบวนการเขียนดังที่นักศึกษาลงท้ายท่านได้นำเสนอเช่น

Harris (1969) กล่าวว่า กระบวนการเขียนเป็นทักษะที่มีความซับซ้อนเป็นอย่างมากซึ่งมีการรวมเอาองค์ประกอบต่าง ๆ และกฎเกณฑ์ทางภาษาอย่างเคร่งครัด อย่างไรก็ตามนักภาษาศาสตร์ได้วิเคราะห์กระบวนการเขียนในลักษณะที่แตกต่างกัน แต่โดยส่วนใหญ่แล้วครูเห็นว่ากระบวนการของการเขียนจะเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบทั่วไป 5 ประการ คือ

1. เนื้อหา : คือรายละเอียดของการเขียนและความคิดที่นำเสนอ
2. รูปแบบการเขียน : คือการจัดการรูปแบบของเนื้อหา
3. ไวยากรณ์ : คือการใช้กฎเกณฑ์รูปแบบไวยากรณ์และประโยค
4. ลักษณะการเขียน : คือการเลือกใช้โครงสร้าง น้ำเสียงหรืออารมณ์ในการเขียน
5. กลไกทางภาษา : คือการใช้รูปแบบกราฟฟิกต่าง ๆ ในการสรรค์สร้างงานเขียน

Hughey, et. al., (1983) กล่าวถึงการเขียนว่า การเขียนเกิดขึ้นโดยกระบวนการย้อนกลับ กล่าวคือการเขียนมิใช่เป็นขั้นตอนที่ตรงไปข้างหน้าอย่างเดียว แต่เป็นกระบวนการที่เป็นวงจร ย้อนกลับได้เพื่อขัดเกลาเขียนใหม่ (Reshape) และ ประเมินผลใหม่ (Reevaluate) กล่าวโดยสรุป กระบวนการเขียนของ Hughey เป็นการแปรความคิดในใจเป็นตัวอักษร งานเขียนเป็นกระบวนการที่มีการย้อนไปย้อนมา เพราะผู้เขียนมีกิจกรรมที่เคลื่อนกลับไปมาตลอดเวลาเพื่อจะได้ผลงานออกมา ในรูปแบบนี้มีแกนกลางอยู่ที่ศูนย์รวมความรู้และประสบการณ์ของผู้เขียน กิจกรรมต่าง ๆ ของกระบวนการเขียนประกอบด้วยการย้อนกลับได้ทุกขั้นตอนและทุกเวลาในระหว่างการเขียน หรือเขียนจบ โดยมีรูปแบบกระบวนการเขียนสร้างสรรค์ดังนี้

1. ขั้นเริ่มต้น (Getting Started) เกิดจากความรู้ ประสบการณ์ ความรู้สึกที่เกิดขึ้นในใจ อารมณ์ และความคาดหวัง สิ่งเหล่านี้มีอยู่ในสมองของผู้เรียนซึ่งเป็นแหล่งข้อมูล เมื่อผู้เรียนจะลงมือเขียนจะต้องมีการตั้งจุดประสงค์ และเจตนาในการเขียนจึงเริ่มด้วยการคิดหาข้อมูล ใช้ความคิดริเริ่ม และบ่มความคิด (Incubation)

2. ขั้นลงมือเขียน (Invention) การค้นพบ (Discovery) ซึ่งจะเกิดขึ้นตลอดเวลาที่ทำการเขียนในขณะที่เขียนผู้เขียนตั้งคำถามตนเองว่า

- 2.1 ทำไมถึงต้องเขียน เขียนอะไร เขียนถึงใคร
- 2.2 สิ่งที่ต้องการเขียนเป็นด้านใด
- 2.3 มีความรู้เกี่ยวกับเรื่องที่เขียนหรือไม่
- 2.4 มีรูปแบบวิธีการเขียนแบบไหน
- 2.5 เขียนให้ใครอ่าน

3. ขั้นเรียบเรียงความคิด (Generation) เกิดขึ้นโดยการเชื่อมโยงความคิด ความรู้สึก ความคิดเห็นและข้อเท็จจริงนำมาเป็นข้อมูลใหม่ ยอมรับข้อมูลใหม่ ประสบการณ์ใหม่ รวมถึงการสร้างรูปแบบการรับรู้ใหม่ ถ้าข้อมูลที่ได้ไม่เพียงพอต่อการเขียนก็ต้องการค้นคว้าเพิ่มเติม

4. ขั้นขัดเกลา (Shaping) เมื่อเรียบเรียงความคิดเขียนลงบนกระดาษเพื่อให้ผู้อื่นอ่าน ผู้เขียนจะทำการกลารูปแบบการเขียนให้เป็นไปตามกฎเกณฑ์ ซึ่งได้แก่ การขัดเกลาสำนวนให้ สละสลวย มีการขัดเกลาทางภาษา และการตรวจสอบการเขียนอีกครั้งหนึ่ง

Berzerman (1985) ได้แบ่งกระบวนการในการเขียนแบ่งไว้ 3 ระดับ คือ

1. ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting) ช่วงของการเขียนในขั้นนี้เป็นขั้นของการจัดลำดับความคิดว่าจะใช้ข้อมูลใดบ้างในการเขียน โดยผู้เขียนจะต้องค้นคว้าข้อมูลมาและวิเคราะห์ถึงความเหมาะสมของข้อมูลทั้งในรูปแบบของคำ วลี ประโยค ความคิด และโครงสร้าง การเขียนในขั้นนี้เป็นขั้นของกระบวนการที่เปิดกว้างเพื่อให้เกิดการค้นพบในรูปแบบที่จะเขียน ยิ่งผู้เขียนได้

มีการเตรียมตัวในช่วงเวลาก่อนการเขียน โดยการวิเคราะห์พิจารณาภาระงาน การรวบรวมข้อมูล การคิดและวางแผน ก็จะทำให้การเขียนมีความตื่นเต้นมากขึ้น

2. **ขั้นการร่าง (Drafting)** ขั้นของการร่างคือขั้นตอนของการใช้ทักษะต่าง ๆ เพื่อให้การเขียนมีความสมบูรณ์ โดยต้องเลือกใช้กฎเกณฑ์ ไวยากรณ์ การจัดลำดับความคิดอย่างเป็นเหตุเป็นผล การเขียนจะพัฒนาไปได้อย่างมีประสิทธิภาพหากเรากำหนดขั้นตอนของการร่างอย่างเป็นระบบอย่างชัดเจนในแต่ละช่วงตั้งแต่การร่างความคิด การพัฒนาความคิด ไปจนถึงการพัฒนาให้เป็นรูปแบบ ซึ่งการร่างในช่วงแรก ๆ อาจสูญเสียความเป็นเอกภาพและความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันของข้อความบ้าง แต่เมื่อผ่านกระบวนการของการร่างแล้วก็จะทำให้โครงสร้างทางภาษา ความสมเหตุสมผลภาษา น้ำเสียง และความถูกต้องมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

3. **ขั้นปรับปรุงแก้ไข (Re - vision)** เป็นขั้นของการปรับปรุงและพัฒนางานเขียนอีกครั้ง หลังจากที่มีการเขียนร่าง ในขั้นนี้เราอาจพบเจอประเด็นทางความคิดใหม่ ๆ เข้ามาเพื่อให้งานเขียนมีความเด่นชัดมากยิ่งขึ้น การปรับปรุงโครงร่างอาจกระทำหลาย ๆ ครั้ง หากผู้เขียนเกิดประเด็นทางความคิดใหม่ ๆ ขึ้นมาและปรับปรุงรูปแบบและโครงสร้างทางภาษาให้มีความสมบูรณ์ก่อนที่จะมีการนำไปพิมพ์หรือเลือกเอาชิ้นงานที่เราพอใจแล้ว

Eldredge (1995) กล่าวว่าในกระบวนการเขียนส่วนใหญ่แล้วนักเรียนควรดำเนินการตามขั้นตอน 5 ประการ ซึ่งจะช่วยให้กลายเป็นผู้เขียนที่ดีได้ขั้นตอนดังกล่าวได้แก่

1. **ขั้นก่อนการเขียน (Prewriting)** ในขั้นเป็นกระบวนการรวบรวมความคิดเพื่อที่จะใช้พัฒนาทักษะการเขียน โดยต้องอาศัยข้อมูลจากหลาย ๆ ส่วนแล้วทำการเลือกหัวข้อที่จะเขียน
2. **ขั้นการร่าง (Drafting)** เป็นขั้นของการจัดการข้อมูลเอกสารหรือความคิดให้สัมพันธ์เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่เขียนซึ่งรายละเอียดขั้นนี้อยู่ที่เนื้อหาไม่ใช้รูปแบบของการเขียน
3. **ขั้นปรับปรุง (Revising)** หลังจากการร่างแล้วก็จะดำเนินการปรับปรุงข้อความโดยใช้ข้อวิจารณ์ที่ได้จากการร่างเพื่อพัฒนางานเขียน
4. **ขั้นแก้ไข (Editing)** ในขั้นนี้เป็นขั้นตรวจสอบการสะกด การจัดการข้อความ และการใช้ไวยากรณ์ให้เหมาะสม และตรวจสอบดูว่าข้อความที่เขียนน่าดึงดูดใจมากน้อยเพียงใด
5. **ขั้นจัดพิมพ์ (Publishing)** การจัดพิมพ์เผยแพร่กระทำหลังจากที่ได้มีการแก้ไขอย่างสมบูรณ์แล้ว

ศิริรัตน์ นีละคุปต์ (2830 อ้างถึงใน ธิดารัตน์ ภัทรพงษ์ไพศาล , 2539) ได้สรุปขั้นตอนของกระบวนการเขียน (Writing Process) ออกเป็น 5 ขั้นตอนคือ ขั้นก่อนเขียน ขั้นร่าง ขั้นปรับเปลี่ยนแก้ไข ขั้นตรวจทานเรียบเรียง และขั้นเผยแพร่ ตามรายละเอียดดังนี้

1. **ขั้นก่อนเขียน (Pre – writing)** เป็นขั้นตอนแรกในการหาข้อมูลที่ใช้ในการเขียนมีความสำคัญมาก เพราะวก่อนที่จะเขียนนักเรียนจะต้องรู้ในเรื่องที่ตนจะเขียน โดยต้องมีความรู้ ความรู้ จุดมุ่งหมาย และรูปแบบการเขียน ในขั้นตอนนี้จะต้องคำนึงถึงหัวข้อเรื่องว่าเป็นหัวข้อเรื่องอะไร ครูหรือนักเรียนกำหนด หรือทั้งสองฝ่ายร่วมกันกำหนด รวมทั้งต้องคำนึงถึงจุดมุ่งหมายในการเขียน และรูปแบบของงานเขียนด้วยวิธีการสอนของครูในขั้นตอนนี้คือ

1.1 ครูจะให้นักเรียนมีโอกาสและมีส่วนร่วมในการกำหนดเรื่อง จุดมุ่งหมายในการเขียน และรูปแบบของข้อเขียน โดยชี้ให้นักเรียนเห็นว่า จะเขียนเรื่องอะไร เขียนทำไม เพื่ออะไร เช่น เขียนเรื่องน้ำท่วม เขียนเล่าให้เพื่อนอ่าน บรรยายให้เห็นสภาพน้ำท่วมที่จังหวัดของตนในขณะนี้ เป็นรูปแบบจดหมายส่วนตัว นี่เป็นตัวอย่างหนึ่งที่ชี้ให้เห็นแนวคิดในการสอนขั้นต้นก่อนเรียน

1.2 จัดกิจกรรมหลาย ๆ กิจกรรมเพื่อให้นักเรียนเกิดความคิด (Brainstorming) การระดมความคิด ทำได้ทั้งชั้น เป็นกลุ่ม หรือเป็นคู่ โดยใช้คำถาม รูปภาพ รูปวาด หรือการสร้างแผนภาพ การพูดคุยทำให้เกิดแนวความคิด ประสบการณ์และความรู้ที่ใช้ในการเขียน

1.3 การอ่าน (Reading) การอ่านและการเขียนเป็นทักษะที่มีความเชื่อมโยงกัน เปรียบเสมือนเหรียญที่มีสองด้าน ครูอาจนำเรื่องมาให้อ่านหรือให้นักเรียนไปค้นหาเองก็ได้ เพื่อที่จะได้แนวคิดนำมาเขียน และใช้ในการตรวจสอบรูปแบบโครงสร้างของข้อเขียนแบบต่าง ๆ และยังช่วยให้เกิดจุดประสงค์

1.4 การจดโน้ต (Note Taking) ครูให้นักเรียนค้นคว้าจดจำข้อความที่สำคัญเพื่อนำมาช่วยในการเขียนในชั้นการแสดงบทบาทสมมุติ (Role – Playing) เป็นกิจกรรมหนึ่งที่เพิ่มประสบการณ์ให้เด็กเรียนรู้การเขียน

1.5 การเรียงความโดยให้นักเรียนทั้งชั้นร่วมกันเขียน (Class Collaboration Composition) ซึ่งเป็นแบบที่ครูแสดงขั้นตอนการเขียนเป็นการฝึกหัดและให้ประสบการณ์การเขียน ได้มีโอกาสซักซ้อมความเข้าใจให้กับนักเรียนทุกขั้นตอน โดยนักเรียนทุกคนมีส่วนร่วม และครูเป็นผู้ช่วยคอยสนับสนุนนักเรียน ได้มีโอกาสซักถามปัญหาในกระบวนการเขียน

2. **ขั้นยกร่าง (Drafting)** เป็นขั้นตอนต่อมาที่นักเรียนแต่ละคนเขียนด้วยตนเอง โดยรวบรวมความคิดที่ตนมีอยู่ทั้งหมดเขียนลงกระดาษ ในยกร่างแรกจะเขียนทุกสิ่งที่คิดได้ทั้งหมด จากนั้นก็จะนำมาอ่านเขียนยกร่างต่อ ๆ ไป ก็จะมีการปรับแต่งเพิ่มเติม ตัดทอน ในแต่ละจุดตามรูปแบบและจุดประสงค์ โดยที่ครูจะเป็นผู้คอยให้ความช่วยเหลือ ให้ความคิดเห็นเกี่ยวกับความคิด และปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้ ในขั้นตอนนี้ครูยังไม่ควรชี้ถูกไปข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปพิจารณาในขั้นตรวจทานการเขียนที่เป็นกระบวนการนั้น จะมีการกลับมายกร่างใหม่ อีกครั้ง

3. **ขั้นปรับเปลี่ยนแก้ไข (Revising)** ในการสอนแบบเก่าเมื่อนักเรียนเขียนเรื่องที่ครูกำหนดหัวข้อให้เขียนก็ถือว่าเรียงความนั้นหรือหัวข้อนั้นเสร็จแล้ว แต่ในการสอนเขียนแบบกระบวนการ เมื่อนักเรียนยกร่างแล้วก็จะนำมาให้ผู้หนึ่งผู้ใดอ่านเพื่อปรับปรุงแก้ไขงานเขียนให้ดีขึ้น โดยมีการเปลี่ยนแปลง ตัดทอน เพิ่มเติม และเรียบเรียงใหม่ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้อ่านด้วยและทำให้งานเขียนมีความชัดเจนขึ้น ในขั้นตอนนี้วิธีหนึ่งที่ใช้ได้ผลและแบ่งเบาภาระการอ่านและการตรวจสอบของครู คือ การใช้วิธีประชุมกลุ่มย่อย โดยนักเรียนจะอ่านของตนให้เพื่อนฟังและเพื่อนในกลุ่มจะให้ความคิดเห็น ครูจะร่วมอยู่ในกลุ่มและให้ความเห็นเป็นแบบอย่างเป็นการแสดง ความคิดเห็นเกี่ยวกับงานของบุคคลอื่นซึ่งควรเน้นให้เห็นเป็นไปในเชิงสร้างสรรค์ คือ เป็นไปในทางบวก หรือข้อเสนอที่เป็นประโยชน์ เช่น กล่าวถึงส่วนที่ชอบในงานเขียนนั้น นักเรียนอาจใช้คำถามให้เพื่อนเขียนขยายความคิดให้กระจ่างขึ้น ครูก็มีบทบาทในขั้นตอนนี้เพื่อช่วยให้นักเรียนปรับปรุง การเขียนของตน จากยกร่างแรกถึงร่างสุดท้ายนักเรียนเปลี่ยนแปลงสิ่งที่ตนเขียนจนกว่าจะพอใจในผลงาน

4. **ขั้นตรวจทานเรียบเรียง (Editing)** เป็นขั้นตอนของการเขียนของนักเรียนที่ได้ยกร่างมา มีการปรับเปลี่ยนแก้ไขทั้งเนื้อหา รูปแบบ อ่านทวนจนได้ตามจุดประสงค์แล้วนักเรียนจะตรวจทานงานเขียนของตนอย่างละเอียด ตรวจสอบความถูกต้องทางไวยากรณ์ ตัวสะกด เครื่องหมายวรรคตอนต่าง ๆ โดยทำเครื่องหมายที่ผิดด้วยตนเองหรือให้เพื่อนช่วยตรวจ หรือนำมาส่งให้ครูตรวจโดยมี ข้อวิจารณ์ เพื่อการพัฒนางานเขียนของนักเรียนไปสู่งานที่สมบูรณ์ขึ้น

5. **ขั้นเผยแพร่ (Sharing)** เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการเขียนที่นักเรียนนำผลงานเขียนของตนไปให้ผู้อื่นอ่าน ลงเป็นบทความในหนังสือของห้องเรียน หรือตีพิมพ์ประกาศให้เพื่อนอ่านและส่งครู

การทดสอบการเขียนและการประเมินการเขียน

แนวทางหนึ่งของการทดสอบงานเขียนก็คือการให้นักเรียนเขียนงานออกมาตามมาตรฐานดังกล่าวอาจดูไม่มีเหตุผลเนื่องจากแม้แต่สถาบันการวัดผลที่มีความชำนาญการก็ไม่สามารถที่จะสร้างเครื่องมือเพื่อที่จะวัดความสามารถในการเขียนได้อย่างถูกต้อง ดังนั้นจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมากในส่วนของ การทดสอบงานเขียนที่จะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบของการจัดการทดสอบอย่างมีมาตรฐานและมีระบบทั้งนี้ Hughes (1989) กล่าวว่า มี 3 ประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงเกี่ยวกับการทดสอบงานเขียนที่ครูผู้สอนจะต้องพิจารณากันก็คือ

1) จะต้องมีการกำหนดภาระงานเขียนซึ่งเป็นตัวแทนที่แน่นอนของภาระงานที่เราคาดหวังให้นักเรียนได้แสดงออกซึ่งความสามารถทางการเขียน

2) ภาระงานเหล่านั้นควรมีตัวอย่างของงานเขียนที่จะเป็นตัวแทนที่แท้จริงในการบ่งบอกความสามารถของนักเรียน

3) เป็นประเด็นที่จำเป็นที่ต้องพิจารณาว่าตัวอย่างของงานเขียนเหล่านั้นจะถูกให้คะแนนอย่างเชื่อถือได้

อัจฉรา วงศ์โสธร (2538) กล่าวว่า การเขียนเป็นทักษะการส่งสารที่ใช้ทักษะมาลาทางตัวภาษา (Graphic Modality) มีรูปแบบภาษาต่างกับภาษาพูดในเรื่องการใช้คำศัพท์ ลำนวน และโครงสร้าง และยังมีความสะดวกหลายทางภาษามากกว่าเพราะผู้เขียนมีเวลาเรียบเรียงความคิดออกมาเป็นตัวหนังสือ สามารถทบทวน ปรับปรุงแก้ไข ไม่ใคร่ใช้คำปรุงสรรพนาม คำอุทาน การซ้ำซากความมากเหมือนกับภาษาพูด ดังนั้นในการทดสอบทักษะเขียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นภาษาต่างประเทศหรือภาษาที่ใช้สื่อสารนานาชาตินั้นควรคำนึงถึงความปัจจุบันร่วมสมัยของสาร และรูปแบบของสารสภาวะปฏิบัตินิยมของสาร ซึ่งในส่วนของ การประเมินการเขียนควรคำนึงถึงชนิดของการเขียนและประเด็นสำคัญในการส่งสาร 4 ประการคือ

1. จุดเน้นของการเขียนหรือหัวใจเรื่องที่เป็นกุญแจสำคัญของการเข้าสู่แก่นเรื่องตามหัวข้อหรือประเด็นที่กำหนด
2. ความสอดคล้องสัมพันธ์กัน
3. ความต่อเนื่อง
4. การดำเนินเรื่อง ซึ่งคำนึงถึงการตั้งต้นเขียน การสานต่อเรื่อง การสรุปลงท้าย

การทดสอบทักษะการเขียนที่มีประสิทธิภาพนั้นจะต้องอาศัยเกณฑ์ในการวัดประเมินผลที่มีมาตรฐานเพื่อทำการตรวจสอบสัมฤทธิ์ผลทางด้าน การเขียน ทั้งนี้ในส่วนของแนวทางการประเมินผลงานของนักเรียนนั้น นักการศึกษาได้กำหนดรูปแบบหลัก ๆ ที่นิยมใช้อยู่ 3 ประการ ดังนี้

1. การประเมินตนเอง (Self – Evaluation)

การประเมินตนเองเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ตรวจสอบวัดความสามารถทางด้าน การเขียนของตนเองว่ามีจุดเด่นจุดด้อยอะไรบ้าง และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เขียนควบคุม สะท้อน และประเมินทัศนคติ เป้าหมาย และนิสัยการทำงาน กลยุทธ์การเรียนรู้ ความก้าวหน้า ความสำเร็จของตนเอง ซึ่งรูปแบบการประเมินงานของตนเองอาจอยู่ในรูปของชุดการเรียนรู้ การบันทึกข้อมูลด้วยตนเอง เป็นต้น ดังที่ Beaven (1977) กล่าวว่า การประเมินงานเขียนด้วยตนเองช่วยให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบขึ้น นักเรียนได้รู้หน้าที่ของการเป็นบรรณาธิการให้ตัวเอง แทนที่จะเขียน อย่างเดียว นักเรียนได้เรียนรู้ว่าเขาสามารถปรับปรุงงานเขียนของตัวเองที่จุดใด

จุดหนึ่งก็ได้เพื่อให้งานเขียนดีขึ้น นักเรียนจะมีความมั่นใจและมีความคิดสร้างสรรค์มากขึ้น โดยมีคำถามที่ใช้สำหรับการประเมินด้วยตนเองดังนี้

1.1.1 ใช้เวลาเท่าไรในการเขียนงานเพื่อให้นักเรียนรับรู้ความจริงว่าการเขียนเป็นต้องใช้เวลา มีกระบวนการซับซ้อน บางครั้งต้องหยุดใช้ความคิดอยู่นาน บางครั้งต้องย้อนกลับมาที่

จุดเริ่มต้น

1.1.2 ได้พยายามจะปรับปรุงงานเขียนให้ประสบความสำเร็จเพียงใดในการประเมินครั้งแรก และมีปัญหาอะไรบ้างกับการประเมินครั้งนั้น เมื่อนักเรียนรู้จักวิเคราะห์กระบวนการเขียนของตนเอง และเปรียบเทียบกับของคนอื่น นักเรียนอาจเริ่มรู้จักกลวิธีต่าง ๆ ที่เขาอาจนำมาทดลองใช้ครั้งต่อไป

1.1.3 จุดดีของงานของตัวเองคืออะไร การให้นักเรียนระบุจุดที่ตัวเองภูมิใจ เป็นการกระตุ้นให้การเขียนมีมุมมองที่ต่างกัน นักเรียนจะสามารถบอกถึงข้อความที่สื่อสารได้ดี นักเขียนที่ดีต้องตรวจงานของตัวเองและตัดสินใจเองได้

1.1.4 จุดอ่อนของงานเขียนของตัวเอง คำถามนี้เป็นการแสดงให้เห็นให้นักเรียนรู้ว่าครูยอมรับเป็นธรรมดาที่ต้องมีปัญหามานการเขียน เมื่อนักเรียนระบุจุดที่ต้องการความช่วยเหลือ ครูจะรู้ถึงมุมมองของนักเรียนที่มีต่องานของเขา นักเรียนที่ต้องการความช่วยเหลือเฉพาะด้านการใช้ไวยากรณ์ให้ถูกต้อง โดยไม่สนใจเนื้อหาและรูปแบบอาจต้องการความช่วยเหลือด้านการปรับปรุงกลวิธีการเขียน

1.1.5 มีวิธีอะไรในการปรับปรุงงานเขียนครั้งต่อไป การให้นักเรียนตั้งจุดประสงค์ที่จะปรับปรุงเป็นการพัฒนาความสามารถในการตัดสินใจและมีจุดประสงค์ เนื่องจากการเขียนเป็นงานที่ซับซ้อน นักเรียนจะเป็นผู้รู้ดีว่าตัวเองต้องปรับปรุงอะไร หรือเริ่มทำอะไรเมื่อนักเรียนมีอิสระในการตัดสินใจเกี่ยวกับจุดประสงค์ การปรับปรุงหรือเริ่มต้นใหม่ด้วยตนเอง ซึ่งนักเรียนสามารถทำงานอย่างไม่มั่นใจ

1.1.6 งานเขียนของตัวเองได้งานเท่าไร นักเรียนและครามีหลักเกณฑ์การให้คะแนนเดียวกัน ถ้างานเขียนระหว่างครูและนักเรียนไม่ใกล้เคียงกัน ครูและนักเรียนต้องเจรจากันถึงเหตุผลที่ได้คะแนนระดับนั้น

2. การประเมินโดยเพื่อน (Peer Evaluation)

การประเมินการเขียน โดยเพื่อนเป็นอีกกลวิธีหนึ่งที่นิยมใช้ประกอบการประเมินการเขียน ซึ่งเป็นการฝึกการประสานงานร่วมกันระหว่างเพื่อนนักเรียนด้วยกันในการที่จะแสดงความคิดเห็นช่วยเหลือซึ่งกันและกันในช่วงจุดเด่นจุดด้อยของเพื่อนนักเรียน ซึ่งบรรยากาศในการประเมินจะ

ช่วยลดความตึงเครียดและเป็นไปอย่างเป็นกันเองดังที่ Beaven (1977: อ้างถึงในธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ ไพศาล , 2539) กล่าวว่า การประเมินงานโดยเพื่อนทำให้นักเรียนมีโอกาสรับรู้ว่า คนอื่นรู้สึกอย่างไรกับงานเขียนของเขา นักเรียนเริ่มนึกถึงเพื่อนในฐานะผู้อ่าน ซึ่งจะช่วยให้พัฒนาการเขียนเพื่อให้ผู้อ่านได้เข้าใจแทนที่จะให้ครูตรวจ นอกจากนี้การประเมินงานของเพื่อนทำให้เกิดทักษะการทำงานร่วมกันและเกิดความร่วมมือระหว่างกัน นักเรียนจะช่วยบอกจุดดีจุดด้อยงานของเพื่อน ช่วยกันแก้ไขปรับปรุงให้ดีขึ้น การประเมินงานเขียนของเพื่อนนักเรียนด้วยกันจะช่วยให้นักเรียนเขียนงานของตนเองดีขึ้น เพราะได้เห็นตัวอย่างทั้งที่ดีและไม่ดีของเพื่อน นอกจากนี้ยังช่วยลดภาระการตรวจงานของครูอีกด้วย

3. การประเมินจากครูผู้สอน (Teacher Evaluation)

การประเมินโดยครูผู้สอนเป็นการประเมินเพื่อประสิทธิภาพของงานเขียนของนักเรียน เพื่อที่จะตัดสินเกี่ยวกับคุณภาพของงาน โดยใช้รูปแบบการประเมินที่เที่ยงตรงและมีความยุติธรรม และครูผู้สอนจะต้องใช้ผลของการประเมินเพื่อดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งในกระบวนการสอน การเขียน ทั้งนี้มีแบบของการประเมินที่นิยมใช้กันแพร่หลายเช่น

3.1 การประเมินโดยใช้ General Impression Marking การประเมินดังกล่าวเป็นวิธีการตรวจเรียงความที่ Cooper (1977) กล่าวว่า เป็นวิธีง่ายที่สุดในการตรวจแบบรวมเป็นการตรวจที่ไม่ต้องการรายละเอียดของลักษณะต่าง ๆ ของเรียงความและไม่ต้องเอาคะแนนในแต่ละลักษณะมารวมกันผู้ตรวจให้คะแนนได้ง่าย โดยตัดสินใจว่าเรียงความนั้นควรอยู่ในระดับใดเมื่อเทียบกับเรียงความของผู้เรียนทั้งหมด

3.2 การประเมินโดยใช้ Essay Scale โดย Cooper (1977) กล่าวว่า การตรวจด้วย Essay Scale เป็นการตรวจแบบรวม วิธีนี้ผู้ตรวจเลือกเรียงความจากหัวข้อที่กำหนดไว้ชุดหนึ่ง แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจให้คะแนน หรือผู้ตรวจอาจเป็นผู้ให้คะแนนเอง โดยให้คะแนนลดหลั่นกันไปตามคุณภาพของเรียงความแต่ละฉบับ ผู้ตรวจจะใช้คะแนนของเรียงความชุดนี้เป็นเกณฑ์ในการนำเรียงความฉบับอื่นมาเทียบเกณฑ์การให้คะแนนที่ตรวจโดย Essay Scale ที่ใช้ทั่วไปมีหลายแบบ แต่แบบที่นิยมกัน คือ เกณฑ์การให้คะแนนของสมาคมครูภาษาอังกฤษแห่งแคลิฟอร์เนีย ผู้ตรวจจะขีดเครื่องหมายถูกไว้ในเรียงความทุกฉบับและบันทึกข้อความสั้น ๆ ไว้ที่มุมกระดาษ ฉะนั้นสิ่งสำคัญในการตรวจเรียงความแบบนี้ คือ เรียงความทุกฉบับจะได้รับคำวิจารณ์พร้อมทั้งคะแนนที่ได้รับ และยังมีเกณฑ์ การให้คะแนน Essay Scale อีกแบบ คือ Smith Scale โดยครูจะเลือกงานเขียนของนักเรียนออกมาเป็น 5 ระดับ เป็นงานเขียนที่มีคุณภาพที่ดีที่สุด 2 ฉบับ และงานเขียนที่มีคุณภาพด้อยที่สุด 2 ฉบับ แล้วให้คะแนนเป็นตัวอักษร 5 ตัว คือ A B C D E ทั้งนี้ประโยชน์ของ Essay Scale คือทำให้ผู้เขียนหรือนักเรียนได้เห็นความสามารถงานเขียนของตน และครูสามารถใช้เกณฑ์ของเขียน 5-8 ฉบับ เป็นมาตรฐานในการอภิปรายในชั้นได้

3.3 การประเมินโดยใช้ Analytic Scale การตรวจสอบโดยใช้ Analytic Scale นับเป็นการตรวจสอบแบบที่ Cooper กล่าวถึงอีกวิธีหนึ่ง เป็นเครื่องมือประเมินการเขียนแบบรวมที่ระบุลักษณะสำคัญของการเขียนไว้เฉพาะ ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับภาระงานที่มีการให้คะแนนเดี่ยว (Single Score) แต่ละลักษณะจะมีรายละเอียดบ่งบอกไว้ชัดเจน โดยจัดลำดับลักษณะต่าง ๆ เหล่านี้ไว้ 3 กลุ่ม กลุ่มสูง (High) กลาง (Middle) ต่ำ (Low) ผู้ประเมินจะนำเรียงความของนักเรียนไปเทียบเคียงกับลักษณะต่าง ๆ ตามที่ได้กำหนดไว้แล้วจัดลำดับตามนั้น

3.4 การประเมินงานเขียนโดยใช้ ESL Composition Profile โดย Jacobs, et. al., (1981) ได้กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนพร้อมทั้งคำอธิบายการประเมินดังกล่าวโดยกำหนดเกณฑ์โดยละเอียด ซึ่งเกณฑ์ที่น่าเสนอมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน ต่ำสุด 34 คะแนน สำหรับแต่ละระดับความสามารถมีช่วงคะแนนประกอบด้วย คะแนนบน คะแนนระดับกลาง คะแนนล่าง ทำให้ผู้ประเมินสามารถให้คะแนนได้อย่างละเอียด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงาน

สมชาย มิ่งมิตร (2539) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการประเมินจากพอร์ตโฟลิโอที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการประเมินจากเพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยและเจตคติของนักเรียน โดยเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการประเมินโดยใช้พอร์ตโฟลิโอและการสอนแบบเดิมและเพื่อเปรียบเทียบเจตคติทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนที่ได้รับการประเมินโดยใช้พอร์ตโฟลิโอและการสอนแบบเดิมผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการเรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการประเมินแบบดั้งเดิม

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเพิ่มสะสมงานในการประเมินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาหาแนวทางที่เหมาะสมในการใช้เพิ่มสะสมงานประเมินผลการเรียนการสอนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ โดยศึกษาผลการใช้และคุณภาพการประเมินในด้านความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่น พบว่า

1. การจัดการเรียนการสอนและการประเมิน โดยใช้แฟ้มสะสมงานประกอบด้วยขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้ ศึกษาภาพแวดล้อม กำหนดจุดมุ่งหมายของแฟ้ม กำหนดโครงสร้างของแฟ้มสะสมผลงาน ประเมินผลแฟ้มสะสมผลงาน และประชาสัมพันธ์ร่วมชื่นชม

2. กระบวนการของการใช้แฟ้มสะสมงานช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและความก้าวหน้าทางการเรียนในทักษะทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนให้แก่ผู้เรียน

3. การประเมินโดยใช้แฟ้มสะสมงานมีคุณภาพตามเกณฑ์การตัดสินคุณภาพการประเมินของลินน์และคณะในระดับมากทุกรายการ คือ มีความยุติธรรมในการประเมิน สามารถถ่ายโยงและอ้างอิงสรุปผลการประเมิน ประเมินระดับสติปัญญาที่ซับซ้อน เนื้อหาแฟ้มสะสมงานมีคุณภาพ เนื้อหาแฟ้มสะสมงานครอบคลุม และการประเมินมีความหมายต่อผู้ถูกประเมิน

กิริรินทร์ สหเสวียนต์ (2540) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้พอร์ตโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการศึกษาเอกชนจังหวัดเชียงใหม่” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้พอร์ตโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดคณะกรรมการศึกษาเอกชน จังหวัดเชียงใหม่ ผลการวิจัยพบว่า หลังการใช้แฟ้มสะสมผลงาน ครูชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ใช้เทคนิคการสอนภาษาอังกฤษและกิจกรรมการเรียนการสอนมากขึ้นกว่าก่อนการใช้แฟ้มสะสมผลงาน และครูเป็นศูนย์กลางในการจัดการเรียนการสอนน้อยลง และจากการสัมภาษณ์พบว่า ครูสามารถพบจุดอ่อนในการสอนของตนเอง และมีความต้องการที่จะปรับปรุงการเรียนการสอนของตนเองมากที่สุด

กอบแก้ว วิมานจันทร์ (2541) ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบัน ความเชื่อมั่นของผู้ประเมินและเจตคติของนักเรียนต่อการประเมินงานเขียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน จากการศึกษาพบว่า การประเมินสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางด้านการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพปัจจุบันของการจัดอันดับที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากับการจัดอันดับที่โดยการประเมินโดยแฟ้มสะสมผลงานมีความสัมพันธ์กัน และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อ การประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน

พรณวลัย ศิริวงศ์วัฒนา (2542) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการใช้แฟ้มสะสมผลงานนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยมีวัตถุประสงค์

เพื่อศึกษาผลการใช้เพิ่มสะสมผลงานนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานสูงกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้เพิ่มสะสมผลงาน นอกจากนี้ยังพบว่าการใช้เพิ่มสะสมผลงานทำให้นักเรียนมีทักษะการวิจารณ์และความคิดสร้างสรรค์สูงขึ้น สามารถยอมรับตนเองยอมรับความคิดเห็นของผู้อื่นและปฏิบัติงานร่วมกับผู้อื่นได้ดีขึ้น รวมทั้งมีความรับผิดชอบ ความเอาใจใส่และเห็นคุณค่าในผลงานของตนเองมากขึ้นอีกด้วย

บุญญา สุทธิพงศ์ (2543) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสถาปัตยกรรมภายในสูงขึ้นหลังจากที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงาน และยังพบว่าการเรียนการสอนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานทำให้นักศึกษามีทักษะการคิด การยอมรับและเห็นคุณค่าในตนเองและสามารถตัดสินใจได้ดีขึ้น นักศึกษาเห็นคุณค่าของการเรียน เห็นประโยชน์ของการเรียนที่สามารถนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน มีความเพลิดเพลินในการเรียน ยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นและมีความเชื่อมั่นในตนเอง

วารุณี เลียววิวัฒน์ชัย (2543) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานในการประเมินทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานในการประเมินทักษะการเขียนในด้านความสามารถในการเขียนคำและประโยคโครงสร้างไวยากรณ์เพื่อสื่อความหมายตลอดจนปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียนการสอนระหว่างครูกับนักเรียน จากการศึกษาพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำและประโยคโครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานเพื่อสื่อความหมายโดยมีระดับคะแนนเพิ่มสะสมผลงานเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนด และมีพัฒนาการของความก้าวหน้าในด้านทักษะการเขียนเพิ่มขึ้น และปฏิสัมพันธ์ด้านการเรียน การสอนระหว่างครูกับนักเรียนในชั้นเรียนพบว่า ด้านภาษาที่ใช้ ทั้งครูและนักเรียนใช้ภาษาอังกฤษบ่อยในชั้นเรียน

เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลัยยา หะยีหะมะ (2543) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของการสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพิ่มสะสมงานที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลและเจตคติของนักเรียน

ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความเที่ยงตรงและความเชื่อมั่นของการประเมินงานเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เพิ่มสะสมผลงาน และศึกษาสัมฤทธิ์ผลทางการเรียน และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้เพิ่มสะสมผลงาน ผลการวิจัยพบว่า

1. ค่าความเที่ยงตรงตามสภาพของการจัดอันดับที่ของอาจารย์ที่ปรึกษากับการจัดอันดับที่ โดยการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเพิ่มสะสมงานมีความสัมพันธ์กันในระดับปานกลาง และค่าความเชื่อมั่นของการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษของผู้ประเมินทั้ง 2 คน มีความสัมพันธ์กันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 และมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .90

2. การประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเพิ่มสะสมงานทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี และนักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการประเมินการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยเพิ่มสะสมงาน

งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

รัตนา ธนชนานนท์ (2542) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาการใช้อิเล็กทรอนิกส์พอร์ทัลโพลีโอในศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในศูนย์การเรียนรู้สำหรับเด็กอนุบาล พบว่าเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถช่วยประโยชน์ในการจัดการศึกษาเพราะเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สามารถจัดเก็บข้อมูลได้หลายหลายรูปแบบและสามารถเก็บข้อมูลได้เป็นจำนวนมาก โดยขึ้นอยู่กับอุปกรณ์ที่ใช้ และยังสามารถเรียนค้นหาข้อมูลได้อย่างรวดเร็ว

วิโรจน์ รอดเดิน (2542) ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษารูปแบบเพิ่มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็กประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชนสำหรับเด็กประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษารูปแบบเพิ่มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็กประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ผลการวิจัยพบว่า รูปแบบเพิ่มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์สำหรับเด็กประถมศึกษา สังกัดคณะกรรมการการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย ขั้นตอนการดำเนินงาน 7 ขั้นตอน คือ การกำหนดเป้าหมาย การเลือกสื่อ การผลิต/รวบรวม การจัดเก็บ ผลงาน การประเมิน และการประชาสัมพันธ์

ประกอบ กรณีกิจ (2544) ทำการวิจัยเรื่อง “ผลของโอกาสในการเลือกสร้างผลงานในเพิ่มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โปรแกรมประยุกต์ของ

นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของโอกาสในการเลือกสร้างผลงานในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โปรแกรมประยุกต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่มีโอกาสในการเลือกสร้างผลงานในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์มีความสนใจไม่แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่มีโอกาสในการเลือกสร้างผลงาน และนักเรียนที่มีโอกาสในการเลือกสร้างผลงานในแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์มีผลสัมฤทธิ์ไม่แตกต่างจากนักเรียนที่ไม่มีโอกาสในการเลือกสร้างผลงาน

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ (2547) ทำการวิจัยเรื่อง “การพัฒนารูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงจากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาพัฒนาารูปแบบ ศึกษาผลการใช้ และนำเสนอรูปแบบการวัดประเมินรูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงจากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียนในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา จากการวิจัยพบว่า

1. รูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงฯ ประกอบด้วยรายละเอียด จำนวน 2 ด้าน คือ องค์ประกอบของการวัดประเมินตามสภาพจริง ประกอบด้วย 1) วัตถุประสงค์การวัดประเมิน 2) ตัวชี้วัดการวัดประเมิน 3) เกณฑ์การวัดประเมิน 4) เครื่องมือการวัดประเมิน 5) บทบาทของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการวัดประเมิน และขั้นตอนของการการวัดประเมินตามสภาพจริงฯ 5 ขั้นตอน คือ 1) ขั้นตอนเตรียมความพร้อมสำหรับการวัดประเมินตามสภาพจริงและการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ 2) ขั้นตอนออกแบบกิจกรรมการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ส่งเสริมการวัดประเมินตามสภาพจริง 3) ขั้นตอนปฏิบัติงานและแลกเปลี่ยนความรู้จากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ 4) ขั้นตอนวัดประเมินผลการปฏิบัติงานตามสภาพจริงจากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ และ 5) ขั้นตอนสรุปความรู้จากการปฏิบัติงานตามสภาพจริงให้บุคคลภายนอกรับทราบ
2. ผู้เรียนมีระดับการรับรู้ความสามารถของตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองใช้รูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงฯ

ปวีณา สุจริตชนารักษ์ (2548) ทำการวิจัยเรื่อง “การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บตามแนวคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้แฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนิสิตปริญญาบัณฑิตสาขาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของอาจารย์และนิสิตเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ โดยใช้แฟ้มสะสมงาน

อิเล็กทรอนิกส์ เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ สร้างรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ เปรียบเทียบ
คะแนนความคิดสร้างสรรค์ก่อนและหลังเรียนด้วยรูปแบบ และ นำเสนอรูปแบบการเรียนการสอน
บนเว็บ ผลการวิจัยพบว่า

1. อาจารย์และนิสิตมีความเห็นว่า ให้ใช้วิธีการวัดความคิดสร้างสรรค์โดยให้โจทย์กระตุ้น
ให้แสดงความคิด ใช้เทคนิคการวัดความคิดสร้างสรรค์โดยการตั้งปัญหาที่กระตุ้นความคิดจากเดิม
ไปสู่การคิดแบบใหม่ ให้นิสิตและอาจารย์ทำการสรุปผลการเรียนร่วมกัน และ สอนบนเว็บร้อยละ
40 สอนปกติ ร้อยละ 60

2. รูปแบบการเรียนการสอนที่สร้างขึ้น ประกอบด้วยรูปแบบสำหรับผู้สอน 10 ขั้นตอน คือ
1) ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับการเรียนการสอนบนเว็บ 2) อธิบายแนะนำขั้นตอนการเรียน
การสอนบนเว็บ 3) ศึกษาและทำความเข้าใจกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
4) อธิบายเนื้อหาและหัวข้อเรื่อง 5) แจกแบบวัดความคิดสร้างสรรค์ก่อนเรียน 6) ดูแลให้คำปรึกษา
และแนะนำเนื้อหารายวิชา 7) อธิบายกิจกรรมการเรียนการสอนท้ายบท 8) แจกแบบวัดความคิด
สร้างสรรค์หลังเรียน 9) ตรวจสอบผลงานผู้เรียน และ 10) สรุปผล

3. รูปแบบสำหรับผู้เรียนประกอบด้วย 9 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาการเรียนการสอนบนเว็บ
2) ฟังการแนะนำขั้นตอนการเรียน การสอนบนเว็บ 3) ฟังการอธิบายกระบวนการใช้แฟ้มสะสม
ผลงานอิเล็กทรอนิกส์ 4) ฟังการอธิบายเนื้อหาและหัวข้อเรื่อง 5) ทำแบบวัดความคิดสร้างสรรค์
ก่อนเรียน 6) ศึกษาเนื้อหารายวิชาเพิ่มเติมบนเว็บ 7) ทำกิจกรรมการเรียนการสอนท้ายบท 8) ทำแบบ
วัดความคิดสร้างสรรค์หลังเรียน และ 9) สรุปผล

งานวิจัยต่างประเทศ

งานวิจัยทางด้านแฟ้มสะสมผลงาน

Smiley (1993: อ้างถึงใน ประกอบ กรณีกิจ, 2544) ได้ศึกษาผลการใช้แฟ้มสะสมผลงานใน
การประเมินการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ใน โรงเรียนมัธยมศึกษา 5 แห่ง พบว่า ครูมีความพึงพอใจและ
ประสบความสำเร็จในการประเมินการเรียนด้วยวิธีนี้ นักเรียนส่วนใหญ่มีความสุขต่อกิจกรรมการเรียน
และบรรยากาศในชั้นเรียนดีขึ้นจากเดิม และให้ข้อเสนอแนะในการเพิ่มประสิทธิภาพของการ
ประเมินด้วยแฟ้มสะสมผลงาน ดังนี้

1. การประเมินและวิธีสอนควรปรับตามความต้องการของนักเรียน โดยคำนึงถึง
ความเหมาะสมมิใช่กำหนดแน่นอน โดยยึดตามหลักสูตรและไม่ยอมเปลี่ยนแปลง
2. ครูและนักเรียนต้องร่วมมือกันในกระบวนการการเรียนการสอนและการวัดผล

3. ครูต้องใช้ยุทธศาสตร์ที่หลากหลายในการกระตุ้น และมีตัวบ่งชี้ที่ชัดเจนเกี่ยวกับผลสำเร็จในการอ่านและการเขียนของนักเรียน

4. การสะท้อนตัวเองของนักเรียนควรกระทำอย่างสม่ำเสมอจนเป็นงานประจำ

Ketter (1993 : อ้างถึงใน พรรณวลัย ศีร์วงศ์วัฒนา, 2542) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การศึกษาครูที่ใช้เพิ่มสะสมผลงานในการประเมินการเรียนรู้ของนักเรียน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาครูที่ใช้เพิ่มสะสมผลงานรายงานความก้าวหน้าในการเรียนรู้ของนักเรียนต่อผู้ปกครอง ผลการวิจัยพบว่า 1) เพิ่มสะสมผลงานเป็นสิ่งที่เก็บบันทึกการเรียนรู้และหลักฐานที่เป็นรูปธรรมในการเรียนรู้ของนักเรียน 2) ครูมีบทบาทสำคัญในการใช้เพิ่มสะสมผลงาน 3) นักเรียนมีโอกาสประเมินงานของตนเองและมีความรู้สึกเป็นเจ้าของในผลงานที่ได้เลือก และ 4) ผู้ปกครองมีความเข้าใจอย่างลึกซึ้งในพัฒนาการและกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนเมื่อครูใช้เพิ่มสะสมผลงาน

Ruth (1998 : อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลลียา หะยีหะมะ, 2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานและความเที่ยงตรง พัฒนาการและความเที่ยงตรงของตัวแบบต่อการประเมินการเขียนที่เชื่อถือได้ของโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น” โดยผู้วิจัยได้พัฒนาเกณฑ์การให้คะแนน (Rubrics) ที่เรียกว่า “Achievement as a Write and Mastery of the Curricula” โดยใช้เกณฑ์ 4 ระดับ คือ 1 แสดงถึงระยะแรกเริ่มของการเป็นนักเขียน 2 แสดงถึงระยะของการเริ่มมีพัฒนาการในด้านการเขียน 3 แสดงถึงระยะของมีความชำนาญการ 4 แสดงถึงระยะของกลายเป็นนักเรียนที่มีความชำนาญในการเขียนโดยสมบูรณ์ จากการวิจัยพบว่า การใช้เกณฑ์ดังกล่าวมีความเป็นไปได้ในการใช้กับนักเรียน โดยเฉพาะสามารถอธิบายถึงความสำเร็จตามเป้าหมายของผู้เรียนและจัดว่าเป็นเครื่องมือที่มีความเที่ยงตรง

Hovath (1998 : อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลลียา หะยีหะมะ, 2543) ได้ทำการวิจัยเรื่อง “การประเมินของการเขียน : พัฒนาการและนวัตกรรมในบริบทของโรงเรียนในระดับมัธยมศึกษา : กรณีศึกษา” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาวะและความพยายามในการใช้เพิ่มสะสมผลงานในการประเมินวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงานมีทั้งข้อดีและปัญหา ข้อดีที่ได้จากการใช้ก็คือ นักเรียนมีความรอบรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากขึ้น การประเมินของครูสามารถดำเนินการได้ง่ายขึ้น ช่วยเพิ่มคุณภาพทางการเขียนของนักเรียน ช่วยเพิ่มความรู้สึกของการเป็นเจ้าของผลงาน และผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง ส่วนปัญหาที่พบ ได้แก่ ปัญหาเรื่อง เวลา ความรับผิดชอบ การเฟื่องของเกรด การต่อต้านของนักเรียน และระดับความสามารถของนักเรียน

Yuh-Mei-Chen (2006) ได้ศึกษาเรื่อง “การเรียนการสอนภาษาอังกฤษในฐานะภาษาต่างประเทศกับการประเมินโดยเพิ่มสะสมผลงาน: กรณีศึกษาในประเทศไต้หวัน” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการดำเนินการใช้ระบบเพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อการเรียนรู้ของนักเรียนเกรด 7 ในชั้นเรียนอีเอฟแอล (EFL) จำนวน 75 คน ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนพอใจในการดำเนินการใช้ระบบเพิ่มสะสมผลงานและเห็นว่าภารกิจการเรียนรู้ (learning tasks) นั้นเอื้อประโยชน์ต่อการเรียนรู้ของผู้เรียน นอกจากนี้ยังเห็นว่าเพิ่มสะสมผลงานเป็นเครื่องมือที่ดีที่สามารถตรวจสอบกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนและทำให้วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนพัฒนาขึ้น และจากข้อสังเกตของครูผู้สอนยังยืนยันด้วยว่า ผู้เรียนได้ประโยชน์จากการใช้ระบบเพิ่มสะสมผลงานในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความเชื่อมั่นในการใช้ภาษาอังกฤษ ความรู้สึกเป็นเจ้าของในการเรียน (learning ownership) การมีพรสวรรค์ที่หลากหลาย (versatile talents) และการคิดอย่างมีวิจารณญาณ (critical thinking)

งานวิจัยทางด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

Judith Mathis Johnson (1993: อ้างถึงใน ประกอบ กรณีกิจ, 2543) ได้ศึกษาการใช้คอมพิวเตอร์ในการประเมินเพิ่มสะสมผลงานของครูคณิตศาสตร์จำนวน 14 คน จาก 7 รัฐ ในสหรัฐอเมริกา และอีก 1 คน จากแคนาดา โดยทดลองกับนักเรียนตั้งแต่ระดับชั้นอนุบาลถึงมัธยมศึกษาตอนปลาย โดยได้จัดสภาพความพร้อม 6 สถานการณ์ คือ การบริหารโรงเรียนระดับประถมศึกษา การจัดการเรียนแบบแก้ปัญหาในโรงเรียนระดับประถมศึกษา การผสมผสานโครงการกับการประเมินตนเอง การใช้เครื่องคำนวณด้วยมือในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย การจัดพิมพ์เรขาคณิต ในโรงเรียนระดับมัธยมต้น และการสำรวจคณิตศาสตร์ขั้นสูง โดยการเรียนรู้ด้วยวิธีการเรียนแบบต่างๆ คือ การแก้ปัญหา การสื่อสารทางคณิตศาสตร์ และ ความร่วมมือในการเรียน โดยที่ครูแต่ละคนจะเลือกใช้วิธีการเรียนทั้งหมด หรือเลือกเพียงวิธีใดวิธีหนึ่งก็ได้ จากการศึกษาพบว่า ทุกการจัดสภาพความพร้อมเอื้อให้ใช้คอมพิวเตอร์ในการประเมินเพิ่มสะสมผลงาน

Lynn Gayle Pott (1994: อ้างถึงใน ประกอบ กรณีกิจ, 2543) ทำการศึกษาเกี่ยวกับผลของการประเมินเพิ่มสะสมผลงานคอมพิวเตอร์ตามการรับรู้ของนักเรียน ครู ผู้ปกครอง และผู้บริหาร ซึ่งการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ใช้เพิ่มสะสมผลงานคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาโดย คีอเกตอร์ไมเคิล แกรดี และดอกเตอร์ ริชาร์ด ออร์เบห์ แห่งมหาวิทยาลัยเซนต์หลุยส์ จากการศึกษาพบว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงานคอมพิวเตอร์ทำให้ครู นักเรียน ผู้ปกครอง และผู้บริหารเห็นความสำคัญของการวัดประเมินผล

ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งจะช่วยให้ครูได้เข้าใจกระบวนการวัดผล และนักเรียนได้รับรู้ความก้าวหน้าของตนเอง

David Dibiase (2002) ได้ศึกษาเรื่อง “การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของนักศึกษาในรัฐเพนน์: สภาพ ความคาดหวัง และกลยุทธ์” โดยรวบรวมและเก็บข้อมูลจากการจัดการสัมมนาในหัวข้อการประเมินโดยแฟ้มสะสมผลงานตั้งแต่ ค.ศ.2000 ถึง ค.ศ.2001 โดยพบว่า แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เป็นเครื่องมือที่ช่วยให้นักศึกษาตื่นตัวในเรื่องการวางแผนและการแสดงผลงานในช่วงชีวิตระดับมหาวิทยาลัยของพวกเขามากขึ้น นอกจากนี้ยังพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ตระหนักในคุณค่าของการโฆษณาผ่านเว็บ และเห็นคุณค่าของโอกาสในการที่จะเผยแพร่หลักฐานทางวิชาการและการมีส่วนร่วมในกิจกรรมต่างๆที่เกี่ยวข้องกับหลักสูตรผ่านเว็บ

Sandra L Ramey et all (2003) ศึกษาเรื่อง “การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนและประเมินผลหลักสูตร” โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์แห่งวิทยาลัยเกรนด์วิว รัฐไอโอวา จากการศึกษาพบว่า การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยทำให้ทักษะการเขียนของผู้เรียนดีขึ้น นอกจากนี้กระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ยังส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ ความรอบคอบและการพัฒนาสัมพันธภาพระหว่างนักศึกษาและคณะอีกด้วย

George Lorenzo และ John Ittelson (2005) ศึกษาเรื่อง “การสาธิตและประเมินผลการเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์” จากกรณีศึกษาของสถาบันการศึกษาที่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนทั้ง 8 แห่ง ได้แก่ Rose-Hulman Institute of Technology, Alverno College, St. Olaf College, California Lutheran University, Portland State University, Johns Hopkins University, the Connecticut Distance Learning Consortium และ Indiana University-Purdue University Indianapolis จากการศึกษาพบว่า แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยแสดงให้เห็นถึงสมรรถภาพหลายๆด้าน และสะท้อนให้เห็นถึงประสบการณ์ต่างๆของผู้เรียน ตลอดจนการเตรียมพร้อมด้านการจัดการเอกสารทางวิชาการและความพร้อมในด้านการทำงาน นอกจากนี้ยังพบว่า การสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ทำให้ผู้เรียนสามารถส่งเสริมการเรียนรู้ของพวกเขาให้ดีขึ้น โดยทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเกี่ยวกับทักษะต่างๆของพวกเขาได้ดีกว่า นอกจากนี้ผลงานที่เก็บรวบรวมไว้ในรูปแบบดิจิทัลก็สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการประเมินการเรียนรู้ในทุกๆระดับตั้งแต่ในรายวิชา แผนก ภาควิชา และระดับสถานศึกษาอีกด้วย

Yuh Mei Chen (2005) ได้ศึกษาเรื่อง “เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และพัฒนาการด้านวรรณกรรม: แบบแนวทางการปฏิบัติสำหรับนักศึกษาอีเฟลแอล (EFL)” โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนวิชาองค์ประกอบของภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติซุง ชุง ในประเทศไต้หวัน จำนวน 20 คน พบว่ากระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในด้านทักษะการอ่านและการเขียน นอกจากนี้นักศึกษายังมีเจตคติที่ดีต่อการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์อีกด้วย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นดังนี้

1. การศึกษาค้นคว้าข้อมูล
2. การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
4. การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
5. การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
6. การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าข้อมูล

การศึกษาค้นคว้าข้อมูลเบื้องต้นมีขั้นตอนในการดำเนินการ ดังนี้

1. ศึกษาแนวคิด หลักการ องค์ประกอบ การสร้างและการพัฒนา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแฟ้มสะสมผลงาน และแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ทั้งในและต่างประเทศ
2. ศึกษาเอกสาร หนังสือ ตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการเรียนการสอนทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ และการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งในและต่างประเทศ
3. ศึกษาหลักสูตรกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) พุทธศักราช 2544 ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) แบบเรียน หนังสือ คู่มือครูประกอบการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น (ช่วงชั้นที่ 3) ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) กระทรวงศึกษาธิการที่กำลังศึกษาอยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬาราชมนตรีวิทยาลัย เพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 ห้อง รวม 118 คน จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 /1 จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุมคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 /2 จำนวน 28 คน ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย

กลุ่มตัวอย่าง	ชั้นเรียน	จำนวนนักเรียน
กลุ่มทดลอง	ม. 3/1	27
กลุ่มควบคุม	ม. 3/2	28
	รวม	55

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รูปแบบของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
2. โปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
3. แผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน และแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน
4. แบบประเมินผลงานดีเด่น
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือวิจัย

1. รูปแบบของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับแนวคิด หลักการ องค์ประกอบ การสร้างและการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานและแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์จากเอกสาร ตำรา และงานวิจัยต่าง

โดยผู้วิจัยทำการสังเคราะห์องค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมและเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มากำหนดเป็นองค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์โดยมีองค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์สำคัญ 3 ส่วน คือ

1.1.1 เพิ่มสะสมผลงานของครุครู มีหัวข้อสำหรับการกำหนด ภาระงาน

1.1.2 เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียน มีหัวข้อย่อยดังนี้

1.1.2.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

1.1.2.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

1.1.3 เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อนนักเรียน มีหัวข้อย่อยดังนี้

1.1.3.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

1.1.3.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

1.2 ศึกษาขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ โดยผู้วิจัยทำการสังเคราะห์ขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มาจาก แนวคิด หลักการ และ ทฤษฎีของ Barrett (2000), กรมวิชาการ (2542), วิโรจน์ รอดเต็ม (2543) และ ประกอบ กรณีกิจ (2544) มากำหนดเป็นกรอบของขั้นตอนในการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ 6 ขั้นตอน คือ

1. การกำหนดเป้าหมาย
2. การสร้างผลงาน รวบรวมผลงาน และปรับปรุงผลงาน
3. การคัดเลือกผลงานและสร้างเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น
4. การสะท้อนผลงาน
5. การประเมินผลงานในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น
6. การประชาสัมพันธ์

ซึ่งในแต่ละขั้นตอนมีรายละเอียดดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

1. ครูชี้แจงภาระงานในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
2. ครูนำเสนอตัวอย่างผลงานและเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

ขั้นที่ 2 การสร้างผลงาน รวบรวมผลงาน และปรับปรุงผลงาน

1. ครูกำหนดภาระงานที่นักเรียนต้องทำการสะสม
2. นักเรียนสร้างผลงานตามภาระงานที่ครูกำหนด
3. นักเรียนทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ โดยเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว
4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่อผลงานของนักเรียน
5. นักเรียนแก้ไขและปรับปรุงผลงานของตนเองตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะจากครูและเพื่อนนักเรียน

6. นักเรียนทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว โดยตั้งชื่อไฟล์ไม่ให้ซ้ำกับชื่อไฟล์ผลงานเดิม

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกผลงานและสร้างแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น

นักเรียนคัดเลือกผลงานดีเด่นจากผลงานที่ได้ทำไว้ในแต่ละภาระงานซึ่งเก็บไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว เพื่อนำมาสะสมในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลงาน

นักเรียนสะท้อนความรู้สึกรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผลงานชิ้นที่นักเรียนเลือกสะสมในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นลงในแบบสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผลงานชิ้นนั้น ด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแบบสะท้อนความรู้สึกรู้สึกที่มีต่อผลงานของนักเรียนประยุกต์จากคำถามนำของกรมวิชาการ (2542) ประกอบ กรณีกิจ (2544) เอดการ์ ทอมสัน (Jasmine Julia,1992) และ Linda Rief and Karthryn Honard (Jasmine Julia,1992) ดังนี้

1. นักเรียนเลือกเก็บผลงานชิ้นนี้ในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นเพราะเหตุใด
2. นักเรียนใช้เวลาในการทำผลงานชิ้นนี้นานเท่าใด
3. สิ่งที่มีคุณค่าและควรชมเชยในผลงานชิ้นนี้คืออะไร
4. สิ่งที่เป็นจุดด้อยและควรปรับปรุงในผลงานชิ้นนี้คืออะไร
5. นักเรียนมีปัญหาอะไรบ้างในการทำผลงานชิ้นนี้
6. นักเรียนแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร
7. นักเรียนได้ประโยชน์และข้อคิดอะไรจากการทำผลงานชิ้นนี้

ขั้นที่ 5 การประเมินผลงานในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น

ครู นักเรียน และเพื่อนนักเรียน ประเมินผลงานแต่ละชิ้นงานที่นักเรียนเลือกสะสมในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นซึ่งเป็นแบบประเมินผลงานออนไลน์ในโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่ 6 การประชาสัมพันธ์

ครูและนักเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียนในชั้นเรียนอื่นๆและผู้ปกครองเข้าชมผลงานของนักเรียนจากเว็บไซต์ของโรงเรียน

1.3 นำรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดประเมินผลและด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ แล้วปรับปรุงตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุง ดังนี้

1) ในส่วนขององค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้น ควรใช้คำที่สื่อความหมายได้ชัดเจน เข้าใจง่าย และควรเพิ่มหัวข้อการประเมินผลงานและเกณฑ์การประเมินผลงานการเขียน

2) ในส่วนของขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้น ควรอธิบายให้ชัดเจนว่าในแต่ละขั้นตอนต้องใช้เครื่องมือใดบ้าง

จากข้อแนะนำดังกล่าว ผู้วิจัยได้นำปรับแก้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ดังรายละเอียดดังนี้

1. องค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ มีส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

1.1 การกำหนดภาระงาน มีหัวข้อย่อยดังนี้

1.1.1. หัวข้อสำหรับภาระงานเขียนที่กำหนด

1.1.2. เกณฑ์การประเมินผลงานการเขียน

1.2 เพิ่มสะสมผลงานของตนเอง มีหัวข้อย่อยดังนี้

1.2.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวเองในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

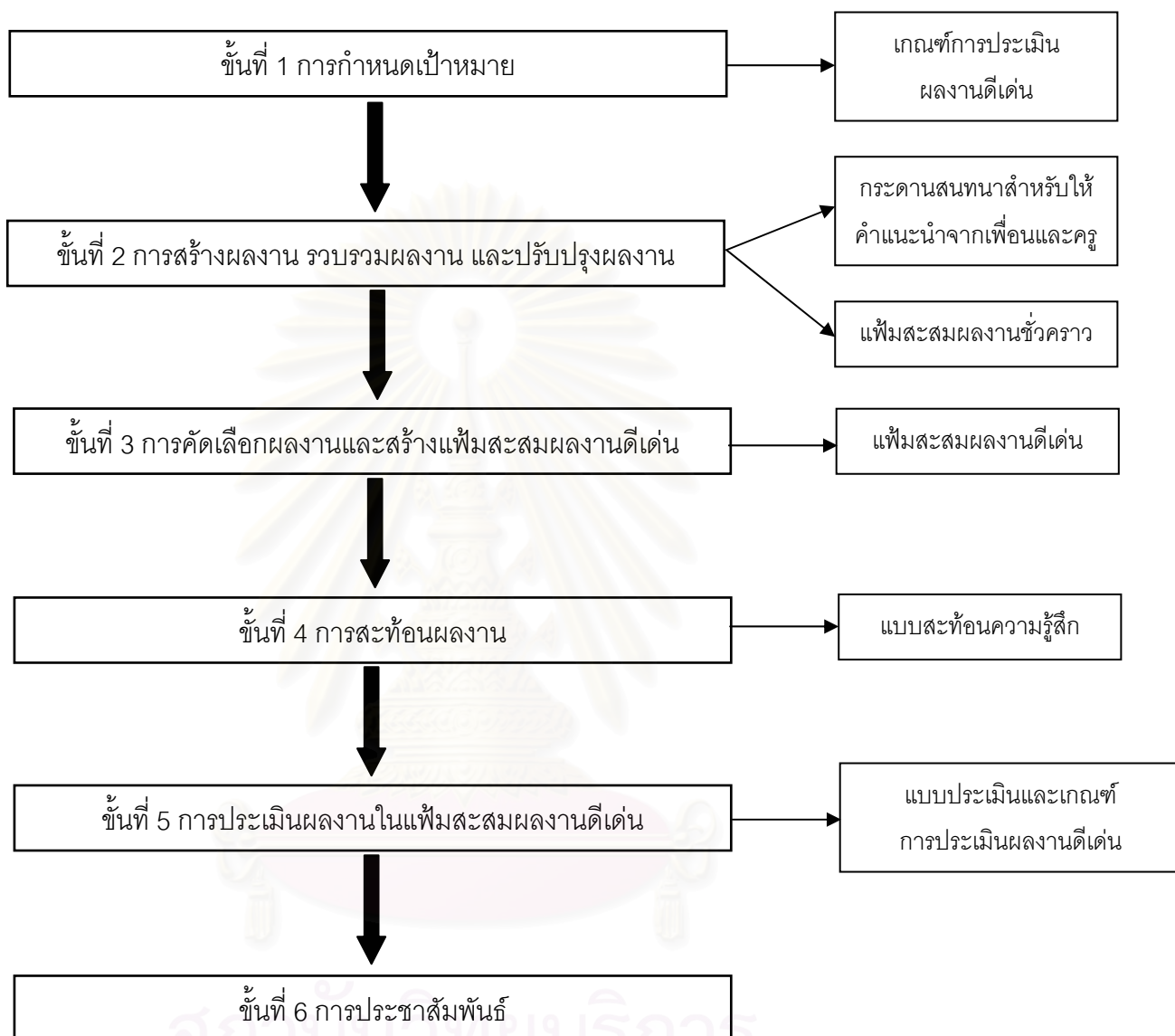
1.2.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวเองในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

1.3 เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน มีหัวข้อย่อยดังนี้

1.3.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียนทั้งชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

1.3.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียนทั้งชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2. ขั้นตอนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ มีรายละเอียดดังแผนภูมิที่ 2

แผนภูมิที่ 2 ขั้นตอนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

1.4 นำรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปพัฒนาเป็นโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

2. โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ มีรายละเอียดในการสร้างดังนี้

2.1 ในส่วนของโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้น ผู้วิจัย

ได้พัฒนาโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ด้วยโปรแกรม Macromedia

Dreamweaver MX 2004 และพัฒนาสคริปต์ในรูปแบบ ASP (Active Server Pages) โดยใช้ Microsoft Access เป็นฐานข้อมูล และติดตั้งบนเว็บเซิร์ฟเวอร์ (Web Server) โดยมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 การกำหนดภาระงาน มีหัวข้อย่อยดังนี้

2.1.1.1. หัวข้อสำหรับภาระงานเขียนที่กำหนด 3 เรื่อง คือ writing thank you notes, writing postcards และ writing friendly letter

2.1.1.2. เกณฑ์การประเมินผลงานการเขียน

2.1.2 เพิ่มสะสมผลงานของนักเรียน มีหัวข้อย่อยดังนี้

2.1.2.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวนักเรียนเอง
ในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

2.1.2.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวนักเรียนเอง
ในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2.1.3 เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน มีหัวข้อย่อยดังนี้

2.1.3.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียน
ทั้งชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

2.1.3.1.1 ผลงานเขียนทั้ง 3 เรื่อง

2.1.3.1.2 ส่วนของกระดานสนทนาสำหรับให้คำแนะนำ
และข้อเสนอแนะต่อผลงาน โดยครูและเพื่อนนักเรียน

2.1.3.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียนทั้ง
ชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น ประกอบด้วยส่วนต่างๆดังนี้

2.1.3.2.1 หน้าแรก

2.1.3.2.2 หน้าประวัติส่วนตัว

2.1.3.2.3 เพิ่มผลงานดีเด่น

- การสะท้อนความรู้สึกต่อผลงานของนักเรียน
- ข้อเสนอแนะและความคิดเห็นของเพื่อนและครู
- การประเมินผลงาน

2.2 นำโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่พัฒนาขึ้นให้อาจารย์
ที่ปรึกษาพิจารณา ปรับปรุงแก้ไข แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความครอบคลุมขององค์ประกอบและกระบวนการ
การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งผู้เชี่ยวชาญเห็นว่าองค์ประกอบและกระบวนการใช้ของ
เพิ่มสะสมผลงานมีความครอบคลุมดี ในส่วนของเทคนิคการออกแบบและการสร้างโปรแกรมนั้น
ตรวจสอบโดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการประเมินโปรแกรมสร้างเพิ่มสะสมผลงาน

อิเล็กทรอนิกส์เพื่อประเมินความถูกต้องและความเหมาะสมด้านต่างๆ แล้วให้คำแนะนำเพื่อพิจารณาปรับปรุงแก้ไข ซึ่งคะแนนการประเมินในแต่ละด้าน มีคะแนนดังนี้

ด้านตัวอักษร	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.66
ด้านภาพประกอบ	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.33
ด้านสี	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.77
ด้านสัญรูปและปุ่ม	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.33
ด้านเบราว์เซอร์	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.66
ด้านการเชื่อมโยง	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.88
ด้านรายการเลือก	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.73
ด้านโฮมเพจ	คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ	4.88

คะแนนเฉลี่ยจากการประเมินในแต่ละด้านนั้นมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก นอกจากนี้ผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำเพิ่มเติมในการแก้ไข ดังนี้

1) รูปภาพที่ใช้ประกอบควรเลือกภาพให้มีความชัดเจน สื่อความหมายตรงกับเนื้อหา และควรใช้เป็น .gif

2) ให้ระวังและตรวจสอบเนื้อหาที่เป็นภาษาอังกฤษ เช่น การสะกดคำ การใช้ตัวอักษรพิมพ์ใหญ่ การใช้พหูพจน์ หรือ เอกพจน์

3) ในส่วนของภาระงานน่าจะแสดงด้วย html

2.3 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ แล้วจึงนำโปรแกรมที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ทดลองจริง โดยบรรจุไว้ในเครื่องบริการเว็บของโรงเรียนจุฬาภรณราชวิทยาลัย เพชรบุรี ซึ่งเป็นโรงเรียนของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการทดลอง

3. แผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 2 แผน คือ แผนการสอนที่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน และแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน จำนวน 9 คาบ คาบละ 50 นาที มีรายละเอียดในการสร้างดังนี้

3.1 ศึกษาสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม. 3) ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

3.2 ศึกษาและเลือกเนื้อหาที่จะใช้สอนโดยพิจารณาถึงจุดประสงค์การเรียนรู้ ความยากง่ายของเนื้อหา คำศัพท์ และโครงสร้างทางไวยากรณ์ที่เหมาะสมกับระดับความรู้ความสามารถของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จากหลักสูตรภาษาอังกฤษ พุทธศักราช 2544 ของกรมวิชาการ

3.3 คำเนิการสร้างแผนการการสอนทั้ง 2 แผน โดยองค์ประกอบของแผนการสอน มีดังนี้

- 1) ชื่อวิชา
- 2) ลำดับที่ของแผนการสอน
- 3) ชื่อเรื่อง
- 4) ระดับชั้น
- 5) จำนวนคาบ
- 6) สาระสำคัญ
- 7) จุดประสงค์การเรียนรู้
- 8) เนื้อหาสาระ
- 9) คำศัพท์และสำนวน
- 10) กิจกรรมการเรียนการสอน
- 11) สื่อการเรียนการสอน
- 12) การวัดและประเมินผล

ซึ่งแผนการสอนทั้ง 2 แผนนี้มีกิจกรรมการเรียนการสอนที่เหมือนกันในชั้น presentation และชั้น practice แต่มีความแตกต่างกันในส่วนของกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้น production และการวัดและประเมินผล โดยที่แผนการสอนที่มีกระบวนการการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบการเรียนนั้นมีกระบวนการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนมีส่วนร่วมกับเพื่อนร่วมชั้นและครุครู ในการวิจารณ์ผลงานซึ่งกันและกันเพื่อวิเคราะห์จุดเด่นและข้อบกพร่องของผลงานชิ้นนั้นๆเพื่อที่จะได้นำข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นต่างๆไปแก้ไขปรับปรุงในการทำผลงานชิ้นต่อไป นอกจากนี้ นักเรียนยังมีส่วนร่วมในการประเมินผลงานของตนเองและของเพื่อนอีกด้วย ในขณะที่แผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนนั้นจะไม่มีขั้นตอนของการวิจารณ์ผลงานของนักเรียนและครุครูเป็นผู้ประเมินผลงานแต่เพียงผู้เดียว (ภาคผนวก ง หน้า 136)

3.4 นำแผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 แผน ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ทางการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา จุดประสงค์ การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและความถูกต้องทางการใช้ภาษา ซึ่งผู้เชี่ยวชาญได้ให้คำแนะนำในการปรับปรุง ดังนี้

- 1) ให้ระวังและตรวจสอบเรื่อง การสะกดคำศัพท์ การใช้ไวยากรณ์ การใช้ตัวอักษรพิมพ์เล็กและใหญ่ การใช้พหูพจน์ หรือ เอกพจน์ เป็นต้น

2) กิจกรรมในชั้น Presentation, Practice และ Production ในแต่ละขั้นนั้น จะต้องเขียนอธิบายกิจกรรมแต่ละอย่างให้ชัดเจน และแสดงให้เห็นว่ามีความแตกต่างกันอย่างไร ระหว่างแผนการสอนที่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน และแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

3) เนื้อหาบางเรื่องและกิจกรรมบางอย่างยากและซับซ้อนหรือมากเกินไป สำหรับนักเรียน ควรปรับเรื่องระดับของภาษาให้ง่ายขึ้นให้เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและลด กิจกรรมการสอนบางกิจกรรมในแต่ละชั้นลง

3.5 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้ง 2 แผน ตามคำแนะนำของผู้ทรงคุณวุฒิ แล้วจึงนำแผนการสอนที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปใช้จริง

4. แบบประเมินผลงานดีเด่น เป็นแบบประเมินผลงานดีเด่นสำหรับครู นักเรียนและเพื่อน ในชั้นเรียน ซึ่งอยู่ใน โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อเพิ่มผลงานดีเด่น ทั้งในส่วนของเพิ่มสะสมผลงานของฉันทและเพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale)

ตอนที่ 2 เป็นแบบปลายเปิด เพื่อให้ให้นักเรียนได้เสนอความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม มีรายละเอียดในการสร้างดังนี้

4.1 ผู้วิจัยและนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ร่วมกัน กำหนดรายการประเมินและเกณฑ์การประเมิน โดยได้แนวทางจากเกณฑ์การให้คะแนนงานเขียนแบบ อิสระ (Free Writing) แบบที่ 1 ของ Hughes (อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2541) มาประยุกต์ใช้ ซึ่ง ประกอบด้วยรายการประเมิน 5 รายการ ดังนี้

- 1) เนื้อหา (content)
- 2) คำศัพท์ (vocabulary)
- 3) การเรียบเรียง (organization)
- 4) การใช้ไวยากรณ์ (grammar)
- 5) การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (mechanics)

4.2 ผู้วิจัยและนักเรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์ระดับคุณภาพของการประเมินผลงาน (Rubric Scores) ซึ่งแต่ละองค์ประกอบอยู่ในลักษณะมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) 4 ระดับ คือ ดีมาก ดี พอใช้ และ ปรับปรุง และบรรยายคุณค่าคุณภาพของเกณฑ์การประเมินแต่ละรายการทุก ระดับคุณภาพ

4.3 นำแบบประเมินผลงานดีเด่นและเกณฑ์การประเมินให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการประเมินผลและการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา

4.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบประเมินผลงานดีเด่นและเกณฑ์การประเมินตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ และนำไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 10 คน ทดลองใช้ประเมินงานเขียนจำนวน 3 เรื่อง นำข้อมูลมาวิเคราะห์ค่าความเที่ยงเชิงความสอดคล้องภายในจากสูตรสัมประสิทธิ์อัลฟา (α - coefficient) ของ ครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเที่ยง .6575 แล้วนำแบบประเมินผลงานดีเด่นไปพัฒนาในโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ โดยมีรายละเอียดในการสร้าง ดังนี้

5.1 ศึกษาเนื้อหาในภาพรวมของภาระงานเขียนทั้ง 3 เรื่อง เพื่อกำหนดหัวข้อที่จะใช้ในการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

5.2 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งเป็นข้อสอบแบบอัตนัย จำนวน 3 ข้อ ข้อละ 10 คะแนน

5.3 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้ผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนวิชาภาษาอังกฤษไม่ต่ำกว่า 5 ปี และ ผู้ทรงคุณวุฒิที่มีประสบการณ์ด้านการประเมินผลตรวจสอบจำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องด้านภาษา ความตรงเชิงเนื้อหาและพฤติกรรมที่ต้องการวัด หากค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์การเรียนรู้ (Index of Item Objective Congruence: IOC) ซึ่งมีเกณฑ์ดังนี้

ถ้า $IOC \geq 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบนั้นวัดจุดประสงค์ข้อนั้นจริง

ถ้า $IOC \leq 0.5$ แสดงว่า ข้อสอบนั้นไม่ได้วัดจุดประสงค์ข้อนั้นจริง

ผลตรวจสอบจากผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านพบว่า ข้อคำถามทั้ง 3 ข้อ มีค่า $IOC = 1$

5.4 ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านความถูกต้องทางภาษาตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิ

5.5 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 20 คน เพื่อวิเคราะห์เกี่ยวกับความเหมาะสมของเวลาที่นักเรียนใช้ในการทำแบบทดสอบและความเข้าใจต่อข้อคำถามในแบบทดสอบของนักเรียน ซึ่งจากการทดลองใช้พบว่า เวลาที่เหมาะสมในการทำข้อสอบคือประมาณ 1 ชั่วโมง และครูควรอธิบายรายละเอียดเกี่ยวกับการทำแบบทดสอบเป็นภาษาไทยให้แก่นักเรียนร่วมด้วย แล้วจึงนำแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไปใช้จริง

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ก่อนการทดลอง

1.1 เตรียมเครื่องมือและสถานที่ โดยสถานที่ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือโรงเรียน จุฬารัตนราชวิทยาลัยเพชรบุรี

1.2 ผู้รับการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เพชรบุรี จำนวน 55 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ใช้เพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 27 คน และ กลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 28 คน

1.3 ผู้วิจัยอบรมและสอนการใช้โปรแกรมสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ให้แก่นักเรียนในกลุ่มทดลอง

1.4 ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการ เรียน ก่อนเรียน (Pre-test)

2. ขั้นตอนการทดลอง

2.1 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยมีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์ ดังนี้

2.1.1 ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย (คาบที่ 1)

ครูชี้แจงภาระงานในการจัดทำเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ นำเสนอ ตัวอย่างผลงานและเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น และครูร่วมกับนักเรียนสร้างเกณฑ์การประเมินผลงาน ในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2.1.2 ขั้นที่ 2 การสร้างผลงาน รวบรวมผลงาน และปรับปรุงผลงาน (คาบที่ 2-7)

2.1.2.1 นักเรียนศึกษาเนื้อหาวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 3 เรื่อง คือ Writing notes, Writing postcards และ Writing friendly letter ในชั่วโมงเรียน

2.1.2.2 นักเรียนสร้างผลงานตามที่ครูกำหนดให้ทั้งหมด 3 ภาระงาน โดย ให้นักเรียนทำเป็นการบ้าน ซึ่งแต่ละภาระงานจะให้เวลาในการทำผลงาน 1 สัปดาห์ โดยให้นักเรียน ทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และเก็บผลงาน ไว้ในส่วนของเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

2.1.2.3 นักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะ ต่อผลงานของเพื่อน โดยทำนอกเวลาเรียน ซึ่งนักเรียนทุกคนจะต้องเข้าไปดูผลงานของเพื่อนและแสดงความคิดเห็น หรือให้คำแนะนำต่อผลงานของเพื่อนกี่คนหรือกี่ครั้งก็ได้ แต่อย่างน้อยที่สุด จะต้องเข้าไปดูผลงานและให้คำแนะนำหรือแสดงความคิดเห็นของเพื่อน 1 คน ต่อ 1 ภาระงาน และ 1 ครั้ง ต่อ 1 ภาระงาน

2.1.2.4 ครูตรวจผลงานของนักเรียนทุกคนและทุกครั้งที่นักเรียนอัปโหลดไฟล์ผลงาน โดยให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะในการปรับปรุงแก้ไขผลงานชิ้นนั้นๆ

2.1.2.5 นักเรียนแก้ไขและปรับปรุงผลงานของตนเองตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะจากครูและเพื่อน และทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานชิ้นใหม่ด้วยโปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในส่วนของเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว โดยตั้งชื่อไฟล์ไม่ให้ซ้ำกับชื่อไฟล์ผลงานเดิมและใส่ตัวเลขครั้งที่แก้ไขผลงานกำกับไว้ด้วย ซึ่งนักเรียนจะปรับปรุงแก้ไข และอัปโหลดไฟล์ผลงานจำนวนเท่าใดก็ได้จนกว่านักเรียนจะพอใจในผลงาน แต่จะต้องทำการปรับปรุงผลงานอย่างน้อยที่สุด 2 ครั้ง ต่อ 1 ภาระงาน

2.1.3 ชั้นที่ 3 – 4 การคัดเลือกผลงานและสร้างเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น และการสะท้อนผลงาน (คาบที่ 8)

2.1.3.1 นักเรียนคัดเลือกผลงานดีเด่นจากผลงานที่ได้ทำไว้ในแต่ละภาระงานที่เก็บไว้ในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว และสร้างเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2.1.3.2 นักเรียนสะท้อนความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผลงานดีเด่นชิ้นที่เลือกในแบบสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อผลงานในส่วนของเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2.1.4 ชั้นที่ 5 - 6 การประเมินผลงานในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น และการประชาสัมพันธ์ (คาบที่ 9)

2.1.4.1 นักเรียนและเพื่อนนักเรียนจับคู่กันในการประเมินผลงานดีเด่น โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานดีเด่นที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นในคาบที่ 1

2.1.4.2 ครูเป็นผู้ประเมินผลงานดีเด่นของนักเรียนทุกคน โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานดีเด่นที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้นเช่นกัน

2.1.4.3 ครูและนักเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียนในชั้นเรียนอื่นๆ และผู้ปกครองเข้าชมผลงานของนักเรียนจากเว็บไซต์ของโรงเรียน

2.2 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ตามแผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร จำนวน 9 คาบ (ภาคผนวก ง หน้า 135)

3. หลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (Post-test) ชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง

3.2 ผู้วิจัยร่วมกับครูภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่านเป็นผู้ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การตรวจการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) แบบที่ 1 ของ Hughes (1989) และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนผลงานการเขียนด้วย Hoyt's reliability testing โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One – Way ANOVA) ซึ่งผลการวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตรวจให้คะแนนก่อนเรียนในกลุ่มทดลองโดยผู้ตรวจจำนวน 3 คน พบว่าการตรวจให้คะแนนไม่มีความแตกต่างกัน แต่เมื่อวิเคราะห์ความแปรปรวนของการตรวจให้คะแนนก่อนเรียนในกลุ่มควบคุม พบว่าผู้ตรวจคะแนนคนที่ 1 ให้คะแนนแตกต่างจากผู้ตรวจคนอื่นๆ ซึ่งมีสาเหตุมาจากผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 ยังสับสนในเกณฑ์การตรวจให้คะแนน ผู้วิจัยจึงได้อธิบายและทำความเข้าใจร่วมกับผู้ตรวจให้คะแนนคนที่ 1 อีกครั้ง และเมื่อวิเคราะห์ ความแปรปรวนของการตรวจให้คะแนนหลังเรียนในกลุ่มทดลอง และกลุ่มควบคุมพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติ ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียน และหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง

2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้นำเสนอการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนำเสนอในรูปของความเรียงและตารางประกอบคำอธิบาย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3” ผู้วิจัยนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล มีรายละเอียดดังนี้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t	P
กลุ่มทดลอง	27	12.89	5.54	0.99	0.33
กลุ่มควบคุม	28	11.64	3.63		

จากตารางที่ 3 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

2. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 4 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่าง	N	\bar{X}	S.D.	t	P
กลุ่มทดลอง	27	20.70	4.57	0.02	0.98
กลุ่มควบคุม	28	20.68	3.34		

จากตารางที่ 4 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างนักเรียนที่เรียนโดยใช้และไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบหลังเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกัน

3. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 5 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	27	12.89	5.54	8.84	0.00*
หลังเรียน	27	20.70	4.57		

* $P < .05$

จากตารางที่ 5 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า t เท่ากับ 8.84 โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 20.70$, S.D. = 4.57) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 12.89$, S.D. = 5.54) แสดงให้เห็นว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

4. ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

ตารางที่ 6 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

คะแนน	N	\bar{X}	S.D.	t	P
ก่อนเรียน	28	11.64	3.63	14.93	0.00*
หลังเรียน	28	20.68	3.33		

* $P < .05$

จากตารางที่ 6 เป็นการวิเคราะห์ความแตกต่างของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เมื่อทดสอบความแตกต่างพบว่า ค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ค่า t เท่ากับ 14.93 โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน ($\bar{X} = 20.68$, S.D. = 3.33) สูงกว่าคะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน ($\bar{X} = 11.64$, S.D. = 3.63) แสดงให้เห็นว่านักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังจากที่เรียนโดยไม่ใช่เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง “ผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3”

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3

สมมติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียน โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

กลุ่มตัวอย่างประชากร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่ นักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับช่วงชั้นที่ 3 (ม.1 – ม.3) โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Selection) จากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนราชวิทยาลัย เพชรบุรี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 จำนวน 4 ห้อง รวม 118 คน จากนั้นใช้การสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling) โดยวิธีการจับฉลาก ซึ่งได้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 /1 จำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 /2 จำนวน 28 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. รูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
2. โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
3. แผนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน และแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน
4. แบบประเมินผลงานดีเด่น
5. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

การทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูลมีขั้นตอนในการดำเนินงานดังนี้

1. ก่อนการทดลอง
 - 1.1 เตรียมเครื่องมือและสถานที่ โดยสถานที่ที่ใช้ในการทดลองครั้งนี้คือ โรงเรียนจุฬารัตนาธิปไตยวิทยาลัยเพชรบุรี
 - 1.2 ผู้รับการทดลอง คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนจุฬารัตนาธิปไตยวิทยาลัยเพชรบุรี จำนวน 55 คน โดยแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มทดลอง เป็นกลุ่มที่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 27 คน และกลุ่มควบคุม เป็นกลุ่มที่ไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารจำนวน 28 คน
 - 1.3 ผู้วิจัยอบรมและสอนการใช้โปรแกรมสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ให้แก่ผู้เรียนในกลุ่มทดลอง
 - 1.4 ทำการทดสอบนักเรียนทั้งสองกลุ่มด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียน (Pre-test)
2. ขั้นตอนการทดลอง
 - 2.1 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เรียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
 - 2.2 ดำเนินการทดลองกับนักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. หลังการทดลอง

3.1 ผู้วิจัยให้นักเรียนทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หลังเรียน (Post-test) ชุดเดียวกับที่ใช้ในการทดสอบก่อนการทดลอง

3.2 ผู้วิจัยร่วมกับครูภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการสอนไม่ต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 2 ท่านเป็นผู้ตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้งก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้เกณฑ์การตรวจการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) แบบที่ 1 ของ Hughes (1989) และตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นของการตรวจให้คะแนนผลงานการเขียนด้วย Hoyt's reliability testing โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One –Way ANOVA)

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลที่ได้จากการทดลองนำมาวิเคราะห์ข้อมูล โดยวิธีการทางสถิติ ด้วยโปรแกรม SPSS 11.0 for Windows ดังนี้

1. วิเคราะห์ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มตัวอย่าง
2. วิเคราะห์ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของคะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน โดยนำข้อมูลมาวิเคราะห์เปรียบเทียบทางสถิติด้วยการทดสอบค่าที (t-test) ที่ระดับนัยสำคัญ .05

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 สามารถสรุปผลวิจัยได้ดังนี้

1. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
2. นักเรียนที่เรียนโดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

อภิปรายผลการวิจัย

1. จากผลการวิจัยที่พบว่านักเรียนที่เรียน โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและนักเรียนที่เรียน โดยไม่ใช้แฟ้มสะสม ผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องมาจากกระบวนการเรียนการสอน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น เป็นกระบวนการเรียนที่ผู้เรียนต้องใช้เวลาในการทำผลงานและพัฒนาผลงานอย่างต่อเนื่อง เพราะ กระบวนการเขียนนั้นมีความสลับซับซ้อนและมีกระบวนการที่เป็นลักษณะเฉพาะตัวที่ต้องมีการฝึกฝน (เอกรินทร์ สังข์ทองและสุลลียา หะยีหะมะ, 2543) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเขียนงาน ภาษาอังกฤษของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สองซึ่งเป็นภาระงานที่ยากและต้องใช้เวลา มากกว่าการเขียนงานที่ใช้ภาษาที่หนึ่ง ซึ่งสอดคล้องกับ Hovath (1998) ที่ทำการวิจัยเรื่องการ ใช้ แฟ้มสะสมผลงานในการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษใน โรงเรียนมัธยมศึกษา พบว่า การใช้แฟ้ม สะสมผลงานนั้นมีทั้งข้อดีและข้อจำกัด ซึ่งข้อจำกัดในการใช้ที่พบก็คือ ปัญหาเรื่องเวลา และ ความรับผิดชอบของนักเรียน เช่นเดียวกับ Hart (1997) ที่กล่าวถึงการ ใช้แฟ้มสะสมผลงานว่า ถึงแม้ว่าจะมีข้อดีอยู่มากแต่ก็ยังมีจุดอ่อนเกี่ยวกับการใช้ เช่น ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องเวลา เนื่องจากว่า กระบวนการการใช้แฟ้มสะสมผลงานในกิจกรรมการจัดเรียนการสอนและการประเมินผลการเรียน นั้นจำเป็นต้องใช้เวลานาน และเป็นเรื่องที่ทำหายที่จะสามารถทำให้นักเรียนส่งงานทุกชิ้น ได้อย่าง ครบถ้วนสมบูรณ์ Tara Fenwick (1996) ที่กล่าวว่า ในการใช้แฟ้มสะสมผลงานนั้นครูผู้สอนต้องใช้ เวลานานในการประเมินแฟ้มสะสมผลงาน และ อร่ามศักดิ์ ชัยจิต (2541) ที่กล่าวว่า ข้อจำกัดของ แฟ้มสะสมผลงานประการหนึ่งก็คือผู้เรียนต้องใช้เวลาและทำงานมากขึ้น นอกจากนี้ยัง สอดคล้องกับผลจากการศึกษาและค้นคว้าเกี่ยวกับแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในต่างประเทศ ของ Barret (2006) ที่กล่าวถึงข้อจำกัดของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ว่า อาจใช้เวลา มากกว่าเมื่อเทียบกับการทำผลงานในกระดาษและในการอธิบายและการทำความเข้าใจกับนักเรียน เกี่ยวกับกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และการสอนให้ผู้เรียนมีทักษะในการใช้ เทคโนโลยีต่างๆเพื่อสนับสนุนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้นเป็นเรื่องที่ต้องใช้เวลา ค่อนข้างนาน เช่นเดียวกับ Emily (2002) ที่พูดถึงข้อเสียเปรียบของแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ประการหนึ่งว่า ครูจะต้องใช้เวลามากขึ้นในการอธิบายและทำความเข้าใจกับนักเรียนเกี่ยวกับการใช้ แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และการใช้งานโปรแกรมต่างๆที่เกี่ยวข้อง และ Kahtani (1999)

ที่กล่าวว่า การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์นั้น มีข้อจำกัดอยู่ด้านหนึ่งคือ ด้านทักษะการใช้เทคโนโลยีของนักเรียน ซึ่งนักเรียนแต่ละคนนั้นอาจมีความชำนาญในการใช้เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับการใช้งานแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไม่เท่ากัน และผู้เรียนอาจจะมุ่งให้ความสนใจในการสร้างและออกแบบแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มากกว่าที่จะให้ความสนใจกับเนื้อหาภาระงาน ซึ่งเป็นหลักสำคัญของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ปัญหาและข้อจำกัดเหล่านี้ อาจเป็นสาเหตุที่ทำให้ผลการศึกษาที่ได้ไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาและค้นคว้างานวิจัยทั้งในและต่างประเทศเกี่ยวกับการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ และแฟ้มสะสมผลงานแบบดั้งเดิม ดังที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น

ในการศึกษาเรื่อง ผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า ผลการวิจัยนั้นไม่สอดคล้องกับ สมชาย มิ่งมิตร (2539) ที่ศึกษาเรื่องผลของการประเมินจากพอร์ต โพลีโอที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนด้านพุทธิพิสัยของนักเรียนที่ได้รับการประเมิน โดยใช้แฟ้มสะสมผลงานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบดั้งเดิม และผลการวิจัยยังแตกต่างจากการศึกษาวิจัยของ พรณวลัย คีรีวงศ์วัฒนา (2542) ที่ศึกษาเรื่อง ผลการใช้แฟ้มสะสมผลงานนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในรายวิชาจิตรกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการใช้แฟ้มสะสมผลงานมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่เรียนด้วยวิธีการแบบปกติ

2. จากผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่เรียน โดยการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Sandra L. Ramey, et. al. (2003) ที่ศึกษาเรื่องการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน โดยศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์แห่งมหาวิทยาลัย แกรนด์วิว รัฐไอโอวา จากการศึกษาพบว่า การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยทำให้ทักษะการเขียนของผู้เรียนดีขึ้นและช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ และความรอบคอบในการทำงาน เช่นเดียวกับ Yuh-Mei-Chen (2005) ที่ได้ศึกษาเรื่องแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์และพัฒนาการด้านวรรณกรรม: แบบแนวทางการปฏิบัติสำหรับนักศึกษาอีเฟลแอล (EFL) โดยศึกษาผลของการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการสอนวิชา

องค์ประกอบของภาษาอังกฤษของนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งชาติชุง ชุง ประเทศไต้หวัน ผลที่ได้จากการศึกษาพบว่า กระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ทำให้นักศึกษามีพัฒนาการทางการเรียนภาษาอังกฤษทั้งในด้านทักษะการอ่านและการเขียนที่ดีขึ้น จากผลการศึกษาในครั้งนี้ที่พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนสูงขึ้นนั้น อาจเนื่องมาจากการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ยึดแนวคิด หลักการ และทฤษฎีของกระบวนการสร้างและการใช้เพิ่มสะสมผลงานแบบดั้งเดิมเป็นแนวทางในการพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ขึ้นเป็นเครื่องมือวิจัย ซึ่งกระบวนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ทั้ง 6 ขั้นตอน คือ การกำหนดเป้าหมาย การสร้างผลงานและรวบรวมผลงาน การคัดเลือกผลงาน การสะท้อนผลงาน การประเมินผลงานและการประชาสัมพันธ์ อาจเป็นสาเหตุทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น เนื่องจากผลการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า ในการเรียนการสอนภาษา ไม่ว่าจะเป็นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มักนิยมใช้เพิ่มสะสมผลงานมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอน โดยเฉพาะการเรียนการสอนภาษาอังกฤษซึ่งนิยมนำเพิ่มสะสมผลงานมาประกอบการใช้ในการประเมินผลทักษะทั้ง 4 ด้าน (Widdowson, 1978 : อ้างถึงใน เอกกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลัยยา หะยีหะมะ, 2543) สำหรับทักษะการเขียนซึ่งเป็นทักษะที่ยากและมีวิธีการสอนที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่นๆ เนื่องจากทักษะการเขียนต้องอาศัยความรู้และข้อมูลต่างๆจากทักษะ การฟัง การพูด และการอ่าน มาเป็นพื้นฐานเพื่อให้ผู้เรียนสามารถใช้ความรู้ความสามารถของตนเองถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นภาษาเขียนที่让别人เข้าใจความต้องการของตนเองได้ถูกต้อง และในการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ผู้เรียนจะต้องเขียนเพื่อถ่ายทอดความคิด ความรู้สึก ข้อมูลต่างๆ ไปยังผู้อ่าน การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อ การสื่อสารในชั้นการสร้างผลงานและรวบรวมผลงาน ผู้เรียนสามารถสร้างผลงานและรวบรวมผลงานทั้งหมดไว้ในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราวและสามารถปรับปรุงแก้ไขผลงานให้ดีขึ้น โดยได้จากการให้คำแนะนำหรือข้อเสนอแนะจากเพื่อนร่วมชั้นเรียนและจากครูผู้สอน ซึ่ง Kahyani (1999) ได้กล่าวว่า ส่วนประกอบที่สำคัญในเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่ใช้ในวิชาการเขียนก็คือ การสะท้อนความคิดเห็นต่องานเขียนของนักเรียนจากเพื่อน ตลอดจนความเห็นและการให้ข้อมูลป้อนกลับของครู ซึ่งสิ่งต่างๆเหล่านี้มีผลต่อการพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนทั้งสิ้น เช่นเดียวกับ Paul Proderick (1997) ที่กล่าวว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ช่วยให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการใช้คอมพิวเตอร์ให้เกิดความชำนาญมาก นอกจากนี้ผลงานที่แสดงใน เวิลด์ไวด์เว็บ จะเป็นแรงจูงใจให้ผู้เรียนมุ่งมั่นสร้างผลงานของตนเอง มีความสะดวกในการจัดเก็บ เพราะสามารถจัดเก็บได้ในสื่อที่หลากหลายและสามารถปรับปรุงแก้ไขได้สะดวกเนื่องจากเนื้อหาที่อยู่บน เวิลด์ไวด์เว็บ สามารถ

แก้ไขได้จากทุกมุมโลก ซึ่งสอดคล้องกับ Hansen (1993) ที่กล่าวว่า การใช้แฟ้มสะสมผลงานจะทำให้ผู้เรียนเกิดการจำรูปแบบการเขียนที่ดีเนื่องจากมีหลักฐานในการจัดเก็บอย่างเป็นระบบ สามารถตรวจสอบและนำมาตรวจสอบได้ตลอดเวลา

การใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในครั้งนี้มีขั้นตอนของการประเมินผลงานเขียนของนักเรียนที่สามารถกระทำได้หลายๆ มิติ คือ การประเมิน ผลงาน โดยตนเอง เพื่อนและครู ซึ่งการประเมินผลงานการเขียนจะช่วยในการสะท้อนให้เห็นถึงพัฒนาการทางการเขียนของนักเรียนได้อย่างชัดเจน ดังที่ Cohen (อ้างถึงใน เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลักษณ์ ละเอียด, 2543) กล่าวว่าในการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้นต้องอาศัยกระบวนการเขียนอย่างมีระบบตั้งแต่การร่างและมีการตรวจสอบงานเขียนหลายๆ รอบจากเพื่อนหรือมีการประเมินโดยตนเองก่อนที่จะถึงมือผู้สอนซึ่งการประเมินการเขียนจะสร้างให้เกิดความท้าทายในสิ่งที่ต้องการปรับปรุงแก้ไขเพื่อให้ได้งานเขียนที่ดีที่สุดก่อนที่จะมีการถ่ายทอดงานเขียนออกไป ดังนั้นกระบวนการที่บ่งชี้ถึงความสำเร็จนั้นๆ ในแต่ละภาระงานเขียน และแสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการในการพัฒนาการเขียนอย่างไร จึงจำเป็นต้องมีการประเมินตลอดเวลาซึ่งสอดคล้องกับผลงานวิจัยที่ศึกษาเกี่ยวกับการใช้แฟ้มสะสมผลงานในการวัดประเมินผล การเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน เช่น งานวิจัยของ ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช (2540) ที่ศึกษาเรื่องการพัฒนาแฟ้มสะสมงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า กระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานช่วยให้นักเรียนมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษและมีความก้าวหน้าทางการเรียนในทักษะทั้ง 4 ด้าน และสามารถสร้างแรงจูงใจในการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กอบแก้ว วิมานจันทร์ (2541) ศึกษาเรื่อง การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน โดยพบว่า การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงานทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางการเขียน ภาษาอังกฤษได้เป็นอย่างดี วารุณี เลียววิวัฒน์ชัย (2543) ศึกษาเรื่องการพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานในการประเมินทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งจากการวิจัยพบว่า นักเรียนมีความสามารถในการเขียนคำและประโยค โครงสร้างไวยากรณ์พื้นฐานเพื่อสื่อความหมาย โดยมีระดับคะแนนแฟ้มสะสมผลงานเฉลี่ยผ่านเกณฑ์ที่กำหนดและมีพัฒนาการของความก้าวหน้า ในด้านการเขียนเพิ่มขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ เอกรินทร์ สังข์ทองและสุลักษณ์ ละเอียด (2543) ที่ศึกษาเรื่องผลของ การสอนเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมงานที่มีต่อ สัมฤทธิ์ผลและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยพบว่า การประเมินผลการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้แฟ้มสะสมงานทำให้นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถทางการเขียนเป็นอย่างดีและมีเจตคติที่ดีต่อการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมงาน นอกจากนี้ยังสอดคล้อง

กับงานวิจัยในต่างประเทศของ Hovath (1998) ที่ทำการวิจัยเรื่อง การประเมินผลของการเขียน: พัฒนาการและนวัตกรรมในบริบทของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา สภาวะและความพยายามในการใช้เพิ่มสะสมผลงานในการประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัย พบว่า นักเรียนมีความรอบรู้เกี่ยวกับคำศัพท์มากขึ้น การประเมินผลของครูสามารถดำเนินการได้ง่าย ขึ้น ช่วยเพิ่มคุณภาพทางการเขียนของนักเรียน ช่วยเพิ่มความรู้ลึกของการเป็นเจ้าของผลงาน และ ผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานเป็นที่ยอมรับของผู้ปกครอง เช่นเดียวกับ Song and August (2002), Hamp Lyons and Condon (2000), Johns (1991) และ Thompson (1990) ที่กล่าวว่า การประเมิน ผลงานการเขียน โดยใช้เพิ่มสะสมผลงานนั้นเหมาะสมสำหรับการประเมินผลงาน การเขียนของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่สอง (ESL) มากกว่าการใช้การทดสอบการเขียนที่มีกำหนดเวลา ซึ่งวิธีการประเมินด้วยเพิ่มสะสมผลงานจะทำให้เห็นพัฒนาการด้านการเขียนของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ดังนั้นผลการวิจัยในครั้งนี้จึงเป็นการสนับสนุนให้เห็นว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียนการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่า การใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารนั้น ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น สามารถนำไปใช้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนและการวัดประเมินผลวิชาภาษาอังกฤษได้ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเรื่องผลการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษในทักษะการฟัง การพูด และ การอ่าน และในสาระการเรียนรู้อื่นๆ
2. ควรมีการศึกษาถึงพัฒนาการการเรียนรู้ของนักเรียนที่มีผลมาจากการใช้เพิ่มสะสม ผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในกระบวนการเรียนการสอนในสาระการเรียนรู้ต่างๆ
3. ควรมีการศึกษาและพัฒนา รูปแบบและ โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงาน อิเล็กทรอนิกส์ที่เหมาะสมกับผู้เรียนในระดับต่างๆ

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กฤษมันต์ วัฒนาณรงค์. พอทโฟลิโอ: เทคโนโลยีการสอนวิชาชีฟ. วารสารพัฒนาเทคนิคศึกษา 10 (25) (มกราคม - มีนาคม 2541): 7-16.

กอบแก้ว วิมานจันทร์. การประเมินสัมฤทธิ์ผลทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนโดยใช้
แฟ้มสะสมงาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2541.

กิริรินทร์ สหเสียนต์. ผลของการใช้พอร์ทโฟลิโอที่มีต่อการสอนภาษาอังกฤษของครูชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 4 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จังหวัด
เชียงใหม่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2540.

โกวิทย์ ประवालพุกษ์. แฟ้มสะสมผลงาน (Portfolio). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานการศึกษา
เอกชนกระทรวงศึกษาธิการ, 2540.

ชัยฤทธิ์ ศิลาเดช. การพัฒนาแฟ้มสะสมผลงานในการประเมินผลการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่สาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, สาขาการทดสอบและ
วัดผลการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2540.

ชัยอนันต์ สมุทวณิช. แนวคิดเรื่อง Portfolios. กรุงเทพมหานคร: วชิราวุธวิทยาลัย, 2541.

ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ. การพัฒนารูปแบบการวัดประเมินตามสภาพจริงจากการเรียนอิเล็กทรอนิกส์
ที่ใช้วิธีการเรียนตามสถานการณ์ ที่ส่งผลต่อการรับรู้ความสามารถของตนเองของผู้เรียน
ในสถานศึกษาระดับอุดมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต, ภาควิชาหลักสูตร
การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2547.

ทิพย์วรรณ ชงภักดิ์. การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วย
วิธีสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ที่เน้นการประเมินผลโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทบริหารศึกษิต, คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2543.

ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล. ผลของการใช้วิธีสอนเขียนแบบกระบวนการต่อการเขียนของนักศึกษา
ปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษสถาบันราชภัฏจันทรเกษม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต
คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2539.

ธิดารัตน์ ภัทรพงศ์ไพศาล. ผลของการใช้วิธีสอนเขียนแบบกระบวนการต่อการเขียนของนักศึกษา
ปริญญาตรีวิชาเอกภาษาอังกฤษสถาบันราชภัฏจันทรเกษม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษิต

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์. 2539.

บุญญา สุทธิพงษ์. ผลการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.

บุญญา สุทธิพงษ์. ผลการสอนวิชาสถาปัตยกรรมภายในโดยใช้เพิ่มสะสมผลงานที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 แผนกวิชาสถาปัตยกรรมภายใน สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.

บุญชัย ศิริมหาสาร. การสร้างและการใช้เพิ่มสะสมผลงาน Portfolio Plus in Action. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์, 2541.

ประกอบ กรณิกิจ. ผลของโอกาสในการเลือกสร้างผลงานในเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ที่มีต่อความสนใจและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โปรแกรมประยุกต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ฝ่ายมัธยม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2544.

ปวีณา สุจริตรนรักษ์. การนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนบนเว็บ ตามแนวคิดคอนสตรัคติวิสต์โดยใช้เพิ่มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ของนิสิตปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาสังคมศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2548.

พรรณวลัย ศิริวงศ์วัฒนา. ผลของการใช้เพิ่มสะสมผลงานนักเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาจิตกรรมของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศิลปศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.

ภัทราวดี มากมี. การวิเคราะห์สภาพและกระบวนการของการใช้เพิ่มสะสมผลงานเพื่อประเมินนักเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2543.

รัตนา ธนชนานนท์. การพัฒนาการใช้อิเล็กทรอนิกส์พอร์ทโฟลิโอในศูนย์การเรียนสำหรับเด็กอนุบาล. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ ภาควิชาประถมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.

วัฒนาพร ระงับทุกข์. แผนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพมหานคร: แอล ที เพรส, 2542.

- วารุณี เลียววิวัฒน์ชัย. การพัฒนาเพิ่มสะสมผลงานในการประเมินผลทักษะการเขียนวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, สาขาวิชาประเมินผลและวิจัยทางการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2543.
- วิโรจน์ รอดเด่น. การนำเสนอรูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ สำหรับนักเรียนประถมศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาโสตทัศนศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2542.
- ศิริชัย กาญจนวาตี. เอกสารประกอบการเรียนทฤษฎีการวัดและประเมิน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2534.
- ศึกษาศึกษา, กระทรวง. กรมวิชาการ. หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สาระและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ครุสภาลาดพร้าว, 2544.
- ส. วาสนา ประवालพุกษ์. แนวคิดการประเมินจากสภาพจริง. เอกสารประกอบการอบรมเชิงปฏิบัติการ. ระเบียบ: สำนักงานโครงการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์, 2539.
- สมชาย มิ่งมิตร. ผลของการประเมินจากพอร์ตโฟลิโอที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, ภาควิชาวิจัยการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2539.
- สมนึก นนธิจันทร์. การเรียนการสอน การวัดและประเมินผลจากสภาพจริงของผู้เรียน โดยใช้ Portfolio. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช, 2545.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. วิธีสอนภาษาอังกฤษ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- สุวิทย์ มูลคำ. เพิ่มสะสมงาน. กรุงเทพมหานคร: ภาพพิมพ์, 2541.
- อร่ามศักดิ์ ชัยชิต. Portfolio: มิติใหม่ทางการเรียนแห่งทศวรรษ. วารสารวิชาการ 1 (1) (มกราคม 2541): 70-73.
- อวยพร พานิช, อุบลวรรณ ปิติพัฒนาโฆษิต, อุบลรัตน์ ศิริยุวศักดิ์, ธีรนนท์ อนวัชศิริวงศ์ และ ไสลทิพย์ จารุภูมิ. ตำราประกอบการสอนวิชาภาษาเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อัจฉรา วงศ์โสธร. แนวทางการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- อุทุมพร จามรมาน. เพิ่มสะสมงาน (Portfolio) ของนักเรียน ครู ศึกษานิเทศก์ และผู้บริหารโรงเรียนเพื่อการพัฒนาการเรียน. กรุงเทพมหานคร: ฟีนีพับบลิชซิ่ง, 2540.

เอกรินทร์ สังข์ทอง และ สุลัยยา หะยีหะมะ. รายงานการวิจัยผลของการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อ
การสื่อสารโดยการใช้สะพานที่มีต่อสัมฤทธิ์ผลและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา
ปีที่ 3. ปัตตานี, 2543. (อัคราเนนา)

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาษาอังกฤษ

- Airasian R.W. Classroom assessment. New York: McGraw – Hill, 1993.
- Barret, H.C. Electronic teaching portfolios: Multimedia + portfolio development powerful professional development. 2000. [online]. Available from:
<http://transition.alaska.edu/www/portfolio/howto/index.html>, [2006, June. 15.]
- Barret, H.C. How to create your own electronic portfolio. 2000. [online]. Available from :
<http://transition.alaska.edu/www/portfolio/howto/index.html>, [2006, March. 22.]
- Barret, H.C. Technology – supported portfolio assessment. [online]. 1994. Available from :
<http://transition.alaska.edu/www/portfolio/howto/index.html>. [2006, August. 7.]
- Bazerman, C. The informed writer. Boston: Houghton Mifflin Company, 1985.
- Bazerman, C. The informed writer. Boston: Houghton Mifflin Company, 1985.
- Beaven, M.H. Individualized goal-setting, self evaluate and peer evaluation in evaluation describing, judging, pp.135-156. Cited in Cooper C.R. and Older, L. eds. Urbana, Illinois: NCTE, 1977.
- Benoit, J and Yang. A definition of portfolio assessment based upon purpose. Journal of Research in Children Education. 29 (Spring 1996): 18.
- Bern, M. Contexts of competence. New York Plenum Press, 1990.
- Bowen, T. W. and Marks, J. Inside Teaching: Options for English Language Teacher. Oxford: Heinemann, 1994.
- Brandt, R. On performance assessment: A conversation with Grant Wiggers. Educational Leadership. 49(May 1992): 35-37.
- Burbidge, N., Gray, P., Levy, S. and Rinvulcri, M. Letters. Oxford: Oxford University Press, 1996.
- Calfee, R.C. and Perfum, P. Student portfolio: Opportunities for a revolution in assessment. Journal Of Reading. 36(April 1993):532-537.
- Center for Excellence in Learning and Teaching. Designing a teaching portfolio. [online]. 1997. Available from: <http://www.psu.edu/celt>, [2006, June. 3.]
- Charbonneau, M.P. and Reider, B. E. The integrated elementary classroom: A developmental model of education for the 21st century. Boston: Allyn and Bacon, 1995.

- College of Agricultural Sciences, Penn State University. Assessment in language arts-research. [online]. 1999. Available from: <http://www.penpages.psu.edu/penpagesreference>, [2006, May. 12.]
- Cooper, C.R. Holistic evaluation of writing. pp 3-31. Cited in Cooper C.R. and Older, L. eds. Urbana, Illinois: NCTE,1977.
- David DiBiase. Using e-portfolios at Penn State to enhance student learning: status, prospects, and strategies. [online]. 2002. Available from: <https://www.e-education.psu.edu/portfolio> [2006, August. 12.]
- De carlo, J.E. Perspective in whole language. Boston: Ally and Bacon, 1995.
- Dean, M. Write it: writing skills for intermediate learners of English. Cambridge: Cambridge University Press, 1988.
- Eldredge, J.L. Teaching decoding in holistic classroom. New Jersey: Prentice Hall, 1995.
- E-portfolio Research And Development Community. The E-portfolio initiative: A work in progress. [online]. 2003. Available from: <http://www2.hawaii.edu/~kirkpatr/kite/kiteloa>. [2006, December. 25.]
- Frazier, D.M. and Paulson, F.L. How portfolio motivate reluctant writers. Educational Leadership 49(May 1992): 62-65.
- Fusco, Y.E. and Hauck, M. Portfolio assessment handbook writing: A practical Guide for implementing and organizing portfolio evaluation. Austin: Steck – Vaugh Company, 1995
- Gold, M.V.; Olson, J.R. and Deming, M.P. Classroom – based evaluation in second language education. New York: Cambridge University Press,1996.
- Gold, M.V.; Olson, J.R. and Deming, M.P. Portfolios: Collaborative authentic assessment opportunities for college developmental learners. Journal of Reading. 35(December 1991-January 1992): 298-305.
- Grace, C. The portfolio and is use: Developmentally appropriate assessment of young children. Urbana: Resion Publishing, 1992.
- Hamns, M. and Adams, D. Portfolio assessment. The Science Teacher. 58(May 1991): 18-21.
- Hansen,T.L. A comparison of the effects of two process writing programs and a traditional writing program on the writing development of first grade children. Dissertation abstracts international. 50(May 1995): 3474-A.

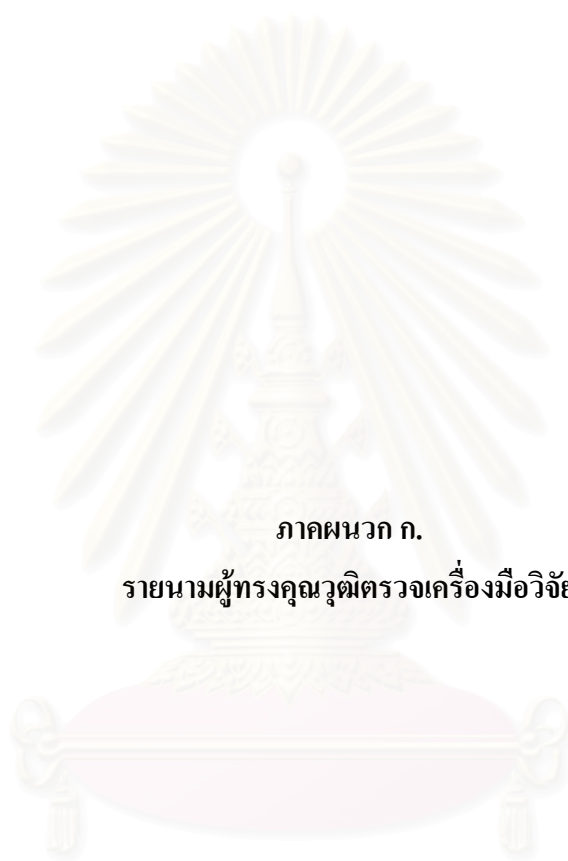
- Harris, D.P. Testing English as a second Language. New York: McGraw - Hill, 1969.
- Hart, D. Portfolio assessment: A handbook for education. California: Addison – Wesley Publishing company, 1997.
- Hughes. Testing for language teacher. Cambridge: Cambridge University Press, 1989.
- Hughey, J.B., Wormuth, D.R., Hartfiel, V.F. and Jacobs, H.L. Teaching ESL composition: Principles and techniques. Massachusetts: Newbury House Publishers, 1983.
- J. Michael O’ Malley and Lorraine Valdez Pierce. Authentic assessment for English language Learners: Practical approaches for teachers. Addison – Wesley Publishing, 1996.
- Jacobs, H.L., Zingraf, S.A. Wormuth, D.R., Hartiel, V.E. and Hughey, J.B. Testing ESL composition: A practical approach. Massachusetts: Newbury House Publishers, 1981.
- Jasmine, J. Portfolio assessment for your whole language classroom. California: Teacher Created material, 1992.
- Kahtani, S.A. Electronic portfolios in ESL writing: An alternative approach. Computer Assisted Language Learning. 12(July 1999): 261-268.
- Lado, R. Language teaching: a scientific approach. New York: McGraw – Hill, 1964.
- Lapp, P, Jr. Second language proficiency assessment: current issues. New Jersey: Prentice Hall Regents, 1992.
- Lefkowitz, W. Write me a note. California: Fearon Education, 1988.
- Linda E. Ash. Electronic student portfolios. Illinois: Skylight Training and Publishing Inc, 2000.
- Lorenzo, G. and Ittelson, J. Demonstrating and assessing student learning with e-portfolios. Educause Learning Initiative. 3(October 2005): 1-46.
- Mc Daniel, E. Understanding educational measurement. Madison: Brown & Benchmark Publishers, 1994.
- Milner, J.O. and Milner, L.F.M. Bridging English. New York: Macmillan Publishing, 1993.
- Northwest Regional Educational Laboratory. Student assessment and testing. [online]. 1997. Available from: <http://www.nwel.org>. [2006, September. 1.]
- Paulson, F.L.; PAUSON, P.R. and Meyer. What makes a portfolio? Educational Leadership. 48 (February 1991): 60-63.
- Popham, W. J. Classroom assessment. Boston: Ally and Bacon, 1995.
- Raimes, A. Techniques in teaching writing. New York: Oxford University Press, 1983.

- Ruddell, R.B. and Ruddell, M.R. The teaching children to read and write. Boston: Ally and Bacon 1995.
- Scherage, M. Practical English writing skills: a complete guide to writing in English. Illinois: National Textbook, 1990.
- Scherage, M. Practical English writing skills: a handbook with practice. Illinois: Contemporary Books, 1999.
- Stemmer, P., Brown, B. and Smith, C. The employability skills portfolio. Educational Leadership. 49(March 1992): 32-35.
- The Careers Research and Advisory Center. How to write letters. Cambridge: Hobsons Publishing, 1987.
- The Harriet W. Sheridan Center for Teaching and Learning. The teaching portfolio. [online]. 1997. Available from: http://www.sheriden_center.stg.brown.edu. [2006, December. 13.]
- Valencia. A portfolio approach to classroom reading assessment: The whys, whats and hows. perspectives in whole language. Boston: Ally and Bacon, 1995.
- Wikipedia. Electronic portfolio. [online]. 2006. Available from : http://en.wikipedia.org/wiki/Electronic_portfolio. [2006, May. 15.]
- Wolf, K. and Siu-Runyan, Y. Portfolio purposes and possibilities. Journal of Adolescent & Adult Literacy. 40(September 1996): 30-37.
- Yuh Mei Chen. EFL Instruction and Assessment with Portfolios: A Case Study in Taiwan. 2006. [online]. Available from: <http://transition.alaska.edu/www/portfolio/howto/index.html>, [2006, December. 22.]
- Yuh Mei Chen. Electronic portfolios and literacy development: a course design for EFL university students. Teaching English with Technology A Journal for Teachers of English. 2005. [online]. Available from: http://www.iatefl.org.pl/call/j_article22.htm. [2006, December. 13.]

ภาคผนวก

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ก.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจเครื่องมือวิจัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบรูปแบบแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร หลาวทอง	ภาควิชาวิชาวิชาวิจัย และจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ดร. กมลวรรณ ตังชนกานนท์	ภาควิชาวิชาวิชาวิจัย และจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและพัฒนาวิจัย
สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ใจทิพย์ ณ สงขลา	ภาควิชาหลักสูตร การสอน
และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ดร. ทวีวัฒน์ วัฒนกุลเจริญ	ผู้อำนวยการส่วนส่งเสริมและพัฒนาวิจัย
สำนักบริหารวิชาการ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ประกอบ กรณ์กิจ	โรงเรียนสาธิตจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (มัธยม)

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแผนการสอน ใบงาน ใบความรู้ วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ประพตติกิจ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. อาจารย์นัมัสสียา สร้อยระย้ากุล	หัวหน้าสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยเพชรบุรี
3. อาจารย์เกอูร ดิประเสริฐ	หัวหน้าโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียน
ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
หลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program)
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิชาวต่างประเทศตรวจสอบ ใบงาน ใบความรู้ วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

Mr. John Condon

สถาบันภาษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ประพตติกิจ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. อาจารย์นัมสลิยา สร้อยระย้ากุล	หัวหน้าสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยเพชรบุรี
3. อาจารย์เกอูร ดีประเสริฐ	หัวหน้าโครงการพัฒนาศักยภาพนักเรียน
ด้านคณิตศาสตร์และวิทยาศาสตร์
หลักสูตรภาคภาษาอังกฤษ (English Program)
โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัดเพชรบุรี

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบแบบประเมินผลงานดีเด่น และ เกณฑ์การให้คะแนน

1. รองศาสตราจารย์ ดร. นิตยา ประพตติกิจ	คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี
2. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ณัฐพร หลาวทอง	ภาควิชาวิชาวิชาจัย และจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
3. อาจารย์ ดร. กมลวรรณ ดั่งชนกานนท์	ภาควิชาวิชาวิชาจัย และจิตวิทยาการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ผู้ทรงคุณวุฒิตรวจให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

1. อาจารย์อัญชลี ดวงทรัพย์	โรงเรียนบางจานวิทยา จังหวัดเพชรบุรี
2. อาจารย์นัมสลิยา สร้อยระย้ากุล	หัวหน้าสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
โรงเรียนจุฬาภรณ์ราชวิทยาลัยเพชรบุรี

ภาคผนวก ข.

รูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รูปแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

การพัฒนาแบบเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เพื่อใช้เป็นเครื่องมือประกอบการจัดการเรียนการสอนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีส่วนประกอบสำคัญดังนี้

1. องค์ประกอบของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์มีส่วนสำคัญ 3 ส่วน คือ

1.1 การกำหนดภาระงาน มีรายละเอียดดังนี้

1.1.1 หัวข้อสำหรับภาระงานเขียนที่กำหนด

1.1.2 เกณฑ์การประเมินผลงานการเขียน

1.2 เพิ่มสะสมผลงานของตน มีรายละเอียดดังนี้

1.2.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวนักเรียนเองในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

1.2.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของตัวนักเรียนเองในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

1.3 เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน มีรายละเอียดดังนี้

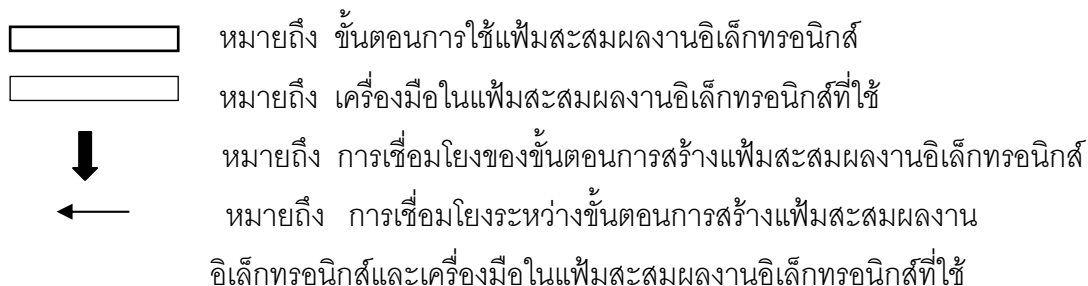
1.3.1 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียนทั้งชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

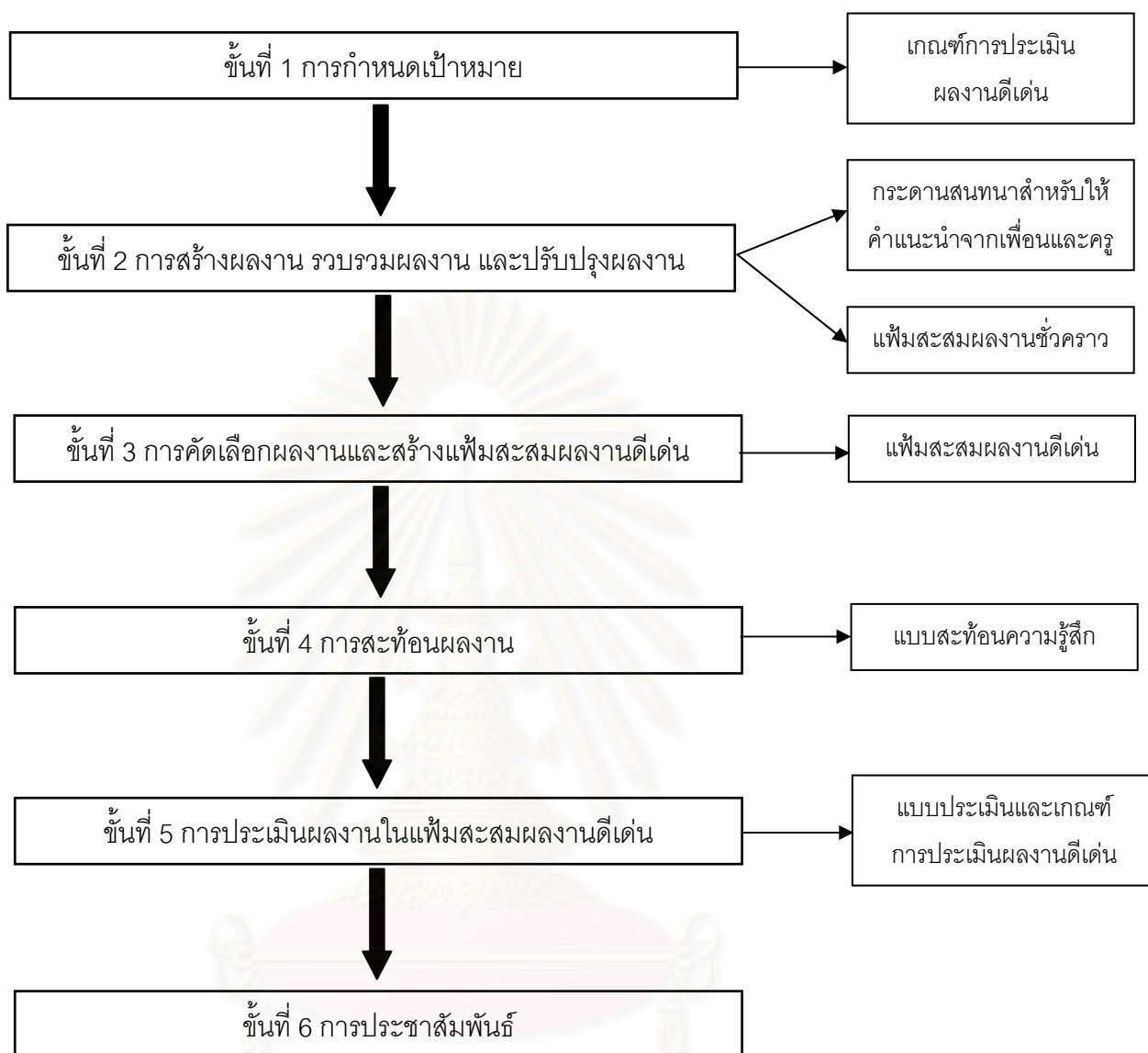
1.3.2 หัวข้อสำหรับการเก็บรวบรวมผลงานของเพื่อนนักเรียนทั้งชั้นเรียนในเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

2. ขั้นตอนการใช้เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

ขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประยุกต์ใช้ขั้นตอน

การสร้างเพิ่มสะสมผลงานของกรมวิชาการ (2542) และขั้นตอนการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ของ Barrett (2000) วิโรจน์ รอดเดิน (2543) และ ประกอบ กรณีกิจ (2544) โดยกำหนดความหมายของสัญลักษณ์ต่างๆในแผนภาพดังนี้

ขั้นที่ 1 การกำหนดเป้าหมาย

1. ครูชี้แจงภาระงานในการจัดทำแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
2. ครูนำเสนอตัวอย่างผลงานและแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น
3. ครูและนักเรียนร่วมกันสร้างเกณฑ์การประเมินผลงานดีเด่น

ขั้นที่ 2 การสร้างผลงาน รวบรวมผลงาน และปรับปรุงผลงาน

1. ครูกำหนดภาระงานที่นักเรียนต้องทำการสะสม
2. นักเรียนสร้างผลงานตามภาระงานที่ครูกำหนด
3. นักเรียนทำการอัปโหลด (upload) ไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสม

ผลงานอิเล็กทรอนิกส์ โดยเก็บผลงานไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว

4. ครูและนักเรียนร่วมกันแสดงความคิดเห็น ให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่อผลงานของนักเรียน

5. นักเรียนแก้ไขและปรับปรุงผลงานของตนเองตามคำแนะนำ และข้อเสนอแนะจากครู และเพื่อนนักเรียน

6. นักเรียนทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว โดยตั้งชื่อไฟล์ไม่ให้ซ้ำกับชื่อไฟล์ผลงานเดิม

ขั้นที่ 3 การคัดเลือกผลงานและสร้างแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น

นักเรียนคัดเลือกผลงานดีเด่นจากผลงานที่ได้ทำไว้ในแต่ละภาระงานซึ่งเก็บไว้ในแฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว เพื่อนำมาสะสมในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นและสร้างแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

ขั้นที่ 4 การสะท้อนผลงาน

นักเรียนสะท้อนความรู้สึกของนักเรียนที่มีต่อผลงานชิ้นที่นักเรียนเลือกสะสมในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นลงในแบบสะท้อนความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อผลงานชิ้นนั้น ด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ ซึ่งแบบสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อผลงานของนักเรียนประยุกต์จากคำถามนำของกรมวิชาการ (2542) เจดการ์ ทอมสัน (Jasmine Julia, 1992) และ Linda Rief and Karthryn Honard (Jasmine Julia, 1992) ดังมีรายละเอียดดังนี้

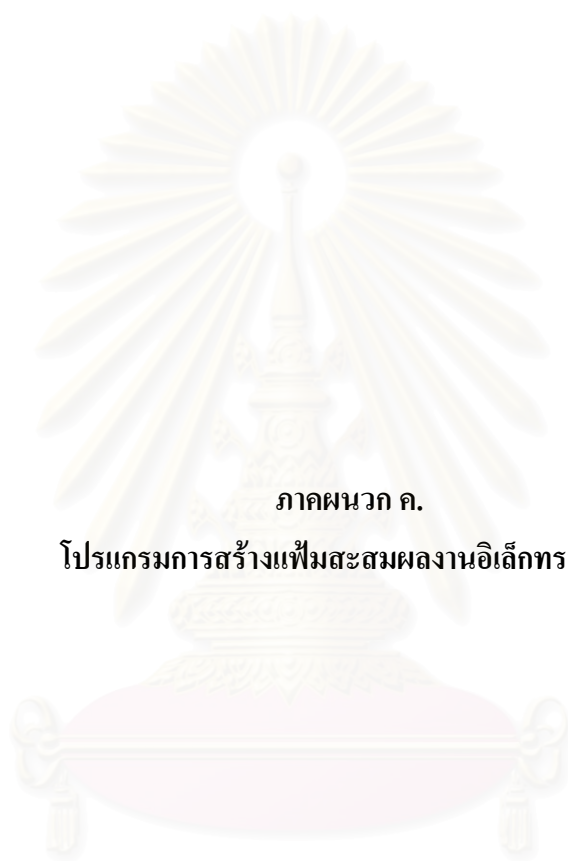
1. นักเรียนเลือกเก็บผลงานชิ้นนี้ในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่นเพราะว่า
2. นักเรียนใช้เวลาในการทำผลงานชิ้นนี้นานเท่าใด
3. สิ่งที่มีคุณค่าและควรชมเชยในผลงานชิ้นนี้ คือ
4. สิ่งที่เป็นจุดด้อยและควรปรับปรุงในผลงานชิ้นนี้ คือ
5. นักเรียนมีปัญหอะไรบ้างในการทำผลงานชิ้นนี้
6. นักเรียนแก้ปัญหาเหล่านั้นอย่างไร
7. นักเรียนได้ประโยชน์และข้อคิดอะไรจากการทำผลงานชิ้นนี้

ขั้นที่ 5 การประเมินแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น

ครู นักเรียน และเพื่อนนักเรียน ประเมินผลงานในแฟ้มสะสมผลงานดีเด่น โดยใช้เกณฑ์ในการประเมินผลงานที่ครูและนักเรียนร่วมกันกำหนดขึ้น

ขั้นที่ 6 การประชาสัมพันธ์

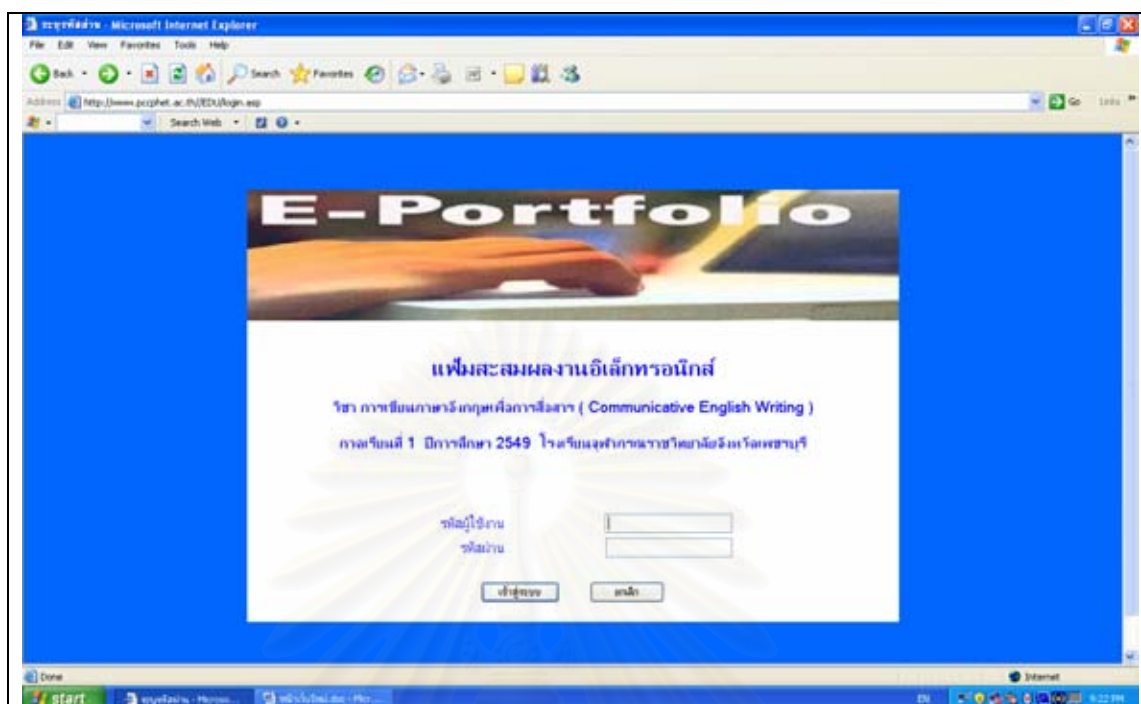
ครูและนักเรียนประชาสัมพันธ์ให้ครู นักเรียนในชั้นเรียนอื่นๆและผู้ปกครองเข้าชมผลงานของนักเรียนจากอินเทอร์เน็ต

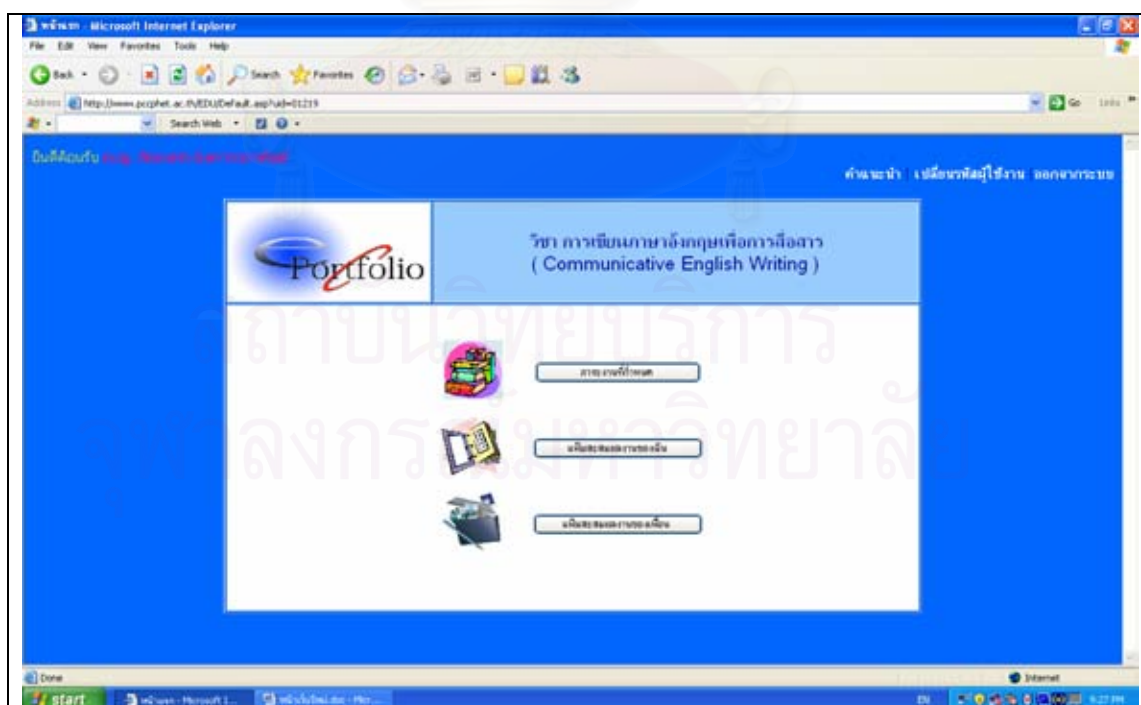
ภาคผนวก ค.

โครงการสร้างเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

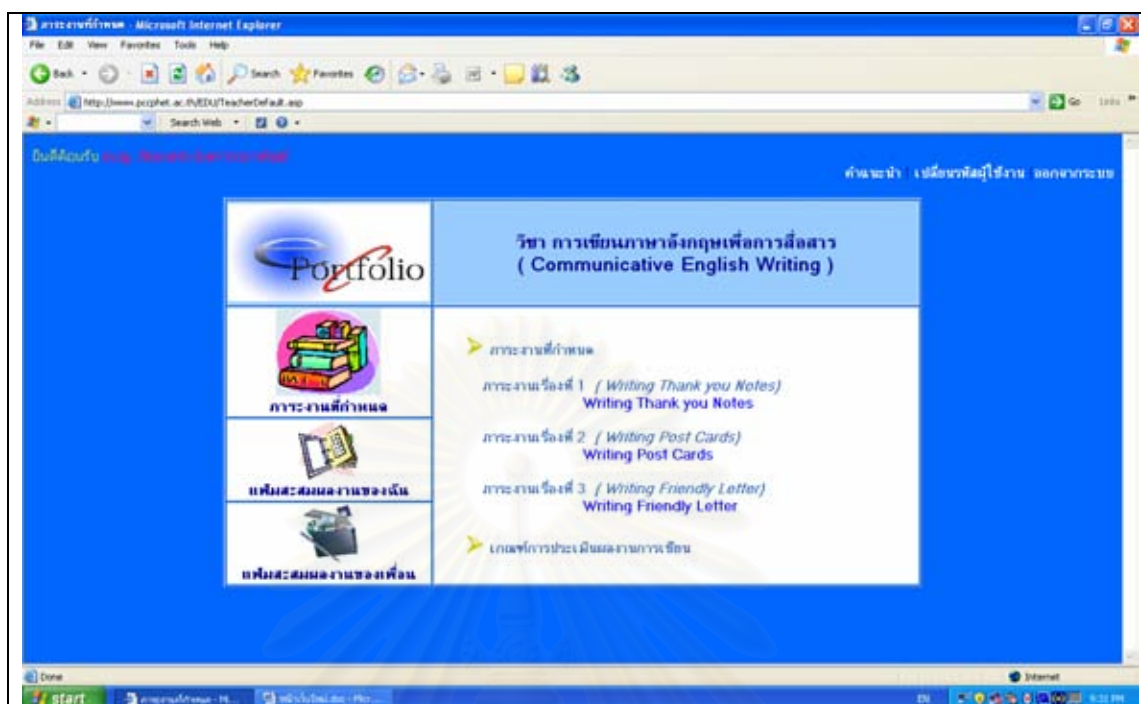
สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

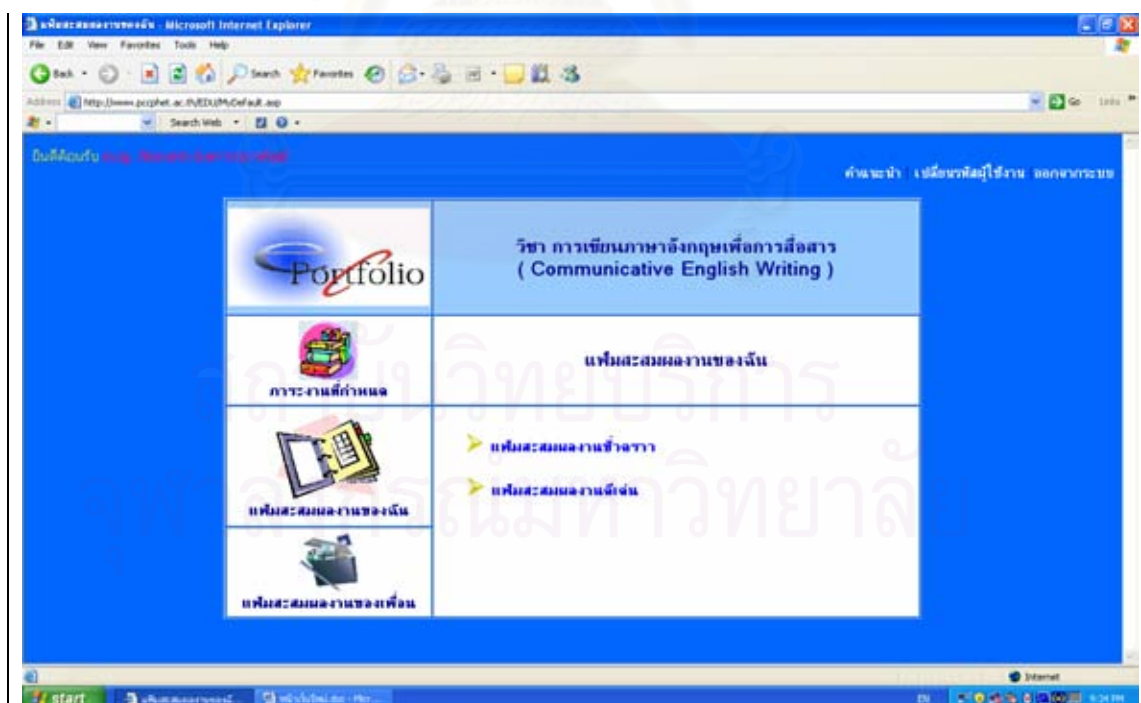
หน้าเข้าสู่ระบบ

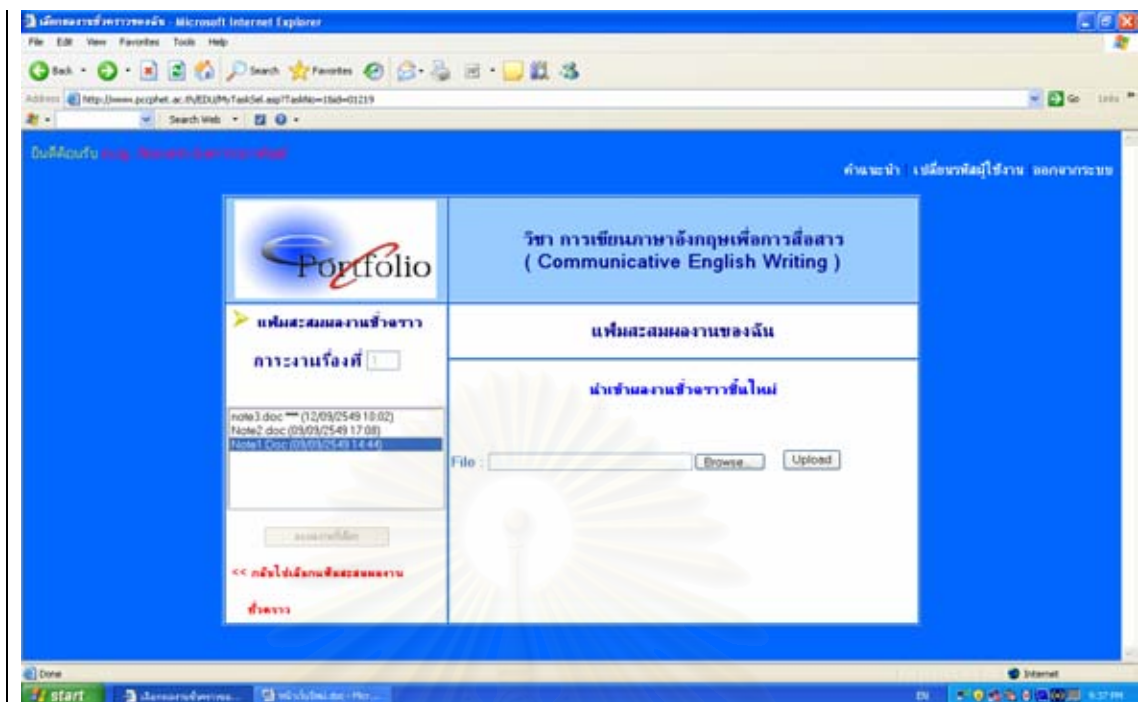
องค์ประกอบหลัก 3 ส่วน ของเพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

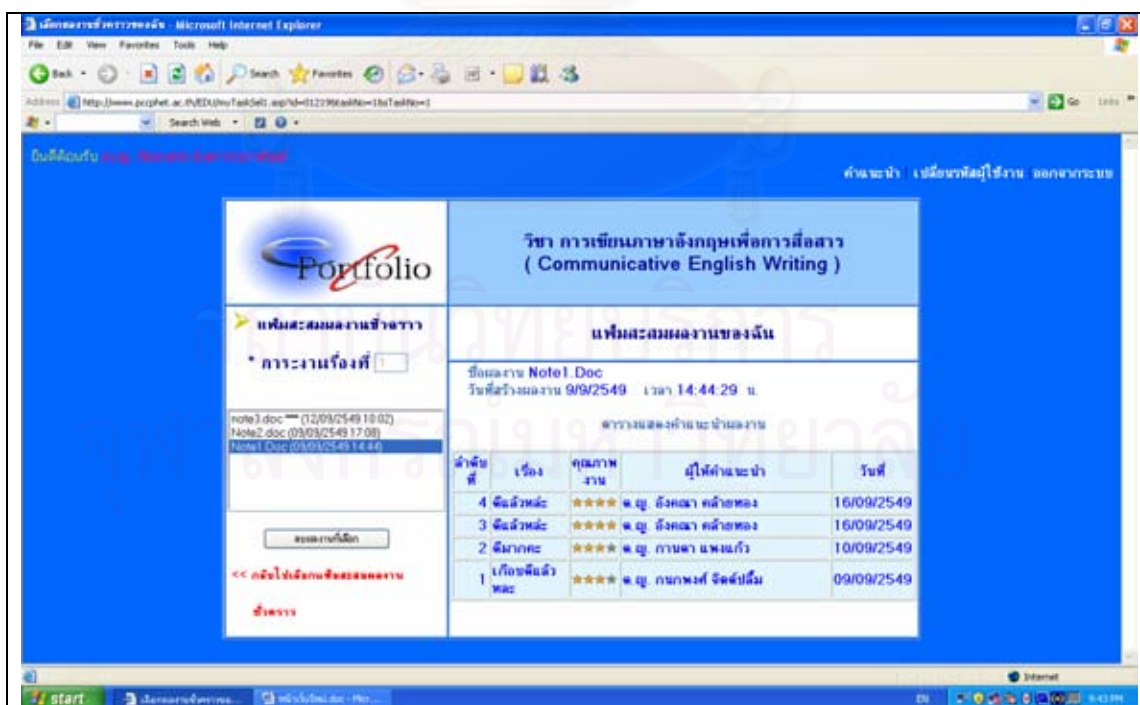
ส่วนของภาระงานที่กำหนดและเกณฑ์การประเมินผลงาน

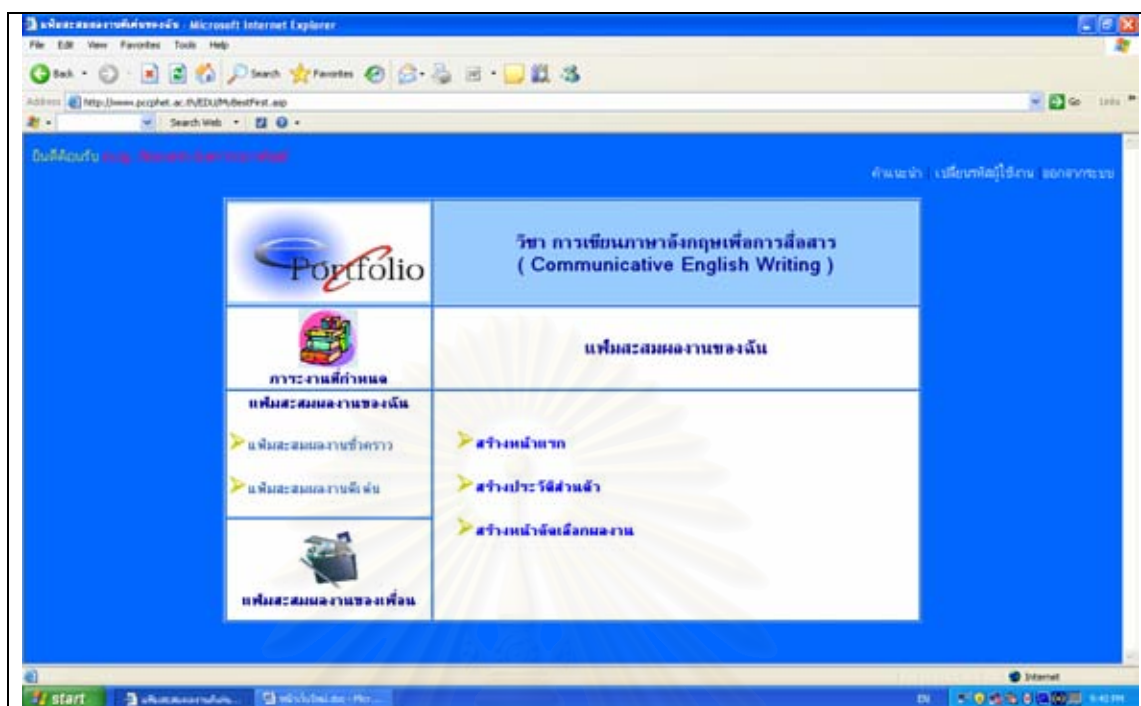
ส่วนของแฟ้มสะสมผลงานของฉัน

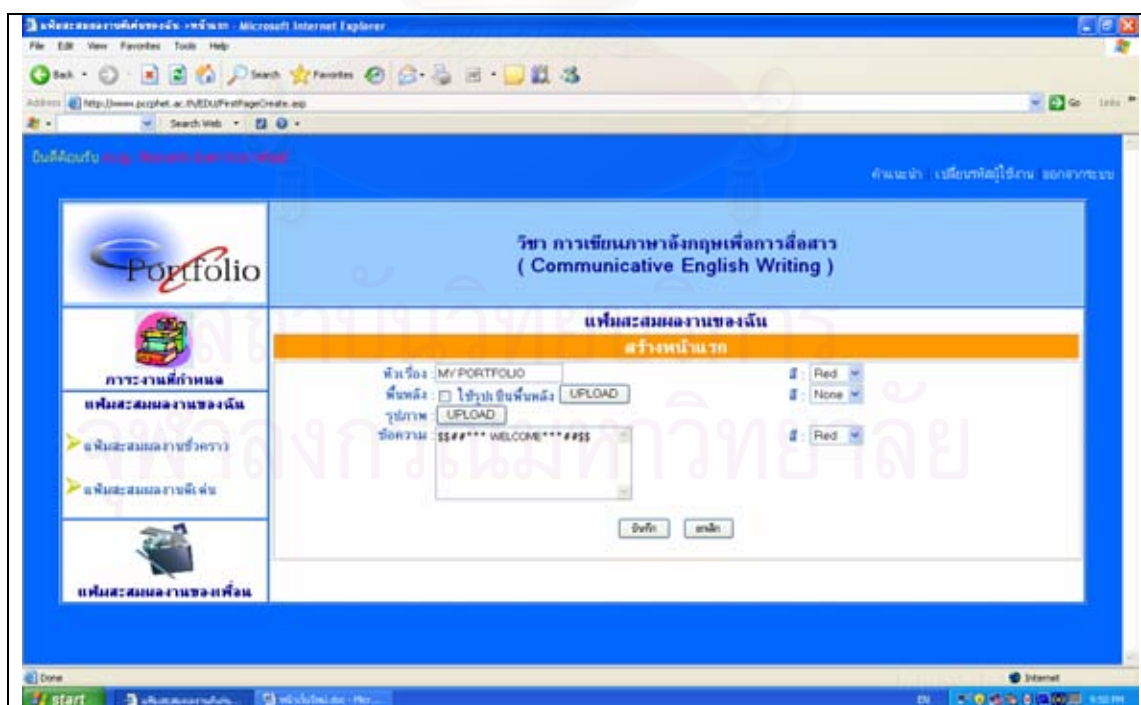
เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว : การอัปโหลดผลงาน

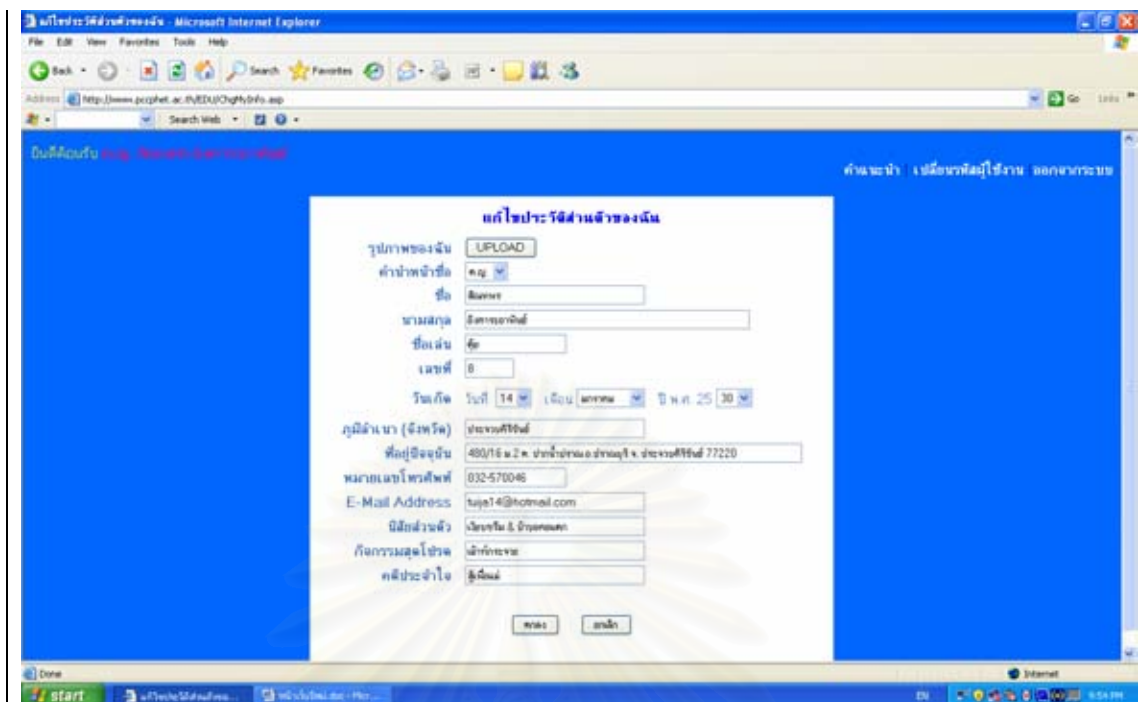
เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว : การให้คำแนะนำของเพื่อนและครู

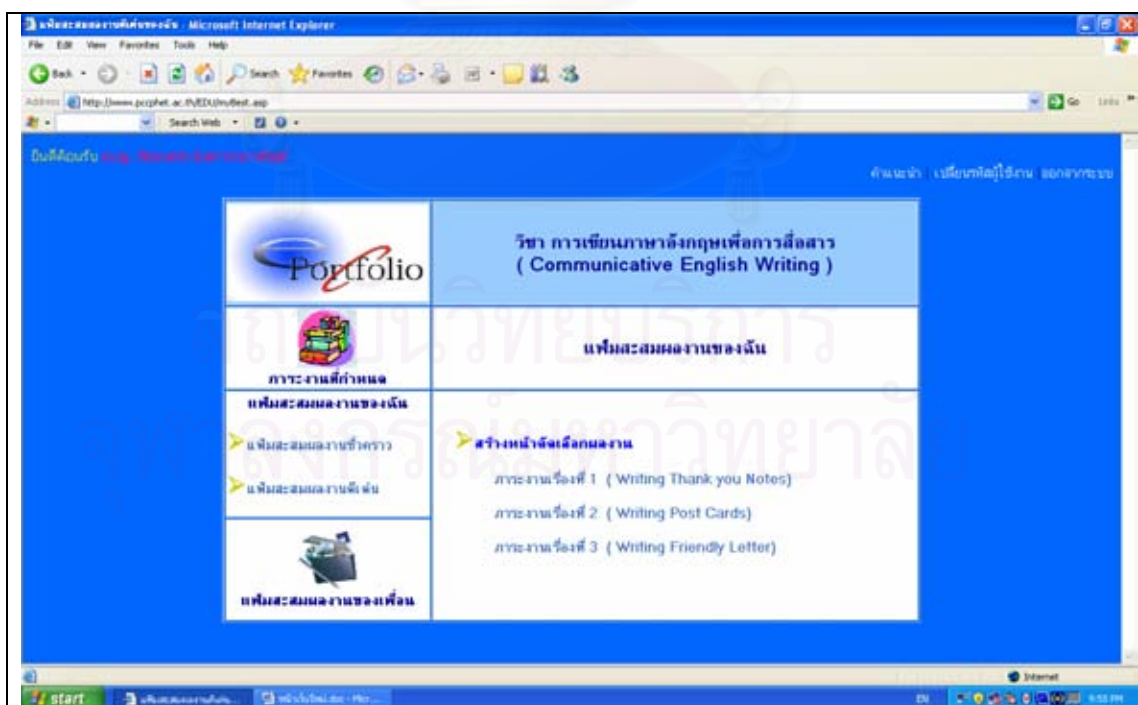
เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

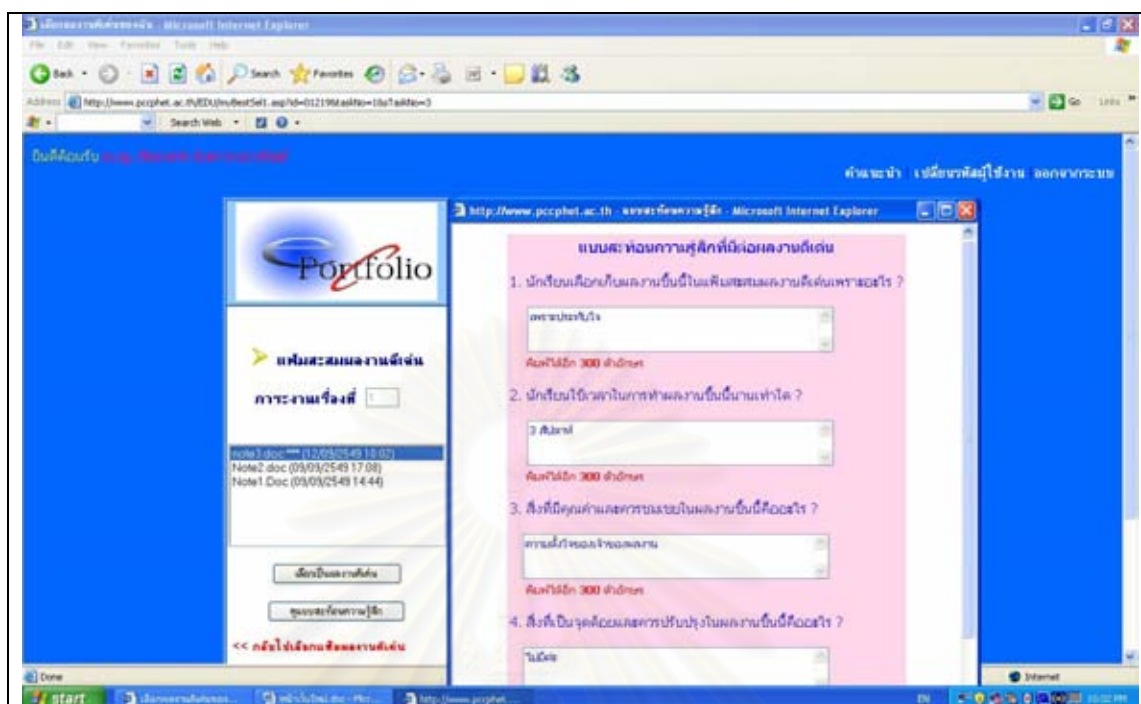
เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : สร้างหน้าแรก

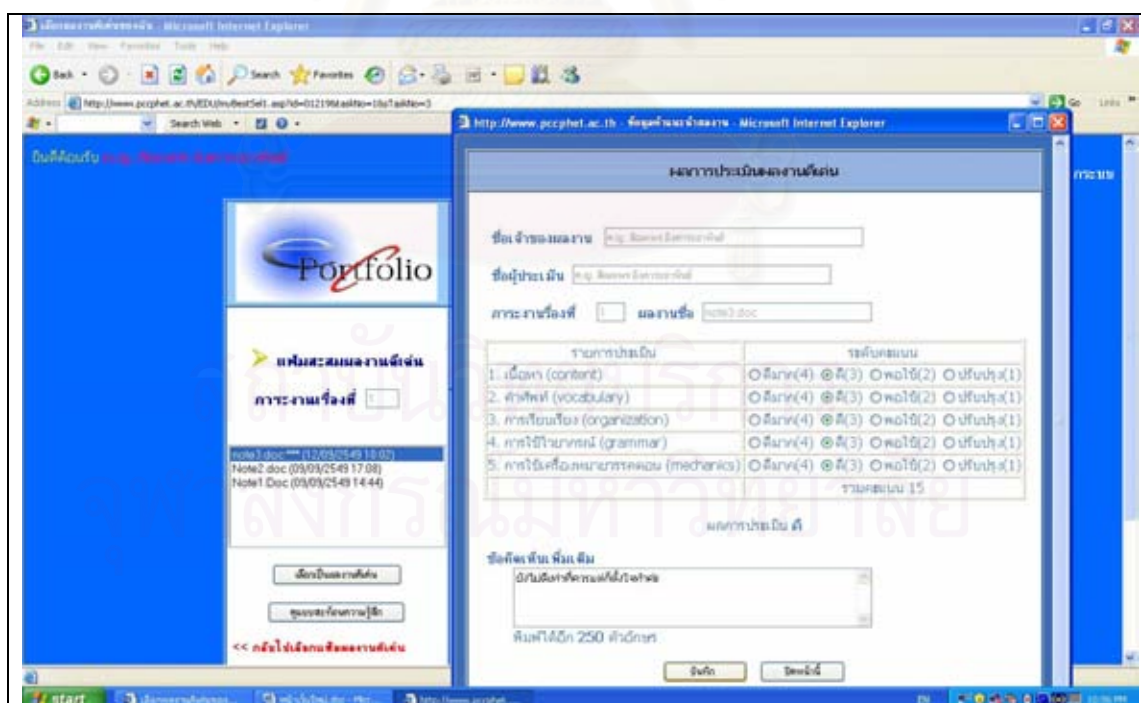
เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : สร้างหน้าประวัติส่วนตัว

เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : สร้างหน้าคัดเลือกผลงานดีเด่น

เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : คัดเลือกผลงานและสะท้อนความรู้ที่ที่มีต่อผลงานดีเด่นของตนเอง

เพิ่มสะสมผลงานของฉัน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : ประเมินผลงานดีเด่นของตนเอง

Portfolio

วิชา การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Communicative English Writing)

รายชื่อนักเรียน

๑. ญ. กานดา แหม่นแก้ว	๑. ญ. ทาฬิญา นิยะภมร
๑. ญ. วิรุฬหิชา อมรชย	๑. ญ. มณีรัตน์ โชติสัมพันธ์
๑. ญ. มาลีรัตน์ สัตยฉิมขันธ์	๑. ญ. วิมลพิภา ประเสริฐศิริพันธ์
๑. ญ. วิไลลักษณ์ สร้อยทอง	๑. ญ. สิริพร ปานทอง
๑. ช. สุภัตรา มธานเศส	๑. ญ. อรสา รอดวงศ์คำ
๑. ญ. อระวีชา ปรีชาสุทธิ	๑. ญ. อังคนา ศลัยทอง
๑. ช. ทศพล กัญชอุบล	๑. ช. ธนกุล ทัฬหิมทอง
๑. ช. เขมจิรา เขมจิราภา	๑. ช. กานวิวัฒน์ ทองคำ
๑. ช. วรณัฐ รัตนิพนธ์	๑. ช. วิมลพงษ์ สิทธิเมธี
๑. ช. วิมลภา สัมเกษม	๑. ช. ศรีนีย์ ทองเหนือ
๑. ช. ศิลา กฤดาธุสาร	๑. ช. สวรรพชพร ปลอดภัก
๑. ช. สุทธิวิภา บุญจำนงค์	๑. ช. อภิสินี ศรีภาณุจณ์
๑. ช. อิศราธิยา พระกุลเจียม	๑. ช. เอกธรรงค์ สุขสุภกิจ
๑. ญ. กนกพรณี นิตต์ประณีต	

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : รายชื่อเพื่อนนักเรียน

Portfolio

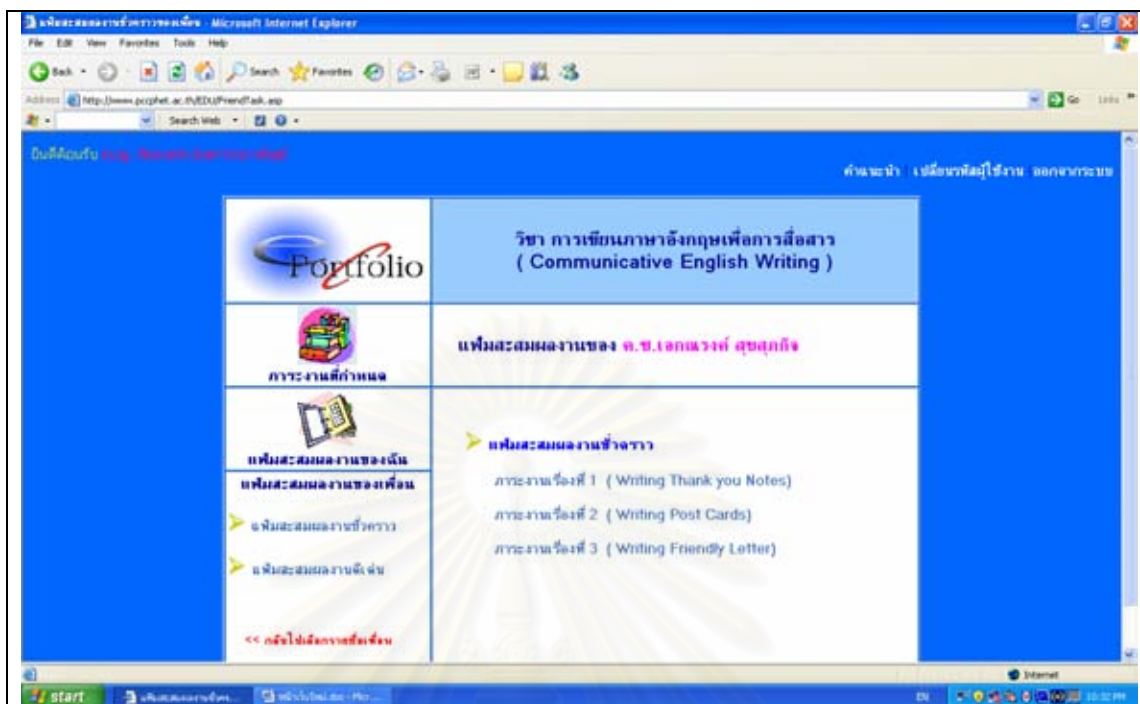
วิชา การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Communicative English Writing)

เพิ่มสะสมผลงานของ ค.ช.เอกธรรงค์ สุขสุภกิจ

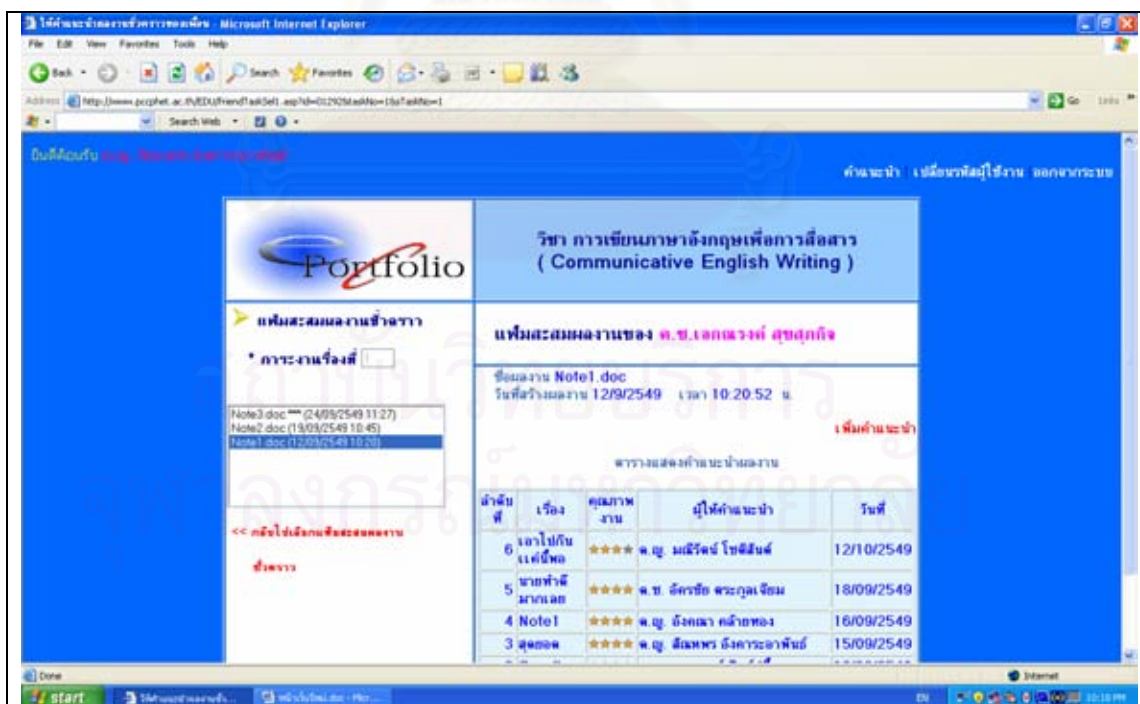
- ▶ เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว
- ▶ เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

<< กลับไปยังกรรมาธิการ

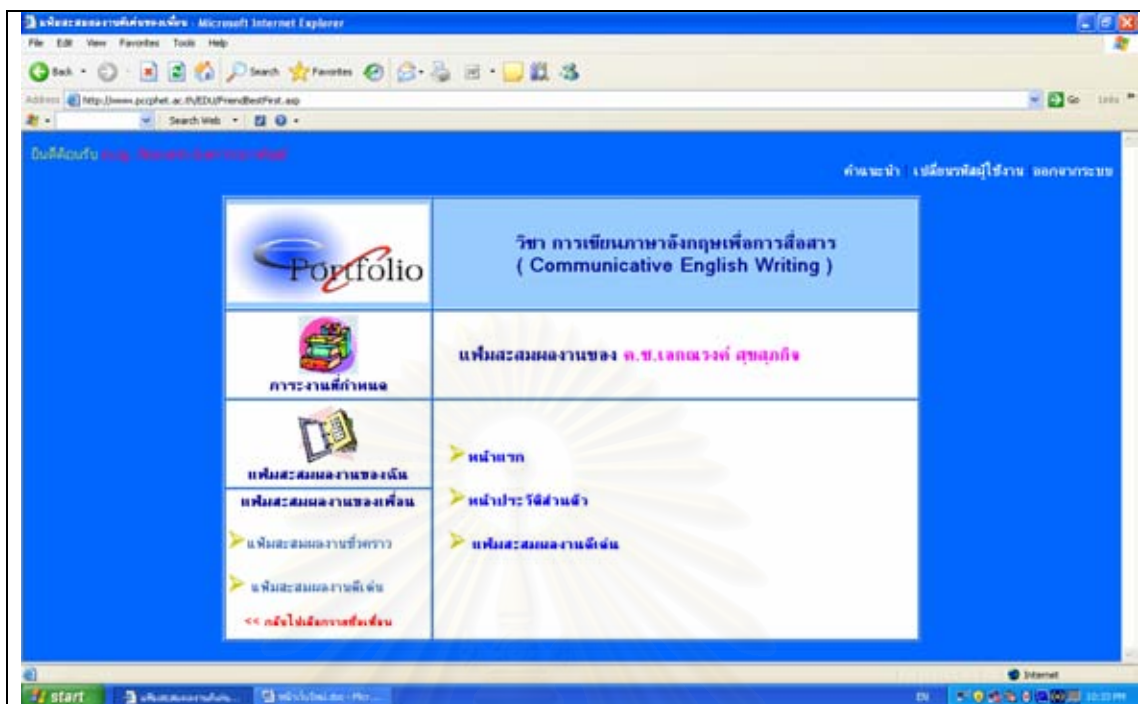
เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราวและเพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

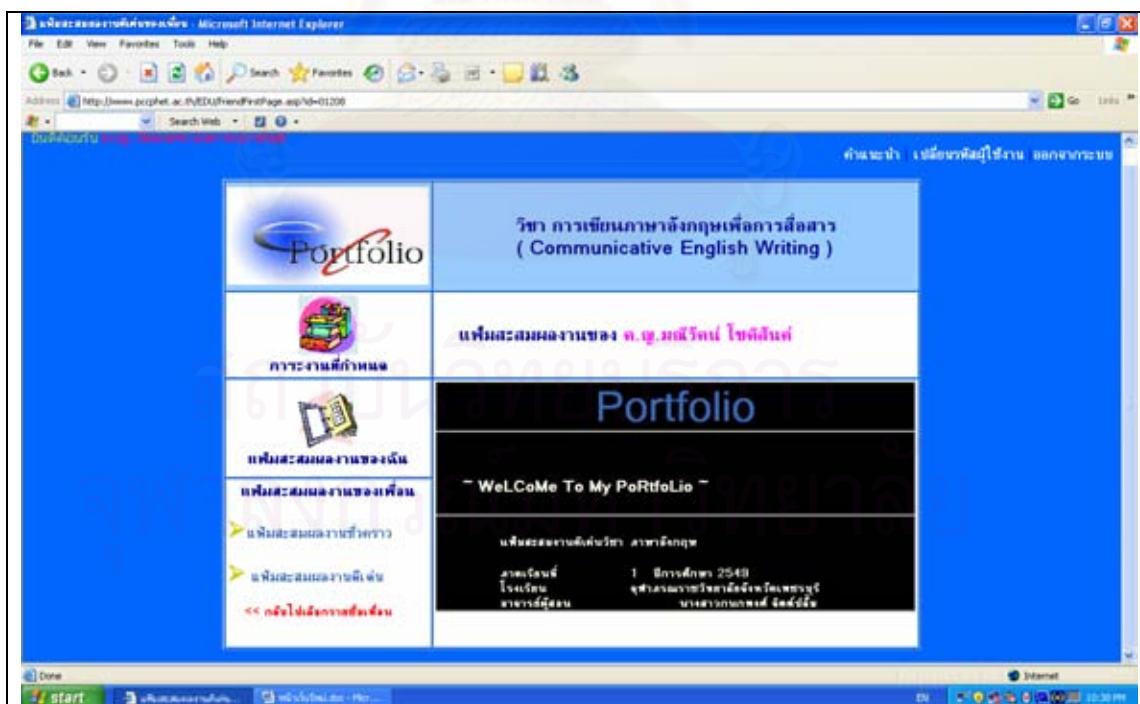
เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานชั่วคราว : คู่มือและให้คำแนะนำ

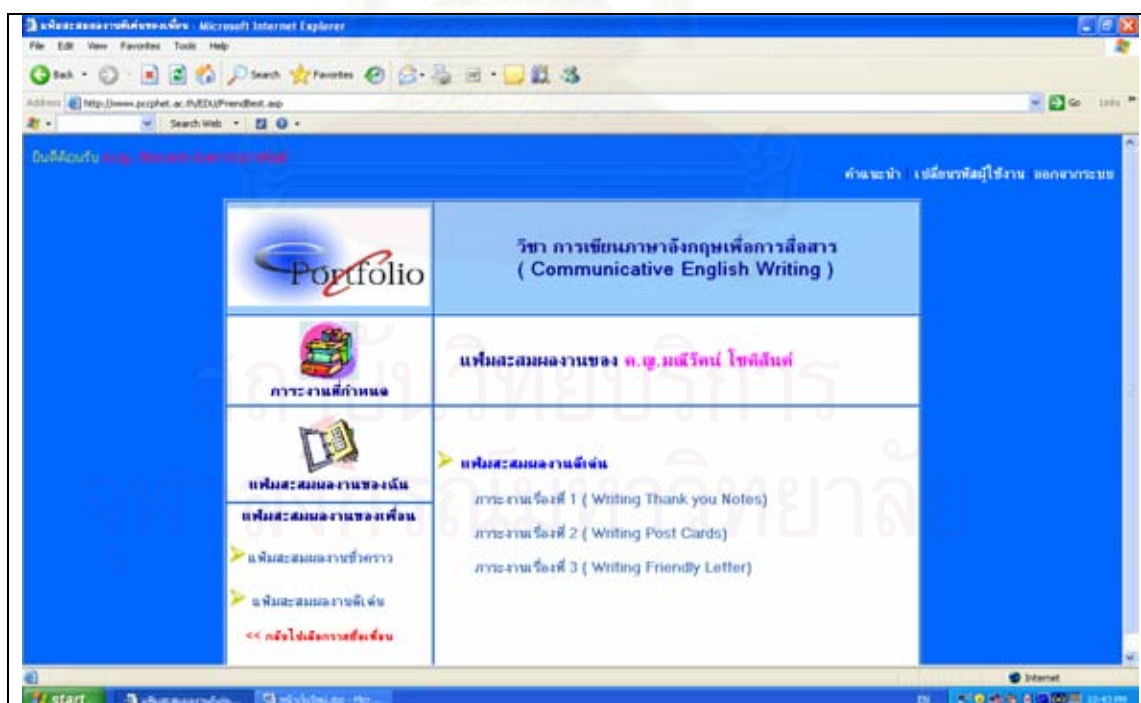
เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

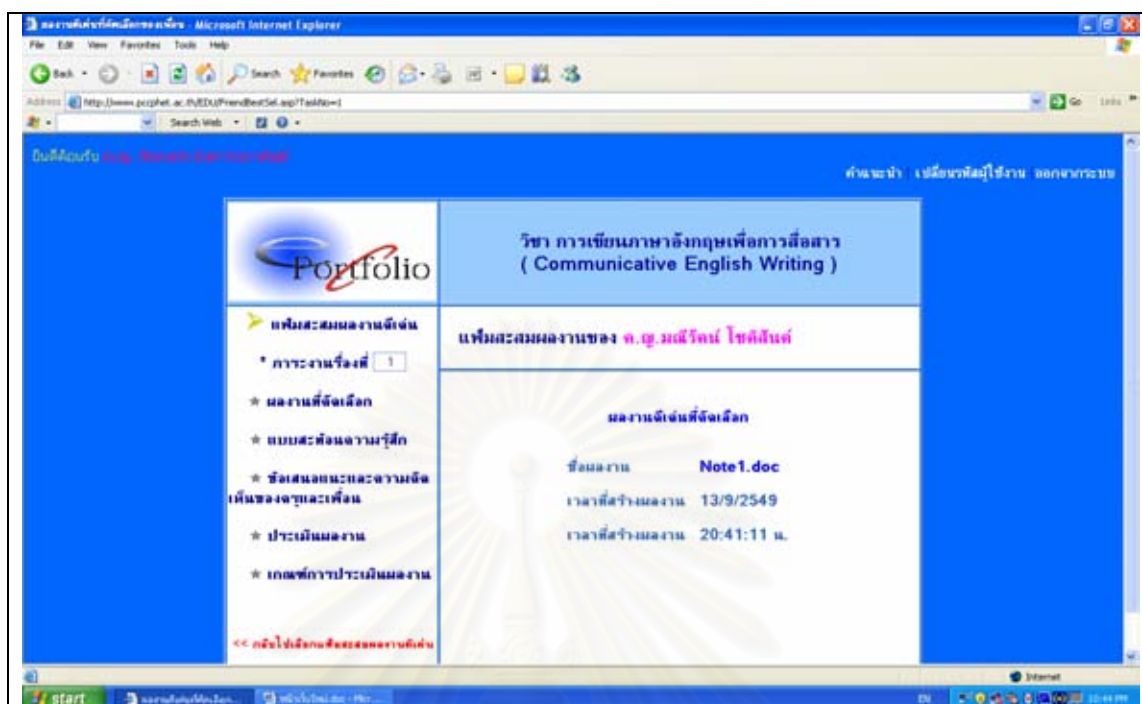
เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : หน้าแรก

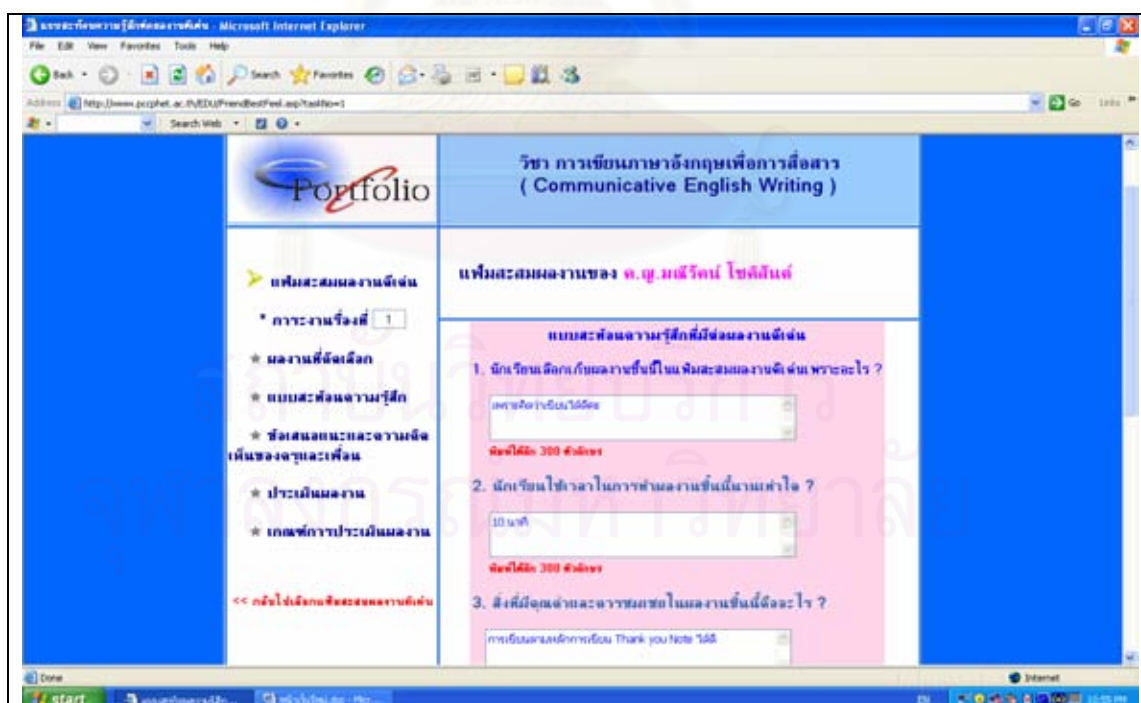
เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : หน้าประวัติส่วนตัว

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : หน้ารวบรวมผลงานดีเด่น

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : ผลงานดีเด่น

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : แบบสะท้อนความรู้สึกที่มีต่อผลงานดีเด่น

Portfolio

วิชา การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Communicative English Writing)

เพิ่มสะสมผลงานของฉัน

* การบ้านครั้งที่ 1

* ผลงานที่คัดลอก

* แบบสะท้อนผลงานรู้สึก

* ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ
เห็นของดูและเพื่อน

* ประเมินผลงาน

* เกณฑ์การประเมินผลงาน

<< กลับไปยังบันทึกชิ้นของผลงานของฉัน

เพิ่มสะสมผลงานของ **ท.อู.มณีรัตน์ โชติพันธ์**

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำของดูและเพื่อน

ตารางแสดงผลงานแนะนำผลงาน

ลำดับที่	เรื่อง	คุณภาพงาน	ผู้ให้คำแนะนำ	วันที่
4	ฉีกากว๊อ	★★★★	ท.ช. อัครวิทย์ ชะกุลเจียม	17/10/2549
3	ผีเสื้อ	★★★★	ท.อู. กนกพงศ์ จิตต์สัมพันธ์	17/09/2549
2	สู่แดนเพื่อน	★★★★	ท.อู. มีเทพ อังคาราทพันธ์	15/09/2549
1	สู้ๆๆๆๆๆๆๆ	★★★★	ท.อู. วิมลวิภา ชะเรศวรศิริพันธ์	15/09/2549

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็น
ของครูและเพื่อน

Portfolio

วิชา การเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร
(Communicative English Writing)

เพิ่มสะสมผลงานของฉัน

* การบ้านครั้งที่ 1

* ผลงานที่คัดลอก

* แบบสะท้อนผลงานรู้สึก

* ข้อเสนอแนะและคำแนะนำ
เห็นของดูและเพื่อน

* ประเมินผลงาน

* เกณฑ์การประเมินผลงาน

เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น

เพิ่มสะสมผลงานของ **ท.อู.มณีรัตน์ โชติพันธ์**

ข้อเสนอแนะและคำแนะนำของดูและเพื่อน

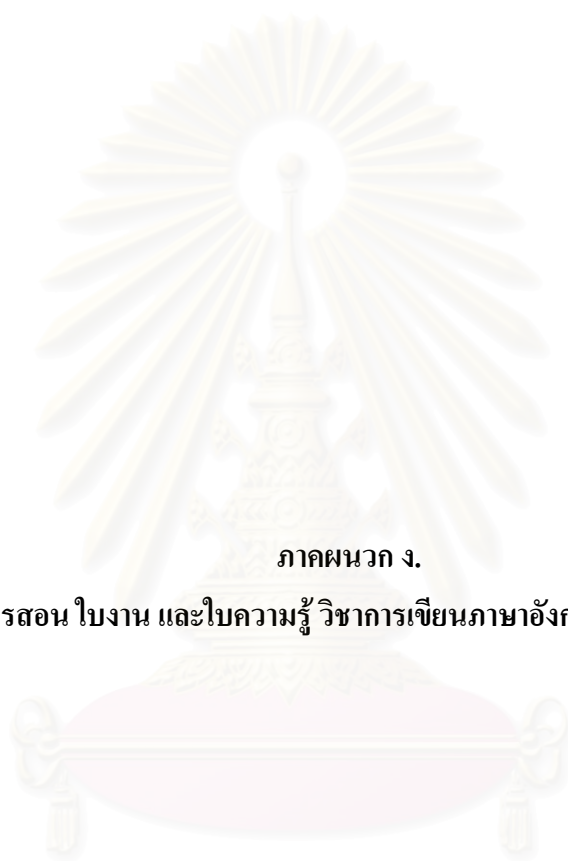
ชื่อผลงานดีเด่นที่คัดลอก Note1.doc

ประเมินผลงานดีเด่น

ตารางแสดงผลงานการประเมินผลงานดีเด่น

ลำดับที่	ผลการประเมิน	คะแนน	ผู้ประเมิน	วันที่
3	ดีมาก(4)	19	ท.อู. กนกพงศ์ จิตต์สัมพันธ์	30/10/2549
2	ดีมาก(4)	20	ท.อู. วิรุฬดร ลนเชย	13/10/2549
1	ดีมาก(4)	20	ท.อู. มณีรัตน์ โชติพันธ์	11/10/2549

เพิ่มสะสมผลงานของเพื่อน : เพิ่มสะสมผลงานดีเด่น : การประเมินผลงานดีเด่นจาก ครู เพื่อน
และตนเอง

ภาคผนวก ง.

แผนการสอน ใบบงาน และใบบความรู้ วิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 7 แผนการสอนระยะยาววิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนที่เรียน
โดยไม่ใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์

คาบที่	เรื่อง
1-3	Writing notes <ul style="list-style-type: none"> - leaving a note - writing a thank you note
4-6	Writing postcard <ul style="list-style-type: none"> - writing picture postcard and plain postcard - writing holiday postcard
7-9	Writing friendly letter <ul style="list-style-type: none"> - writing friendly letter - addressing an envelope

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 8 การเปรียบเทียบแผนการสอนที่มีกระบวนการใช้และไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงาน
อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

แผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้ เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์	แผนการสอนที่มีกระบวนการใช้ เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายถึงความสำคัญของการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้ 2. นักเรียนรู้จักและเข้าใจ หลักการ รูปการเขียน และส่วนประกอบของ friendly letter ได้ 3. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้ <p>เนื้อหาสาระ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. writing friendly letter 2. addressing an envelope <p>กิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p><u>Presentation</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทักทายนักเรียนและนำเข้าสู่บทเรียนโดยถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนจดหมาย ของนักเรียน 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนใน Activity1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม พร้อมทั้งสอบถามคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ ครูอธิบายคำศัพท์เหล่านั้นโดยเขียนลงบนกระดานดำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย 3. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วครูสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเฉลยคำตอบ ครูเขียนคำตอบเหล่านั้นบนกระดานดำ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้ตรวจทานคำตอบและ 	<p>จุดประสงค์การเรียนรู้</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายถึงความสำคัญของการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้ 2. นักเรียนรู้จักและเข้าใจ หลักการ รูปการเขียน และส่วนประกอบของ friendly letter ได้ 3. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้ <p>เนื้อหาสาระ</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. writing friendly letter 2. addressing an envelope <p>กิจกรรมการเรียนการสอน</p> <p><u>Presentation</u></p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูทักทายนักเรียนและนำเข้าสู่บทเรียนโดยถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนจดหมาย ของนักเรียน 2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนใน Activity1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม พร้อมทั้งสอบถามคำศัพท์ที่นักเรียนไม่เข้าใจ ครูอธิบายคำศัพท์เหล่านั้นโดยเขียนลงบนกระดานดำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย 3. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วครูสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเฉลยคำตอบ ครูเขียนคำตอบเหล่านั้นบนกระดานดำ เพื่อให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้ตรวจทานคำตอบและ

แผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้ เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์	แผนการสอนที่มีกระบวนการใช้ เพิ่มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
<p>อภิปรายร่วมกันกับนักเรียนอีกครั้ง</p> <p><u>Practice</u></p> <p>4. ครูให้นักเรียนจับคู่แล้วทำกิจกรรม ใน Activity2 และ Activity3</p> <p>5. หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมใน Activity2 และ 3 เสร็จแล้ว ครูสุ่มนักเรียน ในแต่ละคู่ให้นำเสนอผลงานของครูตัวเองหน้า ชั้นเรียน</p> <p>6. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ Activity4 โดยให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ประมาณ 5-6 คนช่วยกันฟังในสิ่งที่ครูอ่านแล้ว เติมคำหรือข้อความในช่องว่าง หลังจากนั้นครู จะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน</p> <p>7.ครูมอบหมายให้นักเรียนในกลุ่มเดิม ทำ Activity5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จ ครู ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลงานกัน ตรวจ โดยครูจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก และให้คำปรึกษาในการตรวจผลงานของ นักเรียน</p> <p><u>Production</u></p> <p>8. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนทำ Activity6 โดยให้นักเรียนกลับไปทบทวน Activity 1-5 และศึกษาจากใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter</p> <p>9. นักเรียนส่งผลงานเขียนและครูนำ ผลงานของนักเรียนไปตรวจและประเมินผลงาน</p>	<p>อภิปรายร่วมกันกับนักเรียนอีกครั้ง</p> <p><u>Practice</u></p> <p>4. ครูให้นักเรียนจับคู่แล้วทำกิจกรรม ใน Activity2 และ Activity3</p> <p>5. หลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมใน Activity2 และ 3 เสร็จแล้ว ครูสุ่มนักเรียน ในแต่ละคู่ให้นำเสนอผลงานของครูตัวเองหน้า ชั้นเรียน</p> <p>6. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ Activity4 โดยให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละ ประมาณ 5-6 คนช่วยกันฟังในสิ่งที่ครูอ่านแล้ว เติมคำหรือข้อความในช่องว่าง หลังจากนั้นครู จะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน</p> <p>7.ครูมอบหมายให้นักเรียนในกลุ่มเดิม ทำ Activity5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จ ครู ให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลงานกัน ตรวจ โดยครูจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวก และให้คำปรึกษาในการตรวจผลงานของ นักเรียน <u>Production</u></p> <p>8. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนทำ Activity 6 ซึ่งได้ชี้แจงภาระงานและเกณฑ์การ ประเมินผลงานไว้ในโปรแกรมการสร้างเพิ่ม สะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อภาระงานที่ กำหนด และทบทวนActivity 1-5 และศึกษาจาก ใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter โดยให้ โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้ด้วยโปรแกรม Microsoft Word และอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วย โปรแกรมการสร้างเพิ่มสะสมผลงาน</p>

แผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้ แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์	แผนการสอนที่มีกระบวนการใช้ แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์
<p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter 2. ใบงาน 3. English – Thai dictionary <p>การวัดประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ตรวจสอบงานเขียนของนักเรียนและประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด 2. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน 	<p>อิเล็กทรอนิกส์เก็บไว้ในหัวข้อแฟ้มสะสมผลงานของฉัน (แฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว)</p> <p>9. ครูและนักเรียนในชั้นเข้าไปดูผลงานของนักเรียนคนอื่นๆ เพื่อให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่อผลงานชิ้นนั้นๆ ด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อแฟ้มสะสมผลงานของเพื่อน (แฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว)</p> <p>10. นักเรียนแก้ไขผลงานตามคำแนะนำของครูและเพื่อนและทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยตั้งชื่อไฟล์ผลงานไม่ให้ซ้ำกับไฟล์ผลงานเดิม โดยที่นักเรียนจะอัปโหลดไฟล์ผลงานจำนวนเท่าใดก็ได้จนกว่านักเรียนจะพอใจในผลงาน</p> <p>สื่อการเรียนการสอน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter 2. ใบงาน 3. English – Thai dictionary 4. โปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์ <p>การวัดประเมินผล</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. ครูและนักเรียนประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดร่วมกัน 2. นักเรียนประเมินผลงานตนเองตามเกณฑ์ที่ครูและนักเรียนได้กำหนดร่วมกัน 3. ครูและนักเรียนวิจารณ์ผลงานในกระดานสนทนา 4. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ตัวอย่างของแผนการสอนที่มีกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

แผนการสอนที่	3			
เรื่อง	Writing friendly letter			
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 3	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา	2549
เวลา	3 คาบ			

สาระสำคัญ

การเขียนจดหมาย (Writing letter) นับว่าเป็นการติดต่อสื่อสารวิธีหนึ่ง ดังนั้นเราจึงควรเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนจดหมาย เพื่อให้มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนจดหมายที่ใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายถึงความสำคัญของการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้
2. นักเรียนรู้จักและเข้าใจ หลักการ รูปการเขียนและส่วนประกอบของ friendly letter ได้
3. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้

เนื้อหาสาระ

- Writing friendly letter
- Addressing an envelope

คำศัพท์และสำนวน

letter, friendly letter ,formal latter, heading, greeting, body, closing, signature, Sincerely, Sincerely yours, Yours truly, Your friend, Very truly yours, Love, envelope , addressed, delivered, receiver, addressee, postage stamp, spare time, looking forward to hearing from you, doing well, would like to hear from you, and write and let me know

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

Presentation

1. ครูทักทายนักเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนจดหมาย ของนักเรียน

Teacher: Have you ever sent or received any letters?

Student:

Teacher: Please tell me the name of the person you sent or received the letter, your relationship to the person.

Student:

Teacher: Do you know friendly letters?

Student:

2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนใน Activity 1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม พร้อมทั้งสอบถามคำศัพท์ยากที่นักเรียนไม่เข้าใจ ครูอธิบายคำศัพท์เหล่านั้น โดยเขียนลงบนกระดานดำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย

3. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วครูสุ่มนักเรียนในแต่ละกลุ่มช่วยกันเฉลยคำตอบ ครูเขียนคำตอบเหล่านั้นบนกระดานดำเพื่อให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้ตรวจทานคำตอบและอภิปรายร่วมกันกับนักเรียนอีกครั้ง

Practice

4. ครูให้นักเรียนจับคู่แล้วทำกิจกรรมใน Activity 2

5. เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมใน Activity 2 และ Activity 3 และหลังจากที่นักเรียนทำกิจกรรมใน Activity 2 และ 3 เสร็จแล้ว ครูสุ่มนักเรียนในแต่ละคู่ให้นำเสนอผลงานของครูตัวเองหน้าชั้นเรียน

6. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ Activity 4 โดยให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน ช่วยกันฟังในสิ่งที่ครูอ่านแล้วเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง หลังจากนั้นครูจะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน

7. ครูมอบหมายให้นักเรียนในกลุ่มเดิมทำ Activity 5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลงานกันตรวจ โดยครูจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาในการตรวจผลงานของนักเรียน

Production

8. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนทำ Activity 6 ซึ่งได้ชี้แจงภาระงานและเกณฑ์การประเมินผลงานไว้ในโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อภาระงานที่กำหนด และทบทวน Activity 1-5 และศึกษาจากใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter โดยให้ โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมนี้ด้วยโปรแกรม Microsoft Word และอัปโหลดไฟล์ผลงานด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์เก็บไว้ในหัวข้อแฟ้มสะสมผลงานของฉัน (แฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว)

9. ครูและนักเรียนในชั้นเข้าไปดูผลงานของนักเรียนคนอื่นๆ เพื่อให้คำแนะนำ และข้อเสนอแนะต่อผลงานชิ้นนั้นๆ ด้วยโปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ในหัวข้อแฟ้มสะสมผลงานของเพื่อน (แฟ้มสะสมผลงานชั่วคราว)

10. นักเรียนแก้ไขผลงานตามคำแนะนำของครูและเพื่อนและทำการอัปโหลดไฟล์ผลงานที่ปรับปรุงแก้ไขแล้ว โดยตั้งชื่อไฟล์ผลงานไม่ให้ซ้ำกับไฟล์ผลงานเดิม โดยที่นักเรียนจะอัปโหลดไฟล์ผลงานจำนวนเท่าใดก็ได้จนกว่านักเรียนจะพอใจในผลงาน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter
2. ใบงาน
3. English – Thai dictionary
4. โปรแกรมการสร้างแฟ้มสะสมงานอิเล็กทรอนิกส์

การวัดประเมินผล

1. ครูและนักเรียนประเมินผลงานตามเกณฑ์ที่ได้กำหนดร่วมกัน
2. นักเรียนประเมินผลงานตนเองตามเกณฑ์ที่ครูและนักเรียนได้กำหนดร่วมกัน
3. ครูและนักเรียนวิจารณ์ผลงานในกระดานสนทนา
4. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

ตัวอย่างของแผนการสอนที่ไม่มีกระบวนการใช้แฟ้มสะสมผลงานอิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

แผนการสอนที่	3			
เรื่อง	Writing friendly letter			
ชั้น	มัธยมศึกษาปีที่ 3	ภาคเรียนที่ 1	ปีการศึกษา	2549
เวลา	3 คาบ			

สาระสำคัญ

การเขียนจดหมาย (Writing letter) นับว่าเป็นการติดต่อสื่อสารวิธีหนึ่ง ดังนั้นเราจึงควรเรียนรู้เกี่ยวกับการเขียนจดหมาย เพื่อให้มีความสามารถติดต่อกับผู้อื่นได้ โดยเฉพาะการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ซึ่งเป็นรูปแบบหนึ่งของการเขียนจดหมายที่ใช้ในชีวิตประจำวัน

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. นักเรียนเข้าใจและสามารถอธิบายถึงความสำคัญของการเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้
2. นักเรียนรู้จักและเข้าใจ หลักการ รูปการเขียนและส่วนประกอบของ friendly letter ได้
4. นักเรียนสามารถเขียนจดหมายแบบ friendly letter ได้

เนื้อหาสาระ

- Writing friendly letter
- Addressing an envelope

คำศัพท์และถ้อยคำ

letter, friendly letter, formal letter, heading, greeting, body, closing, signature, Sincerely, Sincerely yours, Yours truly, Your friend, Very truly yours, Love, envelope, addressed, delivered, receiver, addressee, postage stamp, spare time, looking forward to hearing from you, doing well, would like to hear from you, and write and let me know

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

Presentation

1. ครูทักทายนักเรียนและนำเข้าสู่บทเรียน โดยถามเกี่ยวกับประสบการณ์ในการเขียนจดหมาย ของนักเรียน

Teacher: Have you ever sent or received any letters?

Student:

Teacher: Please tell me the name of the person you sent or received the letter, your relationship to the person.

Student:

Teacher: Do you know friendly letters?

Student:

2. ครูนำเข้าสู่บทเรียนใน Activity 1 โดยแบ่งนักเรียนออกเป็น 5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน เพื่อให้นักเรียนร่วมกันทำกิจกรรม พร้อมทั้งสอบถามคำศัพท์ยากที่นักเรียนไม่เข้าใจ ครูอธิบายคำศัพท์เหล่านั้น โดยเขียนลงบนกระดานดำ พร้อมทั้งยกตัวอย่างประกอบการอธิบาย

3. หลังจากนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จแล้วครูสุ่มนักเรียน ในแต่ละกลุ่มช่วยกันเฉลยคำตอบ ครูเขียนคำตอบเหล่านั้นบนกระดานดำเพื่อให้สมาชิกคนอื่นๆ ได้ตรวจทานคำตอบและอภิปรายร่วมกันกับนักเรียนอีกครั้ง

Practice

4. ครูให้นักเรียนจับคู่แล้วทำกิจกรรมใน Activity 2 และ Activity 3

5. หลังจากที่ทำกิจกรรมใน Activity 2 และ 3 เสร็จแล้ว ครูสุ่มนักเรียนในแต่ละคู่ให้นำเสนอผลงานของครูตัวเองหน้าชั้นเรียน

6. ครูมอบหมายให้นักเรียนทำ Activity 4 โดยให้นักเรียนจับกลุ่ม กลุ่มละประมาณ 5-6 คน ช่วยกันฟังในสิ่งที่ครูอ่านแล้วเติมคำหรือข้อความในช่องว่าง หลังจากนั้นครูจะเฉลยคำตอบที่ถูกต้องบนกระดาน

7. ครูมอบหมายให้นักเรียนในกลุ่มเดิมทำ Activity 5 เมื่อนักเรียนทำกิจกรรมเสร็จ ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มแลกเปลี่ยนผลงานกันตรวจ โดยครูจะเป็นผู้คอยอำนวยความสะดวกและให้คำปรึกษาในการตรวจผลงานของนักเรียน

Production

8. ครูมอบหมายให้นักเรียนแต่ละคนทำ Activity 6 โดยให้นักเรียนกลับไปศึกษา Activity 1-5 และศึกษาจากใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter ที่ครูแจก

9. นักเรียนส่งผลงานเขียนและครูนำผลงานของนักเรียนไปตรวจและประเมินผลงาน

สื่อการเรียนการสอน

1. ใบความรู้เรื่อง Writing friendly letter
2. ใบงาน (Communicative English Writing Worksheet)
3. English – Thai dictionary

การวัดประเมินผล

1. ตรวจสอบผลงานเขียนของนักเรียนและประเมินผลตามเกณฑ์ที่ครูกำหนด
2. การเข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ใบความรู้ เรื่อง Writing friendly letters

We write letters to family, relatives, and friends for many reasons. We ask them questions and make requests. We tell them what we are doing, and we invite them to places. We can stay in touch and build strong relationship by writing letters.

Friendly letters are not formal letter. However, complete sentences should be used. Capital letters and punctuation marks will make letters easier to read. A Friendly letter is divided into five parts:

1. Heading
2. Greeting
3. Body
4. Closing
5. Signature

1. **The heading** is located in the top right corner of the letter. The heading includes the sender's address and the date. This is written on three lines.

2. **The greeting** is written on the left side on the page. Leave one line between the heading and the greeting. The greeting usually includes the word "Dear" and the addressee's name (the receiver's). The greeting is followed by a comma.

3. **The body** is the main part of the letter. Leave one line between the greeting and the body. Indent the first word of the body of the letter.

4. **The closing** is the ending of the latter. Leave one line between the body and the closing. The closing is in line with the heading of the letter. It is written on the right side of the page. The first word in the closing is capitalized. The closing is followed by a comma. You can close your letter with one of these words or phrases:

Best wishes,

Your friend,

Love,

5. **The signature** is the name of the person writing the letter. It is handwritten. It is written under the closing.

Tips for writing a friendly letter

1. You can begin your letter by making a little apology like this:

Example:

I'm sorry I haven't written for such a long time / so long
because(give a reason)

- I've been ill
- I've been studying for exams
- I've been very busy etc.

2. You can begin your letter by asking how your friend is, like this:

Example:

How are you?

Usually these two openings, apologizing for not writing before and asking how your friend is, go together. It doesn't matter which order you choose.

Example:

- How are you? I'm sorry I haven't written for such a long time because I've been very busy.

- I'm sorry I haven't written for such a long time because I've been very busy. How are you?

3. Next you should go on to say what you have been doing since you last saw, or wrote to, your friend. Begin a new paragraph because this is something new.

Remember these things about using the past tense.

- 1) If what you did is finished, use the past tense.
- 2) If you started something and you are still doing it, use the present perfect or present perfect continuous.

4. In letters to a friend you do not need to begin a new paragraph for every new idea. Sometimes one idea continues from another. You can continue your letter by talking about something in more detail.

Remember

1. Starting the letter:

Apologies for not writing before

Say why you are writing

Ask how your friend is

2. Then:

Talk about what you have been doing

Write in more detail about a particular thing

Comment on your feelings about what you are writing about

3. Finally:

End your letter in a friendly way

Show that you hope they will write a letter back to you

Example:

123 Green Lane
Lexington, Virginia 24450
June 30, 2006

Dear Amy,

How are you? I'm sorry I haven't written for such a long time because I've been very busy.

I am writing to tell you about my summer. It has really been fun. I have gone to the pool several times and I have visited several of my friends from school.

Next week, I am going to the beach with my family. I hope you are having a good summer, too

I'd like to hear from you. Write and let me know what's happening.

Your friend,
Andrew

An **envelope** is needed to mail a letter. An envelope must be addressed correctly for the letter to be delivered. The envelope includes three parts:

1. Sender's return address
2. Receiver's name and address (addressee)
3. Place for postage stamp

1. **The addressee** is the person to whom the letter is written. The addressee's full name and title are written in the center of the envelope. The addressee's complete mailing address is written below the name. Abbreviations may be used. (St., Ave., Rd.)

2. **The return address** is the name and address of the person writing the letter (the sender). The return address is written in the upper left corner of the envelope.

3. **A postage stamp** is needed to mail a letter. The postage stamp is placed in the upper right corner.

Example

Andrew Filed 123 Green Lane Lexington, Virginia 24450	☐
Amy Clarkson 19 Seaside Avenue Anchorage, Alaska 99502	

Communicative English Writing Worksheet

Topic: writing friendly letter

Name..... No.Class.....

Activity 1 Tony is studying English in New York. Read his letter to his friend in Chicago. Then work with a partner to answer the questions about Tony's letter.

211 Broadway, Suite 201
Lynbrook, New York 11563
May 30, 2006

Dear Karen,

How are you? I'm sorry that I didn't answer your letter sooner. I've been very busy because school has just started again.

I made a new friend in my English writing class. His name is Rattaphoom, and he is from Thailand. He has studied English for 3 years, and he speaks very well. He likes to study English Writing because he wants to go to college here in the United States. He likes movies, and he also likes the travel. We're going to visit Washington together soon.

I'm looking forward to hearing from you.

Your friend,
Tony

1. What is the name of Tony's new friend?
2. Where is his friend from?
3. How long has he studied English?
4. Why does he want to learn how to write English?
5. What does he like to do in his spare time?
6. What are Tony and his friend planning to do soon?

Activity 2 Suppose you're studying English Writing in an international class.

Interview your friend and complete the chart below with the information.

1. What is your name?
2. Where are you from?
3. How long have you studied English?
4. Why do you want to learn how to write in English?
5. What do you like to do in your spare time?

<p>A. Name:</p> <p>B. Country:</p> <p>C. Length of time to study English:</p> <p>D. Reasons for learning writing:</p> <p>.....</p> <p>E. Free time activities:</p> <p>.....</p>

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Activity 3 Write a letter to a best friend. Tell your friend about the person you just interviewed. Make up the address and use today's date.

Dear _____,

How are you? I'm sorry that I didn't answer your letter sooner.

I've been very busy because _____.

I made a new friend in my English writing _____ name is _____, and _____ is from _____. _____ has studied English for _____, and _____ speaks very well. _____ likes to study English Writing because _____.

_____ likes _____

and _____.

We're planning to _____ together soon.

I'm looking forward to hearing from you.

Your friend,

Activity 4 Take a dictation. Listen to a teacher and fill in each bank with one or more words.

125 Hague Street
St. Paul, MN 55104

Dear _____,

I _____ have much time to write now, but I want to _____
hello. I _____. I _____ starting my English class at _____.
There _____ students in my class. Let me _____
you about one of them.

_____ is from _____. She was born _____.
She has been here for _____ years. In _____ she
plans to _____. _____ and I will _____
three hours together each _____ in this class.

I have to _____ now. I hope you are doing well. Say hello
to _____ for me.

Love,
Anna

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Activity 5 Address the envelopes below.

1. This letter is from Gregory Dexter. He lives at 123 Front Street, Dallas, Texas. His zip code is 98770. The letter is written to Ben Caruso. Ben's mailing address is Rt. 4 Box 223, Seneca, SC. The zip code is 98770.

2. This letter is from Anna Hill. She lives at 548 Ferndale Avenue, Leesburg, Virginia. Her zip code is 45688. The letter is written to Ms. Leach Benson. She lives at 436 Oak Street, Indio, California. Her zip code is 92201.

ภาคผนวก จ.

แบบประเมินผลงานดีเด่นและเกณฑ์การประเมินผลงาน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบประเมินผลงานดีเด่น

ชื่อเจ้าของผลงาน.....

ชื่อผู้ประเมินผลงาน.....

ภาระงานเรื่องที่ ผลงานชื่อ.....

คำชี้แจง ให้ผู้ประเมินให้คะแนนผลงานตามรายการประเมินให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด

รายการประเมิน	ระดับคะแนน
1. เนื้อหา (content)	☐ ดีมาก (4) ☐ ดี (3) ☐ พอใช้ (2) ☐ ปรับปรุง (1)
2. คำศัพท์ (vocabulary)	☐ ดีมาก (4) ☐ ดี (3) ☐ พอใช้ (2) ☐ ปรับปรุง (1)
3. การเรียบเรียง (organization)	☐ ดีมาก (4) ☐ ดี (3) ☐ พอใช้ (2) ☐ ปรับปรุง (1)
4. การใช้ไวยากรณ์ (grammar)	☐ ดีมาก (4) ☐ ดี (3) ☐ พอใช้ (2) ☐ ปรับปรุง (1)
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (mechanics)	☐ ดีมาก (4) ☐ ดี (3) ☐ พอใช้ (2) ☐ ปรับปรุง (1)
	รวม.....คะแนน

ผลการประเมิน.....

ข้อคิดเห็นเพิ่มเติม

.....

.....

.....

.....

เกณฑ์การประเมินผลงานการเขียน

คำชี้แจง ให้นักเรียนพิจารณาผลงานการเขียนตามรายการประเมินต่อไปนี้แล้วให้คะแนนตามเกณฑ์ที่กำหนด

รายการประเมิน	4 (ดีมาก)	3 (ดี)	2 (พอใช้)	1 (ปรับปรุง)
1. เนื้อหา (content)	เนื้อหาดี น่าสนใจ และสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนด	เนื้อหาส่วนใหญ่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังขาดรายละเอียดอยู่บ้าง	เนื้อหาตรงกับหัวข้อที่กำหนดน้อยมาก ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง	เนื้อหาไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนด หรือมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน
2. คำศัพท์ (vocabulary)	ใช้วงศัพท์ และสำนวนได้เหมาะสมดีมาก และสื่อความหมายชัดเจน	ใช้วงศัพท์ และสำนวนได้กว้างขึ้น แต่สื่อความหมายไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	ใช้วงศัพท์จำกัดและสื่อความหมายสับสน	มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน หรือใช้วิธีแปลคำต่อคำจากภาษาแม่
3. การเรียบเรียง (organization)	การเรียบเรียงเนื้อหาสมบูรณ์ และสมเหตุสมผล	จับใจความสำคัญได้ แต่การเรียบเรียงรายละเอียดยังไม่สมบูรณ์	การเรียบเรียงเนื้อหายังขาดความต่อเนื่องอยู่บ้างและยังไม่สมเหตุสมผลมากนัก	การเรียบเรียงเนื้อหายังสับสนและไม่ต่อเนื่องหรือข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน
4. การใช้ไวยากรณ์ (grammar)	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจน	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ถูกต้อง 60-80% แต่สื่อความหมายไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	มีปัญหาการเขียนโครงสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องเพียง 30 – 50 %	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเลย หรือถูกต้องเพียง 10 – 20 %
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (mechanics)	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้อง	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องประมาณ 60-80%	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องประมาณ 30 – 50 %	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องเลยหรือถูกต้องเพียงเล็กน้อย

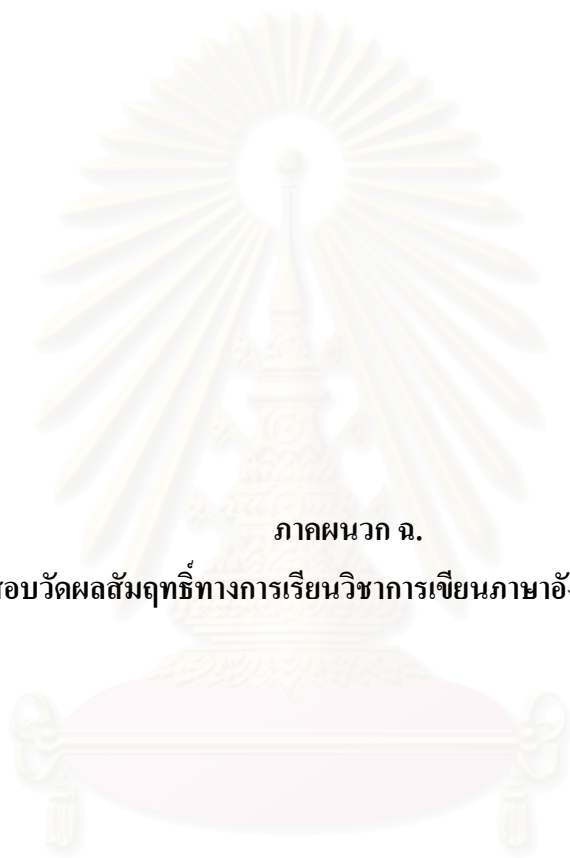
เกณฑ์การตัดสินคุณภาพผลงานการเขียน

1 – 5 คะแนน = ปรับปรุง (1)

6 – 10 คะแนน = พอใช้ (2)

11 – 15 คะแนน = ดี (3)

16 – 20 คะแนน = ดีมาก (4)

ภาคผนวก ฉ.

แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Communicative English Writing Competency Pre – Post Test

Name.....No.....Class.....

Instruction:

1. There are three pages in this test. The total score is 30 points.

The test time is 1 hour.

2. The test comprises 3 parts.

Part One: Writing a thank you note. 10 points

Part Two: Writing a postcard. 10 points

Part Three: Writing a friendly letter. 10 points

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข.

เกณฑ์การตรวจการเขียนแบบอิสระแบบที่ 1 ของ ฮิวส์

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เกณฑ์การตรวจการเขียนแบบอิสระ (Free Writing) แบบที่ 1 ของ ฮิวส์
(Hughes, 1989 อ้างถึงใน กรมวิชาการ, 2541)

รายการประเมิน	9-10 คะแนน	6-8 คะแนน	3-5 คะแนน	0-2 คะแนน
1. เนื้อหา (content)	เนื้อหาสอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดให้	เนื้อหาส่วนใหญ่สอดคล้องกับหัวข้อที่กำหนดแต่ยังขาดรายละเอียดอยู่บ้าง	เนื้อหาตรงกับหัวข้อที่กำหนดน้อยมาก ข้อมูลส่วนใหญ่ไม่สัมพันธ์กับหัวเรื่อง	เนื้อหาไม่ตรงตามหัวข้อที่กำหนด หรือมีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน
2. คำศัพท์ (vocabulary)	ใช้คำศัพท์ และสำนวนได้เหมาะสมดีมาก และสื่อความหมายชัดเจน	ใช้คำศัพท์ และสำนวนได้กว้างขึ้นแต่สื่อความหมายไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	ใช้คำศัพท์จำกัดและสื่อความหมายสับสน	มีข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน หรือใช้วิธีแปลคำต่อคำจากภาษาแม่
3. การเรียบเรียง (organization)	การเรียบเรียงเนื้อหาสมบูรณ์และสมเหตุสมผลมีความชัดเจนทั้งหมด	การเรียบเรียงเนื้อหามีความต่อเนื่องสมเหตุสมผลสามารถจับใจความสำคัญได้แต่ยังไม่สมบูรณ์มากนัก	การเรียบเรียงเนื้อหา ยังขาดความต่อเนื่องอยู่บ้างและยังไม่สมเหตุสมผลมากนัก	การเรียบเรียงเนื้อหา ยังสับสนและไม่ต่อเนื่องหรือข้อมูลไม่เพียงพอที่จะประเมิน
4. การใช้ไวยากรณ์ (grammar)	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ชัดเจนทั้งหมด	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องและสื่อความหมายได้ถูกต้อง 60-80% แต่สื่อความหมายไม่ชัดเจนเท่าที่ควร	มีปัญหาการเขียนโครงสร้างประโยคและการใช้ไวยากรณ์ได้ถูกต้องเพียง 30 – 50 %	เขียนโครงสร้างประโยคและใช้ไวยากรณ์ไม่ถูกต้องเลย หรือ ถูกต้องเพียง 10 – 20 %
5. การใช้เครื่องหมายวรรคตอน (mechanics)	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องทั้งหมด	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องประมาณ 60-80%	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนถูกต้องประมาณ 30 – 50 %	ใช้เครื่องหมายวรรคตอนไม่ถูกต้องเลย หรือถูกต้องเพียงเล็กน้อย

ภาคผนวก ซ.

คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตารางที่ 9 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แฟ้มสะสมผลงาน
อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
1	13	21
2	17	21
3	16	25
4	23	27
5	16	22
6	15	17
7	4	22
8	16	24
9	16	21
10	16	22
11	13	19
12	20	24
13	13	23
14	3	21
15	10	23
16	14	25
17	4	5
18	17	23
19	18	22
20	7	14
21	12	22
22	18	24
23	12	19
24	16	19
25	3	11
26	3	21
27	13	22

ตารางที่ 10 คะแนนทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนที่เรียนโดยไม่ใช้เพิ่มสะสมผลงาน
อิเล็กทรอนิกส์ประกอบการเรียน

ลำดับที่	คะแนนทดสอบก่อนเรียน	คะแนนทดสอบหลังเรียน
1	18	23
2	14	21
3	14	24
4	17	26
5	16	22
6	12	21
7	16	24
8	14	22
9	6	24
10	9	22
11	9	22
12	12	15
13	13	19
14	10	25
15	11	18
16	16	22
17	16	24
18	6	16
19	6	14
20	6	15
21	8	22
22	6	14
23	11	22
24	13	22
25	11	20
26	12	20
27	12	21
28	12	19

ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์

นางสาวกนกพงศ์ จิตต์ปลื้ม เกิดวันที่ 7 สิงหาคม พ.ศ. 2521 ที่จังหวัดเพชรบุรี สำเร็จการศึกษาระดับครุศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับสอง) สาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2543 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาโสตทัศนศึกษา ภาควิชาหลักสูตร การสอน และเทคโนโลยีการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2547 ปัจจุบันรับราชการครู ตำแหน่ง ครู คศ. 1 โรงเรียนบ้านดอนขุนห้วย อ. ชะอำ จ. เพชรบุรี

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย